

b) Os remanentes do crédito 16.06.313G.227.11, correspondente ó fondo ó que se refire o artigo 2 e a disposición adicional primeira da Lei 36/1995, do 11 de decembro.

c) Os procedentes dos créditos extraordinarios concedidos polos reais decretos-leis 24/1997, 29/1997 e 2/1998 promulgados para reparar los danos causados por diversas inundacións.

d) O do crédito 17.38.513D.752 para investimentos do artigo 12 da Lei 19/1994, así como o que correspondan ó superproxecto 96.17.38.9500 «Convenio coa Comunidade Autónoma de Canarias», sempre que sexa inferior ó que se produza no crédito 17.38.513D.60.

e) O do crédito 17.38.513D.601, para investimentos que correspondan ó proxecto 98.17.038.0600 «Convenio coa Comunidade Autónoma das Illes Balears», sempre que sexa inferior ó que se produza no crédito 17.38.513D.60.

f) Os dos créditos 20.101.741A.751, 20.101.741A.761 e 20.101.741A.771, para reactivación económica das comarcas mineiras do carbón.

g) O do crédito 23.06.514C.601 que corresponda á anualidade establecida no convenio de colaboración suscrito entre o Ministerio de Medio Ambiente e a Comunidade Autónoma de Canarias para actuacións en infraestrutura de costas, incluída no superproxecto 89.17.05.9002, sempre que sexa inferior ó remanente que se produza no crédito 23.06.514C.60.

h) O do crédito 23.05.441A.601 que corresponda á anualidade establecida no convenio de colaboración suscrito entre o Ministerio de Medio Ambiente e a Comunidade Autónoma de Canarias para actuacións de infraestructuras hidráulicas e de calidade das augas, sempre que sexa inferior ó remanente que se produza no crédito 23.05.441A.60.

i) O do crédito 23.05.512A.611 que corresponda á anualidade establecida no convenio de colaboración suscrito entre o Ministerio de Medio Ambiente e a Comunidade Autónoma de Canarias para actuacións de infraestructuras hidráulicas e de calidade das augas, sempre que sexa inferior ó remanente que se produza no crédito 23.05.512A.61.

j) Os remanentes de crédito da sección 32, procedentes das transferencias a que se refire o artigo 10.

k) Os procedentes do Fondo de Compensación Interterritorial, nos termos establecidos na Lei 29/1990, do 26 de decembro.

l) Os procedentes de créditos xerados como consecuencia de ingresos procedentes da Unión Europea.

ll) Os procedentes de créditos comprometidos por operacións non financeiras correspondentes a investimentos de modernización e sostemento das Forzas Armadas.

m) O do crédito 18.103.422 A 63 para investimentos para lle dar cumprimento ó artigo 12 da Lei 19/1994, R.E.F. de Canarias, que corresponde ó superproxecto 97.18.103.0001.

n) O do crédito 18.103.422 C 63 para investimentos para lle dar cumprimento ó artigo 12 da Lei 19/1994, R.E.F. de Canarias, que corresponde ó superproxecto 97.18.103.0002.

ñ) O crédito 32.02.513A.751 que corresponde á Generalitat de Cataluña en concepto de obras de infraestrutura ferroviaria de acordo co convenio suscrito co Estado.

o) Os remanentes de crédito orixinados polas retencións a que se refire o artigo 58 do Real decreto 111/1986, do 10 de xaneiro, de desenvolvemento parcial da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español, que se realicen no último trimestre do exercicio.

30155 LEI 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social. («BOE» 313, do 31-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Os obxectivos de política económica, plasmados na Lei de orzamentos xerais do Estado para 1999, requiren para a súa mellor execución a adopción dun conxunto de medidas de distinta natureza e alcance que se configuran como instrumentos eficaces ó servizo da acción política do Goberno nos distintos ámbitos sectoriais en que esta se desenvolve.

Con este fin, a presente lei establece determinadas reformas no ámbito tributario, da Seguridade Social e nas normas reguladoras do réxime do persoal ó servizo das administracións públicas e atende a necesidades concretas tanto no ámbito da organización e xestión coma no da actuación administrativa.

II

No ámbito tributario, debe terse en conta que a reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas e as modificacións que aquela determina noutros impostos aglutinará no marco da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas o núcleo principal do conxunto de disposicións tributarias para o próximo exercicio. De aí que tanto a Lei de orzamentos xerais do Estado para 1999 coma a presente lei se limiten a realizar axustes puntuais na normativa vixente.

As normas tributarias recóllense no título I.

No imposto sobre o patrimonio, modifícanse os criterios de valoración das participacións en institucións de investimento colectivo, que se valorarán polo valor liquidativo delas o 31 de decembro.

No imposto sobre sucesións e doazóns, establécese que nas liquidacións parciais á conta que se practiquen con ocasión do pagamento das percepcións derivadas dos seguros de vida se tomen en conta as reducións previstas no artigo 20 da Lei do imposto.

Respecto do imposto sobre o valor engadido adáptase a normativa do imposto á sentenza do Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas do 5 de maio do 1998, o que determina a ampliación do ámbito de aplicación da exención correspondente ós servizos deportivos prestados por entidades sen fin de lucro.

No imposto sobre a produción, os servizos e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla, introdúcense melloras técnicas na regulación que a Lei 8/1991, do 25 marzo, contén deste imposto.

En materia de taxas e prestacións patrimoniais de carácter público, créanse novas taxas e modifícanse algunhas das xa existentes, todo iso co propósito de aproximar gradualmente o importe esixido ó custo do servizo prestado.

En relación co imposto sobre bens inmobles, dáselle unha nova redacción ó número 2 da letra b) do artigo 62 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, incluíndo expresamente na relación de bens inmobles constitutivos do feito imponible do imposto sobre bens inmobles, e aínda cando o dito precepto contén unha relación dos ditos bens «ad exemplum»

e non como «números clausus», o leito ou terreo ocupado pola auga dos encoros, saltos de auga e embalses, constituíndo tales bens, como sempre foi a vontade do lexislador e da norma, un conxunto unitario, critero que debe aplicarse tamén a este tipo de inmobles cando, de conformidade co sinalado no artigo 63 da citada lei, sexan de natureza rústica.

III

Na orde social, adóptanse no título II medidas relativas ó procedemento da Seguridade Social e á súa acción protectora, modificando para o efecto o Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

As medidas relativas ó procedemento teñen por obxecto potencia-lo cobranza das débedas por parte da Seguridade Social e a utilización de soportes informáticos na subministración de datos a esta. Así, posibilitase a Tesourería Xeral da Seguridade Social para adoptar medidas cautelares de carácter provisional no procedemento de constrinximento, potenciando innegablemente a eficacia na súa xestión recadatoria. Esta regulación adáptase plenamente á establecida para a orde tributaria na Lei xeral tributaria, evitando a situación de desvantaxe na que no procedemento recadatorio se encontraba a Seguridade Social. Así mesmo, condiciónase a adquisición e mantemento de beneficios na cotización á Seguridade Social á subministración de determinados datos en soporte informático e facúltase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais para lles impoñer ás grandes empresas a utilización dos ditos soportes na presentación á Seguridade Social de determinados datos.

En relación coa acción protectora e respecto da protección por desemprego, adóptanse medidas de fomento do autoemprego dos traballadores minusválidos.

Como outras normas protectoras, cabe destaca-la ampliación dos supostos nos que se pode causar dereito á pensión de viuvez e ás prestacións en favor dos familiares e a concreción da protección por reaseguro obrigatorio por parte das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais.

Inclúese tamén neste título un capítulo relativo ás infraccións e sancións na orde social co fin de conseguir unha mellor e máis eficaz protección do traballador no ámbito laboral. Para tal efecto, modifícase a Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social, co obxecto de acolle-la doutrina do Tribunal Constitucional en relación co principio de unidade de caixa da Seguridade Social. Tamén se introducen modificacións á Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, co fin de cubri-los graves baleiros de tipificación infractora en prevención de riscos laborais que esixe a transposición de directivas comunitarias na materia. E, por último, modifícase o Estatuto dos traballadores dada a urxencia de tipificar novas infraccións en supostos socialmente sensibles, como son o acoso sexual no medio laboral e o abuso de horas extraordinarias.

IV

O título III recolle diversas normas relativas ó persoal ó servizo das administracións públicas.

No que atinxe ós funcionarios públicos, regúlanse os procesos selectivos de substitución de emprego interino ou consolidación ó emprego temporal co obxecto de lle dar rango legal nestes procesos selectivos ó sistema de concurso-oposición e de prever que na fase de concurso poderá valorarse, entre outros méritos, a experiencia nos postos de traballo obxecto de convocatoria.

En relación co persoal ó servizo das institucións da Seguridade Social, establécese a funcionarización de

determinado persoal laboral do Instituto Social da Mariña, en concreto, do persoal adscrito ó Programa de Emprego Marítimo (na nova especialidade laboral marítima do corpo superior de técnicos da Administración da Seguridade Social).

Como outras normas reguladoras do réxime de persoal, cabe menciona-la unificación nun único corpo, o corpo especial de Institucións Penitenciarias, dos actuais corpos especiais masculino e feminino, a tipificación como infracción grave do acceso dos funcionarios públicos a datos recadatorios da Seguridade Social para fins distintos das súas funcións propias (de forma análoga á regulación tributaria) e o cambio de denominación dos corpos especializados en meteoroloxía.

En materia de clases pasivas, modifícase o texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto lexislativo 670/1987, do 30 de abril, co obxecto de amplia-los límites de idade para ser beneficiario da pensión de orfandade no suposto de non sobrevivir ningún dos pais, harmonizando así a regulación das clases pasivas do Estado coa establecida para o ámbito da Seguridade Social coa nova regulación que sobre esta materia se levou a cabo pola Lei 24/1997, do 15 de xullo, de consolidación e racionalización do sistema da Seguridade Social.

Modifícase igualmente o Real decreto-lei 16/1978, do 7 de xuño, polo que se regula a Seguridade Social dos funcionarios ó servizo da Administración de Xustiza co fin de restrinxir ó máximo as disparidades existentes entre os réximes da Mutualidade Xeral Xudicial (MUXEXU) e a mutualidade de Funcionarios da Administración do Estado (MUFACE) e o Instituto Social das Forzas Armadas (ISFAS).

E, por último, establécese a posibilidade de que poidan concertarse en favor do persoal desprazado no exterior seguros de accidentes e asistencia sanitaria que cubran continxencias non cubertas por un réxime da Seguridade Social.

V

No título IV recóllense diversas normas de xestión financeira e patrimonial así como de organización e procedemento.

As normas de xestión financeira recóllense no capítulo I deste título, e concretanse na modificación do Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral orzamentaria en determinados puntos. Cabe destaca-la modificación do capítulo II do título III da Lei xeral orzamentaria relativo ó control dos organismos públicos, modificación que foi necesaria dada a nova clasificación deles realizada pola Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado. O novo capítulo II, baixo a rúbrica «Control interno da xestión económico-financiera dos organismos autónomos do Estado, entidades públicas empresariais, outros entes públicos e sociedades estatais» permite acomoda-lo sistema de control dos distintos organismos á natureza da súa actividade. Tamén se modifica a regulación da débeda pública do Estado para establece-la posibilidade de que os valores negociables da débeda do Estado adquiridos no mercado secundario poidan destinarse non só á súa amortización, senón tamén ó seu mantemento nunha conta de valores aberta para o efecto polo Tesouro Público, e de que poidan realizarse operacións de compra-venda sobre deles; así mesmo, suprímense as razóns especiais para a apertura de contas do Tesouro fóra do Banco de España, dado que, por instancia do Banco Central Europeo, as ditas contas non serían a excepción, senón a regra. E, por último, modifícase o título VI da Lei xeral orzamentaria relativo á contabilidade pública

co fin de o adaptar tanto á regulación que a Lei 6/1997, do 14 de abril, realiza das entidades integrantes do sector público estatal como á resolución do 30 de setembro do 1997, da Comisión Mixta das Cortes Xerais para as relacións co Tribunal de Contas, relativa á rendición de contas no sector público estatal e ó contido e ámbito da conta xeral do Estado.

Respecto da xestión patrimonial prevese o alleamento de determinados inmobles de Defensa e Patrimonio do Estado, e no ámbito dos contratos das administracións públicas, modifícase a Lei 13/1995, do 18 de maio, nun aspecto puntual e concreto co obxecto de establecer medidas de control na execución dos proxectos de obra.

Polo que se refire ás normas de organización e procedemento recollidas no capítulo II do título IV, un dos principais aspectos que cómpre destacar é a adaptación dos organismos autónomos e as demais entidades de dereito público á Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado. Así, adáptanse á Lei 6/1997 os organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogos; os organismos públicos de investigación, a MUFACE, o ISFAS e a MUXEXU, o Consello de Administración do Patrimonio Nacional, o ente público Aeroportos Españois e Navegación Aérea, o Ente Xestor de Infraestruturas Ferroviarias, a Xerencia do Sector da Construción Naval, a Comisión Liquidadora de Entidades Aseguradoras, o Consello da Xuventude de España, o Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado, o organismo autónomo Xerencia de Infraestrutura da Defensa, o Centro para o Desenvolvemento Tecnolóxico Industrial (CDTI), o Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía (IDAE), e a Rede Nacional dos Ferrocarrís Españois (RENFE) e Ferrocarrís de Vía Estreita (FEVE).

A Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado modifícase, pola súa banda, para permiti-la delegación polos ministros das súas competencias para resolver recursos e declara-la lesividade dos actos administrativos; e establécense os supostos en que os actos e resolucións dos organismos públicos non poñen fin á vía administrativa, podendo interpoñerse contra eles recurso ordinario ante o correspondente ministro.

Como outras normas de organización, cabe destacar as seguintes: a adopción dunha serie de medidas, con carácter extraordinario, que permiten acomodar as posibilidades de actuación da Fábrica Nacional de Moeda e Timbre ás esixencias derivadas da introducción do euro e os procesos conexos, a modificación dalgúns preceptos da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica no relativo á composición do Consello Xeral de Ciencia e Tecnoloxía e co obxecto de adapta-la lei á creación da Oficina de Ciencia e Tecnoloxía, a ampliación das competencias da Axencia Española do Medicamento, que asumirá competencias en materia de medicamentos veterinarios e a ampliación dos fins do Instituto de Investigación e Tecnoloxía Agraria e Alimentaria, centralizando nun só organismo de investigación agraria actividades que se encontran actualmente noutros órganos centralizados co fin de conseguir unha máis áxil xestión investigadora na materia.

O título V recolle unha serie de medidas que permiten unha acción administrativa máis eficaz nos diversos campos en que esta se manifesta.

En materia de transportes, modifícase a Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres, para delimita-la forma de medi-los terreos inmediatos ó ferrocarril suxeitos a limitacións do dominio.

En materia educativa, establécense como medida de carácter permanente a autorización dun desconto máximo do 12 por 100 sobre o prezo de venda ó público

dos libros de texto e materiais didácticos xa que se considerou que as razóns que xustificaron a previsión desta medida para o curso 1998-1999 non teñen carácter meramente transitorio. Tamén se modifica a Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, co obxecto de incluír nela un novo precepto que regule a relación xurídica do profesorado que imparte o ensino relixioso cos centros en que se imparte.

No ámbito das comunicacións, modifícase a Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, en aspectos moi concretos e puntuais. Tamén se modifica a Lei 10/1988, do 3 de maio, de televisión privada, co fin de facilitar que as accións das sociedades concesionarias de televisión sexan susceptibles de seren vendidas en mercados secundarios.

En materia de agricultura introdúcense normas que afectan os compradores e produtores de leite e produtos lácteos e regúlase a posibilidade de crear sociedades estatais para a execución de obras e infraestruturas de modernización e consolidación de regadíos.

En relación coa acción administrativa no exterior, introdúcense melloras técnicas na regulación que do Fondo de Axuda ó Desenvolvemento (FAD) realizou a Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

E por último, en materia de enerxía, modifícase a Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico co fin de garanti-la liberdade de participación no capital da sociedade mercantil que actúe como operador do mercado, de conformidade co espírito liberalizador desta lei.

TÍTULO I

Normas tributarias

CAPÍTULO I

Impostos directos

SECCIÓN 1.ª IMPOSTO SOBRE SOCIEDADES

Artigo 1. *Modificacións na Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inician a partir do 1 de xaneiro do 1999, modifícanse os artigos da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades que se indican a continuación:

Primeiro. Engádense dúas novas letras, i) e j), ó número 1 do artigo 7 coa seguinte redacción:

«i) Os fondos de garantía de investimentos, regulados na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

j) As comunidades titulares de montes veciñais en man común reguladas pola Lei 55/1980, do 11 de novembro, sobre réxime dos montes veciñais en man común, ou na lexislación autonómica correspondente.»

Segundo. As letras c) e d) do artigo 9 quedan redactadas da seguinte maneira:

«c) O Banco de España, os Fondos de Garantía de Depósitos e os Fondos de Garantía de Investimentos.»

«d) As entidades públicas encargadas da xestión da Seguridade Social.»

Terceiro. Engádense un novo número 9 ó artigo 19, do seguinte teor:

«9. Cando se eliminen provisións, por non se teren aplicado á súa finalidade, sen aboamento a

unha conta de ingresos do exercicio, o seu importe integrárase na base impositiva da entidade que as dotase, na medida en que a dita dotación se considerase gasto deducible.»

Cuarto. Suprímese o número 8 do artigo 26. Os números 6 e 7 do artigo 26 pasan a ter a seguinte redacción:

«6. Tributarán ó tipo do 0 por 100 os fondos de pensións regulados pola Lei 8/1987, do 8 de xuño, de plans e fondos de pensións.

7. Tributarán ó tipo do 40 por 100 as entidades que se dediquen á exploración, investigación e explotación de xacigos e almacenamentos subterráneos de hidrocarburos nos termos establecidos na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

As actividades relativas ó refino e calquera outra distinta das de exploración, investigación, explotación, transporte, almacenamento, depuración e venda de hidrocarburos extraídos, ou da actividade de almacenamento subterráneo de hidrocarburos propiedade de terceiros, quedarán sometidas ó tipo xeral de gravame.

As entidades que desenvolvan exclusivamente a actividade de almacenamento de hidrocarburos propiedade de terceiros non lles resultará aplicable o réxime especial establecido no capítulo X do título VIII desta lei e tributarán ó tipo do 35 por 100.»

Quinto. O número 2 do artigo 35 queda redactado da seguinte maneira, con efectos exclusivamente para os períodos impositivos que se inicien nos anos 1999 e 2000:

«2. Os investimentos en producións españolas de longametraxes cinematográficas e de series audiovisuais de ficción, animación ou documental, que permitan a confección dun soporte físico previo á súa produción industrial seriada, daránlle dereito ó produtor a unha dedución do 20 por 100. A base da dedución estará constituída polo custo da produción minorado na parte financiada polo coprodutor financeiro.

O coprodutor financeiro que participe nunha produción española de longametraxe cinematográfica terá dereito a unha dedución do 5 por 100 do investimento que financie, co límite do 5 por 100 da renda do período derivada dos ditos investimentos.

Para os efectos desta dedución, considerarase coprodutor financeiro a entidade que participe na produción das películas indicadas no parágrafo anterior exclusivamente mediante a achega de recursos financeiros en contía que non sexa inferior ó 10 por 100 nin superior ó 25 por 100 do custo total de produción, a cambio do dereito a participar nos ingresos derivados da súa explotación. O contrato de coprodución, no que deberán constar as circunstancias indicadas, presentárase perante o Ministerio de Educación e Cultura.

As deducións ás que se refire este número practícaranse a partir do período impositivo no que finalice a produción da obra. As cantidades non deducidas no citado período poderán aplicarse nas liquidacións dos períodos impositivos sucesivos, nas condicións previstas no número 1 do artigo 37 da presente lei. En tal caso, o límite do 5 por 100 a que se refire este número calcularase sobre a renda derivada da coprodución que se obteña no período en que se aplique a dedución.

Regulamentariamente poderanse establecer as condicións e os procedementos para a práctica desta dedución.»

Sexto. Engádesse unha nova letra c) ó número 2 do artigo 97, coa seguinte redacción:

«c) Unha entidade segrega unha parte do seu patrimonio social, constituída por participacións no capital doutras entidades que confiran a maioría do capital social nelas, e transmítella a outra entidade, de nova creación ou xa existente, recibindo a cambio valores representativos do capital da entidade adquirente, que deberá atribuír ós seus socios en proporción ás súas respectivas participacións, reducindo o capital social e as reservas na contía necesaria e, se é o caso, unha compensación en diñeiro nos termos da letra a) anterior.»

Sétimo. Dáselle unha nova redacción ó número 4 do artigo 97, no seguinte sentido:

«4. Entenderase por rama de actividade o conxunto de elementos patrimoniais que sexan susceptibles de constituír unha unidade económica autónoma determinante dunha explotación económica, é dicir, un conxunto capaz de funcionar polos seus propios medios. Poderán ser atribuídas á sociedade adquirente as débedas contraídas para a organización ou o funcionamento dos elementos que se traspasan.»

Oitavo. O artigo 108.1 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 108.

1. O réxime previsto no presente capítulo aplícarase, por opción do suxeito pasivo, ás achegas non diñeirarias nas que concorran os seguintes requisitos:

a) Que a entidade que recibe a achega sexa residente en territorio español ou realice actividades nel por medio dun establecemento permanente ó que se afecten os bens achegados.

b) Que unha vez realizada a achega, o suxeito pasivo deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas participe nos fondos propios da entidade que recibe a achega en, alomenos, o 5 por 100.»

Noveno. Os artigos 116, 117, 118 e 120 quedan redactados da seguinte maneira:

«Artigo 116. *Investigación e explotación de hidrocarburos: factor de esgotamento.*

As sociedades que teñan como obxecto social exclusivamente a exploración, investigación e explotación de xacigos e de almacenamentos subterráneos de hidrocarburos naturais, líquidos ou gasosos, existentes no territorio do Estado e no subsolo do mar territorial e dos fondos mariños que estean baixo a soberanía do Reino de España, nos termos establecidos na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e con carácter complementario destas, as de transporte, almacenamento, depuración e venda dos produtos extraídos, terán dereito a unha redución na súa base impositiva, en concepto de factor de esgotamento, que poderá ser, por elección da entidade, calquera das dúas seguintes:

a) O 25 por 100 do importe da contraprestación pola venda de hidrocarburos e da prestación

de servicios de almacenamento, co límite da base impositiva.

b) O 40 por 100 da contía da base impositiva previa a esta redución.

Artigo 117. *Factor de esgotamento: requisitos.*

1. As cantidades que reduciron a base impositiva en concepto de factor de esgotamento deberán ser investidas polo concesionario nas actividades de investigación de xacigos ou de almacenamentos subterráneos de hidrocarburos que desenvolva no territorio do Estado e no subsolo do mar territorial e dos fondos mariños que estean baixo a soberanía do Reino de España, así como no abandono de campos e no desmantelamento de plataformas mariñas no prazo de dez anos. A mesma consideración terán as actividades de investigación realizadas nos catro anos anteriores ó primeiro período impositivo no que se reduza a base impositiva en concepto de factor de esgotamento.

Para estes efectos entenderase por investigación os estudos preliminares de natureza xeolóxica, xeofísica ou sísmica, así como tódolos gastos realizados na área dun permiso de investigación, tales como as sondaxes de exploración, os gastos de obras para o acceso e preparación dos terreos e de localización das ditas sondaxes. Tamén se considerarán gastos de investigación os realizados nunha concesión e que se refiran a traballos para a localización e perforación dunha estrutura capaz de conter ou almacenar hidrocarburos, distinta da que contén o xacigo que deu lugar á concesión de explotación outorgada. Entenderase por abandono de campos e desmantelamento de plataformas mariñas os traballos necesarios para desmantela-las instalacións productivas terrestres ou as plataformas mariñas deixando libre e expedito o solo ou o espacio mariño que estas ocupaban na forma establecida polo decreto de outorgamento.

Non se incluírán como investigación, para estes efectos, as sondaxes de avaliación nin as de desenvolvemento que resulten positivas.

2. En cada período impositivo deberán incrementarse as contas de reserva da entidade no importe que reduciu a base impositiva en concepto de factor de esgotamento.

3. Só se poderá dispor libremente das reservas constituídas en cumprimento do número anterior, na medida en que se vaian amortizando os bens financiados cos devanditos fondos.

4. O suxeito pasivo deberá recoller na memoria dos dez exercicios seguintes a aquel no que se realizou a correspondente redución, o importe desta, os investimentos realizados con cargo a ela e as amortizacións realizadas, así como calquera diminución nas contas de reservas que se incrementaron como consecuencia do previsto no número 2 e o destino dela. Estes feitos poderán ser obxecto de comprobación durante este mesmo período, para o cal o suxeito pasivo deberá achegala contabilidade e os oportunos soportes documentais que acrediten o cumprimento dos requisitos esixidos ó factor de esgotamento.

5. Os investimentos financiados por aplicación do factor esgotamento non poderán acollerse ás deducións previstas no capítulo IV do título VI.

Artigo 118. *Factor de esgotamento: incumprimento de requisitos.*

1. Transcorrido o prazo de dez anos sen se investi-lo importe correspondente ou se este se

investiu inadecuadamente, integrárase na base impositiva do período impositivo concluído á expiración do devandito prazo ou do exercicio no que se realizase a inadecuada disposición, debendo liquidarse os correspondentes xuros de demora que se devengarán desde o día en que finalice o período de pagamento voluntario da débeda correspondente ó período impositivo en que se realizou a correspondente redución.

2. No caso de liquidación da entidade ou de cambio do seu obxecto social, o importe pendente de aplicación do factor de esgotamento integrárase na base impositiva na forma e cos efectos previstos no número anterior.

3. Do mesmo modo procederá nos casos de cesión ou alleamento total ou parcial, fusión ou transformación da entidade, agás que a entidade resultante continuadora da actividade teña como obxecto social, exclusivamente, o establecido no artigo 116 desta lei e asuma o cumprimento dos requisitos necesarios para consolidalo beneficio disfrutado pola entidade transmitente ou transformada, nos mesmos termos en que viña figurando na entidade anterior.

Artigo 120. *Amortización de investimentos inmateriais e gastos de investigación. Compensación de bases impositivas negativas.*

1. Os activos intanxibles e os gastos de natureza investigadora realizados en permisos e concesións vixentes, caducados ou extinguidos, consideraranse como activo inmaterial, desde o momento da súa realización, e poderán amortizarse cunha cota anual máxima do 50 por 100. Inclúranse neste concepto os traballos xeolóxicos, xeofísicos e sísmicos previos e as obras de acceso e preparación de terreos así como as sondaxes de exploración, avaliación e desenvolvemento e as operacións de reacondicionamento de pozos e conservación de xacigos.

Non existirá período máximo de amortización dos activos intanxibles e dos gastos de investigación.

2. Os elementos tanxibles do activo poderán ser amortizados, seguindo o criterio de "unidade de produción", conforme un plan aceptado pola Administración nos termos da letra d) do número 1 do artigo 11 desta lei.

3. As entidades a que se refire o artigo 116 desta lei compensarán as bases impositivas negativas mediante o procedemento de reduci-las bases impositivas dos exercicios seguintes nun importe máximo anual do 50 por 100 de cada unha daquelas.

Este procedemento de compensación de bases impositivas negativas substitúe o establecido no artigo 23 desta lei.»

Décimo. O artigo 127 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 127. *Amortización de elementos patrimoniais obxecto de reinvestimento.*

1. Os elementos do inmovilizado material afectos a explotacións económicas nos que se materialice o reinvestimento do importe total obtido na transmisión onerosa de elementos do inmovilizado material, tamén afectos a explotacións económicas, realizado no período impositivo no que se cumpran as condicións do artigo 122 desta lei, poderán amortizarse en función do coeficiente que resulte

de multiplicar por 2,5 o coeficiente de amortización lineal máximo previsto nas táboas de amortización oficialmente aprobadas. O reinvestimento deberá realizarse dentro do prazo ó que se refire o artigo 21.1 desta lei.

2. Cando o importe investido sexa superior ou inferior ó obtido na transmisión, a amortización á que se refire o número anterior aplicarase só sobre o importe da dita transmisión que sexa obxecto de reinvestimento.

3. A dedución do exceso da cantidade amortizable resultante do previsto neste artigo respecto da depreciación efectivamente habida, non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.»

Décimo primeiro. Engádesse un novo capítulo XVI ó título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades:

«CAPÍTULO XVI

Réxime das comunidades titulares de montes veciñais en man común

Artigo 135 bis. *Réxime das comunidades titulares de montes veciñais en man común.*

1. A base imponible correspondente ás comunidades titulares de montes veciñais en man común reducirase no importe dos beneficios do exercicio que se apliquen a:

a) Investimentos para a conservación, mellora, protección, acceso e servicios destinados ó uso social ó que o monte estea destinado.

b) Financiamento de obras de infraestrutura e servicios públicos, de interese social.

A aplicación do beneficio ás indicadas finalidades deberase efectuar no propio período impositivo ou nos tres seguintes. No caso de non se realiza-lo investimento dentro do prazo sinalado, a parte da cota íntegra correspondente ós beneficios non aplicados efectivamente ós investimentos descritos, xunto cos xuros de demora, ingresarase conxuntamente coa cota correspondente ó período impositivo en que venceu o dito prazo.

A Administración tributaria, na comprobación do destino dos investimentos indicados, poderá solicita-los informes que precise das administracións autonómicas e locais competentes.

2. As comunidades titulares de montes veciñais en man común tributarán ó tipo impositivo previsto no número 2 do artigo 26 desta lei.

3. As comunidades titulares de montes veciñais en man común non estarán obrigadas a presentar declaración por este imposto naqueles períodos impositivos en que non obteñan ingresos sometidos a el, nin incorran en gasto ningún, nin realicen os investimentos a que se refire o número primeiro.

4. Os partícipes ou membros das comunidades titulares de montes veciñais en man común integrarán na base do imposto sobre a renda das persoas físicas as cantidades que lles sexan efectivamente distribuídas pola comunidade. Os ditos ingresos terán o tratamento previsto para as participacións en beneficios de entidades no número 1 do artigo 23 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, e resultaranlles aplicables as porcentaxes correspondentes ás entidades do artigo 26.2 da presente lei.»

Décimo segundo. Incorpórase unha nova disposición adicional décimo quinta á Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo quinta. *Incentivos fiscais para a renovación da flota mercante.*

1. Poderanse amortizar de maneira acelerada os buques, embarcacións e artefactos navais que cumpran os seguintes requisitos:

a) Que se trate de buques, embarcacións ou artefactos navais novos que sexan postos á disposición do adquirente entre o 1 de xaneiro do ano 1999 e o 31 de decembro do ano 2003 ou que fosen encargados en virtude dun contrato de construción subscrito dentro do devandito período, sempre que a súa posta á disposición do adquirente sexa anterior ó 31 de decembro do ano 2006, ou ben que se trate de buques usados adquiridos despois do 1 de xaneiro do 1999 que fosen obxecto de melloras, o importe das cales sexa superior ó 25 por 100 do seu valor de adquisición e que se realicen antes do 31 de decembro do ano 2003.

b) Que o buque, embarcación ou artefacto naval sexa inscribible nas listas primeira, segunda ou quinta do artigo 4.1 do Real decreto 1027/1989, do 28 de xullo, sobre abandeiramento, matriculación e rexistro marítimo de buques.

c) Que o suxeito pasivo adquirente explore o buque, embarcación ou artefacto naval mediante a súa afectación á súa propia actividade, ou ben mediante o seu arrendamento a casco nu, sempre que, neste último caso, a entidade arrendadora sexa unha agrupación española ou europea de interese económico e se cumpran os seguintes requisitos:

a') Que o arrendatario sexa unha persoa física ou xurídica que teña como actividade habitual a explotación de buques, embarcacións ou artefactos navais e que afecte o elemento a tal actividade.

b') Que alomenos o 75 por 100 da vantaxe fiscal obtida llo traslade o arrendador ó usuario.

Para estes efectos, a vantaxe fiscal valorarase na actualización, ó tipo que determine o Ministerio de Economía e Facenda, das diferencias nos ingresos fiscais que se producirían con e sen a aplicación deste réxime.

c') Os socios da entidade arrendadora deberán mante-la participación nela durante alomenos as dúas terceiras partes do prazo do contrato de arrendamento.

d') Que o prezo de adquisición do buque, embarcación ou artefacto naval, o tipo de xuro do financiamento utilizado e o importe do aluguer, sexan os normais de mercado entre partes independentes.

e') Que non exista vinculación entre o vendedor do activo e o seu arrendatario.

f') Que alomenos o 20 por 100 dos recursos necesarios para financia-la adquisición do buque, embarcación ou artefacto naval proceda de fondos propios da agrupación.

d) Que a construción ou mellora se realice na Unión Europea, excepto nos territorios que dentro dela sexan considerados como "paraísos fiscais".

e) Que se solicite e obteña a concesión do beneficio do Ministerio de Economía e Facenda con carácter previo á construción ou mellora do elemento. Para a concesión do beneficio, o Ministerio

de Economía e Facenda terá en conta, desde o punto de vista do interese xeral, que o proxecto presenta un interese económico e social significativo, en particular en materia de emprego. Para tal fin, será necesario o informe previo dos ministerios de Industria e Enerxía e de Fomento, segundo se trate de elementos novos ou usados respectivamente; a solicitude deberá resolverse no prazo máximo de tres meses, transcorrido o cal poderá entenderse desestimada.

2. A amortización practicarase de acordo coas seguintes normas:

a) A amortización anual fiscalmente deducible terá como límite o 35 por 100 do prezo de adquisición do buque ou do valor da mellora.

b) A amortización poderase realizar con anterioridade á posta do buque, embarcación ou artefacto naval, en condicións de funcionamento ou do inicio da mellora, co límite das cantidades pagadas.

c) A deducción das cantidades que excedan do importe da depreciación efectiva non estará condicionada á súa imputación contable á conta de perdas e ganancias. As ditas cantidades incrementarán a base imponible con ocasión da amortización ou transmisión do elemento que se beneficiou daquela.

3. Os buques, embarcacións ou artefactos navais adquiridos en réxime de arrendamento financeiro poderán acollerse, alternativamente, á amortización especial prevista na presente norma ou ó disposto no artigo 128 desta lei.

4. Se os requisitos se incumprisen posteriormente, o suxeito pasivo perderá o beneficio da amortización acelerada e deberá ingresar-lo importe das cotas correspondentes ós exercicios durante os cales gozase deste incentivo fiscal, xunto coas sancións, recargas e xuros de demora que resulten procedentes.

5. A aplicación desta amortización acelerada é incompatible para os mesmos elementos co beneficio das primas de funcionamento a que se refire o Real decreto 442/1994, do 11 de marzo, sobre primas e financiamento.»

Décimo terceiro. Dáselle unha nova redacción á disposición transitoria terceira da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

«Terceira. Saldos pendentes de investimento das dotacións ó factor de esgotamento. Actividades de investigación e explotación de hidrocarburos rexidas pola Lei 21/1974.

1. Os saldos pendentes de investimento das dotacións ó factor de esgotamento realizadas ó abeiro da Lei 21/1974, do 27 de xuño, de réxime xurídico para a exploración, investigación e explotación de hidrocarburos, e da Lei 6/1977, do 4 de xaneiro, de fomento da minería, con anterioridade á entrada en vigor desta lei, deberán investirse nas condicións e cos requisitos establecidos nas súas respectivas leis, para efectos de consolidar a deducción practicada no seu día.

2. As disposicións establecidas nesta lei para as actividades de investigación e de explotación de hidrocarburos serán de aplicación ás entidades con permiso de investigación e concesións de explotación que se continúen rexendo pola Lei 21/1974, do 27 de xuño, de réxime xurídico para a investigación e explotación de hidrocarburos.»

SECCIÓN 2.ª IMPOSTO SOBRE O PATRIMONIO

Artigo 2. *Modificacións na Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.*

Con efectos desde o día 1 de xaneiro do 1999, modifícanse os artigos da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, que se indican a continuación:

Primeiro. O artigo 15 queda redactado como segue:

«Artigo 15. *Valores representativos da participación en fondos propios de calquera tipo de entidade, negociados en mercados organizados.*

Un. As accións e participacións no capital social ou fondos propios de calquera entidade xurídica negociada en mercados organizados, agás as correspondentes a institucións de investimento colectivo, computaranse segundo o seu valor de negociación media do cuarto trimestre de cada ano.

Para estes efectos, o Ministerio de Economía e Facenda publicará anualmente a relación dos valores que se negocien en mercados organizados, coa súa cotización media correspondente ó cuarto trimestre do ano.

Dous. Cando se trate de subscrición de novas accións non admitidas aínda a cotización oficial, emitidas por entidades xurídicas que coticen en mercados organizados, tomarase como valor destas accións o da última negociación dos títulos antigos dentro do período de subscrición.

Tres. Nos supostos de ampliacións de capital pendentes de desembolso, a valoración das accións farase de acordo coas normas anteriores, como se estivesen totalmente desembolsadas, incluíndo a parte pendente de desembolso como débeda do suxeito pasivo.»

Segundo. O artigo 16 queda redactado como segue:

«Artigo 16. *Demais valores representativos da participación en fondos propios de calquera tipo de entidade.*

Un. Tratándose de accións e participacións distintas daquelas a que se refire o artigo anterior, a súa valoración realizarase polo valor teórico resultante do último balance aprobado, sempre que este, ben de maneira obrigatoria ou voluntaria, fose sometido a revisión e verificación e o informe de auditoría resultase favorable.

No caso de que o balance non fose auditado ou o informe de auditoría non resultase favorable, a valoración realizarase polo maior valor dos tres seguintes: o valor nominal, o valor teórico resultante do último balance aprobado ou o que resulte de capitalizar ó tipo do 20 por 100 a media dos beneficios dos tres exercicios sociais pechados con anterioridade á data do devengo do imposto.

Para este último efecto, computaranse como beneficios os dividendos distribuídos e as asignacións a reservas, excluídas as de regularización ou de actualización de balances.

Dous. As accións e participacións no capital social ou no fondo patrimonial das institucións de investimento colectivo computaranse polo valor liquidativo na data do devengo do imposto, valorando os activos incluídos en balance de acordo coas normas que se recollen na súa lexislación específica e sendo deducibles as obrigas con terceiros.

Tres. A valoración das participacións dos socios ou asociados no capital social das coope-

rativas determinarase en función do importe total das achegas sociais desembolsadas, obrigatorias ou voluntarias, resultante do último balance aprobado, con dedución, se é o caso, das perdas sociais non reintegradas.

Catro. Para os efectos previstos neste artigo, as entidades deberanlles subministrar ós socios, asociados ou partícipes certificados coas valoracións correspondentes.»

SECCIÓN 3.ª IMPOSTO SOBRE SUCESIÓNS E DOAZÓNS

Artigo 3. *Modificacións da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro do 1999, modifícase o artigo 35 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, que queda redactado como segue:

«Artigo 35. *Liquidacións parciais á conta.*

1. Os interesados en sucesións hereditarias poderán solicitar que se practique unha liquidación parcial do imposto para os únicos efectos de cobrar seguros sobre a vida, créditos do causante, haberes devengados e non percibidos por el, retirar bens, valores, efectos ou diñeiro que se acharen en depósito e demais supostos análogos.

2. Regulamentariamente regularase a forma e mailos prazos para practicar estas liquidacións e os requisitos para que os interesados poidan proceder ó cobranza das cantidades ou á retirada do diñeiro ou dos bens depositados.

Nas liquidacións parciais que se practiquen para o cobranza de seguros sobre a vida de calquera tipo teranse en conta as reducións previstas no artigo 20 desta lei, cos requisitos e límites establecidos nel.

3. As liquidacións parciais terán o carácter de ingresos á conta da liquidación definitiva que proceda pola sucesión hereditaria de que se trate.»

CAPÍTULO II

Impostos indirectos

SECCIÓN 1.ª IMPOSTO SOBRE O VALOR ENGADIDO

Artigo 4. *Modificación da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1999 introdúcense as seguintes modificacións na Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido:

Un. Modifícanse a letra d) do parágrafo terceiro do número 8.º e o número 9.º do artigo 7, que quedan redactados do seguinte modo:

«d) Servicios portuarios e aeroportuarios e explotación de infraestructuras ferroviarias incluíndo, para estes efectos, as concesións e autorizacións exceptuadas da non-suxeición do imposto polo número 9.º seguinte.»

«9.º As concesións e autorizacións administrativas, con excepción das seguintes:

a) As que teñan por obxecto a cesión do dereito a utiliza-lo dominio público portuario.

b) As que teñan por obxecto a cesión dos inmo-
bles e instalacións en aeroportos.

c) As que teñan por obxecto a cesión do dereito a utilizar infraestructuras ferroviarias.

d) As autorizacións para a prestación de servicios ó público e para o desenvolvemento de actividades comerciais ou industriais no ámbito portuario.»

Dous. O número 13.º do punto un do artigo 20 queda redactado da seguinte forma:

«13.º Os servicios prestados a persoas físicas que practiquen o deporte ou a educación física, calquera que sexa a persoa ou entidade a cargo da cal se realice a prestación, sempre que tales servicios estean directamente relacionados coas devanditas prácticas e sexan prestados polas seguintes persoas ou entidades:

- a) Entidades de dereito público.
- b) Federacións deportivas.
- c) Comité Olímpico Español.
- d) Comité Paralímpico Español.
- e) Entidades ou establecementos deportivos privados de carácter social.

A exención non se estende ós espectáculos deportivos.»

Tres. Modifícase o número 3.º do punto dous do artigo 87, que queda redactado da seguinte forma:

«3.º As persoas ou entidades que actúen en nome propio e por conta dos importadores.»

Catro. Modifícase o artigo 91.un.1.3.^o, que queda redactado da seguinte forma:

«3.º Os seguintes bens cando polas súas características obxectivas, envasado, presentación e estado de conservación, sexan susceptibles de seren utilizados directa, habitual e idoneamente na realización de actividades agrícolas, forestais ou gandeiras: sementes e materiais de orixe exclusivamente animal ou vexetal susceptibles de orixinala reprodución de animais ou vexetais; fertilizantes, residuos orgánicos, correctores e emendas, herbicidas, praguicidas de uso fitosanitario ou gandeiro; os plásticos para cultivos en acolchado, en túnel ou en invernadoiro e as bolsas de papel para a protección das froitas antes da súa recolleita.»

Cinco. Modifícase o punto 7.º do número un.2 do artigo 91, que queda redactado da seguinte forma:

«7.º A entrada a teatros, circos, espectáculos e festellos taurinos con excepción das corridas de touros, parques de atraccións e atraccións de feria, concertos, bibliotecas, museos, parques zoolóxicos, salas cinematográficas e exposicións, así como ás demais manifestacións similares de carácter cultural a que se refire o artigo 20, número un, número 14 desta lei cando non estean exentas do imposto.»

SECCIÓN 2.ª IMPOSTO SOBRE A PRODUCCIÓN, OS SERVICIOS E A IMPORTACIÓN NAS CIDADES DE CEUTA E MELILLA

Artigo 5. *Modificación da Lei 8/1991, do 25 de marzo, do imposto sobre a produción, os servicios e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla.*

Un. Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 8/1991, do 25 de marzo, do imposto sobre a produción, os servicios e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla.

Primeiro. O artigo 7 queda redactado como segue:

«Artigo 7. *Exencións en operacións interiores.*

Estarán exentas do imposto a produción ou elaboración de bens mobles corporais, as prestacións de servizos, as entregas de bens inmobles e o consumo de enerxía eléctrica, cando as entregas dos bens producidos ou elaborados, as prestacións de servizos, as entregas de bens inmobles ou o consumo de enerxía eléctrica teñan recoñecida tal exención na lexislación común do imposto sobre o valor engadido.»

Segundo. O artigo 8 queda redactado como segue:

«Artigo 8. *Exencións nas exportacións e operacións asimiladas.*

1. Estarán exentas do imposto a produción ou elaboración de bens mobles corporais e as prestacións de servizos, cando os bens ou servizos sexan exportados definitivamente en réxime comercial ó resto do territorio nacional ou ó estranxeiro, nos mesmos termos que na lexislación común do imposto sobre o valor engadido se establecen para as exencións en exportacións e operacións asimiladas.

2. Malia o disposto no parágrafo anterior, non estarán exentas do imposto as exportacións en réxime comercial que a continuación se indican:

a) As destinadas ás tendas libres de impostos, así como as destinadas a vendas efectuadas a bordo de medios de transporte que realicen a travesía entre o territorio peninsular español e as cidades de Ceuta e Melilla ou ben a travesía entre estas dúas cidades.

b) As provisións de a bordo de elaborados de tabaco con destino ós medios de transportes que realicen as travesías expresadas na letra a) deste número.»

Terceiro. O artigo 11 queda redactado como segue:

«Artigo 11. *Devengo do imposto.*

O imposto devengarase:

a) Na produción ou elaboración de bens mobles corporais, no momento en que estes se poñan á disposición dos adquirentes.

b) Nas importacións, no momento de admisión da declaración para o despacho de importación ou, no seu defecto, no momento da entrada dos bens no territorio de suxeición, logo de cumprimento das condicións establecidas na lexislación aplicable.

Nos casos de importación de vehículos de tracción mecánica, embarcacións ou aeronaves, o devengo do imposto producirase no momento da súa matriculación.

c) Nas entregas de bens inmobles e nas prestacións de servizos, no momento en que se produza o devengo do imposto sobre o valor engadido para as ditas operacións segundo a normativa reguladora deste último tributo.»

Cuarto. O número 4 da letra A do artigo 18 bis queda redactado como segue:

«4. As cidades de Ceuta e Melilla poderán, nas súas respectivas ordenanzas, reduci-los tipos impositivos establecidos no número 3 anterior. Os tipos impositivos aplicables que resulten da redución

que, se é o caso, se practique, non poderán ser inferiores ós seguintes:

a) Cigarros:

1.º Tipo proporcional: 36 por 100.

2.º Tipo específico: 300 pesetas por cada 1.000 cigarros.

b) Puros e puriños: 8,5 por 100.

c) Picadura para lear: 25 por 100.

d) Os demais elaborados do tabaco: 15 por 100.»

Quinto. O artigo 20 queda redactado como segue:

«Artigo 20. *Deduccións e devolucións.*

1. Os suxeitos pasivos poderán deducir das cotas do imposto devengadas polas operacións gravadas que realicen as que, devengadas no territorio de aplicación do devandito tributo, soportasen por repercusión directa ou satisfixesen polas adquisicións ou importacións de bens, na medida en que os ditos bens se utilicen nas actividades de produción ou elaboración que se sinalan na letra a) do artigo 3.º desta lei, ou ben sexan exportados definitivamente ó resto do territorio nacional ou ó estranxeiro.

Non embargante, non se poderán deducir as cotas ás que se refire o parágrafo anterior correspondentes a bens exportados que non resulten exentos de acordo co previsto no artigo 8 desta lei.

Serán de aplicación no imposto as mesmas esixencias, limitacións e restricións que se conteñen na lexislación común do imposto sobre o valor engadido para a deducción das cotas soportadas, sen prexuízo do disposto neste artigo.

2. Os suxeitos pasivos que non puidesen efectuar as deduccións previstas no número anterior, por exceder a súa contía das cotas devengadas, terán dereito a solicita-la devolución do saldo ó seu favor, existente o 31 de decembro de cada ano, na forma que regulamentariamente se determine.

3. As cotas soportadas ou satisfeitas en relación coas entregas de bens inmobles, as prestacións de servizos, o consumo de enerxía eléctrica, os gravames complementarios sobre os elaborados do tabaco e sobre certos carburantes e combustibles petrolíferos, non poderán ser obxecto de deducción, sen prexuízo das devolucións que procedan conforme o disposto no número 6 da letra A) e no número 4 da letra B), ambos do artigo 18 bis desta lei.

4. Nos supostos de deduccións e devolucións por exportacións, a realización da exportación deberá acreditarse conforme os requisitos que se establezan na ordenanza fiscal.»

Sexto. O artigo 22 queda redactado como segue:

«Artigo 22. *Liquidación.*

1. O imposto liquidarase na forma e nos prazos que regulamentariamente se determine. Poderán establecerse liquidacións provisionais de oficio realizadas pola Administración tributaria.

2. As cidades de Ceuta e de Melilla poderán esixir-lo imposto en réxime de autoliquidación.

3. Nas importacións, con excepción dos casos previstos no parágrafo segundo da letra b) do artigo 11 desta lei, a liquidación que corresponda e o pagamento resultante terán que se efectuar con anterioridade ó acto administrativo de despacho ou á entrada das mercadorías no territorio de suxei-

ción. Poderase outorgar un prazo máximo de 60 días desde a introducción das mercadorías ata o pagamento do imposto se, a xuízo da Administración ou dos órganos xestores, queda suficientemente garantida a débeda tributaria.»

Dous. Nos casos de importación de vehículos de tracción mecánica, embarcacións ou aeronaves, non se producirá o devengo do imposto conforme o parágrafo segundo da letra b) do artigo 11 da Lei 8/1991, do 25 de marzo, na súa redacción dada polo número terceiro do número un anterior, cando este devengo se producise con anterioridade ó momento da súa matriculación, de conformidade co establecido no primeiro parágrafo da citada letra b).

SECCIÓN 3.ª IMPOSTOS ESPECIAIS

Artigo 6. *Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.*

Con efectos desde o día 1 de xaneiro do 1999 introdúcense as seguintes modificacións na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais:

Un. O número 2 do artigo 54 queda redactado como segue:

«2. A utilización de gasóleo como carburante, con aplicación do tipo establecido no epígrafe 1.4 da tarifa 1.ª do imposto, quedará limitada:

a) Ós motores de tractores e maquinaria agrícola utilizados en agricultura, incluída a horticoltura, a gandería e a silvicultura.

b) Ós motores instalados en lugares fixos e ós motores que, sendo trasladables dun lugar a outro, se empreguen exclusivamente con fins distintos ós de propulsión.

c) Ós motores de maquinaria mineira non apta para circular por vías públicas, que se utilicen en actividades reguladas pola Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, e pola Lei 54/1980, do 5 de novembro, de modificación da anterior.

d) Ós motores de maquinarias utilizadas na construción, na enxeñaría civil e nas obras e servizos públicos que non fosen autorizadas, consonte o disposto nos artigos 59, 61 e 62 do texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, aprobado polo Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, para circular polas vías e terreos a que se refire o seu artigo 2. En ningún caso poderán utilizar gasóleo como carburante, con aplicación do tipo establecido no epígrafe 1.4 da tarifa 1.ª, os motores daqueles artefactos ou aparellos que teñan a condición, consonte o establecido no citado texto articulado e no seu anexo, de vehículos distintos dos vehículos especiais.

Agás nos casos previstos neste punto, no número 2 do artigo 51 e na letra b) do artigo 52, estará prohibida a utilización como carburante do gasóleo ó que, conforme o que regulamentariamente se estableza, lle fosen incorporados os correspondentes trazadores e marcadores.»

Dous. Na letra A) do artigo 64 bis introdúcese un novo número 6, coa seguinte redacción:

«6. Repercusión. O disposto no artigo 14 desta lei será de aplicación en relación co imposto sobre

a electricidade tendo en conta as seguintes regras específicas:

a) Cando a contraprestación por unha subministración de enerxía eléctrica deba satisfacerse a máis dun suxeito pasivo, cada un destes repercutirá a porción de cota imputable á parte da contraprestación que lle corresponda percibir. En particular, a repercusión da porción de cota correspondente ás peaxes por utilización dunha rede de transporte que teña a condición de «depósito fiscal» será efectuada, cando este concepto se facture separadamente, polo titular da dita rede na súa condición de suxeito pasivo do imposto.

b) Sen prexuízo do disposto na letra a) anterior, nos casos de entregas de enerxía eléctrica efectuadas coa intermediación do operador do mercado ó que se refire o artigo 33 da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, a repercusión sobre os adquirentes das cotas devengadas que correspondan será efectuada polo suxeito pasivo por medio do citado operador do mercado.»

Artigo 6 bis. *Imposto especial sobre determinados medios de transporte.*

Suprímese o parágrafo terceiro do número 2.º do punto 1.a) do artigo 65 que deixa fóra do feito imponible deste imposto os vehículos que, calquera que sexa a súa capacidade, teñan unha altura total sobre o solo superior a 1.800 milímetros, agás que se trate de vehículos tipo «jeep» ou todo terreo.

SECCIÓN 4.ª RÉXIME ECONÓMICO E FISCAL DE CANARIAS

Artigo 7. *Modificacións na Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias.*

Con efectos desde 1 de xaneiro do 1999, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias.

Primeiro. O número 13 do punto 1 do artigo 10 queda redactado da seguinte forma:

«13. Os servizos prestados a persoas físicas que practiquen o deporte ou a educación física, calquera que sexa a persoa ou entidade a cargo da cal se realice a prestación, sempre que tales servizos estean relacionados coas ditas prácticas e sexan prestados polas seguintes persoas ou entidades:

- Entidades de dereito público.
- Federacións deportivas.
- Comité Olímpico Español.
- Comité Paralímpico Español.
- Entidades ou establecementos deportivos privados de carácter social.

A exención non se estende ós espectáculos deportivos.»

Segundo. A regra 4.ª do número 8 do artigo 22 queda redactada como segue:

«4.ª A rectificación das deducións do destinatario das operacións, que deberá practicarse segundo o disposto no artigo 44 desta lei, deter-

minará o nacemento do correspondente crédito a favor da Facenda pública.

Se o destinatario das operacións suxeitas non tivo dereito á deducción total do imposto, resultará tamén debedor fronte á Facenda pública polo importe da cota do imposto non deducible.»

Terceiro. O número 2.º do segundo parágrafo do punto 10 do artigo 22 queda redactado como segue:

«2.º Os supostos a que se refire o número 2, letra d), deste artigo.»

Cuarto. Dáselle unha nova redacción ó derradeiro parágrafo do número 5 do artigo 54, que queda redactado como segue:

«Para a determinación da marxe bruta da axencia non se computarán as cantidades ou importes correspondentes ás operacións exentas do imposto en virtude do disposto no número 3 anterior, nin os dos bens ou servicios utilizados para a realización de tales operacións.»

Quinto. Dáselle unha nova redacción ó número 4 do artigo 55, que queda redactado como segue:

«4. O réxime especial da agricultura e gandería será aplicable ás explotacións agrícolas, forestais ou gandeiras que obteñan directamente produtos naturais, vexetais ou animais dos seus cultivos ou explotacións para a súa transmisión a terceiros, así como ós servicios accesorios ás ditas explotacións a que se refire este artigo.»

Sexto. Dáselle unha nova redacción ó número 3 do artigo 57, que queda redactado como segue:

«3. Os empresarios titulares das explotacións ás que sexa de aplicación o réxime especial da agricultura e gandería terán dereito a percibi-la compensación a que se refire este artigo cando realicen as seguintes operacións:

1.º As entregas dos produtos naturais obtidos nas devanditas explotacións efectuadas por outros empresarios ou profesionais calquera que sexa o territorio no que estean establecidos coas seguintes excepcións:

a) As efectuadas a empresarios que estean acollidos a este mesmo réxime especial no territorio de aplicación do imposto e que utilicen os referidos produtos no desenvolvemento das actividades ás que apliquen o dito réxime especial.

b) As efectuadas a empresarios e profesionais que, no territorio de aplicación do imposto, realicen exclusivamente operacións exentas do imposto distintas das enumeradas no artigo 29, número 4 desta lei.

2.º As prestacións de servicios a que se refire o artigo 56, número 6 desta lei, calquera que sexa o territorio no que estean establecidos os seus destinatarios e sempre que estes últimos non estean acollidos a este mesmo réxime especial no ámbito espacial do imposto.»

Sétimo. Introdúcese un novo parágrafo 4 no artigo 87 coa seguinte redacción:

«4. Os suxeitos pasivos que realicen importacións de bens que nun prazo de tres meses desde a súa entrada no territorio canario se lles entreguen, sen previa elaboración, produción, transformación ou manipulación, ó Estado, á Comunidade Autónoma de Canarias, a entidades locais canarias, a

organismos autónomos dependentes dos anteriores e a entidades xestoras da Seguridade Social, logo de certificación expedida polo organismo competente de que se adquiren con cargo ós seus orzamentos, terán dereito á devolución das cotas soportadas nas devanditas importacións, cumprindo previamente os requisitos que regulamentariamente determine o Goberno de Canarias. Esta mesma norma será aplicable en relación coas importacións de bens destinados ós estados membros da Comunidade Económica Europea, en iguais condicións.»

Oitavo. A letra f) do número 3.º do anexo II queda redactada da seguinte forma:

«f) Os vehículos tipo “jeep” dos que os modelos de serie, por estaren considerados de aplicación industrial, comercial ou agrícola, fosen debidamente homologados pola Administración tributaria canaria, cando o seu prezo final de venda ó público, excluídos o imposto xeral indirecto canario e o imposto especial sobre determinados medios de transporte, non exceda de 4.090.503 pesetas.

A homologación realizarase atendendo as características do vehículo en canto ó seu compartamento en tracción, seguridade de envorcadura e prezo de venda ó público.

Para estes efectos consideraranse homologados polas súas características técnicas os vehículos que, segundo as normas vixentes na lexislación estatal ou comunitaria, se é o caso, teñan a consideración de tipo “jeep”.

O prezo final de venda ó público será o destes vehículos no punto de entrega, en orde de marcha, con tódalas opcións incorporadas de serie e certificado polo fabricante nacional ou o representante legal debidamente autorizado polo fabricante estranxeiro.»

CAPÍTULO III

Taxas

Artigo 8. *Modificación da taxa por inspeccións e controis veterinarios de animais vivos que se introduzan en territorio nacional procedentes de países non comunitarios.*

Modifícanse os epígrafes segundo e sexto da relación incluída no número Seis.b) do artigo 19 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que quedan redactados como segue:

«Animais de peso vivo inferior ou igual a 0,1 kg (excepto cebos vivos para pesca): 10.000 animais.
Cebos vivos para pesca: 100 kg»

Artigo 9. *Taxa por reserva do dominio público radioeléctrico.*

Modifícase o número 4 do artigo 73 da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, que queda redactado nos seguintes termos:

«4. Malia o establecido no número 1 deste artigo, no suposto de uso especial e en función do tipo deste, aboarase o importe correspondente á taxa mediante o pagamento dunha cota fixa de aboamento quinquenal. O devengo inicial da taxa producirase o día que se outorgue o título habilitante e o correspondente a períodos sucesivos o día 1 de xaneiro do ano que proceda.

Se quen se beneficia do uso especial cumprira sesenta e cinco anos antes de se efectua-la liqui-

dación de calquera período posterior ó da formalización da habilitación que o faculte para iso, terá dereito a unha bonificación do 90 por 100 na cota da taxa, logo de petición realizada para o efecto ó Ministerio de Fomento con, alomenos, un mes de antelación ó 1 de xaneiro do seguinte período de devengo. En calquera caso, para o outorgamento do título concesional ou da autorización, poderanse establecer os requisitos do artigo 16.»

Artigo 10. Taxa pola prestación de servizos de inspección e control radiomarítimos pola Dirección Xeral da Mariña Mercante.

O punto un.2 do artigo 23 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactado como segue:

«2. O devengo da taxa producirase no momento no que se presente a solicitude do servizo, sendo inescusable o seu pagamento para a obtención do certificado ou licenzia que corresponda.»

Artigo 11. Modificación da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes.

Engádenselle ó artigo 33 da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes, dous novos números 5 e 6, coa seguinte redacción:

«5. Cando o informe sobre o estado da técnica poida basearse parcial ou totalmente no informe de busca internacional realizado en aplicación do Tratado de Cooperación en Materia de Patentes, reembolsaráselle ó solicitante o 25 por 100, o 50 por 100, o 75 por 100 ou o 100 por 100 da taxa en función do alcance do devandito informe.

6. Non serán obxecto do informe sobre o estado da técnica as solicitudes o informe de busca internacional das cales fose realizado pola Administración española encargada da busca internacional.»

Artigo 12. Taxas por inscrición e acreditación catastral.

Suprímese a expresión «A transmisión da titularidade dos bens inmobles» da letra a) do número tres do artigo 33 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Artigo 13. Fixación do canon concesional das expendedorías de tabaco e timbre do Estado.

O canon concesional ó que se refire o artigo 4, número seis da Lei 13/1998, do 4 de maio, de ordenación do mercado de tabacos e normativa tributaria, esixirase de acordo coas seguintes normas:

Primeira. Será aplicable ás expendedorías creadas a partir da entrada en vigor da Lei 13/1998 e ás que, existentes con anterioridade, sexan transmitidas a partir da dita data ou experimenten novación relevante no título concesional, como o cambio de lugar, autorización de novos almacéns ou concesión de puntos de venda transitorios.

Segunda. O canon constará de dúas cotas: fixa e variable.

A cota fixa esixirase consonte a seguinte tarifa en función da localización da expendedoría:

Situadas en poboacións de ata 10.000 habitantes: 20.000 pesetas.

Situadas en poboacións de máis do 10.000 e ata 100.000 habitantes: 30.000 pesetas.

Situadas en poboacións de máis de 100.000 habitantes e capitais de provincia: 40.000 pesetas.

A cota variable esixirase consonte a seguinte tarifa en función da categoría da expendedoría, segundo o volume anual de ingresos brutos por marxes e comisións obtidas pola venda de tabaco e expedición de efectos timbrados:

Categoría	Ingresos brutos	Canon anual
1. ^a	Ata 2.000.000	0
2. ^a	Máis de 2.000.000 e ata 3.500.000.	42.000
3. ^a	Máis de 3.500.000 e ata 5.000.000.	60.000
4. ^a	Máis de 5.000.000 e ata 6.500.000.	78.000
5. ^a	Máis de 6.500.000 e ata 8.000.000.	96.000
6. ^a	Máis de 8.000.000 e ata 9.500.000.	114.000
7. ^a	Máis de 9.500.000 e ata 11.000.000.	132.000
8. ^a	Máis do 11.000.000 e ata 12.500.000.	150.000
9. ^a	Máis do 12.500.000 e ata 14.000.000.	168.000
10. ^a	Máis do 14.000.000 e ata 15.500.000.	186.000
11. ^a	Máis do 15.500.000 e ata 20.000.000.	240.000
12. ^a	Máis de 20.000.000 e ata 25.000.000.	300.000
13. ^a	Máis do 25.000.000 e ata 35.000.000.	420.000
14. ^a	Máis do 35.000.000 e ata 50.000.000.	600.000
15. ^a	Máis de 50.000.000 e ata 75.000.000.	900.000
16. ^a	De 75.000.000 en diante	1.500.000

Terceira. O canon devengarase no momento en que teña lugar o acto constitutivo, transmisivo ou novacional da concesión e nos anos sucesivos o 1 de xaneiro de cada ano, e será esixible coa liquidación e notificación que del faga o órgano competente para o efecto.

A cota fixa será irreducible en función do tempo de exercicio da actividade; a cota variable será rateable por trimestres enteiros redondeados por exceso en función do tempo de exercicio da actividade.

Na cota variable a asignación inicial de categoría realizarase no instante concesional, sobre a base da media de ingresos brutos das expendedorías da localidade. En tódolos demais supostos a categoría da expendedoría e, por tanto, o canon variable que haxa que pagar fixarase en función dos ingresos brutos da expendedoría no ano anterior, elevándose, se é o caso, a enteiros os exercicios incompletos.

Cuarta. A recadación por este canon incluírase entre os ingresos do Organismo Autónomo Comisionado para o Mercado de Tabacos, a quen lle corresponderá a súa xestión, administración, liquidación, notificación e recadación.

Artigo 14. Taxas esixibles polos servizos e actividades realizadas pola Dirección Xeral da Garda Civil.

Engádense dúas novas alíneas no concepto 9.º da tarifa 2.ª, «Autorizacións», da taxa «Recoñecementos, autorizacións e concursos», validada polo Decreto 551/1960, do 24 de marzo, na redacción dada polo artigo 23 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, nos termos seguintes:

«e) Realización de probas de capacitación para a obtención de licenzias de armas longas raiadas para caza maior ou de escopetas e armas asimiladas: 12.340 pesetas.

f) Habilitación de entidades para dedicarse ó ensino conducente á obtención de licenzias de armas longas raiadas para caza maior ou de escopetas e armas asimiladas: 33.250 pesetas.»

Artigo 15. *Taxas da Xefatura Central de Tráfico.*

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 16/1979, do 2 de outubro, sobre taxas da Xefatura Central de Tráfico:

Un. Introdúcense dúas novas letras d) e e) no número 1 do artigo quinto, co seguinte teor:

- «d) Quen solicite duplicados das autorizacións administrativas para circular ou conducir, por cambio de domicilio, ou por subtracción delas.
- e) Quen solicite a baixa definitiva do vehículo.»

Dous. O artigo 14 queda redactado como segue:

«Malia o previsto no artigo cuarto desta lei, serán suxeitos pasivos, como substitutos do contribuínte, da taxa por anotación do resultado da inspección técnica de vehículos, as persoas, organismos ou estacións que realicen a inspección.

Os suxeitos pasivos substitutos repercutirán o importe da taxa a quen solicite os servicios de inspección.

Por orde do Ministerio do Interior establecerase a forma e os prazos en que os suxeitos pasivos substitutos deberán liquidar e ingresa-lo importe das taxas, non sendo para estes efectos de aplicación o establecido no artigo décimo desta lei.

Os resultados da inspección efectuada comunicaránselle á Xefatura Central de Tráfico, que efectuará a anotación correspondente.»

Artigo 16. *Taxa de seguridade aeroportuaria.*

Modifícase o número nove do artigo 42 da Lei 13/1996, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que queda redactado como segue:

- «Nove. O importe do recadado por esta taxa formará parte do orzamento de ingresos do ente público Aeroportos Españois e Navegación Aérea. Non embargante, o 50 por 100 do recadado por esta taxa ingresarase no Tesouro Público.»

Artigo 17. *Taxa por dereitos de exame.*

Modifícase o número cinco do artigo 18 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que queda redactado nos seguintes termos:

«Cinco. Estarán exentas do pagamento da taxa:

a) As persoas con discapacidade igual ou superior ó 33 por 100.

b) As persoas que figuraren como demandantes de emprego durante o prazo, alomenos, dun mes anterior á data de convocatoria de probas selectivas de acceso ós corpos e escalas de funcionarios ou ás categorías de persoal laboral convocadas pola Administración pública estatal nas que soliciten a súa participación. Serán requisitos para beneficiarse da exención que, no prazo de que se trate, non rexeitasen oferta de emprego adecuado nin se negasen a participar, agás causa xustificada, en accións de promoción, formación ou reconversión profesionais e que, así mesmo, carezan de rendas superiores, en cómputo mensual, ó salario mínimo interprofesional.»

CAPÍTULO IV

Sistema tributario local

Artigo 18. *Modificación da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.*

Modifícase, nos termos que a continuación se indican, a Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais:

1.º Modifícase o número 2 do artigo 2, que queda redactado como segue:

«2. Para a cobranza dos tributos e das cantidades que como ingresos de dereito público, tales como prestacións patrimoniais de carácter público non tributarias, prezos públicos, e multas e sancións pecuniarias, debe percibi-la Facenda das entidades locais de conformidade co previsto no número anterior, a dita Facenda terá as prerrogativas establecidas legalmente para a Facenda do Estado, e actuará, se é o caso, conforme os procedementos administrativos correspondentes.»

2.º Engádeselle un número 4 ó artigo 3 coa seguinte redacción:

«4. Terán tamén a consideración de ingresos de dereito privado o importe obtido no alleamento de bens integrantes do patrimonio das entidades locais como consecuencia da súa desafectación como bens de dominio público e posterior venda, aínda que ata entón estivesen suxeitos a concesión administrativa. En tales casos, agás que a lexislación de desenvolvemento das comunidades autónomas prevexa outra cousa, quen fora o último concesionario antes da desafectación terá dereito preferente de adquisición directa dos bens sen necesidade de poxa pública.»

3.º Modifícase o artigo 7, que queda redactado como segue:

«Artigo 7.

1. De conformidade co disposto no artigo 106.3 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, as entidades locais poderán delegar na comunidade autónoma ou noutras entidades locais no territorio das cales estean integradas, as facultades de xestión, liquidación, inspección e recadación tributarias que a presente lei lles atribúe.

Así mesmo, as entidades locais poderán delegar na comunidade autónoma ou noutras entidades locais no territorio das cales estean integradas, as facultades de xestión, liquidación, inspección e recadación dos restantes ingresos de dereito público que lles correspondan.

2. O acordo que adopte o Pleno da corporación terá que fixa-lo alcance e contido da referida delegación e publicarse, unha vez aceptada polo órgano correspondente de goberno, referido sempre ó Pleno, no suposto de entidades locais no territorio das cales estean integradas nos boletíns oficiais da provincia e da comunidade autónoma, para xeral coñecemento.

3. O exercicio das facultades delegadas terá que se axustar ós procedementos, trámites e medidas en xeral, xurídicas ou técnicas, relativas á xestión tributaria que establece a presente lei e, supletoriamente, ás que prevé a Lei xeral tributaria. Os actos de xestión que se realicen no exercicio da

devandita delegación serán impugnables consonte o procedemento que corresponda ó ente xestor, e, en último termo, ante a xurisdicción contencioso-administrativa.

As facultades delegadas serán exercidas polo órgano da entidade delegada que proceda conforme as normas internas de distribución de competencias propias da devandita entidade.

4. As entidades que ó abeiro do previsto neste artigo asumisen por delegación dunha entidade local todas ou algunhas das facultades de xestión, liquidación, inspección e recadación de todos ou algúns dos tributos ou recursos de dereito público da devandita entidade local, poderán exercer tales facultades delegadas en todo o seu ámbito territorial e mesmo no doutras entidades locais que non lle delegasen tales facultades.»

4.º Modifícase o artigo 8 da lei, que queda redactado como segue:

«Artigo 8.

1. De conformidade co disposto no artigo 106.3 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, as administracións tributarias do Estado, das comunidades autónomas e das entidades locais colaborarán en tódalas ordes de xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais.

De igual modo, as administracións a que se refire o parágrafo anterior colaborarán en tódalas ordes de xestión, liquidación, inspección e recadación dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais.

2. En particular, as devanditas administracións:

a) Facilitaranse toda a información que mutuamente se soliciten e, se é o caso, establecerase, para tal efecto, a intercomunicación técnica precisa a través dos respectivos centros de informática.

b) Prestaranse reciprocamente, na forma que regulamentariamente se determine, a asistencia que interese para os efectos dos seus respectivos cometidos e os datos e antecedentes que se reclamen.

c) Comunicaranse entre elas inmediatamente, na forma que regulamentariamente se estableza, os feitos con trascendencia para os tributos e demais recursos de dereito público de calquera delas, que se poñan de manifesto como consecuencia de actuacións comprobadoras e investigadoras dos respectivos servicios de inspección.

d) Poderán elaborar e preparar plans de inspección conxunta ou coordinada sobre obxectivos, sectores e procedementos selectivos.

O previsto neste número enténdese sen prexuízo do réxime legal ó que están sometidos o uso e a cesión da información tributaria.

3. As actuacións en materia de inspección ou recadación executiva que se teñan que efectuar fóra do territorio da respectiva entidade local en relación cos ingresos de dereito público propios desta, serán practicadas polos órganos competentes da correspondente Comunidade Autónoma cando deban realizarse no ámbito territorial desta, e polos órganos competentes do Estado noutro caso, logo de solicitude do presidente da corporación.

4. As entidades que, ó abeiro do previsto neste artigo, establecesen fórmulas de colaboración con entidades locais para a xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos e demais ingresos de dereito público propios das ditas entidades locais, poderán desenvolver tal actividade colaboradora en todo o seu ámbito territorial e mesmo

no doutras entidades locais coas que non establecesen ningunha fórmula de colaboración.»

5.º Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 9, que quedan redactados como segue:

«1. Non poderán recoñecerse outros beneficios fiscais nos tributos locais cós expresamente previstos nas normas con rango de lei ou os derivados da aplicación dos tratados internacionais.

Non embargante, tamén poderán recoñecerse os beneficios fiscais que as entidades locais establezan nas súas ordenanzas fiscais nos supostos expresamente previstos pola lei.

2. As leis polas que se establezan beneficios fiscais en materia de tributos locais determinarán as fórmulas de compensación que procedan; as ditas fórmulas terán en conta as posibilidades de crecemento futuro dos recursos das entidades locais procedentes dos tributos respecto dos cales se establezan os mencionados beneficios fiscais.

O anterior non será de aplicación en ningún caso cando se trate dos beneficios fiscais a que se refire o parágrafo segundo do número 1 deste artigo.»

6.º Modifícase o artigo 10, que queda redactado como segue:

«Artigo 10.

Na exacción dos tributos locais e dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais, as recargas e xuros de demora esixiranse e determinaranse nos mesmos casos, forma e contía que na exacción dos tributos do Estado.»

7.º Modifícase o artigo 11, que queda redactado como segue:

«Artigo 11.

En materia de tributos locais, aplicarase o réxime de infraccións e sancións regulado na Lei xeral tributaria e nas disposicións que a complementen e a desenvolvan, coas especificacións que resulten da presente lei e as que, se é o caso, se establezan nas ordenanzas fiscais ó abeiro da lei.»

8.º Modifícase o artigo 12, que queda redactado como segue:

«Artigo 12.

1. A xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais realizarase de acordo co previsto na Lei xeral tributaria, na Lei de dereitos e garantías do contribuínte e nas demais leis do Estado reguladoras da materia, así como nas disposicións dictadas para o seu desenvolvemento.

2. A través das súas ordenanzas fiscais as entidades locais poderán adapta-la normativa a que se refire o número anterior ó réxime de organización e funcionamento interno propio de cada unha delas, sen que tal adaptación poida contravir-lo contido material da devandita normativa.»

9.º Modifícase o artigo 14, que queda redactado como segue:

«Artigo 14.

1. Respecto dos procedementos especiais de revisión dos actos dictados en materia de xestión tributaria, haberá que se ater ó disposto no artigo 110 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, e nas letras seguintes:

a) A devolución de ingresos indebidos e a rectificación de erros materiais no ámbito dos tributos

locais axustaranse ó disposto nos artigos 155 e 156 da Lei xeral tributaria e no artigo 10 da Lei de dereitos e garantías do contribuínte.

b) Non serán en ningún caso revisables os actos administrativos confirmados por sentenza xudicial firme.

Os actos dictados en materia de xestión dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais tamén estarán sometidos ós procedementos especiais de revisión conforme o previsto neste número.

2. Contra os actos de aplicación e efectividade dos tributos e restantes ingresos de dereito público das entidades locais, só se poderá interpo-lo recurso de reposición que a continuación se regula.

A) Obxecto e natureza.

Son impugnables, mediante o presente recurso de reposición, tódolos actos dictados polas entidades locais en vía de xestión dos seus tributos propios e dos seus restantes ingresos de dereito público. O anterior enténdese sen prexuízo dos supostos nos que a lei prevé a posibilidade de formular reclamacións económico-administrativas contra actos dictados en vía de xestión dos tributos locais; en tales casos, cando os actos fosen dictados por unha entidade local, o presente recurso de reposición será previo á reclamación económico-administrativa.

B) Competencia para resolver.

Será competente para coñecer e resolve-lo recurso de reposición o órgano da entidade local que dictase o acto administrativo impugnado.

C) Prazo de interposición.

O recurso de reposición interporase dentro do prazo dun mes contado desde o día seguinte ó da notificación expresa do acto do que se solicita a revisión ou ó de finalización do período de exposición pública dos correspondentes padróns ou matrículas de contribuíntes ou obrigados ó pagamento.

D) Lexitimación.

Poderán interpo-lo recurso de reposición:

a) Os suxeitos pasivos e, se é o caso, os responsables dos tributos, así como os obrigados a efectua-lo ingreso de dereito público de que se trate.

b) Calquera outra persoa con intereses lexítimos e directos que resulten afectados polo acto administrativo de xestión.

E) Representación e dirección técnica.

Os recorrentes poderán comparecer en por si ou por medio de representante, sen que sexa preceptiva a intervención de avogado nin procurador.

F) Iniciación.

O recurso de reposición interporase por medio de escrito no que se farán consta-los seguintes extremos:

a) As circunstancias persoais do recorrente e, se é o caso, do seu representante, con indicación do número do documento nacional de identidade ou do código identificador.

b) O órgano ante o que se formula o recurso.

c) O acto administrativo contra o que se recorre, a data en que se dictou, o número do expediente, e os demais datos relativos a el que se consideren convenientes.

d) O domicilio que sinale o recorrente para efectos de notificacións.

e) O lugar e a data de interposición do recurso.

No escrito de interposición formularanse as alegacións tanto sobre cuestións de feito coma de dereito. Co dito escrito presentaranse os documentos que sirvan de base á pretensión que se exercita.

Se se solicita a suspensión do acto impugnado, ó escrito de iniciación do recurso xuntaránselle os xustificantes das garantías constituídas de acordo coa letra l) seguinte.

G) Posta de manifesto do expediente.

Se o interesado precisar do expediente de xestión ou das actuacións administrativas para formular as súas alegacións, deberá comparecer para tal obxecto ante a oficina xestora a partir do día seguinte ó da notificación do acto administrativo que se impugna e antes de que finalice o prazo de interposición do recurso.

A oficina ou dependencia de xestión, baixo a responsabilidade do seu xefe, terá a obriga de lle pór de manifesto ó interesado o expediente ou as actuacións administrativas que se requiran.

H) Presentación do recurso.

O escrito de interposición do recurso presentase na sede do órgano da entidade local que dictou o acto administrativo que se impugna ou no seu defecto nas dependencias ou oficinas a que se refire o artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

I) Suspensión do acto impugnado.

A interposición do recurso de reposición non suspenderá a execución do acto impugnado, coas consecuencias legais conseguintes, mesmo a recadación de cotas ou dereitos liquidados, xuros e recargas. Os actos de imposición de sancións tributarias quedarán automaticamente suspendidos conforme o previsto na Lei xeral tributaria e na Lei de dereitos e garantías do contribuínte.

Non embargante, e nos mesmos termos ca no Estado, poderá suspenderse a execución do acto impugnado mentres dure a substanciación do recurso aplicando o establecido no Real decreto 2.244/1979, do 7 de setembro, polo que se regulamentou o recurso de reposición previo ó económico-administrativo, e no Real decreto 391/1996, do 1 de marzo, polo que se aproba o Regulamento de procedemento nas reclamacións económico-administrativas, coas seguintes especialidades:

a) En todo caso será competente para tramitar e resolve-la solicitude o órgano da entidade local que dictou o acto.

b) As resolucións desestimatorias da suspensión só serán susceptibles de impugnación en vía contencioso-administrativa.

c) Cando se interpoña recurso contencioso-administrativo contra a resolución do recurso de reposición, a suspensión acordada en vía administrativa manterase, sempre que exista garantía suficiente, ata que o órgano xudicial competente adopte a decisión que corresponda en relación coa dita suspensión.

J) Outros interesados.

Se do escrito inicial ou das actuacións posteriores resultaren outros interesados distintos do

recorrente, comunicáraselle-la interposición do recurso para que no prazo de cinco días aleguen o que conveña ó seu dereito.

K) Extensión da revisión.

A revisión somete a coñecemento do órgano competente, para a súa resolución, tódalas cuestións que ofrezca o expediente, fosen ou non formuladas no recurso.

Se o órgano estima pertinente examinar e resolver cuestións non suscitadas polos interesados, exporállelas ós que se constituíren en parte no procedemento e concederalles un prazo de cinco días para formularen alegacións.

L) Resolución do recurso.

O recurso será resolto no prazo dun mes contado a partir do día seguinte ó da súa presentación, con excepción dos supostos regulados nas letras J) e K) anteriores, nos que o prazo se computará desde o día seguinte a aquel en que se formulen as alegacións ou se deixen transcorrer-los prazos sinalados.

O recurso entenderase desestimado cando non recaia resolución en prazo.

A denegación presunta non exime da obriga de resolve-lo recurso.

M) Forma e contido da resolución.

A resolución expresa do recurso producirase sempre de forma escrita.

A citada resolución, que será sempre motivada, conterá unha sucinta referencia ós feitos e ás alegacións do recorrente, e expresará de forma clara as razóns polas que se confirma ou revoga total ou parcialmente o acto impugnado.

N) Notificación e comunicación da resolución.

A resolución expresa deberalles ser notificada ó recorrente e ós demais interesados, se os houber, no prazo máximo de dez días desde que aquela se produza.

O) Impugnación da resolución.

Contra a resolución do recurso de reposición non pode interporse de novo este recurso, e os interesados poderán interpor directamente recurso contencioso-administrativo, todo iso sen prexuízo dos supostos nos que a lei prevé a interposición de reclamacións económico-administrativas contra actos dictados en vía de xestión dos tributos locais.»

10.º Engádeselle un número 3 ó artigo 15 coa seguinte redacción:

«3. Así mesmo, as entidades locais exercerán a potestade regulamentaria a que se refire o número 2 do artigo 12 desta lei, ben nas ordenanzas fiscais reguladoras dos distintos tributos locais, ben mediante a aprobación de ordenanzas fiscais especificamente reguladoras da xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais.»

11.º Modifícase o artigo 16, que queda redactado como segue:

«Artigo 16.

1. As ordenanzas fiscais a que se refire o número 1 do artigo anterior conterán, alomenos:

a) A determinación do feito imponible, suxeito pasivo, responsables, exencións, reducións e bonificacións, base imponible e liquidable, tipo de

gravame ou cota tributaria, período impositivo e devengo.

b) Os réximes de declaración e de ingreso.

c) As datas da súa aprobación e do comezo da súa aplicación.

Así mesmo, estas ordenanzas fiscais poderán conter, se é o caso, as normas a que se refire o número 3 do artigo 15.

Os acordos de aprobación destas ordenanzas fiscais deberán adoptarse simultaneamente ós de imposición dos respectivos tributos.

Os acordos de modificación das ditas ordenanzas deberán conter a nova redacción das normas afectadas e as datas da súa aprobación e do comezo da súa aplicación.

2. As ordenanzas fiscais a que se refire o número 2 do artigo anterior conterán, ademais dos elementos necesarios para a determinación das cotas tributarias dos respectivos impostos, as datas da súa aprobación e o comezo da súa aplicación.

Así mesmo, estas ordenanzas fiscais poderán conter, se é o caso, as normas a que se refire o número 3 do artigo 15.

Os acordos de aprobación de ordenanzas fiscais deberán adoptarse simultaneamente ós de fixación dos elementos regulados naquelas.

Os acordos de modificación das devanditas ordenanzas axustaranse ó disposto no último parágrafo do número anterior.»

12.º Modifícanse os números 3 e 4 do artigo 17, que quedan redactados como segue:

«3. Finalizado o período de exposición pública, as corporacións locais adoptarán os acordos definitivos que procedan, resolvendo as reclamacións que se presentasen e aprobando a redacción definitiva da ordenanza, a súa derogación ou as modificacións a que se refira o acordo provisional. No caso de que non se presentasen reclamacións, entenderase definitivamente adoptado o acordo, ata entón provisional, sen necesidade de acordo plenario.

4. En todo caso, os acordos definitivos a que se refire o número anterior, incluíndo os provisionais elevados automaticamente a tal categoría, e o texto íntegro das ordenanzas ou das súas modificacións, terán que ser publicados no boletín oficial da provincia ou, se é o caso, da comunidade autónoma uniprovincial, sen que entren en vigor ata que se realice a dita publicación.»

13.º Modifícase o número 2 do artigo 19, que queda redactado como segue:

«2. Se por resolución xudicial firme resultaren anulados ou modificados os acordos locais ou o texto das ordenanzas fiscais, a entidade local estará obrigada a adecuar ós termos da sentenza tódalas actuacións que leve a cabo con posterioridade á data en que aquela lle sexa notificada. Agás que expresamente o prohibise a sentenza, manteranse os actos firmes ou consentidos dictados ó abeiro da ordenanza que posteriormente resulte anulada ou modificada.»

14.º Modifícase o número 2 da letra b) do artigo 62, que queda redactado como segue:

«2. As obras de urbanización e de mellora, como as explanacións e as que se realicen para o uso dos espazos descubertos, considerándose como tales os recintos destinados a mercados, os

depósitos ó aire libre, as represas, saltos de auga e encoros, incluído o seu leito, os campos ou instalacións para a práctica do deporte, os peiraos, os estacionamentos e os espazos alleos ás construcións.»

15.º Modifícase o artigo 71, que queda redactado como segue:

«Artigo 71.

1. Os valores catastrais modificaranse, de oficio ou por instancia da entidade local correspondente, cando o planeamento urbanístico ou outras circunstancias poñan de manifesto diferenzas substanciais entre aqueles e os valores de mercado dos bens inmobles situados no termo municipal.

O disposto no parágrafo anterior requirirá a elaboración dunha nova ponencia de valores, que se publicará e que poderá ser obxecto de recurso nos termos regulados no artigo 70 desta lei.

2. As ponencias de valores poderán modificarse, ben de oficio ou por instancia da entidade local correspondente, cando alteracións de planeamento ou outras circunstancias poñan de manifesto diferenzas substanciais entre os valores de mercado e os catastrais dalgunha ou varias zonas, polígonos descontinuos, ou predios do termo municipal, garantíndose a coordinación de tódolos valores catastrais deste.

As modificacións de ponencias de valores deberán ser informadas previamente á súa aprobación polos concellos respectivos na forma e nos prazos establecidos no número 2 do artigo 70 desta lei, aplicándose o proceso de notificación individualizada dos valores catastrais resultantes delas o establecido no seu número 4. O prazo para a interposición do recurso de reposición ou reclamación económico-administrativa será dun mes, contado a partir do día seguinte ó da recepción acreditada da notificación, e poderanse recorrer conxuntamente as modificacións da ponencia aprobada. Para tal efecto as citadas modificacións permanecerán á disposición de tódolos interesados durante o mencionado prazo dun mes nas oficinas das respectivas xerencias territoriais da Dirección Xeral do Catastro.

3. Cando a diferenza substancial veña determinada por unha modificación de planeamento que afecte o aproveitamento urbanístico, mantendo os usos anteriormente fixados, e o valor recollido na ponencia en vigor para estes usos reflectise o de mercado, entenderase modificada a citada ponencia nos parámetros urbanísticos mencionados, determinándose os novos valores catastrais dos predios afectados de acordo con eles.

Se a modificación do planeamento afectar bens que en virtude dela adquiran a natureza urbana ó seren clasificados como urbanizables, cumprindo as condicións establecidas na disposición adicional segunda da Lei 6/1998, do 13 de abril, sobre réxime do solo e valoracións e entremetres non se aprobe o planeamento do desenvolvemento que estableza a edificabilidade a materializar en cada unha das parcelas afectadas, os ditos bens poderán ser valorados mediante a aplicación dos módulos específicos para os distintos usos que se determinen por orde do ministro de Economía e Facenda.

Nos supostos sinalados nos dous parágrafos anteriores, non será precisa a tramitación dunha modificación da ponencia de valores, e os valores catastrais resultantes notificaranse e serán eficaces conforme dispoñen os artigos 75.3 e 77.3 desta lei.

4. Tratándose de bens inmobles localizados parcialmente en dous ou máis termos municipais, poderán ser valorados mediante a aplicación dunha ponencia especial e única para cada inmovle, ou para un conxunto dos que sexan homoxéneos polo seu uso ou destino.

Igualmente, poderanse valorar, mediante a aplicación dunha ponencia de ámbito supramunicipal, a totalidade dos bens inmobles situados nos municipios que constitúen unha conurbación.»

16.º Modifícase o número 3 do artigo 75, que queda redactado como segue:

«3. As alteracións de tipo físico, económico ou xurídico que se produzan nos bens gravados, así como os cambios de natureza e aproveitamento a que se refire o artigo 71.3 desta lei que, de acordo co planeamento urbanístico, experimenten aqueles, terán efectividade no período impositivo seguinte a aquel en que tiveren lugar, sen que a dita eficacia quede supeditada á notificación dos actos administrativos correspondentes.»

17.º Engádeselle un parágrafo ó número 2 do artigo 77 coa seguinte redacción:

«A falta de presentación das declaracións a que se refire o parágrafo anterior, ou non as efectuar dentro dos prazos aludidos nel, constituirá infracción tributaria simple.»

18.º 1. Modifícase o parágrafo segundo do número 3 do artigo 77, que queda redactado como segue:

«As modificacións que se introduzan nos datos que constan nos catastros inmobiliarios como consecuencia das alteracións físicas, xurídicas ou económicas que experimenten os bens inmobles e que non deriven dos procedementos de revisión ou modificación catastral a que se refiren os artigos 70 e 71, números 1, 2 e 4, desta lei, notificaránselles ós interesados de conformidade co disposto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común e sen que sexa de aplicación, para tal efecto, o previsto no número 4 do artigo 70 citado.»

2. Modifícase o número 5 do artigo 77, que queda redactado como segue:

«5. O coñecemento das reclamacións que se interpoñan contra os actos administrativos descritos neste artigo corresponderalles ós tribunais económico-administrativos do Estado, sen que a interposición da reclamación suspenda a súa executividade.»

19.º 1. Suprímese o parágrafo segundo do número 2 do artigo 78, e o citado número queda redactado como segue:

«2. A liquidación e recadación, así como a revisión dos actos dictados en vía de xestión tributaria deste imposto, será levada a cabo polos concellos e comprenderá as funcións de concesión e denegación de exencións e bonificacións, realización das liquidacións conducentes á determinación das débedas tributarias, emisión dos documentos de cobramento, resolución dos expedientes de devolución de ingresos indebidos, resolución dos recursos que se interpoñan contra os ditos actos e actuacións para a asistencia e información ó contribuínte referidas ás materias comprendidas neste parágrafo.»

2. O número 3 do artigo 78 queda redactado como segue:

«3. A inspección catastral deste imposto levarana a cabo os órganos competentes da Administración do Estado sen prexuízo das fórmulas de colaboración que se establezan cos concellos e, se é o caso, coas deputacións provinciais, cabidos ou consellos insulares e outras entidades locais recoñecidas polas leis, de acordo con eles.»

20.º Suprímese o número 3 do artigo 83, quedando este redactado como segue:

«Artigo 83.

1. Están exentos do imposto:

a) O Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais, así como os seus respectivos organismos autónomos de carácter administrativo.

b) Os suxeitos pasivos ós que lles sexa de aplicación a exención en virtude de tratados ou de convenios internacionais.

c) As entidades xestoras da Seguridade Social, e as mutualidades de previsión social reguladas pola Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

d) Os organismos públicos de investigación, os establecementos de ensino en tódolos seus graos custeados integramente con fondos do Estado, das comunidades autónomas, ou das entidades locais, ou por fundacións declaradas benéficas ou de utilidade pública, e os establecementos de ensino en tódolos seus graos que, carecendo de ánimo de lucro, estiveren en réxime de concerto educativo, mesmo se lles facilitasen ós seus alumnos libros ou artigos de escritorio ou lles prestasen os servizos de media pensión ou internado e aínda que por excepción vendan no mesmo establecemento os produtos dos talleres dedicados ó dito ensino, sempre que o importe da devandita venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine, exclusivamente, á adquisición de materias primas ou ó sostemento do establecemento.

e) As asociacións e fundacións de diminuídos físicos, psíquicos e sensoriais, sen ánimo de lucro, polas actividades de carácter pedagóxico, científico, asistenciais e de emprego que para o ensino, a educación, a rehabilitación e a tutela de minusválidos realicen, aínda que vendan os produtos dos talleres dedicados ós ditos fins, sempre que o importe da devandita venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine exclusivamente á adquisición de materias primas ou ó sostemento do establecemento.

f) A Cruz Vermella española.

2. Os beneficios regulados nas letras d) e e) do número anterior terán carácter rogado e concederanse, cando proceda, por instancia de parte.»

21.º 1. O terceiro parágrafo do número 1 do artigo 92 queda redactado como segue:

«Tratándose de cotas municipais, as funcións a que se refire o parágrafo primeiro deste número poderán ser delegadas nos concellos, deputacións provinciais, cabidos ou consellos insulares e outras entidades recoñecidas polas leis, de acordo con eles.»

2. Suprímese o parágrafo segundo do número 2 do artigo 92, e o dito número queda redactado como segue:

«2. A liquidación e recadación, así como a revisión dos actos dictados en vía de xestión tributaria

deste imposto, levarana a cabo os concellos e comprenderá as funcións de concesión e denegación de exencións e bonificacións, realización das liquidacións conducentes á determinación das débedas tributarias, emisión dos instrumentos de cobramento, resolución dos expedientes de devolución de ingresos indebidos, resolución dos recursos que se interpoñan contra os ditos actos e actuacións para a información e asistencia ó contribuínte referidas ás materias comprendidas neste parágrafo.»

3. O número 3 do artigo 92 queda redactado como segue:

«3. A inspección deste imposto levarana a cabo os órganos competentes da Administración tributaria do Estado, sen prexuízo das delegacións que poidan facerse nos concellos, deputacións provinciais, cabidos ou consellos insulares e outras entidades locais recoñecidas polas leis e comunidades autónomas que o soliciten, e das fórmulas de colaboración que poidan establecerse coas ditas entidades, todo iso nos termos que dispoña o ministro de Economía e Facenda.»

22.º Modifícase o número 3 do artigo 93, que queda redactado como segue:

«3. Non están suxeitos a este imposto:

a) Os vehículos que, estando dados de baixa nos rexistros por antigüidade do seu modelo, poidan ser autorizados para circular excepcionalmente con ocasión de exhibicións, certames ou carreiras limitadas ós desta natureza.

b) Os remolques e semirremolques arrastrados por vehículos de tracción mecánica dunha carga útil non superior a 750 quilogramos.»

23.º 1. Modifícase a letra d) do número 1 do artigo 94, que queda redactada como segue:

«d) Os coches de minusválidos a que se refire o número 20 do anexo do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre o tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, e os adaptados para a súa conducción por persoas con discapacidade física, sempre que a súa potencia sexa inferior a 14 ou 17 cabalos fiscais e pertencen a persoas minusválidas ou discapacitadas fisicamente, cun grao de minusvalidez inferior ó 65 por 100, ou igual ou superior ó 65 por 100, respectivamente. En calquera caso, os suxeitos pasivos beneficiarios desta exención non poderán desfrutala por máis dun vehículo simultaneamente.

Así mesmo, os vehículos que, tendo unha potencia inferior a 17 cabalos fiscais, estean destinados a ser utilizados como autoturismos especiais para o transporte de persoas con minusvalidez en cadeira de rodas, ben directamente ou logo de seren adaptados. Para estes efectos, consideraranse persoas con minusvalidez as que teñan esta condición legal en grao igual ou superior ó 33 por 100, de acordo co baremo da disposición adicional segunda da Lei 26/1990, do 20 de decembro, pola que se establecen na Seguridade Social prestacións non contributivas.»

2. Engádeselle un segundo parágrafo ó número 2 do artigo 94 coa seguinte redacción:

«Ademais, e polo que se refire á exención prevista no parágrafo segundo da letra d) do número

anterior, para poder beneficiarse dela os interesados deberán xustificalo destino do vehículo ante o concello da imposición nos termos que este estableza na ordenanza fiscal do imposto.»

24.º Modifícase o artigo 96, que queda redactado como segue:

«Artigo 96.

1. O imposto esixirase consonte o seguinte cadro de tarifas:

Potencia e clase de vehículo	Cota — Pesetas
A) Turismos:	
De menos de 8 cabalos fiscais	2.100
De 8 ata 11,99 cabalos fiscais	5.670
De 12 ata 15,99 cabalos fiscais	11.970
De 16 ata 19,99 cabalos fiscais	14.910
De 20 cabalos fiscais en diante	18.635
B) Autobuses:	
De menos de 21 prazas	13.860
De 21 a 50 prazas	19.740
De máis de 50 prazas	24.675
C) Camións:	
De menos de 1.000 quilogramos de carga útil	7.035
De 1.000 a 2.999 quilogramos de carga útil.	13.860
De máis de 2.999 a 9.999 quilogramos de carga útil	19.740
De máis de 9.999 quilogramos de carga útil.	24.675
D) Tractores:	
De menos de 16 cabalos fiscais	2.940
De 16 a 25 cabalos fiscais	4.620
De máis de 25 cabalos fiscais	13.860
E) Remolques e semirremolques arrastrados por vehículos de tracción mecánica:	
De menos de 1.000 e máis de 750 quilogramos de carga útil	2.940
De 1.000 a 2.999 quilogramos de carga útil.	4.620
De máis de 2.999 quilogramos de carga útil.	13.860
F) Outros vehículos:	
Ciclomotores	735
Motocicletas ata 125 centímetros cúbicos	735
Motocicletas de máis de 125 ata 250 centímetros cúbicos	1.260
Motocicletas de máis de 250 ata 500 centímetros cúbicos	2.520
Motocicletas de máis de 500 ata 1.000 centímetros cúbicos	5.040
Motocicletas de máis de 1.000 centímetros cúbicos	10.080

2. O cadro de cotas poderá ser modificado pola Lei de orzamentos xerais do Estado.

3. Regulamentariamente, determinarase o concepto das diversas clases de vehículos e as regras para a aplicación das tarifas.

4. Os concellos poderán incrementar as cotas fixadas no número primeiro deste artigo, mediante a aplicación sobre elas dos coeficientes que a continuación se indican:

Coeficientes

A) Municipios con poboación de dereito ata 5.000 habitantes	Ata 1,6
B) Municipios con poboación de dereito de 5.001 a 20.000 habitantes	Ata 1,7
C) Municipios con poboación de dereito de 20.001 a 50.000 habitantes ..	Ata 1,8
D) Municipios con poboación de dereito de 50.001 a 100.000 habitantes .	Ata 1,9
E) Municipios con poboación de dereito superior a 100.000 habitantes	Ata 2

Os concellos poderán fixar un coeficiente para cada unha das clases de vehículos previstas no cadro de tarifas contido no número 1 deste artigo, sen que en ningún caso os ditos coeficientes poidan exceder do límite máximo sinalado na escala anterior.

5. No caso de os concellos non faceren uso da facultade a que se refire o número anterior, o imposto esixirase consonte as cotas do cadro de tarifas.

6. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de ata o 50 por 100 da cota do imposto, incrementada ou non:

a) En función da clase de carburante que consume o vehículo, e en razón da incidencia da combustión do devandito carburante no ambiente.

b) En función das características dos motores dos vehículos e a súa incidencia no ambiente.

Igualmente, as ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de ata o 100 por 100 da cota do imposto, incrementada ou non, para os vehículos históricos, ou aqueles que teñan unha antigüidade mínima de vintecinco anos contados a partir da data da súa fabricación. Se esta non se coñecese, tomarase como tal a da súa primeira matriculación ou, no seu defecto, a data en que o correspondente tipo ou variante se deixou de fabricar.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais das bonificacións a que se refiren os parágrafos anteriores establecerase na ordenanza fiscal.»

25.º Modifícase o número 3 do artigo 97, que queda redactado como segue:

«3. O importe da cota do imposto ratearase por trimestres naturais nos casos de primeira adquisición ou baixa definitiva do vehículo. Tamén procederá o rateo da cota nos mesmos termos nos supostos de baixa temporal por subtracción ou robo de vehículo, e iso desde o momento en que se produza a dita baixa temporal no rexistro público correspondente.»

26.º Modifícase o artigo 101, que queda redactado como segue:

«Artigo 101.

1. O imposto sobre construcións, instalacións e obras é un tributo indirecto, o feito imponible do cal está constituído pola realización, dentro do termo municipal, de calquera construción, instalación ou obra para a que se esixa obtención da correspondente licenza de obras ou urbanística, obtida ou non a dita licenza, sempre que a súa

expedición lle corresponda ó concello da imposición.

2. Está exenta do pagamento do imposto a realización de calquera construción, instalación ou obra da que sexa dono o Estado, as comunidades autónomas ou as entidades locais que, estando suxeitas a el, vaia ser directamente destinada a estradas, ferrocarrís, portos, aeroportos, obras hidráulicas, saneamento de poboacións e das súas augas residuais, aínda que a súa xestión sexa levada a cabo por organismos autónomos, tanto se se trata de obras de investimento novo como de conservación.»

27.º Modifícanse os números 1 e 3 do artigo 103 que quedan redactados como segue:

«1. A base imponible do imposto está constituída polo custo real e efectivo da construción, instalación ou obra, do que non forman parte, en ningún caso, o imposto sobre o valor engadido e demais impostos análogos propios de réximes especiais, nin tampouco as taxas, prezos públicos e demais prestacións patrimoniais de carácter público local relacionadas coas devanditas construcións, instalacións ou obras.»

«3. O tipo de gravame do imposto, que será fixado polos concellos, non poderá exceder dos límites seguintes:

	Límites (percentaxe)
A) Municipios con poboación de dereito ata 5.000 habitantes	2,40
B) Municipios con poboación de dereito de 5.001 a 20.000 habitantes	2,80
C) Municipios con poboación de dereito de 20.001 a 50.000 habitantes	3,20
D) Municipios con poboación de dereito de 50.001 a 100.000 habitantes	3,60
E) Municipios con poboación de dereito de máis de 100.000 habitantes	4.»

28.º Modifícase o artigo 104, que queda redactado como segue:

«Artigo 104.

1. Cando se conceda a licenza preceptiva ou cando, non se tendo solicitado, concedido ou denegado aínda a citada licenza preceptiva, se inicie a construción, instalación ou obra, practícase unha liquidación provisional á conta, determinándose a base imponible:

a) En función do orzamento presentado polos interesados, sempre que fose visado polo colexio oficial correspondente cando iso constituía un requisito preceptivo.

b) Cando a ordenanza fiscal así o prevexa, en función dos índices ou módulos que a citada orde estableza para o efecto.

Unha vez finalizada a construción, instalación ou obra, e tendo en conta o seu custo real e efectivo, o concello, mediante a oportuna comprobación administrativa, modificará, se é o caso, a base imponible a que se refire o número anterior e practícase a correspondente liquidación definitiva, esixindo do suxeito pasivo ou reintegrándolle, se é o caso, a cantidade que corresponda.

2. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de ata o 95 por 100 da cota do imposto a favor das construcións, instalacións ou obras que sexan declaradas de especial interese ou utilidade municipal por concorreren circunstancias sociais, culturais, histórico-artísticas ou de fomento do emprego que xustifiquen tal declaración. Esta corresponderá ó Pleno da Corporación e acordarase, logo de solicitude do suxeito pasivo, por voto favorable da maioría simple dos seus membros.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais da bonificación a que se refire o parágrafo anterior establecerase na ordenanza fiscal.

3. As ordenanzas fiscais poderán regular como dedución da cota íntegra ou bonificada do imposto, o importe satisfeito ou que deba satisfacerlo suxeito pasivo en concepto de taxa polo outorgamento da licenza urbanística correspondente á construción, instalación ou obra de que se trate.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais da dedución a que se refire o parágrafo anterior establecerase na ordenanza fiscal.

4. Os concellos poderán esixir este imposto en réxime de autoliquidación.»

29.º Modifícase o número 2 do artigo 105, que queda redactado como segue:

«2. Non está suxeito a este imposto o incremento de valor que experimenten os terreos que teñan a consideración de rústicos para efectos do imposto sobre bens inmobles. En consecuencia, con iso está suxeito o incremento de valor que experimenten os terreos que deban te-la consideración de urbanos para efectos do devandito imposto sobre bens inmobles, con independencia de que estean ou non recollidos como tales no catastro ou no padrón daquel.»

30.º Engádese unha letra d) ó número 1 do artigo 106 coa seguinte redacción:

«d) As transmisións de bens que se encontren dentro do perímetro delimitado como conxunto histórico-artístico, ou que fosen declarados individualmente de interese cultural, segundo o establecido na Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español cando os seus propietarios ou titulares de dereitos reais acrediten que realizaron pola súa conta obras de conservación, mellora ou rehabilitación nos ditos inmobles. Para estes efectos, a ordenanza fiscal establecerá os aspectos substantivos e formais da exención.»

31.º Modifícase a letra d) do número 2 do artigo 106, que queda redactada como segue:

«d) As entidades xestoras da Seguridade Social, e as mutualidades de previsión social reguladas pola Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.»

32.º Modifícase o artigo 107, que queda redactado como segue:

«Artigo 107.

1. É suxeito pasivo do imposto a título de contribuínte:

a) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de gozo limitativos do dominio a título lucrativo, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 33 da Lei xeral tributaria, que adquira o

terreo ou a favor da cal se constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

b) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de gozo limitativos do dominio a título oneroso, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 33 da Lei xeral tributaria, que transmita o terreo, ou que constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

2. Nos supostos a que se refire a letra b) do número anterior, terá a consideración de suxeito pasivo substituto do contribuínte, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 33 da Lei xeral tributaria, que adquira o terreo ou a favor da cal se constituía ou transmita o dereito real de que se trate, cando o contribuínte sexa unha persoa física non residente en España.»

33.º Modifícanse os números 2, 3, 6 e 7 do artigo 108, que quedan redactados como segue:

«2. Para determina-lo importe do incremento real aplicarase sobre o valor do terreo no momento do devengo a porcentaxe que resulte do cadro seguinte:

Cadro de porcentaxes anuais para determina-lo incremento do valor:

Poboación de dereito	Período de un ata cinco anos (porcentaxe anual) — Máximo	Período de ata dez anos (porcentaxe anual) — Máximo
Ata 50.000 habitantes	3,1	2,8
De 50.001 a 100.000 habitantes .	3,2	3
De 100.001 a 500.000 habitantes .	3,4	3,2
De 500.001 a 1.000.000 de habitantes	3,6	3,4
Máis de 1.000.000 de habitantes .	3,7	3,5

Poboación de dereito	Período de ata quince anos (porcentaxe anual) — Máximo	Período de ata vinte anos (porcentaxe anual) — Máximo
Ata 50.000 habitantes	2,7	2,7
De 50.001 a 100.000 habitantes .	2,8	2,7
De 100.001 a 500.000 habitantes .	2,9	2,8
De 500.001 a 1.000.000 de habitantes	3,1	2,9
Máis de 1.000.000 de habitantes .	3,2	3

Para determina-la porcentaxe a que se refire o parágrafo primeiro deste número aplicarase as regras seguintes:

Primeira. Os concellos poderán fixar, dentro do límite máximo sinalado no cadro para cada período, e segundo a súa poboación de dereito, a porcentaxe anual que estimen conveniente. Para estes efectos, nos municipios que sexan capital de provincia ou de comunidade autónoma, os concellos respectivos poderán fixa-la referida porcentaxe anual, ata o límite máximo sinalado para os municipios comprendidos no tramo de poboación de dereito inmediatamente superior.

Segunda. O incremento de valor de cada operación gravada polo imposto determinarase consonte a porcentaxe anual fixada polo concello para o período que comprenda o número de anos ó longo dos cales se puxese de manifesto o dito incremento.

Terceira. A porcentaxe que se aplique sobre o valor do terreo no momento do devengo será o resultante de multiplica-la porcentaxe anual aplicable a cada caso concreto polo número de anos ó longo dos cales se puxese de manifesto o incremento do valor.

Cuarta. Para determina-la porcentaxe anual aplicable a cada operación concreta conforme a regra segunda, e para determina-lo número de anos polos que se ten que multiplica-la dita porcentaxe anual conforme a regra terceira, só se considerarán os anos completos que integren o período de posta de manifesto do incremento de valor, sen que para tales efectos poidan considerarse as fraccións de anos do devandito período.

As porcentaxes anuais contidas no cadro anterior poderán ser modificadas polas leis de orzamentos xerais do Estado.

3. Nas transmisións de terreos, o valor deles no momento do devengo será o que teña fixado no dito momento para efectos do imposto sobre bens inmobles.

Non embargante, cando o dito valor sexa consecuencia dunha ponencia de valores que non reflecta modificacións de planeamento aprobadas con anterioridade, poderase liquidar provisionalmente este imposto de acordo con el. Nestes casos, na liquidación definitiva aplicarase o valor dos terreos obtido conforme o sinalado nos números 2 e 3 do artigo 71 desta lei, referido ó momento do devengo.

Cando o terreo, aínda sendo de natureza urbana no momento do devengo do imposto, non teña fixado valor catastral nese momento, o concello poderá practica-la liquidación cando o referido valor catastral sexa fixado.»

«6. Nos supostos de expropiacións forzosas, o cadro de porcentaxes anuais contido no número 2 deste artigo aplicarase sobre a parte do prezo xusto que corresponda ó valor do terreo, agás que o valor definido no número 3 anterior fose inferior; neste caso prevalecerá este último sobre o prezo xusto.

7. Cando se fixen, revisen ou modifiquen os valores catastrais consonte o previsto nos artigos 70 e 71 da presente lei, tomarase, para efectos da determinación da base imponible deste imposto, como valor do terreo, ou da parte deste segundo as regras contidas nos números anteriores, o importe que resulte de lles aplicar ós novos valores catastrais a redución que en cada caso fixen os respectivos concellos.

A devandita redución terá como límite máximo o 60 por 100 e como límite mínimo o 40 por 100. Dentro destes límites, os concellos poderán fixar para cada un dos cinco primeiros anos de efectividade dos novos valores catastrais un tipo de redución distinto. Nos municipios en que os concellos respectivos non fixen a redución, esta aplicarase, en todo caso, ó tipo do 60 por 100.

O previsto neste número non será de aplicación ós supostos nos que os valores catastrais resultantes da fixación, revisión ou modificación a que se refire o seu parágrafo primeiro sexan inferiores ós ata entón vixentes.»

34.º Modifícase o artigo 109, que queda redactado como segue:

«Artigo 109.

1. A cota deste imposto será o resultado de lle aplicar á base imponible os tipos correspondentes da escala de gravame.

2. A escala de gravame será fixada polo concello sen que o tipo impositivo poida ser superior ó que a continuación se sinala para cada caso:

	Límites (percentaxe)
A) Municipios con poboación de dereito ata 5.000 habitantes	26
B) Municipios con poboación de dereito de 5.001 a 20.000 habitantes	27
C) Municipios con poboación de dereito de 20.001 a 50.000 habitantes	28
D) Municipios con poboación de dereito de 50.001 a 100.000 habitantes	29
E) Municipios con poboación de dereito superior a 100.000 habitantes	30

3. Dentro dos límites sinalados na escala contida no número anterior, os concellos poderán fixar un só tipo de gravame, ou un para cada un dos períodos de xeración do incremento de valor indicados no cadro comprendido no número 2 do artigo anterior.

4. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de ata o 95 por 100 da cota do imposto, nas transmisións de terreos, e na transmisión ou constitución de dereitos reais de aproveitamento limitativos do dominio, realizadas a título lucrativo por causa de morte a favor dos descendentes e adoptados, os cónxuxes e os ascendentes e adoptantes.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais da bonificación a que se refire o parágrafo anterior establecerase na ordenanza fiscal.»

35.º Engádeselle un parágrafo segundo ó número 4 do artigo 111 coa seguinte redacción:

«En ningún caso poderá esixirse o imposto en réxime de autoliquidación cando se trate do suposto a que se refire o parágrafo terceiro do número 3 do artigo 108 desta lei.»

36.º Engádeselle un último parágrafo á disposición adicional segunda coa seguinte redacción:

«Cando se produzan alteracións de termos municipais e entremetres non se aprobe unha nova ponencia de valores ou se modifique a existente, manterase o mesmo réxime de asignación de valores catastrais e bases liquidables para os bens inmoables de natureza urbana que pasen a formar parte doutro termo municipal. Nestes casos, os concellos aplicaranlles ós bens inmoables afectados un tipo de gravame igual ó vixente no municipio de orixe no momento da devandita alteración, agás que acorden establecer outro tipo de gravame, de acordo co previsto no artigo 73 da presente lei.»

37.º A disposición adicional cuarta.2 queda redactada como segue:

«A formación, conservación, renovación, revisión e demais funcións inherentes ós catastros inmobiliarios, serán de competencia exclusiva do Estado

e serán exercidas pola Dirección Xeral do Catastro, directamente ou a través dos convenios de colaboración que se celebren cos concellos ou, se é o caso, deputacións provinciais, cabidos, consellos insulares ou outras entidades locais recoñecidas polas leis, por pedimento delas nos termos que regulamentariamente se establezan. Todo iso sen prexuízo da configuración dos ditos catastros inmobiliarios como base de datos utilizable tanto pola Administración do Estado como pola autonómica e a local».

Artigo 19. *Referencia catastral.*

Un. Engádeselle un parágrafo ó artigo 54 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, coa seguinte redacción:

«O cumprimento da obriga establecida no artigo 50. Dous desta lei eximirá o interesado da obriga de presenta-la declaración esixida polo artigo 77 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, sempre que o acto ou negocio supoña exclusivamente a transmisión do dominio de bens inmoables e se formalice en escritura pública ou se solicite a súa inscrición no Rexistro da Propiedade no prazo do 2 meses desde o acto ou negocio de que se trate. En caso de incumprimento da devandita obriga ou cando non concorran as citadas circunstancias, os notarios e rexistradores da propiedade deberán advertir expresamente os interesados da subsistencia da obriga de declararen a transmisión do dominio correspondente».

Dous. O número un do artigo 55 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactado como segue:

«Un. Os notarios e rexistradores da propiedade remitiranlle á Xerencia Territorial do Catastro da provincia en que radique o inmovible, na forma que regulamentariamente se determine, e dentro dos vinte primeiros días de cada mes, información relativa ós documentos autorizados por eles ou inscritos no mes anterior, comprendidos dentro do ámbito desta lei, dos que se deriven alteracións catastrais de calquera tipo, nos que se fará constar en forma suficiente se se cumpriu ou non a obriga establecida no artigo 50.

O previsto neste artigo enténdese sen prexuízo do deber xeral de colaboración establecido na Lei xeral tributaria do 28 de decembro do 1963».

CAPÍTULO V

Outras normas tributarias

Artigo 20. *Modificación da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.*

Primeiro. Engádeselle unha nova letra f) ó número 4 do artigo 107 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, que quedará redactada como segue:

«f) Interpretación e aplicación do capítulo VIII, do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, ás operacións de reorganización empresarial.»

Segundo. O número 3 do artigo 128 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, queda redactado como segue:

«3. Cando a débeda tributaria non se encontre liquidada, pero se devengase e transcorre o prazo regulamentario para o seu pagamento, e sempre que corresponda a cantidades retidas ou repercutidas a terceiros, os delegados especiais da Axencia Estatal de Administración Tributaria, no seu ámbito respectivo, poderán adoptar medidas cautelares que aseguren o seu cobramento.

As medidas cautelares así adoptadas levantarán de oficio no prazo dun mes, agás que o director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, ou, se é o caso, o director de departamento en quen delegue, determine a prórroga das medidas, ou se convertan en definitivas no marco do procedemento de constrinximento.»

Artigo 21. *Sistema tributario local.*

1. Modifícase o artigo 108 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, que queda redactado nos termos seguintes:

«Artigo 108.

Contra os actos sobre aplicación e efectividade dos tributos locais, e dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais, tales como prestacións patrimoniais de carácter público non tributarias, prezos públicos, e multas e sancións pecuniarias, formularase o recurso de reposición especificamente previsto para o efecto na Lei reguladora das facendas locais.»

2. Para o cálculo da redución na base imponible do imposto sobre bens inmobles dos bens de natureza urbana nos supostos a que se refiren os números 2 e 3 do artigo 71 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, aplicarase o réxime establecido no artigo segundo, punto b) 2 e concordantes da Lei 53/1997, do 27 de novembro, pola que se modifica parcialmente a Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e se establece unha redución na base imponible do imposto sobre bens inmobles.

3. Engádeselle unha nota común 2.ª á sección 1.ª das tarifas do imposto sobre actividades económicas, aprobadas polo Real decreto lexislativo 1175/1990, do 28 de setembro, coa seguinte redacción:

«Nota común 2.ª:

Cando as ordenanzas fiscais así o establezan, os que inicien o exercicio de calquera actividade empresarial, e tributen por cota mínima municipal, beneficiaranse durante os cinco primeiros anos dunha bonificación de ata o 50 por 100 da cota correspondente.

Para poder beneficiarse da bonificación requírese que a actividade económica non se exercese anteriormente baixo outra titularidade.

Entenderase que as actividades económicas se exerceron anteriormente baixo outra titularidade, entre outros, nos supostos de fusión, escisión ou achega de ramas de actividade.

A bonificación a que se refire o parágrafo primeiro desta nota alcanza á cota tributaria integrada pola cota de tarifa modificada, se é o caso, por aplicación do coeficiente e do índice de situación previstos nos artigos 88 e 89 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, respectivamente.

O período a que se refire o parágrafo primeiro desta nota caducará, en todo caso, unha vez trans-

corridos cinco anos desde a primeira declaración de alta.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais desta bonificación establecerase na ordenanza fiscal.»

4. Modifícase o número 2 da regra 14.ª da instrución do imposto sobre actividades económicas, que queda redactado nos termos seguintes:

«2. Normas xerais de aplicación dos elementos tributarios.

As oscilacións en máis ou en menos non superiores ó 20 por 100 dos elementos tributarios, non alterarán a contía das cotas polas que se veña tributando. Cando as oscilacións de referencia fosen superiores á porcentaxe indicada terán a consideración de variacións para efectos do disposto no parágrafo segundo do artigo 91.2 da Lei 39/1988, do 28 de decembro.

Tratándose do elemento tributario constituído polo número de obreiros, e en relación coas oscilacións en máis do seu número, as ordenanzas fiscais poderán aumentalo límite máximo do 20 por 100 a que se refire o parágrafo primeiro deste número ata o 50 por 100.»

5. As referencias á «Compañía Telefónica Nacional de España» contidas na Lei 15/1987, do 30 de xullo, de tributación da Compañía Telefónica Nacional de España, así como no Real decreto 1334/1988, do 4 de novembro, polo que se desenvolve parcialmente a Lei 15/1987, do 30 de xullo, de tributación da Compañía Telefónica Nacional de España, entenderanse realizadas á empresa do «Grupo Telefónica» á que, se é o caso, lle fose, ou lle sexa transmitida a concesión para a prestación dos servizos de telecomunicación establecida no contrato de concesión entre o Estado e Telefónica de data 26 de decembro do 1991.

En tal caso, a compensación anual prevista no artigo 4 da citada Lei 15/1987 terá como base os ingresos procedentes da facturación da mencionada empresa; as restantes empresas do grupo, incluída «Telefónica, S. A.», quedan sometidas ó réxime xeral dos tributos locais.

«Telefónica, S. A.», disporá dun prazo máximo de quince días desde que teña lugar a transmisión da concesión, ou desde a entrada en vigor da presente lei se aquela tivese lugar con anterioridade á dita entrada en vigor, para lle comunicar á Dirección Xeral de Coordinación coas Facendas Territoriais do Ministerio de Economía e Facenda a realización da referida transmisión da concesión, así como para pór ó seu dispor cantos datos, informes e antecedentes sexan necesarios para poder continuar aplicando a compensación anual.

A Dirección Xeral de Coordinación coas Facendas Territoriais informará da comunicación recibida ó Departamento de Inspección Financeira e Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria, así como á Comisión Nacional de Administración Local.

Artigo 22. *Reducción de rendementos netos no réxime de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. Os contribuíntes que determinen o rendimento neto das súas actividades económicas polo réxime de estimación obxectiva poderán reduci-lo rendimento neto obtido en 1999 nas seguintes porcentaxes:

a) Con carácter xeral, nun 7 por 100.

b) Cando en 1999 se produza un aumento de cadro de persoal, alomenos, de 0,75 persoa asalariada respecto a 1998, nun 12 por 100.

Este aumento de cadro de persoal calcularase comparando os cadros medios de persoas asalarizadas nos ditos exercicios, computándose os traballadores con contrato laboral e afiliación ó réxime correspondente da Seguridade Social.

O cadro de persoal medio obterase dividindo o número de horas traballadas pola totalidade do cadro de persoal entre as horas anuais fixadas no convenio colectivo ou, no seu defecto, entre 1.800 horas.

Cando o contribuínte desenvolva varias actividades económicas, os cadros de persoal medios referiranse ó conxunto das actividades desenvolvidas.

2. As reducións previstas no número anterior serán incompatibles entre si.

3. Para efectos dos pagamentos fraccionados correspondentes ó exercicio de 1999, terase en conta, exclusivamente, a redución xeral do 7 por 100.

Artigo 23. *Réxime fiscal das indemnizacións por expropiacións que dean lugar ó traslado de poboacións.*

Nos períodos impositivos non prescritos anteriores ó 1 de xaneiro do 1999, con excepción das actuacións administrativas que devesen firmes, terán a consideración de renda exenta no imposto sobre a renda das persoas físicas as indemnizacións por expropiacións que dean lugar ó traslado de poboacións e se realizasen de conformidade co procedemento previsto no capítulo V do título III da Lei do 16 de decembro do 1954 de expropiación forzosa.

Artigo 24. *Obriga de realizar determinados pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre a renda de non residentes e do imposto sobre sociedades.*

Un. O disposto nos números 1 e 2 da disposición adicional cuarta da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, resultará aplicable en relación coa obriga de reter ou de ingresar á conta que se estableza regulamentariamente respecto ás transmisións de activos financeiros de rendemento explícito.

Dous. Nas transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre a renda de non residentes ou do imposto sobre sociedades, nos casos e na forma que regulamentariamente se estableza, as entidades xestoras, administradoras, depositarias, comercializadoras ou calquera outra encargada das operacións mencionadas.

Tres. Regulamentariamente poderá establecerse a obriga de efectuar pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre a renda de non residentes ou do imposto sobre sociedades a cargo do transmitente de accións e participacións de institucións de investimento colectivo, co límite do 20 por 100 da renda obtida nas citadas transmisións.

Artigo 25. *Prórroga incentivos «Cartuja 93».*

Prorrógase a vixencia da Lei 31/1992, do 26 de novembro, ata o 31 de decembro do 2000.

Artigo 26. *Cumprimento de obrigas de información de notarios e rexistradores.*

Regulamentariamente, determinarase a forma e mailo prazo de cumprir coas obrigas específicas de información con transcendencia tributaria que lles incumben ós nota-

rios e rexistradores respecto dos instrumentos xurídicos que interveñan, coa finalidade de integra-las diferentes obrigas de información que lles incumben, para efectos da xestión de distintos tributos e identificación catastral dos bens inmoebles, e de simplificalo tratamento da información recibida e o acceso a ela das diferentes administracións tributarias no tocante ós tributos e actuacións catastrais dos que teñan encomendada a xestión. A información será facilitada pola Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado.

Se é o caso, esta regulación permitirá dispensar da esixencia individualizada de cada unha das obrigas específicas de información que lles incumben a estes suxeitos que actualmente se encontran reguladas nas leis e regulamentos vixentes.

Artigo 27. *Réxime fiscal do grupo dependente da Sociedade Estatal de Participacións Industriais.*

Terán a consideración de gasto deducible no réxime de tributación consolidada do imposto sobre sociedades do grupo dependente da Sociedade Estatal de Participacións Industriais as provisións que a dita sociedade dote pola depreciación das participacións maioritarias nas súas entidades participadas, que se correspondan coas dotacións realizadas por tales entidades para atender os compromisos laborais do seu persoal a que se refire a disposición adicional vixésimo quinta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social para 1998.

TÍTULO II

Do social

CAPÍTULO I

Procedementos da Seguridade Social

Artigo 28. *Modificación do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

Modifícanse a rúbrica e os números 1 e 2 do artigo 33 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, que quedarán redactados como segue:

«Artigo 33. *Medidas cautelares, procedemento de constrinximento e título executivo.*

1. Para asegura-lo cobranza das débedas coa Seguridade Social, a súa Tesourería Xeral poderá adoptar medidas cautelares de carácter provisional cando existan indicios racionais de que, noutro caso, tal cobranza se verá frustrada ou gravemente dificultada.

a) As medidas terán que ser proporcionadas ó dano que se pretenda evitar. En ningún caso se adoptarán aquelas que poidan producir un prexuízo de difícil ou imposible reparación.

A medida cautelar poderá consistir nalgunha das seguintes:

Retención do pagamento de devolucións de ingresos indebidos ou doutros pagamentos que deba realiza-la Tesourería Xeral da Seguridade Social, na contía estrictamente necesaria para asegura-la cobranza da débeda.

A retención cautelar total ou parcial dunha devolución de ingresos indebidos deberalle ser notifi-

cada ó interesado xuntamente co acordo de devolución.

Embargo preventivo de bens ou dereitos. Este embargo preventivo asegurase mediante a súa anotación nos rexistros públicos correspondentes ou mediante o depósito dos bens mobles embargados.

Cualquera outra legalmente prevista.

b) Cando a débeda coa Seguridade Social non se encontre liquidada pero se devengase e transcorre o prazo regulamentario para o seu pagamento, e sempre que corresponda a cantidades determinables pola aplicación das bases, tipos e outros datos obxectivos previamente establecidos que permitan fixar unha cifra máxima de responsabilidade, a Tesourería Xeral da Seguridade Social poderá adoptar medidas cautelares que aseguren a súa cobranza, logo de autorización, no seu respectivo ámbito, do director provincial da Tesourería Xeral da Seguridade Social ou, se é o caso, do seu director xeral ou da autoridade en quen deleguen.

c) As medidas cautelares así adoptadas levantaránse mesmo se non foi pagada a débeda, se desaparecen as circunstancias que xustificaron a súa adopción ou se, por solicitude do interesado, se acorda a súa substitución por outra garantía que se estime suficiente.

As medidas cautelares poderán converterse en definitivas no marco do procedemento de constrinximento. Noutro caso, levantaránse de oficio, sen que poidan prorrogarse máis alá do prazo de seis meses desde a súa adopción.

d) Poderase acorda-lo embargo preventivo de diñeiro e mercadorías en contía suficiente para asegurar-lo pagamento da débeda coa Seguridade Social que corresponda esixir por actividades e traballos lucrativos exercidos sen establecemento se os traballadores non foron afiliados ou, se é o caso, dados de alta na Seguridade Social.

Así mesmo, poderán intervirse os ingresos dos espectáculos públicos das empresas con traballadores que non fosen sido afiliados nin dados de alta ou polos que non efectuasen as súas cotizacións á Seguridade Social.

2. Transcorridos os prazos fixados, nos seus respectivos casos, nos artigos 30 e 31 desta lei, sen que se satisfixese a débeda e con independencia do recurso contencioso-administrativo que os interesados poidan formular, pasarase automaticamente á vía de constrinximento con aplicación da correspondente recarga do 20 ou do 35 por 100.

A exacción en vía executiva das débedas por cotas e demais recursos da Seguridade Social que teñan o carácter de ingresos de dereito público e que non sexan froitos, rendas ou calquera outro produto dos seus bens mobles ou inmoebles, efectuarase mediante o procedemento administrativo de constrinximento seguido pola Tesourería Xeral da Seguridade Social.

O establecido neste número e no anterior non será de aplicación ás débedas coa Seguridade Social contraídas polo Estado, as comunidades autónomas e as corporacións locais e demais entidades de dereito público ou empresas dependentes delas que realicen prestacións públicas.»

Artigo 29. *Adquisición e mantemento de beneficios na cotización á Seguridade Social*

A adquisición e mantemento de reducións, bonificacións ou calquera outro beneficio nas bases, tipos e cotas da Seguridade Social e conceptos de recadación conxunta con estas requirirán, en todo caso, que as empresas e demais suxeitos responsables do cumprimento da obriga de cotizar que solicitasen ou obtivesen tales beneficios, subministren en soporte informático os datos relativos á inscrición de empresas, afiliación, altas e baixas de traballadores, variacións de datos dunhas e outros, así como os referidos a cotización e recadación no ámbito da Seguridade Social, nos termos e condicións que estableza o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais.

Se ben, excepcionalmente e con carácter transitorio, pode ser autorizada pola Tesourería Xeral da Seguridade Social, logo de solicitude do interesado e en atención ó número de traballadores, á súa dispersión ou á natureza pública do suxeito responsable, a presentación da devandita documentación en soporte distinto ó informático.

Artigo 30. *Achegas de datos de Seguridade Social en soporte informático.*

Facúltase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais para determina-los supostos e condicións en que as empresas que, calquera que fose o réxime de encadramento na Seguridade Social, agrupen máis de 100 traballadores en situación de alta o día 1 de xaneiro de cada exercicio económico, deberán presentar en soporte informático os datos relativos á inscrición de empresas, afiliación, altas e baixas de traballadores e variacións de datos dunhas e outros, así como os referidos a cotización e recadación no ámbito da Seguridade Social e calquera outro esixido na súa normativa.

CAPÍTULO II

Acción protectora do sistema da Seguridade Social

SECCIÓN 1.ª PROTECCIÓN POR DESEMPREGO

Artigo 31. *Capitalización das prestacións por desemprego como medida de fomento do autoemprego dos minusválidos.*

Inclúese os traballadores minusválidos que se convertan en traballadores autónomos no ámbito de aplicación do número 1 do artigo 1 e artigo 6 do Real decreto 1044/1985, do 19 de xuño, polo que se regula o aboamento da prestación por desemprego na súa modalidade de pagamento único como medida de fomento do emprego.

SECCIÓN 2.ª OUTRAS NORMAS PROTECTORAS

Artigo 32. *Modificación dos artigos 174, 176 e 201 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

Modifícanse os seguintes artigos do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño:

Un. O número 1 do artigo 174 queda redactado do seguinte modo:

«1. Terá dereito á pensión de viuvez, con carácter vitalicio, agás que se produza algún dos casos de extinción que legal ou regulamentariamente se

establezan, o cónxuxe supervivente cando, ó falecemento do seu cónxuxe, este, se ó falecer se encontraba en alta ou en situación asimilada á de alta, tivese completado o período de cotización que regulamentariamente se determine. Se a causa da súa morte fose un accidente, sexa ou non de traballo, ou unha enfermidade profesional, non se esixirá ningún período previo de cotización.

Non embargante, tamén terá dereito á pensión de viuvez o cónxuxe supervivente aínda que o causante, na data de falecemento, non se encontrase en alta ou en situación asimilada á de alta, sempre que tivese completado un período mínimo de cotización de quince anos.»

Dous. Cando se cause dereito a pensións de viuvez e de orfandade a teor do previsto no segundo parágrafo do número 1 do artigo 174 da Lei xeral da Seguridade Social, na redacción dada pola presente lei, os efectos económicos da correspondente pensión en ningún caso poderán retrotraerse a unha data anterior á do 1 de xaneiro de 1999.

Tres. Engádesse un segundo parágrafo no número 1 do artigo 176, nos termos seguintes:

«Será de aplicación ás prestacións en favor de familiares o establecido no parágrafo segundo do artigo 174.1 desta lei.»

Catro. Cando se cause dereito ás prestacións en favor de familiares a teor do previsto no segundo parágrafo do número 1 do artigo 176 da Lei xeral da Seguridade Social, na redacción dada pola presente lei, os efectos económicos, en ningún caso, poderán retrotraerse a unha data anterior á do 1 de xaneiro de 1999.

Cinco. O inciso final do primeiro parágrafo do número 2 do artigo 201 queda redactado da forma seguinte:

«Para tales efectos, incluíranse na protección por reaseguro obrigatorio exclusivamente as prestacións de carácter periódico derivadas dos riscos de incapacidade permanente, morte e supervivencia que asuman respecto dos seus traballadores protexidos, correspondéndolle, como compensación, ó dito servicio común a porcentaxe das cotas satisfeitas pola empresas asociadas por tales contingencias e que determine o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais. O devandito reaseguro non se estenderá a prestacións que foren anticipadas polas mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, sen prexuízo dos seus dereitos tanto a repetiren fronte ó empresario responsable de tales prestacións como, en caso de declaración de insolvencia do empresario, a seren reintegradas na súa totalidade polas entidades da Seguridade Social en funcións de garantía.»

Artigo 33. Modificación da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

A disposición adicional décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, queda redactada da seguinte forma:

«1. Os que exerzan unha actividade por conta propia, nas condicións establecidas polo Decreto 2530/1970, do 20 de agosto, que requira a incorporación a un colexio profesional, o colectivo do cal non fose integrado no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos, entenderanse incluídos no campo de aplicación deste, e deberán solicitar, se é o caso,

a afiliación e, en todo caso, a alta no dito réxime nos termos regulamentariamente establecidos.

Se o inicio da actividade polo profesional colexiado se produciu entre o 10 de novembro do 1995 e o 31 de decembro do 1998, a alta no citado réxime especial, de non ter sido esixible con anterioridade a esta última data, deberá solicitarse durante o primeiro trimestre de 1999 e producirá efectos desde o día primeiro do mes en que se formulase a correspondente solicitude. De non formularse esta no mencionado prazo, os efectos das altas atrasadas serán os regulamentariamente establecidos, fixándose como data de inicio da actividade o 1 de xaneiro do 1999.

Malia o establecido nos parágrafos anteriores, quedan exentos da obriga de alta no réxime especial dos traballadores por conta propia ou autónomos os colexiados que opten ou optasen por se incorporaren á mutualidade de previsión social que puidese ter establecida o correspondente colexio profesional, sempre que a citada mutualidade sexa algunha das constituídas con anterioridade ó 10 de novembro do 1995 ó abeiro do número 2 do artigo 1 do Regulamento de entidades de previsión social, aprobado polo Real decreto 2615/1985, do 4 de decembro. Se o interesado, tendo dereito, non optase por se incorporar á mutualidade correspondente, non poderá exercer-la dita opción con posterioridade.

2. Quedarán exentos da obriga de alta prevista no primeiro parágrafo do número anterior os profesionais colexiados que iniciasen a súa actividade antes do 10 de novembro do 1995, se os seus colexios profesionais non tiñan establecida en tal data unha mutualidade das amparadas no número 2 do artigo 1 do citado Regulamento de entidades de previsión social, e que non fosen incluídos antes da citada data no réxime especial dos traballadores por conta propia ou autónomos. Non embargante, os interesados poderán voluntariamente optar, por unha soa vez e durante 1999, por solicitaren a alta no mencionado réxime especial, a cal terá efectos desde o día primeiro do mes en que se formule a solicitude.

Os profesionais colexiados que iniciasen a súa actividade antes do 10 de novembro de 1995 e estivesen integrados en tal data nunha mutualidade das mencionadas no número anterior, deberán solicita-lo alta no citado réxime especial no caso de decidiren non permanecer incorporados nela no momento en que se leve a termo a adaptación prevista no número 3 da disposición transitoria quinta desta lei. Se a citada adaptación tivese lugar antes do 1 de xaneiro do 1999, manterá a súa validez a opción exercida polo interesado ó abeiro do establecido na mencionada disposición transitoria.

3. En calquera dos supostos recollidos nos números anteriores, a inclusión no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos levarase a cabo sen necesidade de mediar solicitude previa dos órganos superiores de representación dos respectivos colexios profesionais».

Artigo 34. Encadramento dos traballadores e administradores de sociedades mercantís capitalistas e sociedades laborais no sistema de Seguridade Social.

Un. Modifícanse as letras a) e k) do número 2 do artigo 97 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994,

do 20 de xuño, que quedan redactadas nos seguintes termos:

«a) Os traballadores por conta allea e os socios traballadores de sociedades mercantís capitalistas, aínda que sexan membros do seu órgano de administración, se o desempeño deste cargo non comporta a realización das funcións de dirección e xerencia da sociedade, nin posúen o seu control nos termos establecidos no número 1 na disposición adicional vixésimo sétima da presente lei.»

«k) Como asimilados a traballadores por conta allea, con exclusión da protección por desemprego e do fondo de garantía salarial, os conselleiros e administradores de sociedades mercantís capitalistas, sempre que non posúan o control destas nos termos establecidos no número un da disposición adicional vixésimo sétima da presente lei, cando o desempeño do seu cargo comporte a realización das funcións de dirección e xerencia da sociedade, sendo retribuídos por iso ou pola súa condición de traballadores por conta da citada sociedade.»

Dous. Modifícase a disposición adicional vixésimo sétima do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, que queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional vixésimo sétima. *Campo de aplicación do réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos.*

1. Estarán obrigatoriamente incluídos no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos os que exerzan as funcións de dirección e xerencia que comporta o desempeño do cargo de conselleiro ou administrador, ou presten outros servizos para unha sociedade mercantil capitalista, a título lucrativo e de forma habitual, persoal e directa, sempre que posúan o control efectivo, directo ou indirecto, daquela. Entenderase, en todo caso, que se produce tal circunstancia, cando as accións ou participacións do traballador supoñan, alomenos, a metade do capital social.

Presumirase, agás proba en contrario, que o traballador posúe o control efectivo da sociedade cando concorran algunhas das seguintes circunstancias:

1.º Que, alomenos, a metade do capital da sociedade para a que preste os seus servizos estea distribuído entre socios, cos que conviva, e ós que se encontre unido por vínculo conxugal ou de parentesco por consanguinidade, afinidade ou adopción, ata o segundo grao.

2.º Que a súa participación no capital social sexa igual ou superior á terceira parte deste.

3.º Que a súa participación no capital social sexa igual ou superior á cuarta parte deste, se ten atribuídas funcións de dirección e xerencia da sociedade.

Nos supostos en que non concorran as circunstancias anteriores, a Administración poderá demostrar, por calquera medio de proba, que o traballador dispón do control efectivo da sociedade.

2. Non estarán comprendidos no sistema de Seguridade Social os socios, sexan ou non administradores, de sociedades mercantís capitalistas o obxecto social das cales non estea constituído polo exercicio de actividades empresariais ou pro-

fesionais, senón pola mera administración do patrimonio dos socios.

3. O establecido no número 1 non afectará a asimilación establecida no artigo 4 do texto refundido das leis 116/1969, do 30 de decembro, e 24/1972, do 21 de xuño, polo que se regula o réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar, aprobado polo Decreto 2864/1974, do 30 de agosto.»

Tres. Modifícase o artigo 21 da Lei 4/1997, do 24 de marzo, de sociedades laborais, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 21. *Encadramento no sistema da Seguridade Social.*

1. Os socios traballadores das sociedades laborais, calquera que sexa a súa participación no capital social dentro do límite establecido no artigo 5 da presente lei, e aínda que formen parte do órgano de administración social, terán a consideración de traballadores por conta allea para efectos da súa inclusión no réxime xeral ou especial da Seguridade Social que corresponda por razón da súa actividade, e quedarán comprendidos na protección por desemprego e na outorgada polo Fondo de Garantía Salarial, cando estas continxencias estean previstas no devandito réxime.

2. Os citados socios traballadores asimílanse a traballadores por conta allea, para efectos da súa inclusión no réxime da Seguridade Social que corresponda, con exclusión da protección por desemprego e da outorgada polo Fondo de Garantía Salarial, nos seguintes supostos:

a) Cando pola súa condición de administradores sociais realicen funcións de dirección e xerencia da sociedade sendo retribuídos polo desempeño deste cargo, estean ou non vinculados, simultaneamente, a ela mediante relación laboral común ou especial.

b) Cando, pola súa condición de administradores sociais, realicen funcións de dirección e xerencia da sociedade e, simultaneamente, estean vinculadas a ela mediante relación laboral de carácter especial do persoal de alta dirección.

3. Malia o disposto nos números anteriores, os socios traballadores estarán incluídos no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos, cando a súa participación no capital social xunto coa do seu cónxuxe e parentes por consanguinidade, afinidade ou adopción ata o segundo grao, cos que convivan alcance, alomenos, o cincuenta por cento, agás que acredite que o exercicio do control efectivo da sociedade require o concurso de persoas alleas ás relacións familiares.»

Catro. Consideraranse debidas as altas que se practicasen e as cotizacións á Seguridade Social, incluídas as cotizacións polos conceptos de recadación conxunta, ingresadas en calquera réxime do sistema con anterioridade ó 1 de xaneiro do 1998 respecto dos traballadores a que se refire o artigo 97.2.a) e k) e o número 1 da disposición adicional vixésimo sétima do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, e polo artigo 21 da Lei 4/1997, do 24 de marzo, de sociedades laborais, na redacción que deles efectúa a presente disposición.

Cinco. Os interesados disporán dun prazo de tres meses desde a entrada en vigor da presente lei para

Ile dirixi-las comunicacións que procedan á Administración da Seguridade Social, co obxecto de regularizala situación dos traballadores a que se refire o número anterior, de subsistiren no devandito momento as circunstancias determinantes dun cambio de encadramento ou de situación no réxime da Seguridade Social que corresponda.

Os efectos derivados do devandito cambio retrotraeranse ó 1 de xaneiro do 1998. Non embargante, se durante 1998 se causou algunha prestación a cargo dalgún réxime do sistema da Seguridade Social, os indicados efectos produciranse a partir da data en que finalizase o percibo daquela, se así procedese por se incorpora-lo interesado ó mesmo posto de traballo.

CAPÍTULO III

Infraccións e sancións na orde social

Artigo 35. *Modifícanse os títulos e artigos da Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social, que se indican a continuación.*

Os artigos 2, 14, 15, 16, 17, 18, 25, 27, 28, 30, 36, 46 e 47 da Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social, quedan redactados na forma seguinte:

Un. Dáselles nova redacción ós números seguintes do artigo 2:

«2. Os empresarios, traballadores por conta propia ou allea ou asimilados, perceptores ou solicitantes das prestacións de Seguridade Social, as mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais e as demais entidades colaboradoras na xestión, no ámbito da relación xurídica de Seguridade Social, así como as entidades ou empresas responsables da xestión de prestacións en canto ás súas obrigas en relación co Rexistro de Prestacións Sociais Públicas.

3. Os empresarios, os traballadores e, en xeral, as persoas físicas e xurídicas, respecto da normativa de colocación, fomento do emprego e formación profesional ocupacional e continua.»

«7. As axencias de colocación, as empresas de traballo temporal e as súas empresas usuarias respecto das obrigas que se establecen na súa lexislación específica e na Lei de prevención de riscos laborais, sen prexuízo do establecido noutros números deste artigo.»

Dous. Modifícase o artigo 14, número 1.4, coa redacción seguinte:

«1.4 Non presentar en prazo regulamentario os documentos de cotización cando non se ingresen nel as cotas nin se teña solicitado aprazamento de pagamento; e a non-transmisión ou non-acollemento dos datos de cotización polos obrigados ou acollidos á utilización de sistemas de presentación por medios informáticos, electrónicos ou telemáticos.»

Tres. Introdúcense os seguintes novos puntos no número 1 do artigo 14:

«1.8 Non lle entregar ó traballador, en tempo e forma, o certificado de empresa e cantos documentos sexan precisos para a solicitude e tramitación de calquera prestación.

1.9 Non solicita-los traballadores por conta propia, en tempo e forma, a súa afiliación inicial ou alta no correspondente réxime da Seguridade

Social cando a omisión xere o non-pagamento da cotización que corresponda.

1.10 Non lles aboar ás entidades correspondentes as prestacións satisfeitas por estas ós traballadores cando a empresa fose declarada responsable da obriga.

1.11 Non proceder, en tempo e contía, ó pagamento delegado das prestacións que correspondan.

1.12 Obter ou beneficiarse indebidamente de reducións ou bonificacións no pagamento das cotas sociais que correspondan, entendéndose producida unha infracción por cada traballador afectado.»

Catro. Os números 3 e 5 do artigo 15 terán a redacción seguinte:

«3. O falseamento de documentos para que os traballadores obteñan ou se beneficien fraudulentamente de prestacións; así como a connivencia cos seus traballadores ou cos demais beneficiarios para a obtención de prestacións indebidas ou superiores ás que procedan en cada caso, ou para eludilo cumprimento das obrigas que a calquera deles corresponda.»

«5. Incrementar indebidamente a base de cotización do traballador de forma que provoque un aumento nas prestacións que procedan; a simulación da contratación laboral para a obtención indebida de prestacións; non dar de alta na Seguridade Social antes do inicio da súa actividade a perceptores ou solicitantes de prestacións.»

Cinco. Engádenselle dous novos números 7 e 9 ó artigo 15, coa redacción seguinte, e o contido do seu actual número 7 pasa a ser número 8, na forma seguinte:

«7. Non lle facilitar ó organismo público correspondente, en tempo e forma, os datos identificativos de titulares de prestacións sociais económicas, así como, en canto determinen ou condicionen o dereito a percibidas, os dos beneficiarios, cónxuxes e outros membros da unidade familiar, ou os dos seus importes, clase das prestacións e data de efectos da súa concesión.

8. No suposto de infraccións moi graves, entenderase que o empresario incorre nunha infracción por cada un dos traballadores que obtivesen ou se beneficiasen fraudulentamente de prestacións de Seguridade Social.

Nas infraccións sinaladas nos números 1, 3 e 5, o empresario responderá solidariamente da devolución das cantidades indebidamente percibidas polo traballador.

Os empresarios que contraten ou subcontraten a realización de obras ou servicios, correspondentes á propia actividade, responderán solidariamente das infraccións a que se refire o número 1 anterior, cometidas polo empresario contratista ou subcontratista durante todo o período de vixencia da contrata.

9. As infraccións deste artigo, ademais de ás sancións que correspondan por aplicación do capítulo VI, darán lugar ás sancións accesorias previstas no artigo 45 desta lei.»

Seis. O artigo 16 queda redactado como segue:

«Artigo 16. *Infraccións leves.*

Son infraccións leves:

1. Non lle facilitar á entidade correspondente ou á empresa, cando lle sexan requiridos, os datos necesarios para a súa afiliación ou para a súa alta na Seguridade Social e, se é o caso, as alteracións

que neles se producen e, en xeral, o incumprimento dos deberes de carácter informativo.

2. Non comparecer, habendo requirimento, ante a entidade xestora das prestacións por desemprego na forma e data que se determinen, agás causa xustificada».

Sete. O artigo 17 queda redactado como segue:

«Artigo 17. *Infraccións graves.*

Son infraccións graves:

1. Efectuar traballos por conta propia ou allea durante a percepción de prestacións, cando exista a incompatibilidade legal ou regulamentariamente establecida, sen prexuízo do disposto no artigo seguinte.

2. Non comparecer, agás causa xustificada, ós recoñecementos médicos ordenados pola entidade xestora, nos supostos así establecidos, así como non presentar ante ela os antecedentes, xustificantes ou datos que non consten na entidade, cando sexan requiridos para iso e afecten o dereito á continuidade na percepción da prestación.

3. Non comunicar, agás causa xustificada, as baixas nas prestacións no momento en que se produzan situacións determinantes de suspensión ou extinción do dereito, ou cando se deixen de reunir os requisitos para o dereito a percibilas, cando por calquera das devanditas causas se percibise indebidamente a prestación».

Oito. O artigo 18 queda redactado como segue:

«Artigo 18. *Infraccións moi graves.*

Son infraccións moi graves:

1. Actuar fraudulentamente co fin de obter prestacións indebidas ou superiores ás que correspondan, ou prolongar indebidamente o seu disfrute, mediante a achega de datos ou documentos falsos, a simulación de relación laboral, a omisión de declaracións legalmente obrigatorias ou outros incumprimentos que poidan ocasionar percepcións fraudulentas.

2. Compatibiliza-la percepción de prestacións ou subsidios por desemprego co traballo por conta propia ou allea, agás no caso do traballo a tempo parcial nos termos previstos na normativa correspondente. No caso do subsidio por desemprego dos traballadores eventuais agrarios, entenderase que o traballador compatibilizou a percepción da prestación co traballo por conta propia ou allea cando os días traballados non fosen declarados na forma prevista na súa normativa específica de aplicación.

3. A connivencia co empresario para a obtención indebida de calquera prestación da Seguridade Social.»

Nove. Modifícase o título do capítulo IV, coa redacción seguinte:

«CAPÍTULO IV

Infraccións en materia de emprego»

Dez. O artigo 25 queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 25. *Concepto.*

Son infraccións en materia de colocación, de emprego e de formación profesional ocupacional e continua as accións dos suxeitos a que se refire o artigo 2, números 3 e 7, tipificadas e sancionadas de conformidade co previsto na presente lei.»

Once. Introdúcense os seguintes novos números no artigo 27:

«5. O incumprimento en materia de integración laboral de minusválidos da obriga legal de reserva de postos de traballo para minusválidos, ou da aplicación das súas medidas alternativas de carácter excepcional.»

«7. A publicidade por calquera medio de difusión de ofertas de emprego que non respondan ás condicións reais do posto ofertado, ou que conteñan condicións contrarias á normativa de aplicación, sen prexuízo do establecido no artigo seguinte.»

O contido do actual número 5 do precepto pasa a se-lo número 6 deste.

Doce. Modifícase o número 3 do artigo 28, que queda redactado como segue:

«3. Obter ou beneficiarse indebidamente de subvencións ou axudas de fomento do emprego ou calquera das establecidas en programas de apoio á creación de emprego ou formación profesional ocupacional.»

Trece. Introdúcese un novo número no mesmo artigo 28:

«5. Continuar actuando na intermediación e colocación trala finalización da autorización, ou cando a prórroga fose desestimada polo servizo público de emprego.»

Catorce. Suprímese a sección 2.ª do capítulo IV.

Quince. Modifícase o título da sección 2.ª do capítulo IV, que queda redactado como segue:

«SECCIÓN 3.ª INFRACCIÓNS DOS TRABALLADORES.»

Dezaseis. Suprímese o número 2.2 do artigo 30, quedando como número 2 o número 2.1 anterior.

Dezasete. O número 3 do artigo 30 modifícase e queda redactado como segue:

«3. *Moi graves:* A non-aplicación, ou a desviación na aplicación das axudas económicas de fomento do emprego percibidas polos traballadores.»

Dezaoito. Introdúcese un novo número 2 no artigo 36 coa redacción seguinte:

«2. Sancionarase no máximo da cualificación que corresponda toda infracción que consista na persistencia continuada da súa comisión.»

Dezanove. O número 1.2 do artigo 46 queda redactado como segue:

«As graves tipificadas no artigo 17 con perda da prestación ou pensión durante un período de tres meses, agás as do seu número 3 nas prestacións e subsidios por desemprego en que a sanción será de extinción da prestación. As graves tipificadas no número 2 do artigo 30 e a reincidencia nas leves dos artigos 16.2 e 30.1 sancionaranse coa extinción da prestación ou subsidio por desemprego.»

Así mesmo, quedará sen efecto a inscrición como desempregado con perda dos dereitos que como demandante de emprego tivese recoñecidos, a quen incorra en infraccións en materia de emprego, formación profesional, axudas para fomento de emprego, e prestacións e subsidios por desemprego.»

Vinte. O número 3 do artigo 47 queda redactado como segue:

«3. O exercicio da potestade sancionadora respecto das infraccións da orde social, cando corresponda á Administración das comunidades autónomas con competencia en materia de execución da lexislación da orde social, será exercida polos órganos, e cos límites de distribución que determine cada comunidade autónoma.»

Vinteun. No mesmo artigo 47, introdúcese o seguinte novo número:

«5. A potestade para acordar as sancións accesorias establecidas nesta lei corresponderalle a quen a ostente para impo-las de carácter principal das que deriven aquelas.»

Artigo 36. *Modificación da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais.*

Os artigos 45, 47, 48 e 49 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, son obxecto das modificacións que seguidamente se indican:

Un. Modifícase o primeiro parágrafo do número 1 do artigo 45, co seguinte contido:

«1. Son infraccións laborais en materia de prevención de riscos laborais as accións ou omisións dos empresarios, as das entidades que actúen como servicios de prevención, as auditoras e as formativas na dita materia e alleas ás empresas, así como as dos promotores e propietarios de obra e os traballadores por conta propia, que incumpran as normas legais, regulamentarias e cláusulas normativas dos convenios colectivos en materia de seguridade e saúde laboral, suxeitos a responsabilidade conforme a presente lei.»

Dous. Modifícase o número 6 do artigo 47, na forma seguinte:

«6. O incumprimento da obriga de efectuar a planificación da actividade preventiva que derive como necesaria da avaliación dos riscos. O incumprimento da obriga de elaborar o plan de seguridade e saúde no traballo en cada proxecto de edificación e obra pública, co alcance e coa forma establecida na normativa de prevención de riscos laborais, así como o seu incumprimento en fraude de lei, mediante alteracións ficticias no volume de obra ou no número de traballadores.»

Tres. Modifícanse os números 13 e 14 e introdúcese tres novos números, 20, 21 e 22, no artigo 47, cos seguintes contidos:

«13. Non adoptaren, os empresarios e os traballadores por conta propia que desenvolvan actividades nun mesmo centro de traballo, as medidas de cooperación e coordinación necesarias para a protección e prevención de riscos laborais.

14. Non informar, o promotor ou o empresario titular do centro de traballo, a aqueles outros que desenvolvan actividades nel sobre os riscos e as medidas de protección, prevención e emerxencia.»

«20. A falta de limpeza do centro ou lugar de traballo, cando sexa habitual ou diso deriven riscos para a integridade e a saúde dos traballadores.

21. Facilitarlle á autoridade laboral competente datos de forma ou con contido inexactos, así como non lle comunicar a aquela calquera modificación das súas condicións de acreditación ou autorización, por parte de servicios de prevención alleos

á empresa, persoas ou entidades que desenvolvan a auditoría do sistema de prevención de empresas, ou de entidades que practiquen ou certifiquen a formación en prevención de riscos laborais.

22. Incumprí-las obrigas derivadas de actividades correspondentes a servicios de prevención alleos respecto dos seus empresarios concertados, de acordo coa normativa aplicable.»

Catro. Introdúcese os seguintes novos números no artigo 48, con esta redacción:

«9. Non adoptaren, os empresarios e os traballadores por conta propia que desenvolvan actividades nun mesmo centro de traballo, as medidas de cooperación e coordinación necesarias para a prevención de riscos laborais, cando se trate de actividades regulamentariamente consideradas como perigosas ou con riscos especiais.

10. Non informar, o promotor ou o empresario titular do centro de traballo, a aqueles outros que desenvolvan actividades nel, sobre os riscos e as medidas de protección, prevención e emerxencia, cando se trate de actividades regulamentariamente consideradas como perigosas ou con riscos especiais.

11. Exerceren as súas actividades os servicios de prevención alleos ás empresas, as persoas ou entidades especializadas na actividade de auditoría do sistema de prevención de empresas, ou as que desenvolvan ou certifiquen a formación de prevención de riscos laborais, sen a preceptiva autorización ou acreditación, cando esta fose suspendida ou extinguida, cando caducase a autorización provisional, así como cando se excedan na súa actuación do alcance da autorización concedida.

12. Manteren, os servicios ou entidades a que se refire o número anterior, vinculacións comerciais, financeiras ou de calquera tipo coas empresas auditadas ou concertadas, distintas ás propias da súa actuación como tales, así como certificaren, as entidades que desenvolvan ou certifiquen a formación preventiva, actividades non desenvolvidas na súa totalidade.»

Cinco. Introdúcese un novo punto no artigo 49, co número 6, co seguinte contido:

«6. As infraccións previstas nos artigos 47 e 48 desta lei respecto de quen actúe como servicio de prevención, desenvolva a actividade de auditoría do sistema de prevención das empresas, ou desenvolva e certifique a formación en prevención de riscos laborais, poderán dar lugar, ademais de ás multas previstas neste artigo, á cancelación da acreditación outorgada pola autoridade laboral.»

Artigo 37. *Modificación do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo.*

Introdúcese un novo punto, co número 14, no artigo 96 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, na forma seguinte:

«14. O acoso sexual, cando se produza dentro do ámbito a que alcanzan as facultades de dirección empresarial.»

Artigo 38. *Modificación da Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal.*

Modifícanse os artigos 19 e 20 da Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal, na seguinte forma:

Un. Modifícase o número 3 do artigo 19, e engádenselle tres novas letras, c), d) e e), que quedan redactadas como segue:

«c) Non dedicarse exclusivamente á actividade constitutiva da empresa de traballo temporal ou realizala sen dispor da estrutura organizativa que responda á súa autorización.

d) A falsidade documental ou a ocultación na información sobre as súas actividades facilitada á autoridade laboral.

e) Ceder traballadores con contrato temporal a outra empresa de traballo temporal ou a outras empresas para a súa posterior cesión a terceiros.»

Dous. Engádesse ó número 2 do artigo 20 unha nova letra e), co seguinte contido:

«e) Formalizar contrato de posta a disposición para a cobertura de postos ou funcións que, nos doce meses anteriores, fosen obxecto de amortización por despedimento improcedente, despedimento colectivo ou por causas obxectivas, entendéndose cometida unha infracción por cada traballador afectado.»

Tres. Modifícase a letra b) do número 3 do artigo 20, co contido seguinte:

«b) A formalización de contratos de posta a disposición para a realización daquelas actividades e traballos que pola súa especial perigosidade para a seguridade ou a saúde se determinen regulamentariamente, entendéndose cometida unha infracción por cada contrato en tales circunstancias.»

TÍTULO III

Persoal ó servizo das administracións públicas

CAPÍTULO I

Retribucións e situacións

SECCIÓN 1.ª MODIFICACIÓN DO RÉXIME DOS FUNCIONARIOS PÚBLICOS

Artigo 39. *Procesos selectivos de consolidación de emprego temporal.*

A convocatoria de procesos selectivos para a substitución de emprego interino ou consolidación de emprego temporal estrutural e permanente efectuarase de acordo cos principios de igualdade, mérito, capacidade e publicidade, e mediante os sistemas selectivos de oposición, concurso ou concurso-oposición. Neste último caso, na fase de concurso poderán valorarse, entre outros méritos, a experiencia nos postos de traballo obxecto de convocatoria.

Artigo 40. *Modificación da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública.*

Un. Engádeselle un último parágrafo ó número 2 do artigo 29 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública:

«O disposto neste número 2 relativo ó cómputo do tempo de permanencia en situación de servizos especiais, para efectos de ascensos, trienios e dereitos pasivos, non lles será de aplicación ós funcionarios públicos que tendo ingresado ó servizo das institucións comunitarias europeas, ou ó de entidades e organismos asimilados, exerciten o dereito de transferencias establecido no artigo 11.2 do

anexo VIII do Estatuto dos funcionarios das Comunidades Europeas, aprobado polo Regulamento 259/1968, do Consello, do 29 de febreiro, modificado polo Regulamento 571/1992, do Consello, do 2 de marzo, sen prexuízo dos efectos económicos que poidan derivar dos ascensos e trienios consolidados ata o momento do exercicio deste dereito.»

Dous. Engádeselle ó artigo 29.2, letra n) da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, o seguinte inciso:

«ou directores insulares da Administración xeral do Estado.»

SECCIÓN 2.ª PERSOAL Ó SERVIZO DAS INSTITUCIÓNS DA SEGURIDADE SOCIAL

Artigo 41. *Persoal adscrito ó Programa de Emprego Marítimo do Instituto Social da Mariña. Créase dentro do corpo superior de técnicos da Administración da Seguridade Social a especialidade laboral marítima.*

O persoal laboral fixo con categoría de asesor técnico laboral marítimo que presta servizos no Instituto Social da Mariña poderá integrarse na dita especialidade, sempre e cando posúa a titulación necesaria e demais requisitos esixidos, a través da participación nas correspondentes probas selectivas, nas que se terán en conta os servizos efectivos prestados na súa condición de laboral no posto de traballo e as probas superadas para acceder a el.

Artigo 42. *Persoal da fundación pública «Marqués de Valdecilla»*

O persoal laboral fixo da fundación pública «Marqués de Valdecilla» que, en virtude do convenio suscrito o 22 de xuño do 1972 entre a entón Deputación Provincial de Santander e o extinguido Instituto Nacional de Previsión, pasou a prestar servizos no «Centro Médico Nacional Marqués de Valdecilla», hoxe Hospital Universitario «Marqués de Valdecilla», xestionado polo Instituto Nacional da Saúde, poderá integrarse nas correspondentes categorías de persoal estatutario das institucións sanitarias da Seguridade Social, de conformidade coas categorías laborais de orixe, con respecto ós requisitos de titulación previstos no Real decreto-lei 3/1987, do 11 de setembro, e en termos análogos ós establecidos con carácter xeral no Real decreto 1343/1990, do 11 de outubro.

SECCIÓN 3.ª OUTRAS NORMAS REGULADORAS DO RÉXIME DE PERSOAL

Artigo 43. *Modificación da Lei 39/1970, do 22 de decembro, de reestructuración dos corpos penitenciarios.*

Modifícase o artigo 3.1 da Lei 39/1970, do 22 de decembro, de reestructuración dos corpos penitenciarios, que queda redactado como segue:

«Os actuais corpo especial masculino de institucións penitenciarias e corpo especial feminino de institucións penitenciarias pasarán a denominarse corpo especial de institucións penitenciarias. Correspóndelles ós funcionarios deste corpo realízalos cometidos de colaboración non asignados ó corpo técnico de institucións penitenciarias, aplicando as normas que para a observación, clasi-

ficación, tratamento e réxime se fixen en cada caso; velarán polo réxime, disciplina e bo funcionamento xeral do establecemento, aténdose ás normas que reciban dos seus inmediatos superiores e estarán encargados da administración do establecemento, realizando as funcións administrativas xerais del; tamén poderán realizar funcións de dirección e de inspección na forma que regulamentariamente se determine.»

Artigo 44. *Matronas da Dirección Xeral da Garda Civil.*

Un. As prazas non escalafonadas, a extinguir, de matronas da Dirección Xeral da Garda Civil quedan clasificadas no grupo D, dos establecidos no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, pero a dita clasificación non poderá supor incremento de gasto público nin modificación do cómputo anual das retribucións totais de cada unha das titulares das prazas referidas.

Para tal efecto, as retribucións complementarias que cada titular vén percibindo modificaranse para absorberlo incremento das retribucións básicas experimentado, referido a catorce mensualidades.

Dous. A partir da entrada en vigor da presente lei aplicaráselles ás titulares das prazas non escalafonadas, a extinguir, de matronas da Dirección Xeral da Garda Civil o réxime retributivo establecido na Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, sen que iso poida supor unha diminución no total das súas retribucións anuais.

Os ministerios de Administracións Públicas e de Economía e Facenda adoptarán de maneira conxunta as medidas necesarias para lle dar cumprimento ó disposto neste e no anterior número do presente artigo.

Tres. Os trienios que con anterioridade á entrada en vigor da presente lei se perfeccionasen no desempeño das prazas non escalafonadas, a extinguir, de matronas da Dirección Xeral da Garda Civil continuarán valorándose para efectos retributivos, tanto activos como pasivos, de acordo co grupo de clasificación, de entre os previstos no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, que correspondía ás referidas prazas no momento de perfeccionamento dos citados trienios.

Catro. As prazas non escalafonadas, a extinguir, de matronas da Dirección Xeral da Garda Civil quedan adscritas, a través da Dirección Xeral indicada, ó Ministerio do Interior. Os seus titulares, que desempeñarán funcións auxiliares de carácter instrumental e apoio administrativo, poderán optar, por unha soa vez, por causaren baixa no réxime especial da Seguridade Social das Forzas Armadas e se incorporaren ó réxime especial da Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado, conservando os dereitos que tivesen consolidados naquel.

Artigo 45. *Modificación do artigo 36 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

Un. Engádeselle un parágrafo segundo ó número 6 do artigo 36 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, nos termos seguintes:

«O acceso ós datos, informes ou antecedentes recadatorios obtidos pola Administración da Seguridade Social, por parte dun funcionario público e para fins distintos das funcións que lle son propias, considerarase sempre falta disciplinaria grave.»

Dous. O actual contido do parágrafo segundo do devandito número 6 do artigo 36 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social pasa a constituír, con idéntica redacción, o parágrafo terceiro dese mesmo número e artigo.

Artigo 46. *Cambio de denominación dos corpos especializados en meteoroloxía.*

Os corpos especializados en meteoroloxía, que a continuación se relacionan, pasarán a se denominar da seguinte forma:

Un. O corpo especial facultativo de meteorólogos: corpo superior de meteorólogos do Estado.

Dous. O corpo especial técnico de axudantes de meteoroloxía: corpo de diplomados en meteoroloxía do Estado.

Tres. O corpo de observadores de meteoroloxía: corpo de observadores de meteoroloxía do Estado.

Catro. O corpo de administrativos calculadores: corpo de administrativos-calculadores de meteoroloxía do Estado.

Artigo 47. *Modificación do artigo 101 da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante. Corpo especial facultativo de mariña civil.*

O artigo 101 da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante, queda redactado como segue:

«Artigo 101.

Créase, adscrito ó Ministerio de Fomento, o seguinte corpo da Administración civil do Estado: corpo especial facultativo de mariña civil, do grupo A a que se refire o artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto.

Para pertencer ó corpo especial facultativo de mariña civil deberá posuírse algunha das seguintes titulacións: licenciado en náutica e transporte marítimo, licenciado en máquinas navais, licenciado en radioelectrónica naval, capitán da mariña mercante, xefe de máquinas da mariña mercante e oficial radioelectrónico de primeira clase da mariña mercante.

Poderán integrarse no dito corpo, sen que, para tal efecto, sexa necesaria a realización de probas, aqueles funcionarios de carreira que así o soliciten e que, posuíndo unha das titulacións mencionadas, pertencen a corpos ou escalas do grupo A e presten os seus servizos na Administración marítima ou na Sociedade Estatal de Salvamento e Seguridade Marítima, ou os prestasen durante un mínimo de dous anos nos cinco inmediatamente anteriores á entrada en vigor da presente lei.

A integración do persoal laboral que posúa algunha das titulacións mencionadas efectuarase de acordo co establecido na disposición transitoria novena da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante.»

Artigo 48. *Modificación do artigo 56 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

Un. Engádeselle o seguinte parágrafo ó artigo 56 catro.2, da Lei 66/1997, do 30 de decembro:

«Os funcionarios da escala de inspectores do Servizo de Vixilancia Alfandegueira, a extinguir, que non se integrasen no corpo executivo do Servizo de Vixilancia Alfandegueira, quedarán clasificados na escala de inspectores xefes do Servizo de Vixilancia Alfandegueira a extinguir, e manterán o seu dereito a se integren no citado corpo durante dez anos nos termos previstos neste artigo.»

Dous. Engádeselle un número catorce ó artigo 56 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, coa seguinte redacción:

«Catorce. Réxime da Seguridade Social dos funcionarios pertencentes ós corpos do Servizo de Vixilancia Alfandegueira.

Os funcionarios pertencentes ós corpos do Servizo de Vixilancia Alfandegueira quedan incluídos no campo de aplicación do réxime especial de Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado, nos termos previstos nos artigos 2 e 3 da Lei 29/1975, do 27 de xuño, reguladora do citado réxime especial, e no artigo 2 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril.»

CAPÍTULO II

Outras normas reguladoras do réxime dos funcionarios públicos

SECCIÓN 1.ª DEREITOS PASIVOS

Artigo 49. *Modificación do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril.*

Modifícanse os seguintes artigos do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril.

Un. O artigo 41 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 41. *Condicións do dereito á pensión.*

1. Terán dereito a pensión de orfandade os fillos do causante dos dereitos pasivos que fosen menores de vinteun anos e os que estando incapacitados para todo traballo, antes do cumprimento da devandita idade ou da data do falecemento do causante, tivesen dereito á asistencia xurídica grauíta.

Este dereito asistirá a cada un dos fillos do falecido ou declarado falecido, con independencia da existencia ou non de cónxuxe supérstite.

2. No suposto en que o orfo non realice un traballo lucrativo por conta allea ou propia ou cando realizándoo os ingresos que obteña en cómputo anual resulten inferiores ó 75 por 100 do salario mínimo interprofesional que se fixe en cada momento, tamén en cómputo anual, poderá ser beneficiario da pensión de orfandade sempre que, na data de falecemento do causante, fose menor de vintetrés anos e, nese momento ou antes do cumprimento dos vinteun anos, non sobrevivise ningún dos pais. Neste caso, a pensión extinguirase cando o titular cumpra vintetrés anos de idade.

Non embargante, se o orfo maior de vinteun anos se incapacitase para todo traballo antes de cumprirlos vintetrés anos de idade terá dereito á pensión de orfandade, con carácter vitalicio, sempre que acredite o dereito á asistencia xurídica grauíta.

3. A situación do orfo incapacitado ou maior de vinteun anos revisarase coa periodicidade que se determine regulamentariamente para a comprobación da persistencia nel da aptitude para ser titular da pensión de orfandade.

4. Para os efectos deste texto, a relación paterno-filial comprende tanto a matrimonial como a non matrimonial, así como a legal por adopción.»

Dous. O disposto no número 2 do artigo 41 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado non será de aplicación ós que na data de entrada en vigor desta lei cumprisen a idade máxima establecida para o recoñecemento do dereito á pensión de orfandade, de acordo coa súa lexislación reguladora.

Tres. O número 4 do artigo 49 queda redactado nos seguintes termos:

«Non se percibirá cantidade ningunha en concepto de indemnización polo réxime de clases pasivas do Estado nin axuda ou subsidio con cargo ó crédito orzamentario de clases pasivas xunto coas pensións extraordinarias causadas no seu propio favor ou no dos seus familiares polo funcionario inutilizado ou falecido en acto de servizo ou como consecuencia deste.»

Catro. Incorpórase a disposición adicional décimo primeira coa seguinte redacción:

«A regulación contida no artigo 41 deste texto, a excepción do disposto no parágrafo segundo do número 1, seralles de aplicación ás pensións de orfandade de clases pasivas do Estado causadas ó abeiro da lexislación vixente o 31 de decembro do 1984, así como ás causadas en aplicación da lexislación especial de guerra, sempre que nun e noutro caso o límite de idade determinante da condición de beneficiario da pensión de orfandade fose igual ou menor de vinteun anos».

SECCIÓN 2.ª OUTRAS NORMAS

Artigo 50. *Modificación do Real decreto-lei 16/1978, do 7 de xuño, sobre réxime especial de Seguridade Social de funcionarios da Administración de Xustiza.*

A disposición adicional terceira, punto 1.º, do Real decreto-lei 16/1978, do 7 de xuño, quedará redactada como segue:

«1.º As prestacións establecidas no artigo 10, letras a) e e), do número 1 do presente real decreto-lei, dispensaráselles tamén ós xubilados, viúvas e orfos de mutualistas activos ou xubilados, sempre que non teñan dereito, en por si, a equivalente cobertura de asistencia sanitaria mediante outro réxime dos que compoñen o sistema español de Seguridade Social.»

Artigo 51. *Seguros de accidentes e asistencia sanitaria para persoal desprazado no exterior.*

Poderanse concertar seguros de accidentes e enfermidade que cubran as contingencias que poida sufrilo persoal ó servizo da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes dela, cando o servizo se preste como desprazado nas súas organizacións exteriores, sempre que as ditas contingencias non se encontren cubertas, con carácter obrigatorio, en calquera réxime do sistema da Seguridade Social. Estes seguros serán extensivos nas mesmas condicións ós familiares que acompañen o persoal.

A determinación das contingencias concretas que se consideran incluídas no ámbito do parágrafo anterior corresponderalle ó titular do departamento ou organismo.

TÍTULO IV

Normas de xestión e organización

CAPÍTULO I

A xestión

SECCIÓN 1.ª A XESTIÓN FINANCEIRA

Artigo 52. *Modificación do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro.*

Modifícanse os seguintes artigos do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro:

Un. O epígrafe b) do número 2 do artigo 61 queda redactado como segue:

«b) Transferencias correntes derivadas de normas con rango de lei e as que resulten da subscrición dos convenios a que se refire o artigo 91.»

Dous. Proponse engadirlle un novo parágrafo ó artigo 61.2 c) co seguinte texto:

«Así mesmo, o INSALUD poderá realizar compromisos de gastos con cargo a exercicios futuros cando se deriven de convenios de colaboración con outras administracións públicas para prestación da asistencia sanitaria.»

Tres. Engádeselle un parágrafo ó número 3 do artigo 61, coa seguinte redacción:

«As retencións de crédito a que se refire o artigo 68.3 da Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas, computarán para efectos dos límites establecidos polas anteriores porcentaxes.»

Catro. A letra b) do número 1 do artigo 67 queda redactada da seguinte forma:

«b) Autoriza-las transferencias de créditos entre programas, incluídos en distintas funcións, correspondentes a servicios ou organismos de diferentes departamentos ministeriais, sempre que se trate de reorganizacions administrativas.»

Cinco. Engádeselle un parágrafo terceiro ó número 7 do artigo 79, co seguinte contido:

«A porcentaxe indicada no parágrafo primeiro deste número 7 poderá incrementarse ata un máximo do 10 por 100 dos créditos que figuran no artigo 23, "Indemnizacións por razón do servizo", do programa 222A, "Seguridade cidadá", da sección 16, "Ministerio do Interior", e aplicable unicamente á xestión do indicado artigo.»

Seis. O capítulo II do título III queda redactado da forma seguinte:

«CAPÍTULO II

O control interno da xestión económico-financieira dos organismos autónomos do Estado, entidades públicas empresariais, outros entes públicos e sociedades estatais

Artigo 99.

1. As disposicións contidas no capítulo inmediato anterior serán de aplicación á intervención dos organismos autónomos do Estado, os cales, como complemento á función interventora, estarán sometidos a control financeiro permanente, mediante a realización de auditorías, avaliacións ou outras técnicas de control.

O Consello de Ministros, por proposta do ministro de Economía e Facenda e por iniciativa da Intervención Xeral da Administración do Estado, poderá acordar de forma motivada a aplicación do control financeiro permanente, como único sistema de control, naqueles organismos autónomos nos que a natureza das súas actividades o xustifique.

2. As entidades públicas empresariais estarán sometidas a control financeiro permanente.

O Consello de Ministros poderá acordar, por proposta do ministro de Economía e Facenda e por

iniciativa da Intervención Xeral da Administración do Estado, que en determinadas entidades públicas empresariais o control financeiro permanente se substitúa polo exercicio centralizado desde a propia Intervención Xeral da Administración do Estado, en execución do plan anual en que se inclúa a súa realización.

3. Os entes públicos a que se refiren as disposicións adicionais novena e décima da Lei de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, estarán sometidos ó sistema de control da súa xestión económico-financieira por parte da Intervención Xeral da Administración do Estado, establecido na súa lei reguladora, e, no seu defecto, ó establecido para as entidades públicas empresariais.

4. As sociedades mercantís estatais estarán sometidas a control financeiro, exercido de forma centralizada pola Intervención Xeral da Administración do Estado, en execución do plan anual en que se inclúa a súa realización. O dito réxime de control será compatible coa auditoría de contas anuais a que, se é o caso, poidan estar obrigadas de acordo co establecido pola lexislación vixente. Artigo 100.

1. Para os efectos desta lei, entenderase que o control financeiro se exerce de forma permanente cando sexa realizado por unha intervención delegada destacada ante o centro, organismo ou entidade correspondente, sen prexuízo das actuacións que de forma especial realicen os servicios centrais da propia Intervención Xeral da Administración do Estado.

2. A Intervención Xeral da Administración do Estado realizará anualmente a auditoría das contas dos organismos autónomos, das entidades públicas empresariais, dos organismos públicos e das entidades a que se refiren as disposicións adicionais novena e décima da Lei de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, das fundacións de natureza pública estatal e das sociedades mercantís estatais, nos supostos, da forma e co alcance establecido no artigo 129 desta lei.»

Sete. O número 4 do artigo 104 queda redactado como segue:

«4. Adquirir no mercado secundario valores negociables da débeda do Estado con destino ben á súa amortización ou ben ó seu mantemento nunha conta de valores aberta para o efecto polo Tesouro Público, así como proceder, ó abeiro do disposto nas respectivas normas de emisión ou contratación, ou por mutuo acordo cos acredores, ó reembolso anticipado, mesmo parcial, da débeda pública ou á revisión dalgunha das súas condicións, cando a situación do mercado ou outras circunstancias así o aconsellen.»

Oito. Engádeselle un novo número 4 bis ó artigo 104, coa seguinte redacción:

«4 bis. Realizar operacións de compravenda simples a vencemento ou operacións de compravenda dobres, en calquera das súas modalidades, sobre valores de débeda do Estado con obxecto de facilita-la xestión da tesourería do Estado ou o normal desenvolvemento do mercado de débeda do Estado.»

Nove. O artigo 118 queda redactado da seguinte forma:

«Os ingresos e pagamentos que vaian ser realizados polo Estado e polos seus organismos autó-

nomos canalizaranse a través da conta ou contas que se manteñan ben no Banco de España, nos termos que se conveñan con este, conforme o artigo 13 da Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España, ben noutras entidades de crédito, nos termos establecidos no artigo 119.»

Dez. O artigo 119 queda redactado como segue:

«1. A apertura dunha conta de situación de fondos do Tesouro Público fóra do Banco de España requirirá a comunicación previa á Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira, con expresión da finalidade da apertura e das condicións de utilización. Tralo informe favorable do devandito centro directivo, que se emitirá no prazo de trinta días desde a comunicación, quedará expedida a vía para o inicio do correspondente expediente de contratación, que se axustará ó disposto na Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas, mediante procedemento negociado cun mínimo de tres ofertas e sen necesidade de esixir prestación de garantía definitiva.

Realizada a adxudicación, e antes de formalizalo contrato, a Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira autorizará a apertura por un prazo de tres anos prorrogable por outros tres. Os contratos conterán necesariamente unha cláusula de exclusión da facultade de compensación e o respecto ó beneficio de inembargabilidade dos fondos públicos establecido no artigo 44 desta lei. Poderá pactarse que os gastos de administración da conta se reduzan con cargo ós xuros devengados por ela.

2. A Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira ordenará a cancelación ou paralización das contas a que se refire o número anterior cando se comprobe que non subsisten as razóns que motivaron a súa autorización ou que non se cumpren as condicións impostas para o seu uso.

3. A Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira poderá subscribir convenios coas entidades de crédito, tendentes a determina-lo réxime de funcionamento das contas en que se encontren situados os fondos da Administración do Estado e os seus organismos autónomos e, en especial, o tipo de xuro ó que serán retribuídas, as comisións que pagarán, se é o caso, os medios de pagamento asociados a elas e as obrigas de información asumidas polas entidades de crédito.»

Once. O artigo 120 queda redactado da seguinte forma:

«A Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira, en relación coas contas abertas en entidades de crédito ás que se refire o artigo anterior, poderá recadar do órgano administrativo xestor ou da correspondente entidade de crédito calquera dato tendente a comproba-lo cumprimento das condicións en que se autorizou a apertura da conta.»

Doce. O artigo 121 queda redactado da seguinte forma:

«Nas condicións que estableza o ministro de Economía e Facenda, os ingresos e os pagamentos do Estado e dos seus organismos autónomos poderán realizarse mediante transferencia bancaria, cheque, efectivo ou calquera outro medio de pagamento, sexa ou non bancario. Facúltase igualmente o ministro de Economía e Facenda para establecer que, en realización de determinados ingresos ou pagamentos do Estado e dos seus organismos autónomos, só poidan utilizarse certos medios de pagamento.»

Trece. O título VI queda redactado da seguinte forma:

«TÍTULO VI

A contabilidade pública

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 122.

O Estado e as entidades integrantes do sector público estatal fican sometidos á obriga de lle render contas das respectivas operacións, calquera que sexa a súa natureza, ó Tribunal de Contas por conducto da Intervención Xeral da Administración do Estado.

Artigo 123.

1. A Administración xeral do Estado, os organismos autónomos regulados no capítulo II do título III da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, e as entidades do sistema da Seguridade Social formarán e renderán as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos no Plan Xeral de Contabilidade Pública e nas súas normas de desenvolvemento.

2. As entidades públicas empresariais reguladas no capítulo III do título III da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, e as sociedades mercantís estatais a que se refire a disposición adicional décimo segunda da mesma lei formarán e renderán as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos no Plan Xeral de Contabilidade vixente para a empresa española e disposicións que o desenvolvan.

3. As fundacións de competencia ou titularidade pública estatal formarán e renderán as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos na adaptación do Plan Xeral de Contabilidade ás entidades sen fins lucrativos e disposicións que o desenvolvan.

4. Os organismos e entidades non recollidos nos puntos anteriores formarán e renderán as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos no Plan Xeral de Contabilidade Pública, agás que concorran nos devanditos organismos e entidades as características seguintes, caso en que aplicarán o Plan Xeral de Contabilidade das empresas:

a) que a súa actividade principal consista na produción de bens e servizos destinados á venda no mercado.

b) que alomenos o 50 por 100 dos seus ingresos proceda da venda no mercado da súa produción.

Artigo 124.

Compételle ó Ministerio de Economía e Facenda a organización da contabilidade pública ó servizo dos seguintes fins:

a) Rexistra-la execución dos orzamentos nas súas distintas modalidades.

b) Coñece-lo movemento e a situación do Tesouro.

c) Reflecti-las variacións, composición e situación do patrimonio do Estado.

d) Proporciona-los datos necesarios para a formación da conta xeral do Estado, así como das

demais contas, estados e documentos que deban elaborarse ou remitírselle ó Tribunal de Contas.

e) Facilita-las datos e demais antecedentes que sexan precisos para a confección das contas económicas do sector público e as nacionais de España.

f) Proporciona-la información económica e financeira que sexa necesaria para a toma de decisións, tanto na orde política coma na de xestión.

Artigo 125.

A Intervención Xeral da Administración do Estado é o centro directivo da contabilidade pública ó que lle compete:

a) Someter á decisión do ministro de Economía e Facenda o Plan Xeral de Contabilidade Pública, ó que se adaptarán as corporacións, organismos e demais entidades incluídas no sector público, segundo as súas características ou peculiaridades.

b) Promove-lo exercicio da potestade regulamentaria para regula-la rendición de contas polas entidades integrantes do sector público estatal, podendo dictar instrucións e circulares nesta materia.

c) Aproba-las plans parciais ou especiais de contabilidade pública que se elaboren conforme o Plan Xeral.

d) Inspecciona-la contabilidade dos organismos autónomos e a doutras entidades suxeitas a contabilidade pública.

Artigo 126.

Como centro xestor da contabilidade pública correspóndelle á Intervención Xeral da Administración do Estado:

a) Forma-la conta xeral do Estado.

b) Prepara-las contas que se lle deban render ó Tribunal de Contas.

c) Xestiona-la contabilidade da Administración xeral do Estado.

d) Centraliza-la información deducida da contabilidade dos organismos, entidades e axentes que integran o sector público.

e) Elabora-las contas económicas do sector público, de acordo co sistema español de contas nacionais.

f) Vixiar e impulsa-la actividade das oficinas de contabilidade existentes en tódolos departamentos e organismos do Estado en que o servizo así o aconselle, e que estarán a cargo dos funcionarios que legalmente teñen atribuído este cometido.

g) Recadar tódolos informes e dictames económico-contables que se realicen en entidades que polo seu conducto lle deban render contas ó Tribunal de Contas.

Artigo 127.

1. Serán responsables de render contas os titulares das entidades e órganos suxeitos á obriga de render contas e, en todo caso:

a) As autoridades e os funcionarios que teñan ó seu cargo a xestión dos ingresos e a realización de gastos, así como as demais operacións da Administración xeral do Estado.

b) Os titulares das entidades do sistema da Seguridade Social.

c) Os presidentes ou directores dos organismos autónomos e das entidades públicas empresariais e demais entidades do sector público estatal.

d) Os presidentes do Consello de Administración das sociedades mercantís estatais.

e) Os liquidadores das sociedades mercantís estatais en proceso de liquidación.

f) Os presidentes do padroado das fundacións de competencia ou titularidade pública estatal.

2. Os responsables de render contas das entidades e órganos enumerados no punto anterior son responsables da información contable e correspóndelles render, nos prazos fixados para o efecto e debidamente autorizadas, as contas que teñan que se lle enviar ó Tribunal de Contas, por conducto da Intervención Xeral da Administración do Estado.

3. Tamén deberán render contas, na forma que regulamentariamente se estableza, os particulares que, excepcionalmente, administren, recaden ou custodien fondos ou valores do Estado, sen prexuízo de que sexan intervidas as respectivas operacións, así como os perceptores de subvencións. Neste último caso, a rendición de contas levarase a cabo a través do cumprimento da obriga de xustificar ante o órgano concedente da subvención ou da axuda regulada no artigo 81 desta lei.

Artigo 128.

Os responsables de render contas mencionados no número 1 do artigo 127 deberán formula-las contas anuais das súas respectivas entidades no prazo máximo de tres meses desde o cerramento do exercicio económico.

Unha vez formuladas as contas das entidades a que se refiren as letras b), c) e f) do citado número 1 do artigo 127, poranse á disposición da Intervención Xeral da Administración do Estado, ben directamente, ben a través da Intervención Xeral da Seguridade Social cando se trate de entidades integrantes do Sistema da Seguridade Social.

Artigo 129.

1. A Intervención Xeral da Administración do Estado realizará anualmente a auditoría das contas que deban rende-las organismos autónomos, as entidades públicas empresariais e os organismos públicos e as entidades a que se refiren as disposicións adicionais 9 e 10 da Lei 6/1997, do 14 de abril, as entidades do sistema de Seguridade Social e as fundacións de competencia ou titularidade pública estatal.

2. O informe de auditoría emitírase nun prazo non superior a tres meses contados a partir do momento en que as contas se poñan á disposición dos auditores. Para tal fin os organismos, entidades ou sociedades auditados estarán obrigadas a facilitar canta documentación e información sexa necesaria para realiza-las traballos de auditoría de contas.

3. A auditoría de contas das sociedades mercantís estatais que están sometidas á obriga de auditar, de acordo co disposto por lexislación mercantil, realizarase conforme o establecido na Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas.

A Intervención Xeral da Administración do Estado realizará a auditoría das contas que deban rende-las sociedades mercantís estatais cando non estean sometidas á obriga de auditar en virtude da lexislación mercantil.

Artigo 130.

1. En cumprimento da súa obriga de render contas, os responsables deberán remitir-lle as súas contas, acompañadas do informe de xestión e do informe de auditoría que corresponda en aplicación do artigo 129 anterior, á Intervención Xeral da Administración do Estado dentro dos sete meses seguintes á terminación do exercicio económico.

As sociedades mercantís estatais e as fundacións de competencia ou titularidade pública estatal renderán, ademais das contas que lles son esixidas pola súa lexislación específica, unha memoria relativa ó cumprimento das obrigas de carácter económico-financeiro que asumen estas entidades como consecuencia da súa pertenza ó sector público. A devandita memoria adaptaráse ó contido que para o efecto dispoña o ministro de Economía e Facenda e incluírá información acerca das subvencións recibidas e dos resultados con elas obtidos así como a execución dos contratos-programa e o seu grao de cumprimento.

2. A Intervención Xeral da Administración do Estado remitiralle ó Tribunal de Contas a documentación a que se refire o punto anterior no prazo dun mes desde que a recibise.

3. O Ministerio de Economía e Facenda establecerá os procedementos de remisión por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos das contas e demais documentación que deba renderse.

Artigo 130 bis.

A contabilidade pública queda sometida a verificación ordinaria ou extraordinaria a cargo de funcionarios dependentes do Interventor Xeral da Administración do Estado.

Artigo 131.

1. O Ministerio de Economía e Facenda publicará no «Boletín Oficial del Estado» os seguintes datos mensuais:

- a) De movemento do tesouro por operacións orzamentarias e extraorzamentarias, e da súa situación.
- b) Das operacións de execución do orzamento do Estado e das súas modificacións.
- c) Das demais que se consideren de interese xeral.

2. A Intervención Xeral da Administración do Estado, con periodicidade mensual, remitiralles ás comisións de orzamentos do Congreso dos Deputados e do Senado información sobre a execución dos orzamentos.

CAPÍTULO II

A conta xeral do Estado

Artigo 132.

A conta xeral do Estado formarase cos seguintes documentos:

1. Conta xeral das administracións públicas estatais, que se formará mediante a agregación ou consolidación das contas das entidades que formen as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos no Plan Xeral de Contabilidade Pública e normas de desenvolvemento.

Así mesmo, achegarase a conta de xestión de tributos cedidos ás comunidades autónomas conforme o preceptuado no artigo 20 da Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

2. Conta xeral das empresas estatais, que se formará mediante a agregación ou consolidación das contas das entidades que formen as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos no Plan Xeral de Contabilidade

da empresa española e disposicións que o desenvolvan.

3. Conta xeral das fundacións de competencia ou titularidade pública estatal, que se formará mediante a agregación ou consolidación das contas das entidades que formen as súas contas de acordo cos principios e normas de contabilidade recollidos na adaptación do Plan Xeral de Contabilidade ás entidades sen fins lucrativos e disposicións que o desenvolvan.

Artigo 133.

O contido, a estrutura, as normas de elaboración e os criterios de agregación ou consolidación da conta xeral do Estado serán determinados polo Ministerio de Economía e Facenda, por proposta da Intervención Xeral da Administración do Estado. En todo caso, subministrará información sobre:

- a) A situación económica, financeira e patrimonial do sector público estatal.
- b) Os resultados económico-patrimoniais do exercicio.
- c) A execución e liquidación dos orzamentos.

Artigo 134.

Suprimido.

Artigo 135.

Suprimido.

Artigo 136.

1. A conta xeral do Estado de cada ano será formada pola Intervención Xeral da Administración do Estado e elevaráselle ó Goberno para a súa remisión, antes do 31 de outubro do ano seguinte a que se refira, ó Tribunal de Contas.

2. Para os efectos previstos no presente artigo, a Intervención Xeral da Administración do Estado poderá recadar das distintas entidades a información que considere necesaria para efectuar os procesos de agregación ou consolidación contable.

A falta de remisión de contas non constituirá obstáculo para que a Intervención Xeral da Administración do Estado poida formar a conta xeral do Estado coas contas recibidas.

3. Poderán ser obxecto de agregación ou consolidación as contas nas que o auditor, no seu informe de auditoría, denegase a opinión ou emitise unha opinión con reparos; esta circunstancia farase constar na memoria explicativa que acompañe a agregación ou consolidación efectuada.

Artigo 137.

O Tribunal de Contas, por delegación das Cortes Xerais, procederá ó exame e comprobación da conta xeral do Estado dentro do prazo de seis meses a partir da data en que a reciba. O Pleno, oído o fiscal, dictará a declaración definitiva que lle mereza para elevala ás Cámaras coa oportuna proposta, dando traslado ó Goberno.

Artigo 138.

Suprimido.»

Catorce. O número 2 do artigo 154 queda redactado como segue:

«2. Os anticipos deberán quedar reembolsados antes de finaliza-lo exercicio económico en que se satisfagan, agás se se concederon á conta da liquidación definitiva da participación nos ingresos do Estado ou

do Fondo de Garantía do Modelo de Financiamento; neste caso reembolsaranse simultaneamente á práctica da liquidación dos ditos mecanismos, na que figurarán como asento debedor.»

Artigo 53. *Modificación do artigo 18 da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica.*

Modifícase o parágrafo segundo do número 2 do artigo 18 da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica, que queda redactado como segue:

«Malia o sinalado no parágrafo anterior, cando a xeración de crédito se pretenda que afecte a dotación do complemento de produtividade ou das gratificacións por servizos extraordinarios a que se refire o artigo 23.3.c) e d) da Lei 30/1984, do 2 de agosto, así como á de calquera outro dos incentivos ó rendemento incluídos no artigo 15 da actual clasificación económica dos gastos, requirirase informe favorable do Ministerio de Economía e Facenda.»

SECCIÓN 2.ª A XESTIÓN PATRIMONIAL

Artigo 54. *Alleamento de determinados inmobles e instalacións de Defensa e do patrimonio do Estado.*

Un. Autorízase o Ministerio de Defensa para allear, coa extensión obxectiva e o prezo que acorde o Goberno, as factorías, fábricas, terreos e instalacións que, o 1 de xaneiro do 1999, se encontren cedidos temporalmente á «Empresa Nacional Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima», á «Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», á «Empresa SBB Blindados, Sociedad Anónima», e a «Construcciones Aeronáuticas, Sociedad Anónima».

Dous. Igualmente, autorízase o Ministerio de Economía e Facenda para allear á «Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», os terreos e edificios de Paracuellos de Jarama pertencentes ó patrimonio do Estado e que, actualmente, posúe e administra a dita empresa.

Tres. Os mencionados alleamentos de inmobles e instalacións, con tódolos seus efectos, realizaranse, logo da oportuna taxación, de conformidade co establecido na lexislación do patrimonio do Estado, e sen prexuízo das competencias atribuídas á Xerencia de Infraestrutura da Defensa, de acordo coa súa lexislación específica.

Catro. As factorías, fábricas e instalacións mencionadas nos números anteriores seguirán afectas ós fins de interese para a defensa nacional para as que foron cedidas.

Cinco. O Goberno, por proposta dos ministros de Defensa, de Industria e Enerxía e de Economía e Facenda dictará cantas disposicións de desenvolvemento ou complementarias sexan necesarias para a aplicación deste precepto.

SECCIÓN 3.ª OS CONTRATOS DAS ADMINISTRACIÓNS PÚBLICAS

Artigo 55. *Convenios de cooperación para a xestión e o financiamento de construcións para as forzas e corpos de seguridade do Estado.*

Un. As comunidades autónomas e as corporacións locais, logo de acordo dos seus órganos de goberno, poderán cooperar co Ministerio do Interior e en particular co seu organismo autónomo, Xerencia de Infraestructuras da Seguridade do Estado, mediante a subscrición

dos oportunos convenios de cooperación, na xestión e financiamento das construcións necesarias para o cumprimento das súas funcións por parte das forzas e corpos de seguridade do Estado.

Dous. A cooperación coas comunidades autónomas e coas corporacións locais poderá abarcala realización, por parte destas, con suxeición ó disposto na lexislación de contratos das administracións públicas, das seguintes actuacións, atendendo ás circunstancias concorrentes: redacción de proxectos, contratación das obras de construción de novas instalacións, así como as de execución de obras de reformas, reparacións, adaptacións e transformacións que fosen necesarias nas instalacións existentes.

Corresponderalles en todo caso ós servizos técnicos da correspondente comunidade autónoma ou entidade local, a dirección das obras que contrate.

O Ministerio do Interior daralle conformidade, se é o caso, á redacción dos proxectos, facilitando os seus requisitos básicos baixo o punto de vista da función que se vai desenvolver e do control e vixilancia das obras, ostentando as facultades de supervisión, de aprobación e de inspección das obras.

Tres. Igualmente, o Ministerio do Interior e, se é o caso, os restantes departamentos con competencias por razón da materia poderán cooperar coas comunidades autónomas e coas corporacións locais, mediante a subscrición de convenios de cooperación nos termos previstos no número segundo deste artigo, para a xestión e financiamento das infraestructuras e actuacións que requira o cumprimento das súas funcións en materia de estranxeiría e asilo.

Artigo 56. *Modificación da Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas.*

Engádese un número 3 ó artigo 68 da Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas, co seguinte contido:

«3. Para efectos da liquidación dos contratos de obra de carácter plurianual, con excepción dos realizados baixo a modalidade de aboamento total do prezo, efectuarase unha retención adicional de crédito do 10 por 100 do importe da adxudicación, no momento en que esta se realice. Esta retención aplicarase ó exercicio en que finalice o prazo fixado no contrato para a terminación da obra ou ó seguinte, segundo o momento en que se prevexa realiza-lo pagamento.»

SECCIÓN 4.ª A XESTIÓN DAS FACENDAS LOCAIS

Artigo 57. *Contido do orzamento xeral das entidades locais, esixibilidade das obrigas de pagamento e dispoñibilidade dos seus créditos orzamentarios.*

Un. Modifícase o actual texto do artigo 147.1 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, que queda redactado como segue:

«1. Ó orzamento xeral uniranse como anexos:

a) Os plans e programas de investimento e financiamento que, para un prazo de catro anos, poderán formula-los municipios e demais entidades locais de ámbito supramunicipal.

b) Os programas anuais de actuación, investimentos e financiamento das sociedades mercantís do capital social das cales sexa titular único ou partícipe maioritario a entidade local.

c) O estado de consolidación do orzamento da propia entidade co de tódolos orzamentos e esta-

dos de previsión dos seus organismos autónomos e sociedades mercantís.

d) O estado de previsión de movementos e situación da débeda comprensiva do detalle de operacións de crédito ou de endebedamento pendentos de reembolso ó principio do exercicio, das novas operacións previstas para realizar ó longo del e do volume de endebedamento ó peche do exercicio económico, con distinción de operacións a curto prazo, operacións a longo prazo, de recorrencia ó mercado de capitais e realizadas en divisas ou similares, así como das amortizacións que se prevén realizar durante o mesmo exercicio.»

Dous. Modifícase o actual texto do artigo 154.2, da Lei 39/1988, reguladora das facendas locais, que queda redactado como segue:

«2. Os tribunais, xuíces e autoridades administrativas non poderán despachar mandamentos de execución nin dictar providencias de embargo contra os dereitos, fondos, valores e bens da Facenda local nin esixir fianzas, depósitos e caucións ás entidades locais, excepto cando se trate de bens patrimoniais non afectados a un uso ou servizo público.»

Tres. Dáselle unha nova redacción á letra b) do número 6 do artigo 154 da Lei 39/1988, do 30 de decembro, reguladora das facendas locais, co seguinte texto:

«b) A concesión das autorizacións previstas no artigo 54, de conformidade coas regras contidas no capítulo VII do título primeiro desta lei, no caso de que existan previsións iniciais dentro do capítulo IX do estado de ingresos.»

Artigo 58. *Participación das entidades locais en tributos do Estado.*

Un. Substitúese o actual texto do título II, capítulo III e do título III, capítulo III da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, que quedan redactados como segue:

«TÍTULO II

CAPÍTULO III

Participación en tributos do Estado

Artigo 112.

1. Durante o quinquenio 1999-2003 a participación dos municipios nos tributos do Estado determinarase de acordo coas normas contidas nesta lei.

2. O financiamento definitivo dos municipios pola súa participación nos tributos do Estado no ano 1999 cuantifícase en 895.586 millóns de pesetas.

Artigo 113.

1. Anualmente os orzamentos xerais do Estado incluírán os créditos correspondentes á participación dos municipios nos tributos do Estado, que se determinará por aplicación da seguinte fórmula:

$$PTEN = PTE_{99} \times IE$$

Onde:

PTEN = Participación dos municipios nos tributos do Estado do ano N.

PTE_{99} = Participación dos municipios nos tributos do Estado do ano 1999.

IE = Índice de evolución que prevaleza, segundo as regras do artigo 114 seguinte, determinado segundo as previsións orzamentarias e económicas.

2. Liquidados os orzamentos xerais do Estado de cada exercicio económico, procederase a efectuar a liquidación definitiva da participación dos municipios nos tributos do Estado.

Para este fin, aplicarase a fórmula contida no número 1 precedente, utilizando os valores aplicables a cada un dos termos do segundo membro. Para determina-lo índice definitivo de evolución prevalente de cada ano, utilizarase o primeiro valor que fixe no ano seguinte ó período de referencia, con calquera carácter, o Instituto Nacional de Estadística para as magnitudes respectivas.

Artigo 114.

Para determina-lo índice de evolución ó que se refire o artigo 113, número 1, teranse en conta as seguintes regras, que poderán ser obxecto de revisión a partir do ano 2002:

a) Como regra xeral, o financiamento incrementarase nos mesmos termos que o faga o produto interior bruto a prezos de mercado, en termos nominais, entre o ano ó que se refire a participación e o ano 1999.

b) En calquera caso, o incremento do financiamento interanual nunca será inferior ó que experimente o índice de prezos ó consumo, o 31 de decembro, entre o ano a que se refire a participación e o inmediato precedente.

Artigo 115.

1. O importe da participación dos municipios nos tributos do Estado distribuirase anualmente entre estes conforme dispoñan as respectivas leis de orzamentos xerais do Estado, de conformidade coas seguintes regras:

A) Ós municipios de Madrid, Barcelona e La Línea de la Concepción asignaráselles unha cantidade proporcional á súa participación no ano 1998 sobre o total que se vai distribuír para tódolos municipios.

B) Durante o quinquenio 1999-2003, os municipios que viñeron integrando as áreas metropolitanas de Madrid e Barcelona continuarán percibindo, con cargo á participación global dos municipios nos tributos do Estado, a dotación compensatoria prevista no artigo 114.2, c) da Lei 33/1987, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1988.

As cantidades totais e a fórmula de distribución de cada exercicio serán fixadas pola respectiva Lei de orzamentos xerais do Estado, de acordo co previsto no artigo 113 desta lei.

C) O resto da participación dos municipios, unha vez detraídos os importes correspondentes ás letras A) e B) precedentes, distribuirase entre tódolos municipios, excepto Madrid, Barcelona e La Línea de la Concepción, de acordo cos seguintes criterios:

a) O 75 por 100 en función do número de habitantes de dereito de cada municipio, segundo as cifras de poboación aprobadas polo Goberno, que figuren no último padrón municipal vixente, ponderadas polos seguintes coeficientes multiplicadores segundo estratos de poboación.

Grupo	Número de habitantes	Coefficientes
1	De máis de 500.000	2,80
2	De 100.001 a 500.000	1,47
3	De 50.001 a 100.000	1,32
4	De 20.001 a 50.000	1,30
5	De 10.001 a 20.000	1,17
6	De 5.001 a 10.000	1,15
7	De 1.001 a 5.000	1,00
8	Que non exceda de 1.000	1,00

b) O 14 por 100 en función do número de habitantes de dereito ponderado segundo o esforzo fiscal medio de cada municipio obtido no segundo exercicio anterior ó da Lei de orzamentos xerais do Estado correspondente.

Para estes efectos entenderase por esforzo fiscal medio de cada municipio o que para cada exercicio determinen as leis de orzamentos xerais do Estado en función da aplicación que os municipios fagan dos tributos contidos na presente lei.

c) O 8,5 por 100 en función do inverso da capacidade recadatoria definida para cada tramo de poboación na forma que se determine nas leis de orzamentos xerais do Estado tendo en conta as estatísticas dispoñibles para o efecto.

d) O 2,5 por 100 restante en función do número de unidades escolares de educación infantil, primaria, primeiro ciclo da ESO e especial existentes en centros públicos en que os inmobles pertencen ós municipios, ou en atención ós gastos de conservación e mantemento que deben correr por conta deles. Para tal fin tomaranse en consideración as unidades escolares en funcionamento ó final do segundo exercicio ó que a participación se refira.

2. En ningún caso, os municipios poderán percibir por esta distribución, singularmente considerados, cantidade inferior á que percibisen como financiamento o último ano do quinquenio anterior.

Artigo 116.

Cando un municipio, coa utilización das normas financeiras reguladas na presente lei, non puidese prestar adecuadamente os servizos públicos municipais obrigatorios, os orzamentos xerais do Estado poderán establecer, con especificación do seu destino e distribución, unha asignación complementaria, que terá por finalidade cubrir insuficiencias financeiras manifestas.»

«TÍTULO III

CAPÍTULO III

Participación en tributos do Estado

Artigo 125.

1. Durante o quinquenio 1999-2003 a participación das provincias nos tributos do Estado determinarase de acordo coas normas contidas nesta lei.

2. O financiamento inicial definitivo das provincias pola súa participación nos tributos do Estado no ano 1999 é de 493.843 millóns de pesetas.

3. Anualmente os orzamentos xerais do Estado incluírán os créditos correspondentes á participa-

ción das provincias nos tributos do Estado, que se determinará por aplicación da fórmula establecida no número 1 do artigo 113.

4. Liquidados os orzamentos xerais do Estado de cada exercicio económico, procederase a efectuar a liquidación definitiva da participación das provincias nos tributos do Estado.

Para este fin, aplicarase, analogamente, a mesma fórmula contida no número 1 do artigo 113, utilizando o mesmo índice de evolución que resulte para os municipios, segundo as regras fixadas nos artigos 113 e 114.

Artigo 126.

1. O importe da participación das provincias nos tributos do Estado distribuirase entre elas conforme se estableza polas leis de orzamentos xerais do Estado sobre a base dos seguintes criterios:

A) O número de habitantes de dereito da respectiva provincia ou illa, segundo os últimos padróns municipais oficialmente aprobados.

B) A superficie.

C) Número de habitantes de dereito dos municipios menores de 20.000 habitantes en relación ó total de habitantes da provincia.

D) A inversa da renda per cápita.

E) Outros criterios que se estimen procedentes.

2. En ningún caso, as provincias e illas poderán percibir por esta distribución, singularmente consideradas, cantidade inferior á que percibisen como financiamento o último ano do quinquenio anterior.

Artigo 127.

Cando unha provincia, coa utilización dos recursos financeiros regulados na presente lei, non puidese exercer adecuadamente as competencias a que se refiren as letras a), b), c) e d) do número 1 do artigo 36 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, os orzamentos xerais do Estado poderán establecer, con especificación do seu destino e distribución, unha asignación complementaria, que terá por finalidade cubrir insuficiencias financeiras manifestas.»

Dous. No artigo 140.3 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, a referencia ó artigo 115.a) debe substituírse por «artigo 115.1.C.b)».

Artigo 59. *Endebemento local.*

Un. O capítulo VII do título I da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, queda redactado como segue:

«CAPÍTULO VII

Operacións de crédito

Artigo 49.

Nos termos previstos nesta lei, as entidades locais, os seus organismos autónomos e as sociedades mercantís de capital integramente local, poderán concertar operacións de crédito en tódalas súas modalidades, tanto a curto como a longo prazo, así como operacións financeiras de cobertura e xestión do risco do tipo de xuro e do tipo de cambio.

Artigo 50.

1. Para o financiamento dos seus investimentos, así como para a substitución total ou parcial de operacións preexistentes, as entidades locais, os seus organismos autónomos e as sociedades mercantís de capital integramente local, poderán acudir ó crédito público e privado, a longo prazo, en calquera das súas formas.

2. O crédito poderá instrumentarse mediante:

- a) Emisión pública de débeda.
- b) Contratación de préstamos ou créditos.
- c) Calquera outra apelación ó crédito público ou privado.
- d) Conversión e substitución total ou parcial de operacións preexistentes.

3. A débeda pública das entidades locais e os títulos-valores de carácter equivalente emitidos por estas gozarán dos mesmos beneficios e condicións cá débeda pública emitida do Estado.

4. Para os casos excepcionais previstos nos artigos 158.5 e 174.2 desta lei, o crédito só poderá formalizarse mediante préstamos ou créditos concertados con entidades financeiras.

5. O pagamento das obrigas derivadas das operacións de crédito poderá ser garantido na seguinte forma:

A) Tratándose de operacións de crédito a curto prazo:

a) No suposto previsto no artigo 52.a), mediante a afectación dos recursos tributarios obxecto do anticipo, devengados no exercicio económico, ata o límite máximo de anticipo ou anticipos concedidos.

b) Nas operacións de préstamo ou crédito concertadas por organismos autónomos e sociedades mercantís de capital integramente local, con avais concedidos pola corporación correspondente. Cando a participación social sexa detentada por diversas entidades locais, o aval deberá quedar limitado, para cada partícipe, á súa porcentaxe de participación no capital social.

c) Coa afectación de ingresos procedentes de contribucións especiais, taxas e prezos públicos.

B) Tratándose de operacións de crédito a longo prazo:

a) Coa constitución de garantía real sobre bens patrimoniais.

b) Co instrumento previsto na alínea b) da letra A anterior.

c) Coa afectación de ingresos procedentes de contribucións especiais, taxas e prezos públicos, sempre que exista unha relación directa entre os ditos recursos e o gasto que se vaia financiar coa operación de crédito.

d) Cando se trate de investimentos cofinanciados con fondos procedentes da Unión Europea ou con achegas de calquera Administración pública, coa propia subvención de capital, sempre que haxa unha relación directa desta co gasto financiado coa operación de crédito.

6. As corporacións locais poderán, cando o estimen conveniente para os seus intereses e para efectos de facilita-la realización de obras e a prestación de servizos da súa competencia, concede-lo seu aval ás operacións de crédito, calquera que sexa a súa natureza e sempre de forma individualizada para cada operación, que concerten persoas ou entidades coas que aquelas contraten obras ou

servizos, ou que exploten concesións que teñan que reverter na entidade respectiva.

7. As corporacións locais tamén poderán conceder avais a sociedades mercantís participadas por persoas ou entidades privadas, nas que teñan unha cota de participación no capital social non inferior ó 30 por 100.

O aval non poderá garantir unha porcentaxe do crédito superior ó da súa participación na sociedade.

8. As operacións a que se refiren os dous números anteriores estarán sometidas a fiscalización previa e o importe do préstamo garantido non poderá ser superior ó que supuxese o financiamento directo mediante crédito da obra ou do servizo pola propia entidade.

Artigo 51.

A concertación de calquera das modalidades de crédito previstas na presente lei, excepto a regulada no artigo 130, requirirá que a corporación ou entidade correspondente dispoña do orzamento aprobado para o exercicio en curso, extremo que deberá ser xustificado no momento de subscribi-lo correspondente contrato, póliza ou documento mercantil no que se soporte a operación, ante a entidade financeira correspondente e ante o fedatario público que interveña ou formalice o documento.

Excepcionalmente, cando se produza a situación de prórroga do orzamento, poderanse concertar as seguintes modalidades de operacións de crédito:

a) Operacións de tesourería, dentro dos límites fixados pola lei, sempre que as concertadas sexan reembolsadas e se xustifique o dito extremo na forma sinalada no parágrafo primeiro deste artigo.

b) Operacións de crédito a longo prazo para o financiamento de investimentos vinculados directamente a modificacións de crédito tramitadas na forma prevista nos números 1, 2, 3 e 6 do artigo 158.

Artigo 52.

Para atender necesidades transitorias de tesourería, as entidades locais poderán concertar operacións de crédito a curto prazo, que non exceda dun ano, sempre que no seu conxunto non superen o 30 por 100 dos seus ingresos liquidados por operacións correntes no exercicio anterior, agás que a operación teña que se realizar no primeiro semestre do ano sen que se produza a liquidación do orzamento de tal exercicio; neste caso tomarase en consideración a liquidación do exercicio anterior a este último. Para estes efectos terán a consideración de operacións de crédito a curto prazo, entre outras, as seguintes:

a) Os anticipos que se perciban de entidades financeiras, con ou sen intermediación dos órganos de xestión recadatoria, á conta dos produtos recadatorios dos impostos devengados en cada exercicio económico e liquidados a través dun padrón ou matrícula.

b) Os préstamos e créditos concedidos por entidades financeiras para cubrir desfases transitorios de tesourería.

c) As emisións de débeda por un prazo non superior a un ano.

Artigo 53.

1. Na concertación ou modificación de toda clase de operacións de crédito con entidades financeiras de calquera natureza, a actividade das cales

este sometida a normas de dereito privado, vinculadas á xestión do orzamento na forma prevista na sección 1ª do capítulo primeiro do título VI desta Lei 39/1988, do 28 de decembro, será de aplicación o previsto na letra k) do artigo 3, número un, da Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas.

De non existiren previsións orzamentarias para o efecto, será de aplicación, en todo caso, o artigo 9 da mencionada Lei de contratos das administracións públicas, agás que se realice a oportuna adaptación do orzamento ou das súas bases de execución, como condición previa á viabilidade dos compromisos adquiridos para subscribi-la correspondente operación de crédito. A dita modificación deberá realizarse por acordo do Pleno da corporación, en calquera caso.

2. A concertación ou modificación de calquera operación deberá acordarse logo de informe da Intervención, no que se analizará, especialmente, a capacidade da entidade local para facer fronte, no tempo, ás obrigas que daquelas se deriven para ela.

Os presidentes das corporacións locais poderán concertar as operacións de crédito a longo prazo previstas no orzamento, o importe acumulado das cales, dentro de cada exercicio económico, non supere o 10 por 100 dos seus recursos correntes liquidados no exercicio anterior. A concertación das operacións de crédito a curto prazo corresponde cando o importe acumulado das operacións vivas desta natureza, incluída a nova operación, non supere o 15 por 100 dos recursos correntes liquidados no exercicio anterior.

Unha vez superados os ditos límites, a aprobación corresponderalle ó Pleno da corporación local.

Artigo 54.

1. Non se poderán concertar novas operacións de crédito a longo prazo, incluíndo as operacións que modifiquen as condicións contractuais ou engadan garantías adicionais con ou sen intermediación de terceiros, nin conceder avais, nin substituír operacións de crédito concertadas con anterioridade por parte das entidades locais, os seus organismos autónomos e as sociedades mercantís de capital integramente local sen previa autorización dos órganos competentes do Ministerio de Economía e Facenda ou, no caso de operacións realizadas con entidades financeiras residentes en España en moeda nacional ou equivalente, da comunidade autónoma a que a entidade local pertenza que teña atribuída no seu Estatuto competencia na materia, cando dos estados financeiros que reflectan a liquidación dos orzamentos, os resultados correntes e os resultados da actividade ordinaria do último exercicio, se deduza un aforro neto negativo.

Para estes efectos entenderase por aforro neto das entidades locais e dos seus organismos autónomos de carácter administrativo a diferenza entre os dereitos liquidados polos capítulos un a cinco, ambos inclusive, do estado de ingresos, e das obrigas recoñecidas polos capítulos un, dous e catro do estado de gastos, minorada no importe dunha anualidade teórica de amortización da operación proxectada e de cada un dos préstamos e empréstitos propios e avalados a terceiros pendentes de reembolso.

O importe da anualidade teórica de amortización, de cada un dos préstamos a longo prazo concer-

tados e dos avalados pola corporación pendentes de reembolso, así como a da operación proxectada, determinarase en todo caso, en termos constantes, incluíndo os xuros e a cota anual de amortización, calquera que sexa a modalidade e as condicións de cada operación.

Considérase aforro neto nos organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogo os resultados correntes do exercicio e, nas sociedades mercantís locais, os resultados da actividade ordinaria, excluídos os xuros de préstamos ou empréstitos, en ámbolos casos, e minorados nunha anualidade teórica de amortización, tal e como se define no parágrafo anterior, igualmente en ámbolos casos.

Non se incluírán no cálculo das anualidades teóricas as operacións de crédito garantidas con hipotecas sobre bens inmoebles, en proporción á parte do préstamo afectado pola dita garantía.

Se o obxecto da actividade do organismo autónomo ou das sociedade mercantil local é a construción de vivendas, o cálculo do aforro neto obtense tomando a media dos dous últimos exercicios.

Cando o aforro neto sexa de signo negativo, o Pleno da respectiva corporación deberá aprobar un plan de saneamento financeiro que se realizará nun prazo non superior a tres anos, no que se adopten medidas de xestión, tributarias, financeiras e orzamentarias que permitan como mínimo axustar a cero o aforro neto negativo da entidade, organismo autónomo ou sociedade mercantil. O dito plan deberá ser presentado conxuntamente coa solicitude da autorización correspondente.

2. Precisarán de autorización dos órganos citados no número 1 anterior as operacións de crédito a longo prazo de calquera natureza, incluído o risco deducido dos avais, cando o volume total do capital vivo das operacións de crédito vixentes a curto e longo prazo exceda do 110 por 100 dos ingresos correntes liquidados ou devengados no exercicio inmediatamente anterior ou, no seu defecto, no precedente a este último cando o cómputo teña que realizarse no primeiro semestre do ano e non se liquidase o orzamento correspondente a aquel, segundo as cifras deducidas dos estados contables consolidados que integran os orzamentos xerais da corporación.

3. Non será precisa a presentación do plan de saneamento financeiro a que se refire o número 1 anterior no caso de autorización de operacións de crédito que teñan por finalidade a substitución de operacións de crédito a longo prazo concertadas con anterioridade, na forma prevista pola lei, co fin de diminuí-la carga financeira ou o risco das devanditas operacións, respecto ás obrigas derivadas daquelas pendentes de vencemento.

4. Malia o previsto nos números 1 e 2 anteriores, as entidades locais de máis de 200.000 habitantes poderán optar por substituí-las autorizacións neles preceptuadas pola presentación dun escenario de consolidación orzamentaria para a súa aprobación polo órgano competente.

O escenario de consolidación orzamentaria conterá o compromiso por parte da entidade local, aprobado polo seu Pleno, do límite máximo do déficit non financeiro, e importe máximo do endebedamento para cada un dos tres exercicios seguintes.

O órgano competente para aproba-lo escenario de consolidación orzamentaria será aquel ó que corresponde a autorización das operacións de endebedamento, logo de informe do Ministerio de Economía e Facenda no caso de que a competencia

sexa da comunidade autónoma. No caso de que o escenario de consolidación orzamentaria conteña algunha operación das enumeradas no número 5 deste artigo, a autorización corresponderalle ó Ministerio de Economía e Facenda, logo de informe, se é o caso, da comunidade autónoma con competencia na materia.

5. En todo caso precisarán da autorización do Ministerio de Economía e Facenda as operacións de crédito a curto e longo prazo, a concesión de avais e as demais operacións que modifiquen as condicións contractuais ou engadan garantías adicionais, con ou sen intermediación de terceiros, nos seguintes casos:

a) As que se formalicen no exterior ou con entidades financeiras non residentes en España, calquera que sexa a divisa que sirva de determinación do capital da operación proxectada, incluídas as cesións a entidades financeiras non residentes das participacións, que ostenten entidades residentes, en créditos outorgados ás entidades locais, organismos autónomos e sociedades mercantís de capital integramente local.

b) As que se instrumenten mediante emisións de débeda ou calquera outra forma de apelación ó crédito público, sen prexuízo do previsto na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

6. Nos casos en que, de acordo coas regras establecidas no presente artigo, se precise autorización para concerta-la operación de endebedamento, non poderán adquirir firmeza os compromisos de gasto vinculados a tal operación ata que non se dispoña da correspondente autorización.

7. Para o outorgamento da autorización das operacións a que se refiren os números anteriores, atenderase á situación económica da entidade, organismo autónomo ou sociedade mercantil local petionarios, deducida alomenos das análises e da información contable á que se fai referencia no número 1 do artigo 54, incluído o cálculo do remanente de tesourería, do estado de previsión de movementos e situación da débeda e, ademais, ó prazo de amortización da operación, á futura rendibilidade económica do investimento que se vai realizar e ás demais condicións de todo tipo que comporte o crédito que se vai concertar ou modificar.

8. Os órganos competentes do Ministerio de Economía e Facenda deberán ter coñecemento das operacións de crédito autorizadas polas comunidades autónomas, así como das que non requiran autorización, na forma en que regulamentariamente se estableza.

9. As leis de orzamentos xerais do Estado poderán, anualmente, fixar límites de acceso ó crédito das entidades locais cando se dean circunstancias que conxunturalmente poidan aconsellar tal medida por razóns de política económica xeral.

Artigo 55.

Os organismos autónomos e as sociedades mercantís locais precisarán a autorización previa do Pleno da Corporación e informe da Intervención para a concertación de operacións de crédito a longo prazo.

Artigo 56.

1. A Secretaría de Estado de Facenda manterá unha central de riscos que provea de información sobre as distintas operacións de créditos concertadas polas entidades locais e as cargas financeiras

que supoñan. Os bancos, caixas de aforros e demais entidades financeiras, así como as distintas administracións públicas remitirán os datos necesarios para tal fin, que terán carácter público na forma que aquela sinala.

Para tales efectos, arbitraranse as medidas necesarias para que no prazo de doce meses se transfira por parte do Banco de Crédito Local toda a información existente na base de datos pública xestionada por aquel ata a data da correspondente transferencia.

2. O Banco de España colaborará cos órganos competentes da Secretaría de Estado de Facenda co fin de subministra-la información que se reciba a través do seu Servicio central de información de riscos, establecido en virtude do artigo 16 do Decreto-lei 18/1962, de nacionalización e reorganización do Banco de España, sobre endebedamento das corporacións locais na forma e co alcance e periodicidade que se estableza.

3. Con independencia do anterior, os órganos competentes da Secretaría de Estado de Facenda poderán requirir do Banco de España a obtención doutros datos concretos relativos ó endebedamento das corporacións locais con entidades financeiras declarantes ó Servicio central de información de riscos nos termos que se fixen regulamentariamente.

4. Igualmente, as corporacións locais informarán os órganos competentes da Secretaría de Estado de Facenda sobre o resto do seu endebedamento e cargas financeiras, na forma e co alcance, contido e periodicidade que regulamentariamente se estableza.»

Dous. Dáselle unha nova redacción ó segundo parágrafo do número 2 do artigo 130 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, co seguinte texto:

«As operacións a que se refire o parágrafo anterior deberán quedar canceladas antes de finalizar cada exercicio, non deberán supor carga financeira ningunha para as deputacións e non se computarán para os efectos dos límites previstos nos artigos 52, 53 e 54 desta lei.»

CAPÍTULO II

A organización e o procedemento

SECCIÓN 1.ª ADAPTACIÓN DOS ORGANISMOS AUTÓNOMOS E DAS DEMAIS ENTIDADES DE DEREITO PÚBLICO Á LEI 6/1997, DO 14 DE ABRIL, DE ORGANIZACIÓN E FUNCIONAMIENTO DA ADMINISTRACIÓN XERAL DO ESTADO

Artigo 60. *Adaptación de organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogos á Lei 6/1997, do 14 de abril.*

Un. Os organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogos que a continuación se relacionan, teñen a condición de organismos autónomos dos previstos no artigo 43.1.a) da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, e están adscritos ós seguintes departamentos:

Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación: Entidade Estatal de Seguros Agrarios, Fondo de Regulación e Organización do Mercado de Productos da Pesca e Cultivos Mariños, Fondo Español de Garantía Agraria.

Ministerio de Defensa: Servicio Militar de Construcción e Instituto para a Vivenda das Forzas Armadas.
 Ministerio de Educación e Cultura: Instituto Nacional das Artes Escénicas e da Música.

Ministerio de Economía e Facenda: Instituto de Turismo de España e Parque Móvil Ministerial.

Ministerio de Fomento: Centro de Estudios e Experimentación de Obras Públicas, Centro Nacional de Información Xeográfica e Centro Español de Metroloxía.

Ministerio do Interior: Traballo e Prestacións Penitenciarias.

Ministerio de Medio Ambiente: Parque de Maquinaria; Confederacións Hidrográficas do Douro, Ebro, Sur de España, Guadalquivir, Guadiana, Júcar, Segura, Norte de España, Texo; Mancomunidade das Canles do Taibilla.

Ministerio da Presidencia: Boletín Oficial del Estado.

Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais: Instituto da Xuventude.

Dous. Os citados organismos réxense pola Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, pola súa normativa de creación no que non se opoña á citada lei; pola Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e demais disposicións de aplicación ós organismos autónomos da Administración xeral do Estado.

Tres. O réxime relativo ó persoal e ó patrimonio será o establecido nos artigos 47 e 48 da Lei 6/1997, e os recursos económicos dos organismos citados poderán provir de calquera das fontes que se mencionan no número 1 do artigo 65 da devandita lei, así como dos ingresos derivados das súas operacións.

Non embargante, o Instituto para a Vivenda das Forzas Armadas continuará co réxime patrimonial establecido no artigo 78 da Lei 42/1994, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Catro. O réxime de contratación será o establecido no artigo 49 da citada Lei 6/1997 e seralles de aplicación o previsto para os organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogo, no artigo 3.1.f) da Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas.

Cinco. O réxime orzamentario, económico-financeiro, de contabilidade, intervención e control financeiro será o establecido para os organismos autónomos na Lei xeral orzamentaria e nas demais disposicións vixentes sobre estas materias.

Non embargante, entremetres se proceda á modificación do Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral orzamentaria, os organismos autónomos citados rexeranse nas correspondentes materias, polos preceptos do texto refundido da Lei xeral orzamentaria aplicables ós organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogos.

Artigo 61. Adaptación dos organismos públicos de investigación á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. Os organismos públicos de investigación a que se refire o artigo 13 da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica, así como o Instituto Nacional de Investigación e Tecnoloxía Agraria e Alimentaria e o Instituto de Saúde «Carlos III», adoptarán a configuración de organismo autónomo, establecida no artigo 43.1.a) da Lei 6/1997, do 14 de abril, coas seguintes peculiaridades:

a) O persoal pertencente a estes organismos seguirá tendo a condición de funcionario ou laboral nos mesmos termos cós establecidos para a Administración xeral do

Estado, se ben nos estatutos respectivos se establecerán, no marco da Lei 30/1984 e demais normativa de rango legal en materia de función pública, as peculiaridades precisas en materia de acceso, adscrición de postos, carreira, promoción e réxime de mobilidade do persoal. Poderán contratar en réxime laboral o persoal a que se refire o artigo 17 da citada Lei 13/1986, do 14 de abril.

b) Os seus recursos económicos poderán provir de calquera dos relacionados no número 1 do artigo 65 da Lei 6/1997, así como dos ingresos derivados das súas operacións.

c) O réxime orzamentario, económico-financeiro, de contabilidade, intervención e control financeiro será o establecido para os organismos autónomos na Lei xeral orzamentaria e nas demais disposicións vixentes sobre estas materias.

Non embargante, entremetres se proceda á modificación do Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral orzamentaria, na cal se terán en conta as especialidades requiridas polas actividades de investigación científica e desenvolvemento tecnolóxico, os organismos públicos de investigación rexeranse nas correspondentes materias polos preceptos do texto refundido da Lei xeral orzamentaria aplicables ós organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogos, coas especificacións contidas no artigo 18 da Lei 13/1986, do 14 de abril.

Dous. O Goberno, por iniciativa dos ministerios de adscrición respectivos e por proposta conxunta dos ministros de Administracións Públicas e de Economía e Facenda, aprobará os estatutos de cada un dos organismos públicos de investigación no prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei.

Artigo 62. Adaptación da Mutualidade Xeral de Funcionarios Civís do Estado, o Instituto Social das Forzas Armadas e a Mutualidade Xeral Xudicial á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Á Mutualidade Xeral de Funcionarios Civís do Estado, ó Instituto Social das Forzas Armadas e á Mutualidade Xeral Xudicial seranlles de aplicación as previsións da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, relativas ós organismos autónomos, agás o disposto no parágrafo seguinte.

O réxime económico-financeiro, patrimonial, orzamentario e contable, así como o réxime dos concertos para a prestación dos servicios de asistencia sanitaria e farmacéutica será o establecido pola súa lexislación específica, pola Lei xeral orzamentaria nas materias que sexa de aplicación e supletoriamente pola Lei de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

Autorízase o Goberno para que, no prazo dun ano a partir da entrada en vigor da presente lei, proceda á elaboración dos correspondentes textos refundidos que regularicen, aclaren e harmonicen a Lei 29/1975, do 27 de xuño, de Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado, a Lei 28/1975, do 27 de xuño, sobre Seguridade Social das Forzas Armadas e o Real decreto-lei 16/1978, do 7 de xullo, polo que se regula o réxime especial de Seguridade Social dos funcionarios da Administración de Xustiza, e as súas respectivas modificacións posteriores, coas disposicións que incidisen no ámbito do mutualismo administrativo contidas en normas con rango de lei.

Artigo 63. Adaptación do Consello de Administración do Patrimonio Nacional á Lei 6/1997, do 14 de abril.

O Consello de Administración do Patrimonio Nacional rexeráse polas disposicións da Lei 6/1997, do 14 de abril, aplicables ós organismos autónomos, sen prexuízo das especialidades vixentes establecidas na Lei 23/1982, do 16 de xuño, reguladora do patrimonio nacional, e na disposición adicional décimo sétima da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, en todo o relativo ó réxime xurídico dos seus bens e dereitos, á administración dos reais padroados e ó réxime de contratación e de persoal.

Artigo 64. Adaptación do ente público Aeroportos Españóis e Navegación Aérea á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. O ente público Aeroportos Españóis e Navegación Aérea adoptará a configuración de entidade pública empresarial das previstas na letra b) do número 1 do artigo 43 da Lei 6/1997 e rexeráse polas disposicións da devandita lei e polo disposto neste artigo.

Dous. A xestión dos seus bens patrimoniais propios realizarase de acordo coa lexislación específica de Aeroportos Españóis e Navegación Aérea.

Tres. Os recursos económicos da entidade poderán provir de calquera das fontes mencionadas no número 1 do artigo 65 da Lei 6/1997.

Catro. O réxime orzamentario, económico-financieiro, de contabilidade, intervención e control financeiro será o previsto na súa lei de creación ata que a Lei xeral orzamentaria determine o réxime aplicable nestas materias ás entidades públicas empresariais.

Artigo 65. Adaptación do Ente Xestor de Infraestructuras Ferroviarias á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. Para os efectos do previsto na disposición transitoria terceira da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, o Ente Público Xestor de Infraestructuras Ferroviarias adoptará a configuración de entidade pública empresarial das previstas na letra b) do número 1 do artigo 43 da Lei 6/1997 e rexeráse polas disposicións da devandita lei e polo disposto neste artigo.

Dous. A entidade pública empresarial contará con persoal funcionario, conforme o establecido na súa lei de creación e nos seus estatutos, ademais do persoal laboral correspondente.

Tres. A xestión dos seus bens patrimoniais propios realizarase de acordo coa lexislación específica do Ente Xestor de Infraestructuras Ferroviarias.

Catro. A contratación rexeráse pola Lei de contratos das administracións públicas ou polas normas de dereito privado, coas especificacións contidas na súa lei de creación.

Cinco. Os recursos económicos da entidade pública empresarial poderán provir de calquera das fontes mencionadas no número 1 do artigo 65 da Lei 6/1997.

Seis. O réxime orzamentario, económico-financieiro, de contabilidade, intervención e control financeiro será o previsto na súa lei de creación, ata que a Lei xeral orzamentaria determine o réxime aplicable nestas materias ás entidades públicas empresariais.

Artigo 66. Adaptación da Xerencia do Sector da Construcción Naval á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. A Xerencia do Sector da Construcción Naval adoptará a configuración de entidade pública empresaria,

das previstas na letra b) do número 1 do artigo 43 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado. A Xerencia queda adscrita ó Ministerio de Industria e Enerxía a través da Secretaría de Estado de Industria e Enerxía, e rexeráse pola citada Lei 6/1997, o disposto neste artigo e as leis e disposicións xerais que lle sexan de aplicación.

Dous. Para os efectos do previsto no artigo 7.3.c) da Lei 27/1984, do 26 de xullo, sobre reconversión e reindustrialización, en relación co número 2 da disposición transitoria terceira da Lei 6/1997, do 14 de abril, a Xerencia do Sector da Construcción Naval terá as mesmas bonificacións da cota do imposto sobre sociedades cás sociedades de reconversión.

Tres. O Goberno, mediante real decreto, procederá no prazo de seis meses a partir da entrada en vigor desta lei, á aprobación do estatuto da Xerencia do Sector da Construcción Naval, no que se conterán as especificacións establecidas no artigo 62 da Lei 6/1997, do 14 de abril.

Catro. Satisfeitos totalmente os seus fins, a xerencia extinguirase mediante real decreto acordado en Consello de Ministros por proposta conxunta dos ministros de administracións públicas e de Economía e Facenda, e por iniciativa do ministro de adscrición ou, en todo caso, de acordo con el.

Artigo 67. Adaptación da Comisión Liquidadora de Entidades Aseguradoras á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. O artigo 29 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 29. *Natureza e adscrición.*

1. A Comisión Liquidadora de Entidades Aseguradoras é un organismo autónomo da Administración xeral do Estado dos previstos na letra a) do número 1 do artigo 43 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado. Goza de personalidade xurídica propia e plena capacidade de obrar para o cumprimento das súas funcións. Ten patrimonio e tesourería propios.

2. A Comisión Liquidadora de Entidades Aseguradoras está vinculada á Administración xeral do Estado a través do Ministerio de Economía e Facenda, que exercerá o control de eficacia da comisión mediante a Dirección Xeral de Seguros, sen prexuízo do establecido na Lei xeral orzamentaria.»

Dous. O artigo 30 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 30. *Réxime xurídico.*

1. A Comisión liquidadora de entidades aseguradoras réxese polas disposicións específicas sobre ela contidas na presente lei, pola Lei 6/1997, do 14 de abril, e disposicións complementarias. En canto ó exercicio da súa actividade liquidadora e das súas funcións nos procesos concursais rexeráse polas regras especiais sobre as ditas materias contidas nesta lei, no seu desenvolvemento regulamentario e polo ordenamento xurídico privado.

2. O réxime orzamentario, económico-financieiro, de contabilidade, intervención e de control financeiro será o establecido para os organismos autónomos na Lei xeral orzamentaria, se ben os ingresos e gastos derivados do exercicio da súa actividade

liquidadora e das súas funcións nos procesos concursais non se integrarán no seu orzamento.

3. Quedará sometida ó réxime da contabilidade pública dos organismos autónomos, sen prexuízo da adaptación do seu plan de contabilidade ás súas funcións específicas.

4. Seralle de aplicación o artigo 52 da Lei 6/1997, do 14 de abril, en todo o relativo ós actos e resolucións propios do organismo autónomo, pero estará excluída da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común e demais normas de dereito administrativo en tódalas súas actuacións derivadas das súas funcións liquidadoras e concursais, que se someterán ó ordenamento xurídico privado e á xurisdicción ordinaria, non sendo necesario, nestes casos, formular reclamación previa para demandar xudicialmente a Comisión.

5. O seu réxime de contratación como organismo autónomo estará suxeito ó establecido no artigo 49 da Lei 6/1997, do 14 de abril. Non embarcante, en todo o que se refire á contratación de medios persoais e materiais relacionados co desempeño das súas funcións liquidadoras e concursais non lle será de aplicación a Lei de contratos das administracións públicas, se ben estas deberán axustarse ós principios de publicidade e concorrencia, agás que a natureza da operación que se vaia realizar sexa incompatible con estes principios.

6. O nomeamento de presidente e dos vocais do Consello de administración rexeráse polo establecido no artigo 32 desta lei. O resto do persoal rexeráse polo establecido polo artigo 47 da Lei 6/1997, do 14 de abril.

7. Non será de aplicación o artigo 48 da Lei 6/1997, do 14 de abril, na adquisición, administración, gravame e alleamento dos bens mobles ou inmobles que lle sexan adxudicados en pagamento dos seus créditos nos plans de liquidación aprobados ou nos procedementos concursais, bastando o mero acordo do seu consello de administración. Os citados bens e o eventual produto do seu alleamento terán a consideración de recursos propios consonte o artigo 34.1.b) desta lei.

Os demais bens propios da comisión incorporaranse ó patrimonio do Estado cando resulten innecesarios. A declaración de innecesariedade será feita polo Consello de administración da comisión e aprobada pola Dirección Xeral de Seguros.

Os bens do patrimonio do Estado que puidesen adscribirse á comisión conservarán a súa cualificación xurídica orixinaria.

A comisión formará e manterá actualizado o seu inventario de bens e dereitos propios e adscritos, agás os de carácter funxible, que será aprobado polo Consello de administración. O inventario de bens inmobles así como as súas rectificacións con referencia ó 31 de decembro de cada ano remitírselle ó Ministerio de Economía e Facenda.»

Tres. O persoal laboral ó servizo da comisión liquidadora de entidades aseguradoras que, á entrada en vigor da presente lei, estea ocupando postos de traballo que na correspondente relación se clasifiquen como propios de funcionarios, manterá a súa situación contractual, en réxime de a extinguir, sen menoscabo das súas expectativas de formación profesional.

Artigo 68. Adaptación do Consello da Xuventude de España á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. O Consello da Xuventude de España rexeráse pola súa normativa específica, contida na Lei 18/1983, do 16 de novembro, de creación do organismo autónomo Consello da Xuventude de España, en canto a fins e funcións, constitución e funcionamento dos seus órganos de representación e demais aspectos precisos para facer plenamente efectiva a súa especial autonomía respecto da Administración xeral do Estado, de acordo co establecido na disposición adicional décima, número 2, da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

Dous. En canto ó réxime de persoal, bens, contratación e orzamentación, ó Consello da Xuventude de España seralle aplicable o réxime xurídico dos organismos autónomos establecido na citada Lei 6/1997.

Tres. O persoal laboral ó servizo do Consello da Xuventude de España que, á entrada en vigor da presente lei, estea ocupando postos de traballo que na correspondente relación se clasifiquen como propios de funcionarios, manterá a súa situación contractual, en réxime de a extinguir, sen menoscabo das súas expectativas de formación profesional.

Artigo 69. Modificación da disposición adicional décima da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

O número 1 da disposición adicional décima da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, queda redactado da seguinte forma:

«1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, o Consello de Seguridade Nuclear, o ente público RTVE, as universidades non transferidas, a Axencia de Protección de Datos, o Instituto Español de Comercio Exterior (ICEX), o Consorcio da Zona Especial Canaria, a Comisión Nacional de Enerxía e a Comisión do Mercado das Telecomunicacións rexeráse pola súa lexislación específica e supletoriamente por esta lei.

O Goberno e a Administración xeral do Estado exercerán respecto de tales organismos as facultades que a normativa de cada un deles lles asigne, se é o caso, con estricto respecto ós seus correspondentes ámbitos de autonomía.»

Artigo 70. Adaptación do Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. O Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado (ONLAE) é unha entidade pública empresarial, adscrita ó Ministerio de Economía e Facenda, a través da Subsecretaría, que se rexe polas leis e disposicións xerais que lle sexan de aplicación e polo disposto no capítulo III do título III da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

Dous. O réxime orzamentario, económico-financieiro, de contabilidade, intervención e control do ONLAE será o establecido na Lei xeral orzamentaria e das demais disposicións vixentes sobre estas materias. Entrementres se proceda á modificación do Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral orzamentaria, o ONLAE rexeráse polos preceptos do devandito texto aplicables

ós organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogo.

Tres. O réxime de contratación do ONLAE rexerá polo disposto na lexislación de contratos das administracións públicas.

Exceptúanse do disposto no parágrafo anterior os contratos directamente relacionados coa actividade industrial do ONLAE; os de subministración de boletos de xogos e billetes de lotería nacional que por lei se lle adxudican á Fábrica Nacional de Moeda e Timbre; e os contratos de servizos con sociedades mercantís nas que participa maioritariamente, sempre que o adxudicatario cumpra unha función económica relacionada directamente coa actividade do organismo.

Catro. O persoal do ONLAE manterase co carácter de persoal laboral ou funcionario, que na actualidade ostenta.

Cinco. Por real decreto por proposta do Ministerio de Economía e Facenda, que respectará os dereitos adquiridos, procederase a elaborar unha nova instrución xeral de loterías e xogos do Estado que establecerá a configuración dos xogos de competencia estatal; a regulación da distribución da rede comercial; e a regulación normativa sobre a selección, clasificación, funcionamento, traslado, transmisión e suspensión dos puntos de venda. Así mesmo, establecerá que a titularidade dun punto de venda constitúe ó seu titular, durante o tempo que expresamente se determine, nunha situación regulamentaria de carácter concesional que o faculte ou obribe á xestión comercial de todos ou algúns dos xogos do Estado; e os supostos nos que o ONLAE, respectando os dereitos adquiridos, poida revogar a titularidade dun punto de venda, logo de audiencia do interesado, cando de forma reiterada non se alcance o volume anual de vendas durante o período que se determine, en función das vendas medias por habitante, zona e ano, téndose en conta o xogo de que se trate e o censo de poboación ou zona onde estea situado o punto de venda.

Seis. A asistencia xurídica do Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado corresponderalle ó Servizo Xurídico do Estado.

Artigo 71. Adaptación do organismo autónomo Xerencia de Infraestrutura da Defensa á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. O organismo autónomo administrativo Xerencia de Infraestrutura da Defensa que, a partir da entrada en vigor desta lei, pasará a denominarse Xerencia de Infraestrutura e Equipamento da Defensa, é un organismo autónomo dos previstos no artigo 43.1.a) da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, pola que se rexerá en todo o non previsto na presente lei.

O organismo autónomo ten personalidade xurídica propia e independente da do Estado, plena capacidade de obrar para o cumprimento das súas funcións, e patrimonio propio. Dependerá do Ministerio de Defensa e a súa duración será ilimitada.

Dous. Son funcións da Xerencia de Infraestrutura e Equipamento da Defensa as seguintes:

- a) A administración e disposición do seu patrimonio propio.
- b) A adquisición de infraestrutura, armamento e material para o seu uso polas Forzas Armadas.
- c) A alleamento dos bens mobles e inmobles que sexan postos á súa disposición polo Ministerio de Defensa para a súa administración e disposición a título oneroso.
- d) Desenvolvelas directrices de Defensa en materia de patrimonio contribuíndo á elaboración e realización

dos plans de infraestrutura das Forzas Armadas. Así mesmo poderán propoñer modificacións ós plans urbanísticos colaborando cos concellos na planificación urbanística, para que se coordinaren cos plans de infraestrutura das Forzas Armadas.

Tres. A Xerencia, de acordo co procedemento que se determine regulamentariamente, poderalle remitir fondos ó Estado para atender necesidades operativas das Forzas Armadas, mediante a oportuna xeración de crédito no orzamento do Ministerio de Defensa.

Catro. Son órganos de goberno do organismo autónomo o Consello Rector e o presidente:

a) O Consello Rector é o órgano colexiado superior de dirección. Estará formado polo presidente e un mínimo de cinco conselleiros. Serán vocais natos o director xeral de Asuntos Económicos, o director xeral de Armamento e Material e o director xeral de Infraestrutura do Ministerio de Defensa, o director xeral de Patrimonio do Estado e o director xeral de Orzamentos do Ministerio de Economía e Facenda. O resto de vocais ata un máximo de dez serán nomeados e separados polo ministro de Defensa.

b) O presidente será o secretario de Estado de Defensa e corresponderalle exercer a representación legal, presidi-lo Consello Rector e exercer a dirección do organismo autónomo, así como o exercicio das facultades que en materia de persoal lle asigne a lexislación específica. Corresponderalle ó presidente do organismo autónomo a provisión dos postos de traballo del. Todo iso sen prexuízo do réxime de desconcentración e delegación de competencias que se estableza nos estatutos.

Cinco. Os contratos e acordos relativos á administración e disposición a título oneroso dos bens que fosen postos á súa disposición polo Ministerio de Defensa rexerá polo disposto nos parágrafos seguintes, e no seu defecto, polas previsións contidas na Lei de patrimonio do Estado.

Os convenios ou contratos relativos ós citados bens que realice o organismo autónomo quedan sometidos ó principio de liberdade de pactos sempre que non sexan contrarios a dereito, ó interese público ou ós principios de boa administración. Neles poderán incluírse cláusulas e estipulacións que permitan a participación do organismo autónomo nos aumentos de valor conseguidos polos compradores ou os cesionarios dos ditos recursos e, especialmente, nas plusvalías que se xeren como consecuencia da acción urbanística.

O ministro de Defensa ten a facultade para a declaración de desafectación e de alleabilidade de tódolos bens afectados ó Ministerio de Defensa.

O procedemento habitual de alleamento será o de poxa pública. Non embargante, facúltase o ministro de Defensa, que poderá delegar no Consello Rector ou no presidente do organismo autónomo, para allear directamente os bens, de acordo co disposto nos estatutos do organismo autónomo. Nestes casos deberán ser aprobadas polo Consello de Ministros as operacións correspondentes cando o valor dos bens exceda a contía determinada no artigo 63 da Lei de patrimonio do Estado.

Seis. Os bens inmobles afectados ó Ministerio de Defensa, declarada a súa innecesariedade e dispoñibilidade, serán desafectados polo ministro de Defensa, e postos á disposición do organismo autónomo, que procederá á depuración física e xurídica dos inmobles que pretende allear, exercendo as facultades de investigación, deslinde e regularización rexistral, conforme o disposto na Lei do patrimonio do Estado e demais normas que sexan aplicables, sendo competente para dictalas correspondentes resolucións que esgotarán a vía administrativa. A dita competencia estenderase tamén a can-

tas actuacións se promovían de oficio ou por instancia dos interesados en razón dos dereitos que puidesen derivarse da desafectación do fin para o que os bens tivesen sido, no seu día, expropiados ou doados.

A referida posta a disposición non prexudicará os posibles dereitos de terceiros sobre os ditos bens, que serán exercidos ante o organismo autónomo, o cal quedará subrogado para tódolos efectos nos dereitos e obrigas que lle correspondían ó Estado.

O alleamento destes bens inmobles polo organismo autónomo seralle comunicado previamente ó Ministerio de Economía e Facenda, que poderá decidir afectalos a calquera outro servizo da Administración do Estado ou dos seus organismos públicos, logo de compensación orzamentaria a favor do organismo autónomo, polo valor de taxación do inmovible.

Sete. Os recursos do organismo autónomo estarán integrados:

a) Polos bens e valores que constitúen o seu patrimonio.

b) Polos produtos, rendas e incrementos do seu patrimonio.

c) Polos bens mobles e inmobles adscritos polo Ministerio de Defensa, incluíndo aqueles postos á súa disposición.

d) Polos ingresos ordinarios e extraordinarios obtidos no exercicio das súas actividades.

e) Polas subvencións que se é o caso puidesen incluírse nos orzamentos xerais do Estado destinados ó organismo autónomo.

f) As subvencións, transferencias, doazóns, legados e outras achegas que se concedan ó seu favor procedentes de fondos específicos da Unión Europea, da Organización do Tratado do Atlántico Norte, da Unión Europea Occidental, e doutras axencias e administracións públicas nacionais e internacionais, de entes públicos, así como de particulares.

g) Calquera outro recurso non previsto nos números anteriores que poida corresponderlle por lei, convenio, doazón ou calquera outro procedemento legalmente establecido.

Oito. O persoal que presta actualmente os seus servizos na Xerencia de Infraestrutura da Defensa continuará, cos mesmos dereitos e obrigas, no novo organismo autónomo, en tanto se proceda á aprobación do novo catálogo e relación de postos de traballo. O persoal militar destinado no organismo autónomo gozará dos mesmos dereitos e obrigas có resto do persoal destinado no Ministerio de Defensa.

Nove. No prazo de tres meses procederase á publicación dos estatutos do organismo autónomo e do novo catálogo e relación de postos de traballo do organismo autónomo.

Dez. A Xerencia de Infraestrutura e Equipamento da Defensa subrógase nos dereitos e obrigas, contratos e convenios contraídos pola Xerencia de Infraestrutura da Defensa.

Once. Autorízase o Consello de Ministros e o ministro de Defensa para, no ámbito das súas respectivas competencias, dictaren as disposicións necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto no presente artigo.

Artigo 72. Adaptación do Centro para o Desenvolvemento Tecnolóxico Industrial e do Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. As entidades de dereito público Centro para o Desenvolvemento Tecnolóxico Industrial (CDTI) e Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía (IDAE)

adoptarán a configuración de entidade pública empresarial das previstas na letra b) do número 1 do artigo 43 da Lei 6/1997, do 14 de abril, e rexeranse pola citada lei e polas restantes leis e disposicións xerais que lles sexan de aplicación.

Dous. Malia iso, a contratación destas entidades públicas empresariais axustarase ós principios de publicidade e concorrència, desenvolvéndose en réxime de dereito privado, sen que lles sexa de aplicación o establecido na Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas, agás nos contratos ós que se refire o seu artigo 2, ós que lles serán de aplicación as prescricións da Lei contidas no dito precepto.

Artigo 73. Adaptación do Instituto de Astrofísica de Canarias á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. O Instituto de Astrofísica de Canarias rexerese polas disposicións contidas no Real decreto-lei 7/1982, do 30 de abril, modificado pola disposición adicional décimo primeira da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica.

Dous. Entremetres non se proceda á modificación do Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral orzamentaria, o Instituto de Astrofísica de Canarias rexerese nas correspondentes materias polos preceptos do texto refundido da Lei xeral orzamentaria aplicables ós organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogos.

Artigo 74. Adaptación da Rede Nacional dos Ferrocarrís Españóis (RENFE) e Ferrocarrís de Vía Estreita (FEVE) á Lei 6/1997, do 14 de abril.

Un. As entidades de dereito público Rede Nacional dos Ferrocarrís Españóis (RENFE) e Ferrocarrís de Vía Estreita (FEVE) adoptarán a configuración de entidade pública empresarial das previstas na letra b) do número 1 do artigo 43 da Lei 6/1997.

Dous. Os seus recursos económicos poderán provir de calquera dos relacionados no número 1 do artigo 65 da citada Lei 6/1997.

Tres. O réxime patrimonial de RENFE e FEVE será o establecido na Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres, e nos estatutos das respectivas entidades.

SECCIÓN 2.ª OUTRAS NORMAS DE ORGANIZACIÓN

Artigo 75. Medidas de modificación e adaptación do réxime xurídico da Fábrica Nacional de Moeda e Timbre (FNMT).

Con carácter extraordinario e co fin de acomoda-las posibilidades de actuación da Fábrica Nacional de Moeda e Timbre ás esixencias derivadas da introdución do euro e os procesos conexos con ela, establécense as seguintes medidas, a vixencia das cales será considerada trala plena implantación da moeda única:

a) A Fábrica Nacional de Moeda e Timbre procederá á elaboración de programas anuais, prorrogables en exercicios posteriores, con obxecto de adaptar a organización e o funcionamento da entidade, no seu aspecto industrial, económico e financeiro, ás necesidades derivadas da implantación de medidas legais e administrativas relacionadas coa Unión Económica e Monetaria, sen prexuízo da normativa que for de aplicación á FNMT, de acordo co previsto no texto refundido da Lei xeral orzamentaria.

b) A Fábrica Nacional de Moeda e Timbre poderá crear sociedades mercantís ou participar no capital de entidades que adopten a dita forma cando iso sexa imprescindible para a consecución dos fins que ten asignados. A titularidade dos dereitos e o exercicio das facultades que confire a creación ou participación neste tipo de entidades corresponderalle á Fábrica Nacional de Moeda e Timbre, que a exercerá a través dos seus órganos de goberno e administración, sendo de aplicación, para eses efectos, o disposto na Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado e, se é o caso, as previsións establecidas no texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Artigo 76. Modificación dos artigos 7 e 12 da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica.

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica:

Un. O artigo 7.2 queda redactado da seguinte forma:

«2. Así mesmo, o Goberno nomeará, de entre os membros da Comisión Interministerial, unha comisión permanente, coas funcións que aquela estableza.

A Oficina de Ciencia e Tecnoloxía, como órgano de apoio da Comisión Interministerial de Ciencia e Tecnoloxía, será a encargada de asistir a comisión permanente, para o que disporá da estrutura orgánica, persoal e medios necesarios, sen prexuízo das funcións de asistencia que lles correspondan a outros órganos.

A Secretaría de Estado de Universidades, Investigación e Desenvolvemento e a Oficina de Ciencia e Tecnoloxía, logo de autorización do organismo correspondente, poderá adscribir temporalmente a tempo completo ou parcial persoal científico, expertos en desenvolvemento tecnolóxico e outros especialistas relacionados con actividades de I+D, que presten servizos en departamentos ministeriais, comunidades autónomas, universidades, organismos públicos de investigación e entidades públicas ou privadas. A adscrición producirase con reserva de posto de traballo, excepto no caso de que o persoal preste servizos en entidades privadas. Das adscricións efectuadas deberán informar ámbolos órganos á comisión permanente na primeira reunión que esta celebre.

Os departamentos ministeriais, organismos e órganos de titularidade estatal tamén poderán adscribir para colaborar na elaboración, avaliación, seguimento e xestión dos programas que a comisión interministerial lles encomende, persoal científico, expertos en desenvolvemento tecnolóxico e outros especialistas relacionados con actividades de I+D nas mesmas condicións cós órganos citados no parágrafo anterior e logo de autorización expresa da Comisión Interministerial de Ciencia e Tecnoloxía.

A adscrición a tempo parcial do persoal mencionado anteriormente será compatible co desempeño, igualmente en réxime de prestación a tempo parcial, do posto de traballo que viñesen ocupando.

Tamén poderán contratar, por tempo non superior á duración do programa, calquera tipo de persoal non adscrito ó sector público, conforme o esta

blecido no artigo 15.1, parágrafo a), do Estatuto dos traballadores. A Comisión poderá solicita-lo asexoramento dos órganos de planificación, coordinación e seguimento de investigación das administracións públicas.»

Dous. O artigo 12.1 queda redactado como segue:

«1. Co fin de promover a coordinación xeral da investigación científica e técnica, créase o Consello Xeral da Ciencia e Tecnoloxía que, presidido polo presidente da Comisión Interministerial de Ciencia e Tecnoloxía ou polo ministro membro desta en quen delegue, estará integrado por un representante de cada comunidade autónoma, con categoría de conselleiro, e polos membros da Comisión Interministerial de Ciencia e Tecnoloxía que designe o seu presidente en número non superior a aqueles.»

Artigo 77. Ampliación de competencias da Axencia Española do Medicamento.

O Goberno, mediante real decreto, por iniciativa dos ministros de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo, e por proposta dos ministros de Administracións Públicas e de Economía e Facenda, procederá a reestructurar as competencias, organización e funcións da Administración xeral do Estado en materia de medicamentos veterinarios, de acordo coas seguintes directrices:

Un. Descentralizaranse na Axencia Española do Medicamento as seguintes competencias e funcións:

a) As atribuídas ó Ministerio de Sanidade e Consumo e ó Instituto de Saúde Carlos III en materia de medicamentos veterinarios, que pasarán a ser desenvolvidas polos órganos da axencia que regulamentariamente se determinen.

b) As relativas á avaliación, autorización e rexistro de medicamentos de uso veterinario atribuídas á Dirección Xeral de Gandería do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación polo artigo 7 do Real decreto 1490/1998, do 10 de xullo, polo que se aproba a estrutura orgánica do citado departamento.

Dous. A Axencia Española do Medicamento contará cun consello presidido polo subsecretario do Ministerio de Sanidade e Consumo coa composición e funcións que se establezan nos seus estatutos.

O subsecretario do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación será vicepresidente do consello, coas funcións que lle atribúan os estatutos da Axencia Española do Medicamento. En todo caso, corresponderalle ó vicepresidente substituí-lo presidente en caso de vacante, ausencia ou enfermidade e velar pola consecución dos obxectivos da axencia en materia de medicamentos veterinarios.

Tres. As funcións da axencia en materia de medicamentos veterinarios serán exercidas, en todo caso, por órganos ou unidades diferenciados e de nivel administrativo equivalente ós que teñan atribuídas as competencias sobre medicamentos de uso humano, de acordo co que establezan os estatutos.

Catro. O director da Axencia Española do Medicamento será nomeado por orde do ministro de Sanidade e Consumo de acordo co de Agricultura, Pesca e Alimentación.

Cinco. As taxas devengadas pola prestación de servizos relativos á avaliación, autorización e rexistro dos medicamentos veterinarios xestionados polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación quedan adscritas como ingresos á Axencia Española do Medicamento e

serán xestionadas na forma e co réxime orzamentario que regulamentariamente se determine.

Seis. A Axencia Española do Medicamento asumirá os medios humanos, financeiros e materiais adscritos á Dirección Xeral de Gandería do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación que sexan necesarios para o exercicio das funcións que se lle atribúan de acordo co disposto no artigo 97 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social e co que se estableza nos estatutos da axencia.

Sete. O réxime de funcionamento, financeiro e orzamentario da Axencia Española do Medicamento desenvolverase de acordo cos seus estatutos e respectará o necesario equilibrio para que a xestión de ámbolos tipos de medicamentos resulte adecuada para o cumprimento dos fins e obxectivos propostos. En todo caso, a axencia actuará baixo as directrices do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación no que se relacione co medicamento veterinario.

Artigo 78. Ampliación dos fins do Instituto de Investigación e Tecnoloxía Agraria e Alimentaria.

Inclúese entre os fins do Instituto de Investigación e Tecnoloxía Agraria e Alimentaria (INIA) o seguinte:

Exerce-las competencias estatais en materia de sementes e plantas de viveiro relativas ós rexistros de variedades comerciais e de variedades protexidas.

Artigo 79. Axencia Estatal de Administración Tributaria.

A letra b) do número cinco do artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991, quedará redactada nos seguintes termos:

«b) Unha porcentaxe da recadación que se derive dos actos de liquidación e de xestión recadatoria ou doutros actos administrativos acordados ou ditados pola axencia no ámbito da xestión tributaria que ten encomendada.

A base de cálculo desta porcentaxe estará constituída pola recadación bruta destes ingresos tributarios incluídos nos capítulos I e II do orzamento de ingresos do Estado, coa excepción dos que deriven de liquidacións practicadas polos servizos alfandegueiros que non sexan consecuencia de actas de inspección ou de liquidacións complementarias que resulten da modificación dos datos contidos nas declaracións tributarias presentadas polos interesados, sexa por comprobacións documentais ou por recoñecemento físico das mercadorías a que se refiren as ditas declaracións, así como os incluídos no capítulo III que xestione a axencia.

A porcentaxe será fixada en cada ano na Lei anual de orzamentos.

Os maiores ingresos producidos por este concepto con respecto ás previsións iniciais incrementarán de forma automática os créditos do orzamento de gastos da axencia, polo procedemento establecido no número seis.2 desta disposición.»

Artigo 80. Medidas de modificación e adaptación do réxime xurídico dos consorcios da Zona Franca constituídos consonte o Real decreto-lei, do 11 de xuño de 1929, de bases de portos, zonas e depósitos francos.

1. Ós consorcios da Zona Franca constituídos consonte o Real decreto-lei do 11 de xuño de 1929 seralles de aplicación a disposición adicional décima, números

1 e 3, da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado. Estes consorcios realizarán principalmente a xestión da Zona Franca así como actividades de fomento propias das administracións territoriais que os integran. O réxime fiscal que corresponde a estes consorcios é o das administracións públicas territoriais que neles participan.

2. Autorízase o Goberno para que, mediante real decreto lexislativo, por proposta do Ministerio de Economía e Facenda, proceda no prazo dun ano a adecuación normativa do recurso previsto no parágrafo terceiro da base 9.ª do Real decreto-lei do 11 de xuño de 1929, de bases de portos, zonas e depósitos francos, e no artigo 131 do Real decreto do 22 de xullo de 1930, que aproba o Regulamento en que se desenvolven as bases do real decreto-lei citado, ó sistema tributario vixente, adaptándoa ás necesidades de financiamento dos consorcios das zonas francas, refundindo a citada normativa, reguladora do devandito recurso, cos preceptos tributarios relacionados con ela, contidos tanto nas leis xerais tributaria e xeral orzamentaria, coma na Lei reguladora do imposto sobre sociedades, incluíndose na presente delegación lexislativa a autorización para regularizar, aclarar e harmonizar os textos legais que se vaian refundir. Entrementes a dita adecuación se leve a cabo, manterán a recadación do recurso citado, os consorcios que actualmente a teñan atribuída. O Goberno daralle conta ó Congreso dos Deputados e ó Senado do uso da delegación lexislativa autorizada neste número.

SECCIÓN 3.ª OUTRAS NORMAS DE PROCEDIMENTO

Artigo 81. Modificación dos artigos 12 e 13 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

Modifícanse os artigos 12 e 13 da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, nos seguintes termos:

Un. O parágrafo i) do número 2 do artigo 12 queda redactado como segue:

«i) Revisar de oficio os actos administrativos e resolver os conflitos de atribucións cando lles corresponda, así como formular os que procedan con outros ministerios.»

Dous. A rúbrica do artigo 13 pasará a se-la seguinte: «Outras competencias dos ministros».

Tres. O número 11 do artigo 13 queda redactado como segue:

«11. Resolve os recursos administrativos e declara-la lesividade dos actos administrativos cando lles corresponda.»

Catro. O actual número 11 do artigo 13 pasa a ser número 12 dese mesmo artigo.

Artigo 82. Recursos fronte a actos de organismos públicos.

Un. De conformidade coas previsións do número 3 da disposición adicional décima quinta da Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, os actos e resolucións dos máximos órganos unipersoais ou colexiados dos organismos públicos que a continuación se relacionan non poñen fin á vía administrativa, e poderase interpor contra eles o correspondente recurso ordinario perante o ministro respectivo:

1. Do Ministerio de Xustiza:
 - a) O Centro de Estudos Xurídicos da Administración de Xustiza.
 - b) A Mutualidade Xeral Xudicial.
2. Do Ministerio de Defensa:
 - a) A Canle de Experiencias Hidrodinámicas do Pardo.
 - b) O Instituto Social das Forzas Armadas.
 - c) O Servicio Militar de Construcións.
 - d) O Fondo de Explotación de Servizos de Cría Cabalar e Remonta.
3. Do Ministerio de Economía e Facenda:
 - a) O Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado.
 - b) O Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.
 - c) Respecto dos actos dictados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores e polo Banco de España, caberá recurso ordinario perante o ministro de Economía e Facenda de conformidade co disposto na súa lexislación específica.
 - d) O organismo autónomo Comisionado para o Mercado de Tabacos.
4. Do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais:
 - a) O Instituto Nacional de Emprego (INEM).
 - b) O Fondo de Garantía Salarial (FOGASA).
5. Do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación:
 - a) A Axencia para o Aceite de Oliva.
 - b) A Entidade Estatal de Seguros Agrarios.
 - c) O Fondo de Regulación e Organización do Mercado de Produtos da Pesca e Cultivos Mariños.
 - d) O Instituto Nacional de Investigación e Tecnoloxía Agraria e Alimentaria.
 - e) O Instituto Español de Oceanografía.
 - f) O Fondo Español de Garantía Agraria.
6. Do Ministerio da Presidencia:

O Consello de Administración do Patrimonio Nacional
7. Do Ministerio de Administracións Públicas:

A Mutualidade Xeral de Funcionarios Civís do Estado (MUFACE)

8. Do Ministerio de Fomento:

Os administradores de infraestruturas ferroviarias, polo que respecta ás decisións relativas á adxudicación de franxas ou sucos de infraestruturas.

Dous. Exceptúanse do disposto no número anterior, e en todo caso porán fin á vía administrativa, as resolucións a que se refiren as letras a) e b) do artigo 109 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e os dictados en materia de persoal polos máximos órganos unipersonais ou colexiados dos organismos públicos.

Artigo 83. *Modificación da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes.*

Un. Engádeselle unha disposición adicional segunda á Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes, co seguinte contido:

«Disposición adicional segunda.

1. Os prazos máximos de resolución dos procedementos que se enumeran na presente disposición computaranse desde a data de recepción na Oficina Española de Patentes e Marcas das respectivas solicitudes, e serán os seguintes:

A) Concesión de patentes e adicións: se se tramitan polo procedemento xeral de concesión, o que resulte de lle engadir catorce meses ó período transcorrido desde a data de recepción da solicitude ata a súa publicación no "Boletín Oficial de la Propiedad Industrial", e se se tramitan polo procedemento de concesión con exame previo o que resulte de lle engadir vintecatro meses ó citado período.

B) Concesión de modelos de utilidade e modelos e debuxos industriais e artísticos: doce meses se a solicitude non sofre ningún suspenso e non ten oposicións, e vinte meses se concorre algunha das circunstancias anteriores.

C) Concesión de topografías de produtos semicondutores: doce meses.

D) Concesión de certificado complementario de protección de medicamentos e produtos fitosanitarios: doce meses se a solicitude non sofre ningún suspenso e vinte meses se concorre esta circunstancia.

E) Renovación de modelos ou debuxos industriais e artísticos: oito meses se non se produce ningún suspenso e doce meses en caso contrario.

F) Concesión de licencias obrigatorias e de pleno dereito: oito meses.

G) Inscrición de cesións, dereitos reais, licencias contractuais e outras modificacións de dereitos: seis meses se non concorre ningún suspenso e oito meses se concorre esta circunstancia.

H) Rehabilitación de patentes e modelos de utilidade: seis meses.

2. Nos supostos de cambio de modalidade, o prazo máximo de resolución empezará a computarse a partir da data de presentación da nova documentación.

3. Cando se interrompa o procedemento en virtude do establecido no número 3 do artigo 36 desta lei, tamén quedará interrompido o prazo de resolución ata que se reciba a petición de exame ou, no seu defecto, segundo o disposto na dita norma, proceda seguir co procedemento.»

Dous. O contido da actual disposición adicional única da Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes, pasa a ser disposición adicional primeira.

Artigo 84. *Modificación da Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas.*

Un. Modifícase a rúbrica do título IX da Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas, que queda redactado como segue:

«TÍTULO IX

Transformación de marcas comunitarias e de rexistros internacionais»

Dous. Engádeselle un novo artigo 87 á Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas, co seguinte contido:

«Artigo 87.

O peticionario da transformación dun rexistro internacional cancelado en virtude do artigo 6.4 do protocolo concernente ó Arreglo de Madrid, do 27 de xuño do 1989, deberá presentar, no prazo de tres meses desde a súa cancelación, unha solicitude de rexistro nacional para cada clase de produtos ou servicios comprendidos no rexistro internacional que se inclúa na solicitude de transformación, conforme o disposto nos artigos 16 e 19 desta lei. A solicitude de transformación tramitarase como unha solicitude de marca nacional. Non embargante, se a solicitude de transformación se refire a unha marca internacional xa concedida en España, acordarase sen máis trámite a súa concesión como marca nacional, aplicándose as disposicións do artigo 29 da presente lei para cada clase de produtos ou servicios a que se refira a concesión.»

Tres. Engádeselle unha disposición adicional terceira á Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas, co seguinte contido:

«Disposición adicional terceira.

Os prazos máximos de resolución dos procedementos regulados nesta lei computaranse desde a data de recepción na Oficina Española de Patentes e Marcas das respectivas solicitudes, e serán os seguintes:

A) Concesión de signos distintivos: doce meses se a solicitude non sofre ningún suspenso e non tivese oposicións, e vinte meses se concorre algunha das circunstancias anteriores.

B) Renovación de signos distintivos: oito meses se non se producise ningún suspenso e doce meses en caso contrario.

C) Inscripción de cesións, dereitos reais, licencias contractuais e outras modificacións de dereitos: seis meses se non concorre ningún suspenso e oito meses se concorre esta circunstancia.

D) Rehabilitación de signos distintivos: seis meses.

E) Transformación de rexistros internacionais: cinco meses se a solicitude de transformación se refire a unha marca internacional xa concedida en España, e o establecido para o procedemento de concesión de marcas nacionais en caso contrario.

F) Transformación de marcas comunitarias: cinco meses se a solicitude de transformación se refire a unha marca comunitaria xa rexistrada e o establecido para o procedemento de concesión de marcas nacionais en caso contrario. Neste caso o prazo computarase desde a data na que o solicitante cumpra os requisitos establecidos no número 3 do artigo 110 do Regulamento sobre a marca comunitaria.»

TÍTULO V

A acción administrativa

CAPÍTULO I

Acción administrativa en materia de transportes

Artigo 85. *Subvencións ó transporte aéreo para residentes nas Illas Canarias, Baleares, Ceuta e Melilla.*

Un. Autorízase o Goberno da Nación para que durante 1999 modifique a contía das subvencións ó

transporte aéreo para residentes nas Illas Canarias, Baleares, Ceuta e Melilla, actualmente vixentes, ou se é o caso, substitúa o dito réxime por outro sistema de compensación. Esta modificación ou cambio nunca poderá supoñer unha diminución da axuda prestada ou unha deterioración na calidade do servizo.

Dous. En ningún suposto se poderá bonifica-lo maior importe que sobre as tarifas ordinarias supoñan os prezos dos billetes de clase preferente ou superior.

Tres. En todo caso, para a Comunidade Autónoma de Canarias haberá que se ater ó regulado no artigo 6 da Lei 19/1994, do 6 de xuño, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias.

Artigo 86. *Modificación da Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres:

Un. O artigo 168, número 1, letra b), queda redactado da seguinte forma:

«b) As limitacións impostas en relación cos terreos inmediatos ó ferrocarril, segundo sexan de dominio público, servidume ou afectación, comezándose a conta-la correspondente distancia a partir da aresta exterior da explanación.»

Dous. Nos números 1 e 2 do artigo 170 substitúese o termo «os particulares» por «os interesados».

Artigo 87. *Procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.*

Un. Toda aeronave civil deberá seguir, nas fases de despegue e ascenso, e nas de aproximación e aterraxe nos aeroportos, os procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído aprobados polo Ministerio de Fomento contidos nas publicacións de información aeronáutica a que se refire o capítulo IV do libro oitavo do Regulamento de circulación aérea aprobado polo Real decreto 73/1992, do 31 de xaneiro.

Dous. Así mesmo, na pilotaxe de aeronaves civís deberán respecta-los métodos de abatemento do ruído e a restriccións no uso do empuxe negativo por reversa e no uso das unidades auxiliares de potencia, así como as restriccións establecidas respecto a probas de motores e horarios nocturnos previstas nos citados procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído. Tamén se deberá respectar na utilización dos avións de reacción subsónicos o disposto no volume 1, segunda parte, capítulo 2, do anexo 16 ó convenio de aviación civil internacional, do 7 de decembro do 1944.

Tres. As operacións de despegue e ascenso, e as de aproximación e aterraxe nos aeroportos, deberán efectuarse dentro da zona de tráfico normal, entendendo por tal a que comprende ata unha milla náutica a cada flanco da ruta nominal que a aeronave deba seguir tanto nos seu despegues coma nas súas aproximacións, ata alcanzar ou descender a unha altura igual a 6.000 pés, respectivamente.

Artigo 88. *Infraccións e sancións administrativas.*

Un. Constitúen infraccións administrativas graves as accións ou omisións que se relacionan a continuación:

a) Realiza-las fases de despegue e ascenso, ou as de aproximación e aterraxe, sen segui-lo establecido nos procedementos de tráfico aéreo en materia de ruidos.

b) Realiza-las ditas operacións desviándose da zona de tráfico normal, definida no punto 3 do artigo anterior.

c) Incumprir los métodos de abatemento do ruído ou as restriccións no uso do empuxe negativo ou reversa ou vulnerar as restriccións respecto dos horarios nocturnos previstos nos procedementos de tráfico aéreo en materia de ruído.

d) Utilizar as unidades auxiliares de potencia das aeronaves incumprindo o disposto nos procedementos de tráfico aéreo en materia de ruído.

e) Realizar as probas de motores en réxime superior ó ralentí fóra dos lugares establecidos para as ditas probas.

Dous. Constitúe infracción administrativa moi grave a utilización dos avións de reacción subsónicos, incumprindo o disposto no volume I, segunda parte, capítulo 2, do anexo 16 ó convenio de aviación civil internacional, do 7 de decembro do 1944.

Tres. Constitúen así mesmo infraccións administrativas moi graves as accións ou omisións que se relacionan no número 1 deste artigo cando supuxesen lesión a algunha persoa, ou danos e perdas superiores a dúascentas mil pesetas ou cando se produzan as infraccións en horario nocturno de acordo co establecido nas publicacións de información aeronáutica a que se refire o número 1 do artigo anterior.

Catro. As infraccións tipificadas nos números anteriores serán sancionadas:

a) As infraccións graves con multa de ata 1.000.000 de pesetas.

b) As infraccións moi graves con multa desde 1.000.001 ata 10.000.000 de pesetas.

Cinco. Para a graduación das sancións teranse en conta as seguintes circunstancias:

a) A existencia de intencionalidade ou reiteración.

b) A natureza e importancia dos danos ou perdas causados.

c) A reincidencia por comisión no termo dun ano de máis dunha infracción da mesma natureza cando así fose declarado por resolución firme.

d) O perigo resultante da infracción para a saúde das persoas, a seguridade das cousas ou para o medio.

Artigo 89. *Responsables.*

Serán responsables das infraccións administrativas tipificadas no artigo anterior as compañías aéreas ou os explotadores ou operadores das aeronaves coas que se cometese a infracción.

Artigo 90. *Competencia para impo-las sancións.*

Un. As sancións por infraccións moi graves desde 5.000.001 ata 10.000.000 de pesetas serán impostas polo ministro de Fomento.

Dous. As sancións por infraccións moi graves desde 1.000.001 ata 5.000.000 de pesetas serán impostas polo secretario de Estado de Infraestructuras e Transportes.

Tres. As sancións por infraccións graves serán impostas polo director xeral de Aviación Civil.

Artigo 91. *Procedemento sancionador.*

O procedemento para a imposición de sancións previstas no artigo anterior axustarase ó establecido nos artigos 127 a 138 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e ó disposto no Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto, polo que se aproba o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.

CAPÍTULO II

Acción administrativa en materia educativa

Artigo 92. *Prezo de venda ó público de determinados libros de texto e material didáctico complementario.*

Un. Poderá aplicarse un desconto máximo do 12 por cento sobre o prezo de venda ó público dos libros de texto e do material didáctico complementario editados principalmente para o desenvolvemento e aplicación dos currículos correspondentes á educación primaria e á educación secundaria obligatoria.

Dous. Entre os materiais didácticos ós que se refire este artigo quedan comprendidos tanto os materiais complementarios para uso do alumno como os de apoio para o docente. Estes materiais poderán ser impresos ou utilizar outro tipo de soporte.

Non terán o carácter de material didáctico complementario, para os efectos do disposto no presente artigo, os que non desenvolvan especificamente o currículo dunha materia, aínda que sirvan de complemento ou axuda didáctica, tales como dicionarios, atlas, libros de lecturas, medios audiovisuais ou instrumental científico.

Tres. O disposto no número un será aplicable calquera que sexa a edición, reedición ou reimpresión.

Artigo 93. *Modificación da Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo.*

Engádeselle un parágrafo á disposición adicional segunda da Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, co seguinte texto:

«Os profesores que, non pertencendo ós corpos de funcionarios docentes, impartan ensinanzas de relixión nos centros públicos nos que se desenvolvan as ensinanzas reguladas na presente lei, farano en réxime de contratación laboral, de duración determinada e coincidente co curso escolar, a tempo completo ou parcial. Estes profesores percibirán as retribucións que correspondan no respectivo nivel educativo ós profesores interinos, debendo alcanzarse a equiparación retributiva en catro exercicios orzamentarios a partir do 1999.»

CAPÍTULO III

Acción administrativa en materia de comunicacións

Artigo 94. *Modificación da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, e da Lei 31/1987, do 18 de decembro, de ordenación das telecomunicacións.*

Un. A rúbrica do artigo 11 da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactada do seguinte modo: «Condicións que se lles poden impor ós titulares das autorizacións xerais».

Dous. O artigo 17, número 1, segundo e terceiro parágrafo, da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, quedan redactados do seguinte modo:

«Para as sociedades ou outras persoas xurídicas, habilitadas para a prestación de servizos de telecomunicacións que requira a utilización do dominio público radioeléctrico, haberá que se ater, en canto á participación estranxeira no seu capital ou, se

é o caso, no seu patrimonio, ó que se dispoña na normativa específica.

En todo caso, as persoas físicas ou xurídicas estranxeiras titulares de licencias individuais, deberán ter un representante en España.»

Tres. O artigo 22, número 2, primeiro parágrafo, da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«Os acordos de interconexión subscribíranse libremente entre as partes. O Goberno, no regulamento ó que fai referencia o número 7 deste artigo, poderá, con carácter previo á interconexión, establecer as condicións mínimas que lle sexan aplicables, en particular as relativas ás esixencias para o mantemento dos requisitos esenciais para a prestación do servizo ou para a instalación ou explotación da rede, ás que se refire o anexo desta lei. Estas condicións terán que se incluír nos acordos que subscriban os operadores.»

Catro. O último inciso do primeiro parágrafo do artigo 33 da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«...Os demais custos ocasionados repartiranse, mediante convenio, entre os operadores afectados polo cambio e, na falta de acordo entre estes, resolverá a Comisión do Mercado das Telecomunicacións.»

Cinco. O artigo 34, número 1, cuarto parágrafo, da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«Así mesmo, as empresas públicas ou privadas que, de acordo coa lexislación vixente, teñan dereitos especiais ou exclusivos para a prestación de servizos en calquera sector económico e que empreguen redes públicas ou presten servizos de telecomunicacións, dispoñibles ó público, deberán ter contas separadas e auditadas para as súas actividades de telecomunicacións.»

Seis. A rúbrica do artigo 60 da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactada do seguinte modo: «Condicións que deben cumprilos instaladores».

Sete. O primeiro inciso do parágrafo quinto do artigo 62 da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«A habilitación para utilizarlo dominio público mediante licenza individual que revestirá a forma de concesión ou autorización administrativa e que se formalizará conforme o disposto na Lei 30/1992, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, ou consonte a Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas.»

Oito. O número 3 do artigo 63, da Lei, 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«3. En calquera caso, para o outorgamento do título concesional ou da autorización, poderanse establecer os requisitos do artigo 16.»

Nove. O artigo 82, número 1, letra A, primeiro inciso, da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«Pola comisión de infraccións moi graves, imporáselle ó infractor multa por importe non inferior

ó tanto, nin superior ó quintuplo, do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; ou, en caso de que non resulte posible aplicar este criterio ou da súa aplicación resultar unha cantidade inferior á maior das que a continuación se indican, esta última constituirá o límite do importe da sanción pecuniaria.»

Dez. O artigo 82, número 1, letra B, primeiro inciso, da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«Pola comisión de infraccións graves, imporáselle ó infractor multa por importe de ata o duplo do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións que constitúan aquelas ou, en caso de que non resulte aplicable este criterio ou da súa aplicación resultar unha cantidade inferior á maior das que a continuación se indican, esta última constituirá o límite do importe da sanción pecuniaria.»

Once. O contido do parágrafo segundo do número 2 do artigo 82, pasa a se-lo número 3 do mesmo artigo, e o contido dos números 3 e 4 do artigo 82 pasan a se-los números 4 e 5 do mesmo artigo.

Doce. A disposición adicional terceira, número 2, letra A), da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactada do seguinte modo:

«A) As estacións dedicadas á observación radioastronómica, en cada unha das bandas de frecuencia que se encontran atribuídas ó servizo de radioastronomía de conformidade co cadro nacional de atribución de frecuencias, estarán protexidas contra a interferencia prexudicial polos niveis de intensidade de campo que se indican a continuación:

34,2 dB (FV/m) na banda 1400 a 1427 Mhz.
35,2 dB (FV/m) na banda 1610, 6 a 1613,8 Mhz.
35,2 dB (FV/m) na banda 1660 a 1670 Mhz.
31,2 dB (FV/m) na banda 2690 2700 Mhz.
25,2 dB (FV/m) na banda 4990 a 5000 Mhz.
14,2 dB (FV/m) na banda 10,6 a 10,7 Ghz.
10,2 dB (FV/m) na banda 15,35 a 15,4 Ghz.
2,2 dB (FV/m) na banda 22,21 a 22,5 Ghz.
1,2 dB (FV/m) na banda 23,6 a 24 Ghz.
4,8 dB (FV/m) na banda 31,3 a 31,8 Ghz.
8,8 dB (FV/m) na banda 42,5 a 43,5 Ghz.
20,8 dB (FV/m) na banda 86 a 92 Ghz.»

Trece. A disposición transitoria primeira, número 5, letra d), segundo parágrafo da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactada do seguinte modo:

«Nos supostos previstos no número anterior e ata que se aprobe, nun prazo máximo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, o regulamento que estableza o procedemento de transformación do título existente no regulado no artigo 20, será de aplicación a normativa anteriormente vixente.»

Catorce. O primeiro inciso do parágrafo primeiro da disposición transitoria cuarta, da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, queda redactado do seguinte modo:

«A Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, logo de informe da Comisión do Mercado das Telecomunicacións, poderá fixar, transi-

toriamente, prezos fixos, máximos e mínimos ou os criterios para a súa fixación e os mecanismos para o seu control, en función dos custos reais da prestación do servizo e do grao de concorrencia de operadores no mercado.»

Artigo 95. *Modificación da Lei 24/1998, do 13 de xullo, do servizo postal universal e de liberalización dos servizos postais.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 24/1998, do 13 de xullo, do servizo postal universal e de liberalización dos servizos postais:

Un. O artigo 4.2., primeiro inciso, queda redactado do seguinte modo:

«Os servizos a que se refire a letra A) do número anterior prestaranse conforme o disposto no título II e no título III.»

Dous. O artigo 15, número 3, parágrafo primeiro, queda redactado do seguinte modo:

«3. Os envíos nacionais e transfronteirizos de publicidade directa, de libros, de catálogos, de publicacións periódicas e os restantes para os que non estea prohibida a circulación, serán admitidos para a súa remisión en réxime de servizo postal universal, sempre que esta se leve a cabo de acordo con algunha das modalidades previstas no número anterior.»

Tres. O artigo 18.1.B) último parágrafo, queda redactado do seguinte modo:

«Os envíos nacionais ou transfronteirizos de publicidade directa, de libros, de catálogos, e de publicacións periódicas, sen prexuízo do establecido no artigo 15.3, non formarán parte dos servizos reservados.»

Catro. O primeiro inciso do artigo 22, queda redactado do seguinte modo:

«O Goberno poderá impor, regulamentariamente, ó operador ó que se lle encomenda levar a cabo o servizo postal universal, outras obrigas de servizo público distintas das establecidas no capítulo II deste título para garanti-la adecuada prestación daquel e cando así o esixan razóns de interese xeral, cohesión social ou territorial, mellora da calidade da educación e protección civil ou cando sexa necesario para salvagarda-lo normal desenvolvemento dos procesos electorais, de conformidade co disposto na normativa que regula o réxime electoral xeral.»

Cinco. O parágrafo primeiro do número 1 do artigo 26 recibirá a seguinte redacción:

«Créase o Fondo de Compensación do Servizo Postal Universal, que ten por finalidade complementa-lo financiamento deste servizo. Os activos en metálico procedentes das achegas que se establecen no artigo 27 integrarán este fondo e depositaranse nunha conta para tal efecto.»

O parágrafo cuarto do número 1 do artigo 26 recibirá a seguinte redacción:

«O Ministerio de Fomento designará, entre os seus órganos, o encargado da xestión deste fondo. O órgano designado deberalle transferir ó operador

ó que se lle encomenda a prestación do servizo postal universal a cantidade máxima dispoñible, de acordo co establecido no Plan de Prestación do Servizo Postal Universal, ó que se refire o artigo 20.»

O parágrafo noveno do mesmo número recibirá a seguinte redacción:

«O Ministerio de Fomento elaborará un informe anual sobre os ingresos e gastos do Fondo de Compensación e sobre o custo do financiamento do servizo postal universal, que lle será elevado á Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos. Para estes efectos, o citado ministerio poderá requirir dos operadores postais toda a información que estime necesaria.»

Seis. As letras b) e c) do artigo 27 quedarán redactados do seguinte modo:

b) As doazóns ordinarias realizadas por calquera persoa física ou xurídica que desexe contribuír ó financiamento do servizo postal universal.
c) Os rendementos financeiros derivados da conta a que se refire o número 1 do artigo anterior.»

Sete. O parágrafo primeiro do artigo 28 queda redactado como segue:

«O Plan de Prestación do Servizo Postal Universal, ó que se refire o artigo 20, determinará un procedemento de financiamento público para o suposto de que a prestación do servizo postal universal supoña unha carga financeira para o operador, non compensada a través das contrapartidas que se establecen nos artigos 25 e 27 a).»

Oito. O artigo 30.1, parágrafo primeiro, segundo inciso, queda redactado do seguinte modo:

«A xestión e recadación destas taxas corresponderalle á entidade habilitada para presta-lo servizo postal universal.»

Nove. O último inciso do número 3 do artigo 30 queda redactado como segue:

«Estas bonificacións concederanse en función do volume dos envíos que entregue un mesmo usuario e do aforro que supoña para o operador que presta o servizo postal universal a composición dos destinos, ou que, de forma previa ó seu transporte ou distribución, aquel os clasifique e ordene, ou os deposite en determinados lugares de admisión.»

Dez. O texto do primeiro inciso do número 1 da disposición transitoria segunda, queda como segue:

«1. De conformidade co establecido no artigo 29, no prazo de dous anos a partir da entrada en vigor da presente lei, o operador ó que se lle encomenda a prestación do servizo postal universal deberá dispor dunha contabilidade analítica, debidamente auditada, que permita coñecer-lo custo deste e, se é o caso, o dos servizos obrigatorios.

Así mesmo, a entidade pública empresarial Correos e Telégrafos estará sometida ó sistema de control da súa xestión económico-financieira por parte da Intervención xeral da Administración do Estado, establecido no texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro, para as sociedades mercantís estatais.»

Once. O número 3 da disposición transitoria segunda queda redactado do seguinte modo:

«Os operadores que, ademais de realizaren outras actividades, presten servicios incluídos no ámbito do servicio postal universal, deberán levar unha contabilidade separada, respecto dos ingresos e gastos que deles se deriven, no prazo máximo de dous anos, contados desde a entrada en vigor desta lei.»

Artigo 96. *Modificación da Lei 10/1988, do 3 de maio, de televisión privada.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 10/1988, do 3 de maio, de televisión privada:

Un. O artigo 17.2 queda redactado do seguinte modo:

«O incumprimento sobrevido dos límites establecidos no artigo 19 dará lugar á extinción da concesión, a menos que, no prazo dun mes desde o requirimento que a Administración lle dirixa á sociedade, esta emende o dito incumprimento.»

Dous. O artigo 19 queda redactado do seguinte modo:

«1. Ningunha persoa física ou xurídica poderá ser titular, directa ou indirectamente, de accións en máis dunha sociedade concesionaria ou que representen máis do 49% do seu capital.

2. As persoas físicas ou xurídicas residentes ou nacionais de países estranxeiros que non sexan membros da Unión Europea, só poderán participar no capital dunha sociedade concesionaria en aplicación do principio de reciprocidade, respectando en todo caso os límites establecidos no número anterior.»

Tres. O artigo 21 queda redactado do seguinte modo:

«1. Toda persoa física ou xurídica que pretenda adquirir, directa ou indirectamente, unha participación significativa no capital dunha sociedade concesionaria deberá informar previamente diso ó Ministerio de Fomento, indicando a porcentaxe da devandita participación, os termos e condicións da adquisición e o prazo máximo no que pretenda realízala operación.

Entenderase por participación significativa nunha entidade concesionaria do servicio esencial de televisión aquela que alcance, de forma directa ou indirecta, alomenos o 5 por 100 do capital ou dos dereitos de voto vinculados ás accións da entidade.

2. Tamén deberá informar previamente ó Ministerio de Fomento, nos termos sinalados no número 1, quen pretenda incrementar, directa ou indirectamente, a súa participación de tal forma que a súa porcentaxe de capital ou dereitos de voto alcance ou supere algunha das seguintes porcentaxes: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 e 45 por 100.

3. O Ministerio de Fomento disporá dun prazo máximo de tres meses, contados a partir da data en que fose informado, para, se é o caso, denegala adquisición pretendida. A denegación poderá fundarse na falta de transparencia da estrutura do grupo ó que eventualmente poida pertence-la entidade adquirente ou na existencia de vinculacións entre a persoa ou entidade que pretenda a adquisición e outra entidade concesionaria do servicio esencial de televisión que poidan entrañar perturbación ó principio de non-concentración de medios que inspira a presente lei.

4. A adquisición deberá consumarse no prazo máximo dun mes contado a partir de cando se produza a referida aceptación.

5. O disposto neste artigo enténdese sen prexuízo da aplicación das normas sobre participacións significativas, contidas na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

6. Efectuada a adquisición suxeita ó procedemento de notificación previa regulado neste artigo, o adquirente comunicarllo ó Ministerio de Fomento, que tramitará a súa inscrición no Rexistro Especial de Sociedades Concesionarias. Será igualmente obrigatoria para que tramite a súa inscrición rexistral a comunicación polo transmitente ó Ministerio de Fomento de todo acto de transmisión de accións da sociedade concesionaria que determine que aquel minore unha das porcentaxes de participación recollidas no número 2 precedente.

As comunicacións da adquisición e da transmisión ás que se refire este número terán que realizarse no prazo dun mes desde que se produzan.»

Catro. As referencias que se fan na Lei 10/1988, do 3 de maio, de televisión privada, ó Ministerio de Transportes, Turismo e Comunicacions deberán entenderse realizadas ó Ministerio de Fomento.

CAPÍTULO IV

Acción administrativa en materia de agricultura

Artigo 97. *Infraccións dos compradores de leite e produtos lácteos e sancións aplicables.*

Un. Consideraranse moi graves as seguintes infraccións administrativas dos compradores de leite e de produtos lácteos:

a) A non-adaptación, no prazo establecido, da súa actividade productiva ás condicións esixidas pola normativa vixente.

b) Non reter unha cantidade sobre o prezo do leite, en concepto de anticipo sobre a taxa debida, ó produtor que se exceda da cantidade de referencia individual de que dispón.

Dous. Terán a consideración de infraccións administrativas graves as seguintes:

a) A presentación de declaracións ou consignación de datos falsos ou inexactos por negligencia grave ante a Administración pública competente.

b) Non identificar documentalmente cada entrega individual de leite ou outros produtos lácteos.

c) Non ingresar, nos prazos e condicións establecidos pola normativa vixente, os importes das cantidades retidas á conta en concepto de anticipo sobre a taxa suplementaria ou o importe debido da taxa, se é o caso.

d) Non lle comunicar á autoridade competente as altas e baixas dos produtores que efectúen as súas entregas.

e) As compras ou entregas de leite ou produtos lácteos destinados á súa comercialización sen contar coa debida autorización administrativa.

f) Non determinar, alomenos unha vez ó mes, a porcentaxe de materia graxa contida no leite entregado ou non reflectir documentalmente as determinacións efectuadas.

g) A ausencia ou atraso reiterado na remisión da declaración mensual. Para estes efectos, considérase reiteración tres ausencias ou atrasos na declaración durante un período de doce meses.

h) Non lles facilitar ós produtores que causen baixa como provedores un certificado no que consten as can-

tidades de leite ou de produtos lácteos entregados e o seu contido en materia graxa, así como o importe das retencións á conta efectuadas durante o período, se é o caso.

i) Non lles esixir ós produtores que efectúen entregas de leite ou outros produtos lácteos a varios compradores durante un período de taxa determinado un certificado do ou dos outros compradores no que figuren as entregas realizadas a estes e a porcentaxe media de graxa daquelas.

j) A resistencia, excusa ou negativa ás actuacións da autoridade competente relativas á xestión, inspección ou recadación da taxa suplementaria no sector do leite e dos produtos lácteos e, en particular, á subministración de datos, informes ou antecedentes.

Tres. Consideraranse leves as seguintes infraccións administrativas dos compradores de leite e produtos lácteos:

a) Non utiliza-lo seu número de inscrición do Rexistro Xeral de Compradores nos documentos relacionados coa taxa suplementaria.

b) Non lle facilitar á autoridade competente copia dos certificados das retencións efectuadas ós produtores, cando estes cambien de comprador.

c) Non lle requirir ó produtor que lle entrega leite por primeira vez os documentos esixibles de acordo coa normativa vixente.

d) Non lle comunicar ó gandeiro produtor, alomenos unha vez ó mes, o volume do leite ou dos equivalentes de leite, en función do seu contido de materia graxa, entregados desde o inicio do período de taxa así como a cantidade de referencia dispoñible para o resto do devandito período.

e) Non reflectir nas facturas que lle expida ó produtor o importe da retención á conta aplicada de acordo coa normativa vixente.

Catro. As infraccións moi graves sancionaranse con multa de 5.000.001 pesetas a 10.000.000 de pesetas, coa perda da autorización administrativa ou con ámbalas sancións.

Cinco. As infraccións graves sancionaranse con multa de 1.000.001 a 5.000.000 de pesetas.

Seis. As infraccións leves serán sancionadas con multa entre 25.000 e 1.000.000 de pesetas.

Sete. O importe das multas previstas nos números anteriores modularase en función do volume de compras de leite ou produtos lácteos ou das cantidades que deixasen de se percibir en concepto de taxa suplementaria ou de retención á conta dela.

Artigo 98. *Infraccións dos produtores de leite e produtos lácteos e sancións aplicables.*

Un. Considerarase infracción moi grave o incumprimento polos produtores de leite e de produtos lácteos das obrigas e compromisos derivados da execución dos programas nacionais de abandono indemnizado da produción leiteira.

Dous. Consideraranse graves as seguintes infraccións administrativas:

a) A non-presentación dos documentos esixidos pola normativa vixente en caso de que o produtor efectúe entregas a varios compradores durante un período de taxas determinado ou en caso de cambios de comprador ou compradores.

b) A presentación de declaracións ou consignación de datos falsos ou inexactos por negligencia grave ante a Administración pública competente.

c) A transferencia ou cesión da totalidade ou parte da súa cantidade de referencia individual antes do transcurso de cinco anos desde que reciben unha asignación da reserva nacional.

d) A transferencia ou abandono indemnizado de cantidade de referencia polos produtores que non comercializasen leite ou produtos lácteos no período inmediatamente anterior.

e) A transferencia de cantidade de referencia individual polo arrendatario ou figura análoga dunha explotación con cantidade de referencia, sen a conformidade do seu propietario.

f) A transferencia de cantidades de referencia individuais dos produtores que adquirisen cantidades desvinculadas da explotación sen que transcorresen cinco anos desde esa adquisición, agás casos de forza maior.

g) A realización polo cedente de cantidades de referencia dalgunha das seguintes actuacións durante o período de duración da cesión:

A transferencia inter vivos a terceiros das cantidades de referencia cedidas.

O abandono indemnizado da produción das cantidades de referencia cedidas.

A adquisición mediante transferencia de cantidades de referencia, agás que a normativa vixente o permita.

h) A transferencia ou cesión polo cesionario de cantidades de referencia durante o período de duración da cesión.

i) A transferencia ou cesión temporal das cantidades procedentes da reserva nacional.

j) Non leva-la contabilidade que reflecta o volume de leite despachado directamente ó consumo ou vendida a almacenistas ou retallistas ou dos produtos lácteos fabricados na explotación, no caso de produtores que dispoñan de cantidade de referencia para vendas directas.

k) Non custodiar durante alomenos tres anos contados a partir do seguinte á finalización do correspondente período da taxa a documentación contable esixida pola normativa vixente ós produtores que teñan asignada cantidade de referencia para venda directa.

l) A resistencia, excusa ou negativa ás actuacións da autoridade competente relativas á xestión, inspección ou recadación da taxa suplementaria no sector do leite e dos produtos lácteos e, en particular, á subministración de datos, informes ou antecedentes.

Tres. As infraccións moi graves serán sancionadas con multa de 1.000.001 a 5.000.000 de pesetas.

Catro. As infraccións graves sancionaranse con multa de 25.000 a 1.000.000 de pesetas.

Cinco. As sancións previstas neste artigo entenderanse sen prexuízo da devolución das cantidades indebidamente percibidas, se é o caso.

Seis. O importe das multas previstas nos números anteriores modularase en función da cantidade de referencia asignada a cada produtor e do número de vacas da súa explotación.

Artigo 99. *Creación de sociedades mercantís estatais para a execución de obras e infraestructuras de modernización e consolidación de regadíos.*

Un. No marco do previsto no plan nacional de regadíos vixente en cada momento e sen prexuízo da subscripción de convenios de colaboración coas comunidades autónomas e comunidades de regantes para determinar a súa participación no financiamento e execución das obras previstas no precitado instrumento de planificación, o Goberno, por proposta conxunta dos Ministerios de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Economía e Facenda, poderá autoriza-la creación de socie-

dades mercantís estatais para a execución de obras e infraestruturas concretas de modernización e consolidación de regadíos, dentro dun ámbito territorial delimitado no acordo de creación da correspondente sociedade.

Dous. As sociedades que se creen ó abeiro deste precepto terán por obxecto:

a) O financiamento en concorrencia coa iniciativa privada das obras de modernización e consolidación dos regadíos que se recollen no ámbito do Plan Nacional de Regadíos.

b) A promoción, contratación e explotación, se é o caso, das obras mencionadas no parágrafo anterior, na forma en que se determine nas súas normas de creación e estatutos.

c) A coordinación das actividades relacionadas coas referidas obras.

Tres. As relacións das sociedades que se creen coas administracións públicas e coas comunidades de regantes regularanse mediante os correspondentes convenios, nos que se preverán a forma de financiamento das obras de modernización e consolidación de regadíos incluídas no Plan Nacional de Regadíos vixente en cada momento e o réxime de explotación deles.

Artigo 100. Declaración de interese xeral de determinadas obras de regadío.

Un. Decláranse de interese xeral as seguintes obras:

a) Obras de mellora e modernización do regadío da Comunidade Xeral de Regantes de Regas de Levante, Marxe Esquerda, nos termos municipais de Alacante, Albaterra, Crevillente, Elxe, Guardamar e outros.

b) Obras incluídas no Proxecto Integrado de Mellora e Modernización dos Regadíos da Bastida-Briñas, Avalos-San Vicente de la Sonsierra, La Guardia-Navaridas-El Ciego, e outros, na marxe esquerda do Ebro.

c) Obras de transformación e posta en rega da zona regable do Iregua.

Dous. As obras incluídas neste artigo levarán implícitas as declaracións seguintes:

a) A de utilidade pública para os efectos previstos nos artigos 9, 10 e 11 da Lei do 16 de decembro do 1954, de expropiación forzosa.

b) A de urxencia para os efectos da ocupación dos bens afectados a que se refire o artigo 52 da Lei de expropiación forzosa.

Artigo 101. Declaración de interese xeral de determinadas obras hidráulicas.

Un. Para efectos do establecido no artigo 44 da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, decláranse como obras hidráulicas de interese xeral as seguintes:

a) O saneamento e depuración de augas residuais do Alto Deba (Guipúscoa)

b) A desalgadora de auga de mar de Carboneras (Almería)

c) As obras do convenio de colaboración entre o Ministerio de Medio Ambiente e o Goberno de Canarias en materia de Infraestruturas Hidráulicas e de Calidade das Augas, de data 30 de decembro do 1997, relacionadas a continuación:

Balsa de Trevejos (Tenerife).

Colectores xerais de saneamento do val de La Orotava (Tenerife).

Trasvase Teno-Adeje (Tenade). Tenerife.

Sistema hidráulico de La Viña (Embalse de Las Rosas). La Palma.

Balsas de regulación para abastecemento a medianías. Gran Canaria.

Mellora do abastecemento urbano da illa de La Gomera. La Gomera.

Abastecemento urbano ó noroeste de Tenerife. Tenerife.

Aducción xeral do abastecemento da área metropolitana de La Laguna. Tenerife.

d) A regulación da Rambla Cerverola e a regulación de excedentes invernales para a recarga artificial de acuíferos en Vall d'Uxó.

Dous. As obras incluídas neste artigo levarán implícitas as declaracións seguintes:

a) A de utilidade pública para os efectos previstos nos artigos 9, 10 e 11 da Lei do 16 de decembro do 1954, de expropiación forzosa.

b) A de urxencia para os efectos da ocupación dos bens afectados a que se refire o artigo 52 da Lei de expropiación forzosa.

Artigo 102. Regulación das profesións de enólogo, técnico especialista en vitivinicultura e técnico en elaboración de viños.

Un. Regúlase a profesión de enólogo, para a que se esixirá o título universitario de licenciado en enoloxía establecido mediante o Real decreto 1845/1996, do 26 de xullo.

Os enólogos teñen a capacidade profesional para realiza-lo conxunto de actividades relativas ós métodos e técnicas de cultivo de viñedo e a elaboración de viños, mostos e outros derivados da vide, a análise dos produtos elaborados e a súa almacenaxe, xestión e conservación. Así mesmo recoñéceselle-la capacidade para realizar aquelas actividades relacionadas coas condicións técnico—sanitarias do proceso enolóxico e coa lexislación propia do sector e aquelas actividades incluídas no ámbito da investigación e innovación dentro do campo da viticultura e da enoloxía.

Dous. Regúlase a profesión de técnico especialista en vitivinicultura, para a que se esixirá o título de técnico superior en industria alimentaria, establecido mediante o Real decreto 2050/1995, do 22 de decembro, correspondente ás ensinanzas de formación profesional de grao superior, ou o título de técnico especialista en viticultura e enotecnia, establecido mediante o Real decreto 2329/1977, do 29 de xullo, correspondente a estudos de formación profesional de segundo grao, con capacidade e responsabilidade respecto da produción de uva, o control da calidade e a preparación, elaboración e fabricación de viños, mostos e outros derivados da vide, mediante a utilización das técnicas e procedementos previstos na normativa propia.

Tres. Regúlase a profesión de técnico en elaboración de viños, para a que se esixirá o título de técnico en elaboración de viños e outras bebidas, correspondente a estudos de formación profesional de grao medio, con capacidade para realiza-las operacións de elaboración, crianza e envasado de viños e outras bebidas nas condicións establecidas nos manuais de procedemento e calidade, así como para manexa-la maquinaria e equipos correspondentes e efectua-lo seu mantemento de primeiro nivel.

Catro. O establecido na presente lei, sen prexuízo das competencias profesionais dos enxeñeiros agrónomos e enxeñeiros técnicos agrícolas, non afecta a situación nin os dereitos de quen, na súa entrada en vigor, acredite de forma que faga fe, e nas condicións que

regulamentariamente se determinen, que exerceu a profesión durante un período de tempo de cinco anos.

O regulamento que se dicte en aplicación desta lei recollerá as ditas situacións transitorias e posibilitará a súa habilitación para o desenvolvemento das mencionadas profesións.

Artigo 103. Enfermidades agropecuarias de alta transmisibilidade.

Un. Co fin de mante-las debidas garantías sanitarias que eviten ou impidan de maneira eficaz a extensión de eventuais epizootias, o Goberno regulará mediante real decreto o réxime xurídico básico administrativo e sanitario correspondente ó traslado, desprazamento, transporte e movemento pecuario dentro do territorio nacional entre comunidades autónomas.

Dous. A norma regulamentaria básica que regule as materias sinaladas no parágrafo anterior recollerá o desenvolvemento normativo das seguintes conductas tipificadas como infraccións administrativas:

A) Infraccións administrativas moi graves:

O transporte de animais enfermos ou sospeitosos, que poidan difundir enfermidades de alto risco sanitario. A reincidencia en falta grave.

B) Infraccións administrativas graves:

A ausencia na documentación sanitaria de traslado. A non-correspondencia dela coa orixe, destino, tipo de animais ou ámbito territorial de aplicación.

A falta de identificación dos animais, en número superior ó 25 por 100 da partida.

A non-desinfección do vehículo.

Impedi-la actuación inspectora.

A utilización de documentación falsa.

A reincidencia en falta leve.

C) Infraccións administrativas leves:

A falta de identificación dos animais ata un 25 por 100 da partida.

A non-correspondencia do número dos animais co sinalado na documentación sanitaria de traslado.

A oposición e falta de colaboración coa actuación inspectora.

Non cubrir adecuadamente a documentación sanitaria de traslado.

Tres. As infraccións anteriormente sinaladas serán sancionadas na forma que regulamentariamente se determine coas seguintes multas:

Entre o 50 por 100 e o 75 por 100 do valor da partida, conforme a situación de mercado, para as faltas moi graves, cun mínimo de 2 millóns de pesetas.

Entre o 10 por 100 e o 50 por 100 do valor da partida, conforme a situación de mercado, para as faltas graves, cun mínimo de 750.000 pesetas.

Ata o 10 por 100 do valor da partida, conforme a situación de mercado, para as faltas leves, cun mínimo de 200.000 pesetas.

Catro. En situacións excepcionais nas que exista grave perigo de extensión en España de epizootias ou fitopatoloxías de alta transmisibilidade e difusión, a declaración da enfermidade pola autoridade competente facultará a Administración xeral do Estado para exercer, se é o caso, as funcións necesarias para a adopción de medidas urxentes tendentes a impedir de maneira eficaz a súa transmisión e propagación ó resto do territorio nacional, así como a velar pola adecuada execución, coordinación e seguimento delas ata o reestablecemento da normalidade sanitaria en todo o territorio nacional.

CAPÍTULO V

Acción administrativa no exterior

Artigo 104. Modificación da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Modifícanse os seguintes números do artigo 118 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social:

Un. O parágrafo primeiro do número un queda redactado como segue:

«O Fondo de Axuda ó Desenvolvemento (FAD) constitúe un instrumento financeiro en virtude do cal o Goberno pode dispor dos recursos necesarios para outorgar créditos e préstamos en termos concesionarios e outras axudas destinadas a promover as relacións económicas e comerciais bilaterais con países en desenvolvemento.»

Dous. O parágrafo terceiro do número un queda redactado como segue:

«O Estado español reserva para si o dereito a deixar sen efecto os préstamos e as axudas concedidos no suposto de incumprimento das condicións que se establezan e en todo caso cando a adxudicación dos contratos que se vaian financiar se faga con clara infracción dos principios básicos da contratación establecidos polos organismos financeiros internacionais.»

Tres. O número tres queda redactado como segue:

«Tres. Así mesmo, o Goberno, dentro do importe máximo da dotación que fixe ó FAD a Lei de orzamentos de cada ano, ademais de atende-las obrigas de pagamento ordinarias dos créditos e axudas outorgados, poderá destinar tamén aquela ó pagamento de obrigas de financiamento conxestionadas ou derivadas de tratados ou convenios internacionais autorizados polas cortes xerais, así como ó pagamento das obrigas españolas fronte a institucións multilaterais de desenvolvemento e a compensar anualmente o Instituto de Crédito Oficial polos gastos en que incorra no desenvolvemento e execución da función que se lle encomende en relación ó Fondo. Igualmente, poderá destina-la dotación del para financiar os gastos de control, seguimento e inspección dos distintos proxectos e axudas financiados con cargo ó FAD.»

Catro. O primeiro inciso do primeiro parágrafo do número seis queda redactado da seguinte forma:

«Tódalas operacións de activo realizadas con cargo ó FAD, incluíndo o refinanciamento dos créditos, xa tomen a forma de operacións singulares ou de liñas de crédito, así como a compensación anual ó Instituto de Crédito Oficial terán que ser previamente autorizadas polo Consello de Ministros.»

Cinco. Suprímese o último parágrafo do número seis.

Artigo 105. Fondo para a concesión de microcréditos para proxectos de desenvolvemento social básico no exterior.

Un. O fondo para a concesión de microcréditos para proxectos de desenvolvemento social básico no exte-

rior (FCM) constitúe un instrumento financeiro en virtude do cal o Goberno pode dispor dos fondos necesarios para outorga-los microcréditos destinados á mellora das condicións de vida de colectivos vulnerables e á execución de proxectos de desenvolvemento social básico, a que se refire o artigo 28.1 da Lei 23/1998, do 7 de xullo, de cooperación internacional para o desenvolvemento.

Dous. O fondo terá unha dotación inicial de 12.000 millóns de pesetas, á que se engadirá o importe dos microcréditos que, durante o exercicio 1998, fosen concedidos polo Ministerio de Asuntos Exteriores ó abeiro do establecido na disposición transitoria terceira da citada Lei 23/1998.

Tres. O Goberno, dentro do importe máximo da dotación que fixe ó FCM a Lei de orzamentos de cada ano, ademais de atende-las obrigas de pagamento dos microcréditos outorgados, compensará anualmente o Instituto de Crédito Oficial polos gastos en que incorra no desenvolvemento e execución da función que se lle encomende en relación co fondo e atenderá os gastos de avaliación, seguimento e inspección dos distintos proxectos financiados co FCM.

Catro. Para a cobertura das necesidades financeiras anuais do FCM, ademais da dotación orzamentaria que cada ano, se é o caso, se fixe na Lei de orzamentos xerais do Estado, utilizaranse os recursos procedentes das devolucións dos microcréditos concedidos, así como o dos xuros e comisións devengados e cobrados daqueles.

Cinco. Ademais de establece-las dotacións que anualmente se vaian incorporando ó FCM, as leis de orzamentos xerais do Estado fixarán o importe máximo das operacións que poderán ser autorizadas en cada exercicio con cargo ó referido fondo.

Seis. Tódalas operacións de activo do FCM, así como a compensación anual ó Instituto de Crédito Oficial, terán que ser previamente autorizadas polo Consello de Ministros.

A Administración do FCM será levada a cabo polo seu comité executivo, a composición e funcionamento do cal se desenvolverán regulamentariamente. Así mesmo, avaliará e, se é o caso, aprobará as propostas formuladas pola xestora do fondo con carácter previo á súa autorización polo Consello de Ministros.

O Instituto de Crédito Oficial formalizará, en nome e representación do Goberno español e por conta do Estado, os correspondentes convenios de microcréditos; igualmente, prestará os servizos de instrumentación técnica, contabilidade, caixa, control, cobranza e recuperación e en xeral tódolos de carácter financeiro relativos ás operacións de activo autorizadas con cargo ó FCM, sen prexuízo das competencias que en materia de control se establecen polo texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1.091/1988, do 23 de setembro, e demais normativa legal vixente.

CAPÍTULO VI

Acción administrativa en materia de enerxía

Artigo 106. *Modificación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico.*

Modifícase o número 1 do artigo 33 da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, que queda redactado nos seguintes termos:

«1. O operador do mercado, como responsable da xestión económica do sistema, asume a xestión do sistema de ofertas de compra e venda de enerxía

eléctrica nos termos que regulamentariamente se establezan.

O operador do mercado exercerá as súas funcións respectando os principios de transparencia, obxectividade e independencia, baixo o seguimento e control do Comité de Axentes do Mercado a que se refire o número 4 do presente artigo.

Actuará como operador do mercado unha sociedade mercantil, do accionariado da cal poderá formar parte calquera persoa física ou xurídica, sempre que a suma da súa participación directa ou indirecta no capital desta sociedade non supere o 10 por 100. Así mesmo, a suma de participacións, directas ou indirectas, dos suxeitos que realicen actividades no sector eléctrico non deberá superalo 40 por 100, non podendo sindicarse estas accións para ningún efecto.

No caso de que algunha persoa física ou xurídica que tivese a condición de axente do mercado lle puxese de manifesto á sociedade mercantil que actúa como operador do mercado a súa vontade de participar no capital da devandita sociedade, a petición elevaráselle á Xunta Xeral de Accionistas xunto coa certificación do solicitante de realizar ou non actividades no sector eléctrico.

A Xunta Xeral deberá acepta-la solicitude presentada por unha cifra máxima de participación equivalente á media das participacións existentes no tramo que teña que corresponder ó petionario, facéndose efectiva a través dalgún ou dalgúns dos seguintes procedementos:

- a) A vontade de venda pola sociedade ou por algún dos seus accionistas das correspondentes accións manifestada na xunta xeral.
- b) A ampliación de capital da sociedade mediante a emisión de novas accións sempre que se respecte o límite do 40 por 100 que pode ser subscrito por suxeitos que realicen actividades no sector eléctrico.

Cando os solicitantes de participación no capital do operador do mercado realicen actividades no sector eléctrico, co fin de respecta-la porcentaxe mencionada, poderase acordar unha ampliación de capital superior á necesaria, sempre que se manifeste na xunta xeral a vontade de subscrición desas accións por calquera dos accionistas que non exerzan actividades eléctricas.

En todo caso, exclúese o dereito de subscrición preferente dos accionistas sobre as accións que se emitan para atende-las novas peticións de participación.

A subscrición de accións nos supostos de ampliación de capital a que se refire o parágrafo anterior realizarase ó maior dos dous valores seguintes: cinco mil pesetas ou o valor teórico que resulte do último balance aprobado pola sociedade.»

Artigo 107. *Modificación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico.*

A disposición transitoria sexta da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, queda redactada nos seguintes termos:

Disposición transitoria sexta. *Custos de transición á competencia.*

1. Recoñécese a existencia duns custos de transición ó réxime de mercado competitivo, previsto na presente lei, das sociedades titulares de instalacións de produción de enerxía eléctrica que o 31 de decembro do 1997 estivesen incluídas

no ámbito de aplicación do Real decreto 1538/1987, do 11 de decembro, sobre determinación da tarifa das empresas xestoras do servizo. En consecuencia, recoñéceselles ás ditas sociedades o dereito a percibir unha compensación por tales custos.

O importe base global da compensación prevista polo parágrafo anterior, que se actualizará anualmente nos termos regulamentariamente previstos, será, en valor do 31 de decembro do 1998, a suma das cantidades resultantes de realiza-las operacións seguintes:

a) Do importe, en valor do 31 de decembro do 1997, ó que se refire o artigo 13.a) do Real decreto 2017/1997, do 26 de decembro, actualizado o 31 de decembro do 1998 conforme se prevé no dito real decreto, deduciranse as cantidades correspondentes ó ano 1998 que se perciban de conformidade con el en concepto de retribución fixa con destino á asignación por consumo de carbón autóctono.

b) Do importe resultante de suma-las cantidades, en valor, o 31 de decembro do 1997, ás que se refiren as letras b) e c) do citado artigo 13 do Real decreto 2017/1997, actualizado o 31 de decembro do 1998 conforme se prevé no dito real decreto, deduciranse as cantidades que se perciban con cargo ó exercicio 1998 en concepto de retribución fixa con destino á asignación xeral e á asignación específica.

2. Á cantidade resultante de realiza-la operación descrita na letra a) do parágrafo segundo do número 1 e ó 20 por 100 da cantidade resultante de realiza-la operación descrita na letra b) do devandito parágrafo, actualizadas nos termos regulamentariamente previstos, serán de aplicación as regras seguintes:

a) A compensación satisfarase mediante a percepción polas sociedades titulares do dereito dunha retribución fixa, expresada en pesetas por KWH, que se calculará, nos termos regulamentariamente establecidos, como a diferenza entre os ingresos medios obtidos polas citadas sociedades a través da tarifa eléctrica e a retribución recoñecida para a produción no artigo 16.1 da presente lei.

b) Durante un prazo máximo que concluirá o día 31 de decembro do ano 2007, o Goberno poderá establecer anualmente o importe máximo desta retribución fixa coa distribución que corresponda. Non embargante, se as condicións do mercado o fan aconsellable, unha vez cumpridas as condicións e compromisos establecidos nesta disposición transitoria, o Goberno poderá reduci-lo citado prazo. Se o custo medio de xeración a que se refire o artigo 16.1 da presente lei resultase en media anual superior a 6 pesetas por KWH, este exceso deducirase do importe pendente de compensación correspondente á parte do dereito de compensación á que se refire o presente número.

3. Ó 80 por 100 da cantidade resultante de realiza-la operación descrita na letra b) do parágrafo segundo do número 1, actualizado de conformidade co previsto nesta disposición transitoria, serán de aplicación as regras seguintes:

a) O importe pendente de compensación, correspondente á parte do dereito de compensación á que se refire este número, reducirase nun 20 por 100, con efectos ó día 31 de decembro do 1998.

b) O importe pendente de compensación restante satisfarase mediante a afectación para tal fin, a partir do día 1 de xaneiro do 1999, dunha porcentaxe da facturación por venda de enerxía eléctrica ós consumidores, que será do 4,5 por 100 e que se manterá ata a satisfacción íntegra do importe a que se refire o presente número.

Sen prexuízo do establecido no parágrafo precedente, en caso de producírense cambios no réxime tarifario ou calquera outra circunstancia que poidan afectar negativamente á satisfacción da compensación ou de desaparición daquel réxime, o Estado tomará as medidas necesarias para asegurar tal satisfacción.

c) O custo correspondente á parte do dereito de compensación á que se refire este número terá a consideración de custo definido como cota con destino específico para efectos do Real decreto 2017/1997 ou da disposición que, se é o caso, o substitúa no futuro.

d) O reparto entre as sociedades titulares do dereito de compensación realizarase mediante a aplicación das porcentaxes establecidas no anexo III do Real decreto 2017/1997.

4. As sociedades titulares do dereito de compensación a que se refire o número anterior da presente disposición transitoria poderán cedérllelo a terceiros.

No caso de que a cesión total ou parcial do dereito de compensación se produza a favor dun fondo de titulización de activos, o tipo de xuros que se aplicará para a actualización do importe base global da parte cedida pendente de compensación o 31 de decembro de cada ano será, desde a data da cesión ata o íntegro pagamento da parte cedida, o que lle corresponda ó custo económico medio efectivo total do financiamento, excluídos os custos de xestión e administración do fondo. Para tal efecto, as condicións de financiamento do fondo quedarán suxeitas á autorización do Goberno.

Quedarán reducidos nun 99 por 100 os aranceis de corredores de comercio colexiados, de notarios e de rexistradores mercantís e da propiedade correspondentes a calquera acto que teña lugar en relación coa cesión do dereito de compensación a fondos de titulización de activos ou coa súa titulización.

5. Os custos de transición á competencia, ós que se refire esta disposición transitoria, entremetres subsistan, consideraranse custos permanentes do sistema.

En todo caso, o importe que recuperen as empresas eléctricas ás que lles corresponde percibi-los custos de transición á competencia, a través dos mecanismos a que se refiren os números 2 e 3 da presente disposición, non superarán, ata o ano 2007, en ningún caso, o importe total que se recuperaría se a totalidade destes custos se liquidasen polo procedemento de diferencias a que se refire o número 2.

No caso de que, como consecuencia do previsto no parágrafo anterior se dese lugar a cantidades negativas, o Goberno establecerá o procedemento que asegure a compensación procedente, se é o caso, ós consumidores.

6. As referencias contidas noutras previsións da presente lei distintas desta disposición transitoria ó período durante o cal subsista a retribución dos custos de transición á competencia das empresas de enerxía eléctrica entenderanse feitas ó período

do en que subsista a compensación a que se refire o número 2 da presente disposición transitoria.

7. Autorízase o Goberno a dicta-las disposicións de desenvolvemento desta disposición transitoria e a adopta-las medidas dirixidas a asegura-la plena efectividade do establecido nela.»

Artigo 108. Modificación dos artigos 21, 27, 93 e a disposición transitoria quinta da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos:

Un. Modifícase o número 1 do artigo 21, que queda redactado nos seguintes termos:

«1. A garantía esixida no artigo 16 fixarase en función do plan de investimentos e do plan de restauración presentados polo solicitante e responderá ó cumprimento das obrigas de investimento, fiscais, da Seguridade Social e de restauración, así como do pagamento de multas e sancións.»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 27, que queda redactado nos seguintes termos:

«2. A garantía esixida no artigo 16 da presente lei fixarase en función do programa de investimentos presentado polo solicitante e responderá ó cumprimento das obrigas de investimento, fiscais, da Seguridade Social de desmantelamento e de recuperación, así como do pagamento de multas que procedan de conformidade co réxime sancionador previsto no título VI.»

Tres. Modifícase o artigo 93, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 93. *Tarifas de combustibles gasosos.*

O ministro de Industria e Enerxía mediante orde ministerial, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, ditará as disposicións necesarias para o establecemento das tarifas de venda do gas natural, gases manufacturados e gases licuados do petróleo por canalización para os consumidores finais, así como os prezos de cesión de gas natural e de gases licuados do petróleo para os distribuidores de gases combustibles por canalización, establecendo os valores concretos das devanditas tarifas e prezos ou un sistema de determinación e actualización automática delas. As tarifas de venda ós usuarios terán o carácter de máximas e serán únicas para todo o territorio nacional, sen prexuízo das súas especialidades.»

Catro. Engádeselle un novo número 1 bis á disposición transitoria quinta coa seguinte redacción:

«1. bis Para os efectos do previsto no número anterior, o cumprimento do nivel de consumo referirse a períodos anuais.»

CAPÍTULO VII

Acción administrativa en materia de deportes

Artigo 109. Modificación da Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte.

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte:

Un. Modifícase o artigo 8 nas súas letras o) e r), que pasan a te-lo seguinte contido:

«o) Autoriza-la inscrición das sociedades anónimas deportivas no Rexistro de Asociacións Deportivas, inscribi-la adquisición e o alleamento de participacións significativas no seu accionariado e autoriza-la adquisición dos seus valores nos termos sinalados no artigo 22.2.»

«r) Velar pola efectiva aplicación desta lei e demais normas que a desenvolvan, exercitando para o efecto as accións que proceden así como calquera outra facultade atribuída legal ou regulamentariamente que persiga o cumprimento dos fins e obxectivos sinalados na presente norma.»

Dous. Modifícase o artigo 20 no seu parágrafo primeiro, que pasa a te-lo seguinte contido:

«1. As sociedades anónimas deportivas e os clubs que participen nunha competición profesional deberán inscribirse, de conformidade co que sinala o artigo 15, no rexistro de asociacións deportivas correspondente e na federación respectiva.

A certificación acreditativa do asento de inscrición dunha sociedade anónima deportiva no Rexistro de Asociacións Deportivas deberáselle xuntar á solicitude de inscrición desta no Rexistro Mercantil.»

Tres. Modifícase o artigo 21 no seu parágrafo terceiro, que pasa a te-lo seguinte contido:

«3. O capital das sociedades anónimas deportivas estará representado por accións nominativas.»

Catro. O artigo 22 pasa a quedar redactado como segue:

«1. Toda persoa física ou xurídica que adquira ou allee unha participación significativa nunha sociedade anónima deportiva deberalle comunicar, nos termos que se establezan regulamentariamente, ó Consello Superior de Deportes o alcance, prazo e condicións da adquisición ou alleamento.

Entenderase por participación significativa nunha sociedade anónima deportiva aquela que comprenda accións ou outros valores convertibles nelas ou que poidan dar dereito directa ou indirectamente á súa adquisición ou subscrición de maneira que o adquirente pase ou deixe de ter, xunto cos que xa posúa, unha participación no capital da sociedade igual ou múltiplo do cinco por cento.

2. Toda persoa física ou xurídica que pretenda adquirir accións dunha sociedade anónima deportiva ou valores que poidan dar dereito directa ou indirectamente á súa subscrición ou adquisición de maneira que, unidos ós que posúa, pase a posuír unha participación no total dos dereitos de voto da sociedade igual ou superior ó vintecinco por cento, deberá obter autorización previa do Consello Superior de Deportes.

O Consello Superior de Deportes só poderá denegar-la autorización nos casos sinalados no artigo seguinte. Se non recaer resolución expresa no prazo de tres meses desde a recepción da solicitude entenderase concedida a autorización.

3. Para os efectos previstos neste artigo, consideraranse posuídas ou adquiridas por unha mesma persoa física ou xurídica:

a) As accións ou outros valores posuídos ou adquiridos polas entidades pertencentes ó seu mesmo grupo tal e como este se define no artigo 4

da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores;

b) As accións ou outros valores posuídos ou adquiridos polas demais persoas que actúen en nome propio pero por conta daquela, de forma concertada ou formando con ela unha unidade de decisión.

Entenderase, agás proba en contrario, que actúan por conta dunha persoa xurídica ou de forma concertada con ela os membros do seu órgano de administración.

En todo caso terase en conta tanto a titularidade dominical das accións e demais valores como os dereitos de voto que se desfruten en virtude de calquera título.»

Cinco. O artigo 23 queda redactado como segue:

«1. As sociedades anónimas deportivas e os clubs que participen en competicións profesionais de ámbito estatal non poderán participar directa ou indirectamente no capital doutra sociedade anónima deportiva que tome parte na mesma competición profesional ou, sendo distinta, pertenza á mesma modalidade deportiva.

2. Ningunha persoa física ou xurídica que directa ou indirectamente posúa unha participación nos dereitos de voto nunha sociedade anónima deportiva igual ou superior ó cinco por cento poderá posuír directa ou indirectamente unha participación igual ou superior ó dito cinco por cento noutra sociedade anónima deportiva que participe na mesma competición profesional ou, sendo distinta, pertenza á mesma modalidade deportiva.

3. Tampouco poderán adquirirse accións dunha sociedade anónima deportiva ou outros valores que directa ou indirectamente poidan dar dereito á súa subscripción ou adquisición cando diso poida producirse o efecto de adulterar, desvirtuar ou alteralo normal desenvolvemento da competición profesional na que a sociedade participe.

4. Toda adquisición de accións dunha sociedade anónima deportiva ou de valores que dean dereito á súa subscripción ou adquisición que se faga incumprindo o establecido nos parágrafos anteriores será nula de pleno dereito.

5. As sociedades anónimas deportivas deberán remitir ó Consello Superior de Deportes e á liga profesional correspondente información relativa á titularidade dos seus valores coa periodicidade e extensión que se determine regulamentariamente.

6. As sociedades anónimas deportivas deberán permitilo exame do libro rexistro de accións nominativas ó Consello Superior de Deportes por requirimento deste e estarán obrigadas a actualizalo inmediatamente despois de que teñan coñecemento da sucesión na titularidade das súas accións.»

Seis. Modifícase o artigo 24, que queda redactado como segue:

«1. O órgano de administración das sociedades anónimas deportivas será un consello de administración composto polo número de membros que determinen os estatutos.

2. Non poderán formar parte do consello de administración:

a) As persoas sinaladas na Lei de sociedades anónimas e demais normas de xeral aplicación;

b) Os que nos últimos cinco anos fosen sancionados por unha infracción moi grave en materia deportiva;

c) Os que estean ó servizo de calquera Administración pública ou sociedade no capital da cal participe algunha Administración pública sempre que a actividade do órgano ou unidade á que estean adscritos estea relacionada coa das sociedades anónimas deportivas;

d) Os que teñan ou tivesen nos dous últimos anos a condición de alto cargo da Administración xeral do Estado e das entidades de dereito público vinculadas ou dependentes dela, nos termos sinalados no artigo 1.2 da Lei 12/1995, do 12 de maio, sempre que a actividade propia do cargo teña relación coa das sociedades anónimas deportivas.

3. Os membros do Consello de Administración e os que exerzan cargos directivos nunha sociedade anónima deportiva non poderán exercer cargo ningún noutra sociedade anónima deportiva que participe na mesma competición profesional ou, sendo distinta, pertenza á mesma modalidade deportiva.»

Sete. Modifícase o artigo 26, que pasa a telo seguinte contido:

«1. As sociedades anónimas deportivas que contén con varias seccións deportivas levarán unha contabilidade que permita diferenciar as operacións referidas a cada unha delas con independencia da súa integración nas contas anuais da sociedade.

Sen prexuízo da aplicación do artigo 200 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, na memoria deberá especificarse, se é o caso, a distribución do importe neto da cifra de negocios correspondentes ás actividades propias de cada sección deportiva da sociedade.

Regulamentariamente determinaranse as normas específicas e os modelos ós que deberán axustarse as contas das sociedades anónimas deportivas así como a frecuencia e o alcance da información periódica que lle deban remitir ó Consello Superior de Deportes.

2. As sociedades anónimas deportivas deberán remitir ó Consello Superior de Deportes e á liga profesional correspondente o informe de auditoría das contas anuais e o informe de xestión antes do depósito das devanditas contas no Rexistro Mercantil.

3. Ademais do disposto no parágrafo anterior e na lexislación aplicable ás sociedades anónimas, o Consello Superior de Deportes, de oficio ou por petición da liga profesional correspondente, poderá esixilo sometemento dunha sociedade anónima deportiva a unha auditoría complementaria realizada por auditores por el designados co alcance e o contido que se determine no correspondente acordo.»

Oito. Modifícase o artigo 27, que terá un único parágrafo co seguinte contido:

«Os créditos por préstamos feitos polos accionistas, conselleiros e demais administradores dunha sociedade anónima deportiva a favor desta terán a consideración de subordinados respecto dos demais nos que a sociedade figure como debedora.»

Nove. Modifícase o número 6 do artigo 48, que queda redactado como segue:

«6. O Comité Paralímpico Español ten a mesma natureza e exerce funcións análogas ás que se refi-

ren os números anteriores respecto dos deportistas con discapacidades físicas, sensoriais, psíquicas e cerebrais. En atención ó seu obxecto, natureza e funcións no ámbito deportivo declárase de utilidade pública.»

Dez. Engadir un novo número 7 ó artigo 48, coa seguinte redacción:

«7. As disposicións reguladoras do réxime tributario do Comité Olímpico Español serán igualmente aplicables ó Comité Paralímpico Español.»

Once. Introdúcese un número 3 no artigo 49, coa seguinte redacción:

«3. A explotación ou utilización, comercial ou non comercial, do emblema ou símbolos, as denominacións "Xogos Paralímpicos", "Paralimpiadas" e "Comité Paralímpico", e de calquera outro signo de identificación que por similitude se preste a confusión con eles, queda reservada en exclusiva ó Comité Paralímpico Español. Ningunha persoa xurídica, pública ou privada, pode utilizarlos ditos emblemas e denominacións sen autorización do Comité Paralímpico Español.»

Doce. O título V pasa a denominarse «O Comité Olímpico e o Comité Paralímpico Españóis».

Trece. Modifícase o artigo 76 nos seus parágrafos primeiro, letra e) e sexto e engádese un novo parágrafo sétimo:

«e) Os comportamentos, actitudes e xestos agresivos e antideportivos de xogadores, cando se dirixan ó árbitro, a outros xogadores ou ó público, así como as declaracións públicas de directivos, administradores de feito ou de dereito de clubs deportivos e sociedades anónimas deportivas, técnicos, árbitros e deportistas que inciten os seus equipos ou os espectadores á violencia.»

«6. Consideraranse infraccións moi graves en materia de sociedades anónimas deportivas as seguintes:

a) A adquisición de accións ou valores dunha sociedade anónima deportiva de maneira que se pase a ter máis do vinte e cinco por cento dos dereitos de voto dela sen obte-la autorización expresa ou presunta do Consello Superior de Deportes ou a adquisición de accións ou valores dunha sociedade anónima deportiva en contra da prohibición establecida no artigo 23.2 desta lei.

b) O incumprimento do deber de presenta-lo informe de auditoría das contas anuais ou o informe de xestión nos prazos e nos termos establecidos nesta lei.

c) A negativa, obstrucción ou resistencia ó exame por parte do Consello Superior de Deportes do libro rexistro de accións nominativas.

d) A negativa, obstrucción ou resistencia ó sometemento ás auditorías que fosen acordadas polo Consello Superior de Deportes segundo o disposto no artigo 26.3 desta lei.

A responsabilidade polas infraccións ás que se refire a letra a) deste artigo recaerá sobre o adquirente ou adquirentes e os que actúen concertadamente con eles; nas infraccións sinaladas nos restantes números a responsabilidade recaerá na sociedade anónima deportiva e no administrador ou administradores ós que se lles imputa o incumprimento, a negativa, obstrucción ou resistencia.»

«7. Consideraranse infraccións graves en materia de sociedades anónimas deportivas o incumprimento do deber de comunicación da adquisición e alleamento de participacións significativas dunha sociedade anónima deportiva así como o atraso inxustificable no cumprimento do deber de actualizalo libro rexistro de accións nominativas nos termos sinalados no artigo 23.6.

A responsabilidade polas infraccións relacionadas neste parágrafo recaerá, no primeiro caso, sobre a persoa ou persoas obrigadas a comunicala adquisición ou alleamento e, no segundo, sobre a sociedade anónima deportiva e o administrador ou administradores ós que se lles impute o incumprimento, a negativa, obstrucción ou resistencia.»

Catorce. Engádenselle tres novos parágrafos ó artigo 79 co seguinte teor:

«4. A comisión de infraccións moi graves en materia de sociedades anónimas deportivas imporará as seguintes sancións:

a) Multa pecuniaria de contía comprendida entre 25.000.000 e 75.000.000 pesetas.

b) Se se trata da infracción sinalada na letra a) do artigo 76.6, a suspensión dos dereitos políticos das accións ou valores adquiridos; esta medida poderá adoptarse con carácter cautelar tan pronto como se incoe o expediente sancionador.»

«5. A comisión da infracción grave en materia de sociedades anónimas deportivas prevista no artigo 76.7 imporará a sanción de multa pecuniaria de contía comprendida entre 1.000.000 e 25.000.000 pesetas.

A competencia para impo-las sancións previstas neste parágrafo e no anterior corresponderalle ó presidente do Consello Superior de Deportes e as resolucións que dicte nesta materia porán fin á vía administrativa.»

6. Cando uns mesmos feitos impliquen unha infracción tipificada nesta lei e na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, aplicarase esta última tanto na configuración, cualificación e graduación da infracción coma na contía da sanción e a competencia para a impor.»

Quince. Engádeselle un novo parágrafo quinto á disposición adicional sétima:

«5. Os clubs deportivos que se amparen na presente disposición axustarán a contabilidade das súas seccións deportivas profesionais ás normas que regulan, ou no futuro poidan regular, a das sociedades anónimas deportivas e estarán sometidas ás mesmas obrigas que se establezan para estas conforme o artigo 26.1 desta lei respecto á información periódica que lle deben remitir ó Consello Superior de Deportes.»

Dezaseis. Derrógase a disposición adicional décimo primeira, que queda sen contido.

Dezasete. Engádese unha disposición transitoria sexta co seguinte contido:

«Disposición transitoria sexta.

1. Transcorridos tres anos desde a entrada en vigor da modificación da Lei 10/1990, do 15 de outubro, do deporte, efectuada pola Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, as sociedades anónimas deportivas que cumprisen con tódalas obrigas establecidas nela e que non fosen sancionadas por

algunha das infraccións previstas no artigo 76.6 da citada lei, poderán solicita-la admisión a negociación das súas accións nas bolsas de valores.

2. En relación coas sociedades anónimas deportivas, as accións das cales, de conformidade co previsto no número anterior, fosen admitidas a cotización nalguna bolsa de valores, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá esixi-la realización das auditorías complementarias que estime necesarias nos termos establecidos no artigo 26.3 desta lei.

3. O ministro de Economía e Facenda e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, regulará as especialidades que poidan concorrer en relación co alcance e a frecuencia da información que as sociedades anónimas deportivas que coticen en bolsa deberán facer pública.»

Dezaioito. Engádesse unha nova disposición derradeira quinta, coa seguinte redacción:

«Disposición derradeira quinta.

1. Unha vez transcorrido o prazo a que fai referencia o número primeiro da disposición transitoria sexta da presente lei, as disposicións vixentes en materia de sociedades anónimas resultarán directamente aplicables ás sociedades anónimas deportivas en canto non contraríen as especialidades que nesta lei se establecen.

2. No suposto de confluencia de competencias do Consello Superior de Deportes e da Comisión Nacional do Mercado de Valores, as ditas entidades poderán coordinar-las súas actuacións tanto no referente á recepción de información coma no relativo a aquelas outras materias que así o requiran, de maneira que se cumpran de forma máis eficaz os obxectivos e fins de cada unha delas.»

Dezanove. Engádesse unha disposición derradeira sexta co seguinte contido:

«Disposición derradeira sexta.

Regulamentariamente, regularase o funcionamento do Rexistro de Asociacións Deportivas e as seccións que nel deban crearse así como o Rexistro de Participacións Significativas en Sociedades Anónimas Deportivas.»

CAPÍTULO VIII

Acción administrativa en materia de sanidade

Artigo 110. *Modificación da Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento.*

Dáselle unha nova redacción ó número 1 do artigo 22 da Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento, que queda redactado como segue:

«1. O Ministerio de Sanidade e Consumo, por razóns sanitarias obxectivas, poderá suxeitar a reservas singulares a autorización das especialidades farmacéuticas que así o requiran pola súa natureza ou características, así como as condicións xerais de prescrición e dispensación delas ou as específicas do sistema nacional de saúde.»

Artigo 111. *Fundacións públicas sanitarias.*

1. De acordo co establecido na Lei 15/1997, do 25 de abril, sobre habilitación de novas formas de xestión do sistema nacional de saúde, para a xestión e admi-

nistración dos centros, servicios e establecementos sanitarios de protección da saúde ou de atención sanitaria ou sociosanitaria poderá crearse algunha das entidades de natureza ou titularidade pública admitidas en dereito e, entre elas, as fundacións públicas sanitarias, que se regulan polas disposicións contidas no presente artigo, polo que se refire ó ámbito do Instituto Nacional da Saúde, e pola normativa específica de cada comunidade autónoma, no referente ás fundacións públicas sanitarias que se poidan crear nos seus respectivos ámbitos territoriais.

2. As fundacións públicas sanitarias son organismos públicos, adscritos ó Instituto Nacional da Saúde, que se rexerán polas disposicións contidas neste artigo.

3. A constitución, modificación e extinción das fundacións públicas sanitarias, así como os seus correspondentes estatutos, serán aprobados por acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de Sanidade e Consumo. O proxecto de acordo xuntaráse o plan inicial de actuación ó que se refire o número seguinte.

4. O plan inicial de actuación das fundacións públicas sanitarias será aprobado pola presidencia executiva do INSALUD, e incluírá os seguintes extremos:

- a) Os obxectivos que a entidade deba alcanzar.
- b) Os recursos humanos, financeiros e materiais precisos para o seu funcionamento.

5. O persoal ó servizo das fundacións públicas sanitarias, con carácter xeral, rexerese polas normas de carácter estatutario, relativas ó persoal de institucións sanitarias da Seguridade Social.

Así mesmo, poderá incorporarse persoal que teña vinculación de carácter funcional ou laboral, ó que lle será de aplicación a súa propia normativa.

6. O persoal directivo, que se determinará nos estatutos da entidade, poderá contratarse conforme o réxime laboral de alta dirección, previsto no Real decreto 1382/1985, do 1 de agosto. Se a designación recae en quen teña vinculación como persoal estatutario fixo ou funcionario de carreira, poderá efectuarse nomeamento a través do sistema de libre designación.

7. O réxime de contratación respectará, en todo caso, os principios de publicidade e libre concorrência, e rexerese polas previsións contidas ó respecto na legislación de contratos das Administracións públicas.

8. As fundacións públicas sanitarias disporán do seu propio patrimonio e poderán ter bens adscritos pola Administración xeral do Estado ou pola Tesourería Xeral da Seguridade Social.

Polo que respecta ós bens inmobles do patrimonio da Seguridade Social que se lles adscriban, serán obxecto de administración ordinaria polas fundacións públicas sanitarias; para eses efectos atribúenselle-los mesmos dereitos e obrigas que ás entidades xestoras da Seguridade Social.

No que respecta ó seu propio patrimonio poderán adquirir a título oneroso ou gratuíto, posuír, arrendar bens e dereitos de calquera clase, que quedarán afectados ó cumprimento dos seus fins. As adquisicións de bens inmobles, así como os alleamentos de bens inmobles propios, requirirán o previo informe favorable da presidencia executiva do Instituto Nacional da Saúde.

9. Os recursos económicos das fundacións públicas sanitarias poderán provir de calquera das fontes previstas no artigo 65.1 da Lei 6/1997, sobre organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

10. O réxime orzamentario, económico-financiero, de contabilidade, intervención e de control financeiro, será o establecido na Lei xeral orzamentaria para as entidades públicas empresariais.

11. As fundacións públicas sanitarias rexeranse no non previsto no presente artigo polo disposto para as entidades públicas empresariais na Lei 6/1997, sobre organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.

Disposición adicional primeira. *Modificación da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.*

Un. No número 1 do artigo 9 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, suprímese a expresión:

«....., e obtido dictame favorable dun actuario sobre a suficiencia do seu sistema financeiro e actuarial,»

Dous. Dáselle nova redacción ó guión quinto do parágrafo cuarto da disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións:

«A contía do dereito de rescate non poderá ser inferior ó valor de realización dos activos que representen o investimento das provisións técnicas correspondentes. Se existise déficit na cobertura das devanditas provisións, tal déficit non será repercutible no dereito de rescate, agás nos casos que regulamentariamente se determinen. O importe do rescate deberalle ser aboado directamente á nova aseguradora ou ó fondo de pensións no que se integre o novo plan de pensións.»

Disposición adicional segunda. *Integración no réxime xeral da Seguridade Social do persoal da Comunidade Foral e das entidades locais de Navarra.*

Autorízase o Goberno para que proceda, no prazo de seis meses, á integración no réxime xeral da Seguridade Social, e nos termos que regulamentariamente se establezan, do persoal da Administración da Comunidade Foral e das entidades locais de Navarra excluído da extinguida Mutualidade Nacional de Previsión da Administración Local a teor do previsto no número 1 da disposición adicional terceira da Lei 11/1960, do 12 de maio, na redacción dada pola disposición adicional do Real decreto legislativo 781/1986, do 18 de abril, polo que se aproba o texto refundido das disposicións legais vixentes en materia de réxime local.

Disposición adicional terceira. *Modificación do texto refundido da Lei de procedemento laboral, aprobado polo Real decreto legislativo 2/1995, do 7 de abril.*

O número 2 do artigo 241 do texto refundido da Lei de procedemento laboral, aprobado polo Real decreto legislativo 2/1995, do 7 de abril, queda redactado da forma seguinte:

«2. En todo caso, o prazo para reclama-lo cumprimento das obrigas de entregar sumas de diñeiro será dun ano. Non embargante, cando se trate do pagamento de prestacións xornalísticas da Seguridade Social, o prazo para insta-la execución será o mesmo có fixado nas leis substantivas para o exercicio da acción para o recoñecemento do dereito á prestación de que se trate ou será imprescritible se o dito dereito tivese este carácter en tales leis.

Se a entidade xestora ou colaboradora da Seguridade Social procedese, por aplicación do artigo 126 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, ó pagamento das prestacións económicas

das que fose declarada responsable a empresa, poderá insta-la execución da sentenza nos prazos establecidos no parágrafo anterior contados a partir da data de pagamento por parte da entidade que anticipase a prestación.»

Disposición adicional cuarta.

Reforma da disposición adicional quinta, número 2, da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, que queda redactada como segue:

«2. Os recursos contra sentencias nas materias a que se refire o artigo 38 terán tramitación preferente tanto ante as audiencias provinciais como ante os tribunais superiores.

Nos procesos que comporten o lanzamento non se lle admitirán ó demandado os recursos de apelación e de casación, cando procedan, se non acreditada ó interpoñelos ter satisfeitas as rendas vencidas e as que consonte o contrato deba pagar adiantadas, ou se non as consigna xudicial ou notarialmente.

Se o arrendatario non cumprise o anterior, terase por firme a sentenza e procederase á súa execución, sempre que requirido polo xuíz ou tribunal que coñeza dos recursos non cumprise a súa obriga de pagamento ou consignación no prazo de cinco días.

Tamén se terá por deserto o recurso de casación ou apelación interposto polo arrendatario, calquera que sexa o estado en que se atope, se durante a súa substanciación deixar aquel de paga-los prazos que venzan ou os que deba adiantar. Sen embargo, o arrendatario poderá cautelarmente adiantar ou consigna-lo pagamento de varios períodos non vencidos, os cales se suxeitarán a liquidación unha vez firme a sentenza. En todo caso, o aboamento dos ditos importes non se entenderá novación contractual.»

Disposición adicional quinta. *Asistencia xurídica a sociedades mercantís estatais e fundacións con participación estatal.*

Un. Mediante a formalización do oportuno convenio, poderáselles encomendar ós avogados do Estado integrados no Servizo Xurídico do Estado a asistencia xurídica, consistente no asesoramento e a representación e defensa en xuízo das sociedades mercantís estatais así como das fundacións en que a dotación fose achegada, en todo ou en parte, polo Estado, polos seus organismos autónomos ou por entidades públicas.

Dous. No devandito convenio deberá preverse a contraprestación económica que terá que satisface-la sociedade ou fundación ó Estado, que se ingresará no Tesouro Público.

Disposición adicional sexta. *Cesión ás entidades locais de créditos hipotecarios concedidos polo Instituto Nacional da Vivenda.*

Cédenselles ás corporacións ou entes locais e ós organismos autónomos dependentes delas competentes en materia de vivenda os créditos hipotecarios que foron concedidos no seu día polo Instituto Nacional da Vivenda para financia-la construción de vivendas de protección oficial de promoción privada, realizada polas propias corporacións ou entes locais, de acordo coas leis do 19 de abril do 1939 e do 15 de xullo do 1954, subrogándose en consecuencia os ditos entes na posición xurídica do Estado respecto dos citados créditos.

Tódolos gastos motivados por operacións de cancelación e inscrición que requiran pagamentos a terceiros serán aboados polos devanditos entes.

Os recursos provenientes do retorno dos ditos créditos deberán reinvestirse na promoción pública de vivendas.

Disposición adicional sétima. *Fianzas de arrendamentos depositadas no antigo Instituto para a Promoción Pública da Vivenda.*

O Ministerio de Fomento aboaralles ás comunidades autónomas nun prazo máximo de vinte anos os compromisos financeiros pendentes derivados das fianzas de arrendamentos en réxime de concerto depositadas no antigo Instituto para a Promoción Pública da Vivenda (IPPV) e traspasadas ás comunidades autónomas en virtude dos reais decretos de traspaso de competencias en materia de vivenda.

Disposición adicional oitava. *Préstamos da extinguida Delegación Nacional de Educación Física e Deportes a entidades e clubs non profesionais.*

Condónanse as débedas pendentes derivadas dos préstamos outorgados pola extinguida Delegación Nacional de Educación Física e Deportes a entidades e clubs non profesionais, se o principal foi contraído con anterioridade ó 1 de abril do 1977, para o fomento da construción e mellora de instalacións e equipamentos deportivos, e se non foron incluídos en plans de saneamento de deportes profesionais.

Disposición adicional novena. *Prazo de adaptación de estatutos de fundacións.*

As fundacións que non adaptasen os seus estatutos á Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacións e de incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral, segundo establece o número 1 da súa disposición transitoria segunda, poderán facelo no prazo de dous anos, contado a partir da entrada en vigor da presente disposición.

Disposición adicional décima. *Programa do Fomento de Emprego.*

Durante 1999 continuará sendo de aplicación a disposición adicional sexta da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, en relación co artigo 44 da Lei 42/1994, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, no relativo ós traballadores discapacitados.

Disposición adicional décimo primeira. *Modificación da Lei 13/1982, do 7 de abril, de integración social de minusválidos.*

O artigo 38.1, segundo parágrafo, da Lei 13/1982, do 7 de abril, de integración social de minusválidos, queda redactado da seguinte maneira:

«De maneira excepcional, as empresas públicas e privadas poderán quedar exentas desta obriga, de forma parcial ou total, ben a través de acordos recollidos na negociación colectiva sectorial de ámbito estatal e, no seu defecto, de ámbito inferior, a teor do disposto no artigo 83, números 2 e 3, do Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei

do Estatuto dos traballadores, ben por opción voluntaria do empresario, debidamente comunicada á autoridade laboral, e sempre que en ámbolos supostos se apliquen as medidas alternativas que se determinen regulamentariamente.»

Disposición adicional décimo segunda. *Modificación da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

Engádesse un segundo parágrafo na disposición adicional sexta, «Funcionarios pertencentes ó réxime especial de Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado que presten servicios na Administración da Unión Europea», da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, coa seguinte redacción:

«O disposto no parágrafo anterior non lles será de aplicación a aqueles funcionarios que exerciten o dereito de transferencias establecido no artigo 11.2 do anexo VIII do Estatuto dos funcionarios das Comunidades Europeas, aprobado polo Regulamento 259/1968 do Consello, do 29 de febreiro, modificado polo Regulamento 571/1992 do Consello, do 2 de marzo, e ós que se refire o artigo 40 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, os cales causarán baixa na Mutualidade Xeral de Funcionarios Civís do Estado como mutualistas obrigados, sen prexuízo de que poidan mantene-la súa situación de alta voluntaria na dita mutualidade nas condicións que se establecen no artigo 10.4 da Lei 29/1975, do 27 de xuño, sobre Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado.»

Disposición adicional décimo terceira. *Prazo para a adaptación dos compromisos por pensións das empresas co seu persoal á disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.*

Para a adaptación dos compromisos por pensións das empresas co seu persoal á disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de plans e fondos de pensións, o prazo previsto nas disposicións transitorias décimo cuarta, número 1, e décimo quinta, números 1 e 2, da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, estenderase ata o 1 de xaneiro do ano 2001.

Disposición adicional décimo cuarta. *Modificación da Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados.*

Suprímese a letra b) do número 2 do artigo 15 da Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados.

Disposición adicional décimo quinta. *Modificación da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.*

Un. Modifícase a letra A) da táboa V da disposición adicional oitava da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, que queda redactada da seguinte forma:

«A) Indemnización básica (incluídos danos morais).

Día de baixa	Indemnización diaria — Pesetas
Durante a estancia hospitalaria Sen estancia hospitalaria:	8.000
Impeditivo (1)	6.500
Non impeditivo	3.500

(1) Enténdese por día de baixa impeditivo aquel en que a vítima está incapacitada para desenvolver-la súa ocupación ou actividade habitual.

Dous. A presente modificación entrará en vigor o 1 de xaneiro do 1999, sen que, para o dito ano, proceda a actualización na porcentaxe do índice xeral de prezos ó consumo correspondente ó ano natural inmediatamente anterior, que se aplicará ás restantes contías indemnizatorias do «Sistema para a valoración dos danos e perdas causados ás persoas en accidentes de circulación.»

Disposición adicional décimo sexta. *Modificación da Lei 70/1980, do 16 de decembro, pola que se modifican as datas de referencia para a formación dos censos xerais da nación e de renovación do padrón municipal de habitantes.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 70/1980, do 16 de decembro, pola que se modifican as datas de referencia para a formación dos censos xerais da nación e de renovación do padrón municipal de habitantes:

Un. O artigo 1 queda redactado da forma seguinte:

«1. O Instituto Nacional de Estatística formará os censos da poboación e da vivenda nos anos terminados en un, con referencia a unha data comprendida entre o 1 de marzo e o 31 de maio.

2. O mencionado instituto realizará igualmente os censos dos edificios e dos locais nos anos terminados en cero.»

Dous. O artigo 2 queda redactado da forma seguinte:

«A data concreta de referencia para a formación dos censos a que se refire o artigo anterior fixarase por real decreto.»

Tres. O artigo 3 queda redactado da forma seguinte:

«O Ministerio de Economía e Facenda dictará as disposicións necesarias para o desenvolvemento e cumprimento do que se dispón na presente lei.»

Catro. Queda suprimido o artigo 4.

Disposición adicional decimo sétima. *Xustificación do mantemento do dereito ó desfrute de bonificacións de cotas á Seguridade Social.*

No prazo dos tres meses seguintes á entrada en vigor da presente lei, as empresas que desfruten de bonificacións de cotas á Seguridade Social por aplicación das normas que a continuación se detallan deberán acreditar, ante o Instituto Nacional de Emprego, o mantemento do dereito a bonificación, achegando a documentación

xustificativa que determine o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais.

A non-acreditación do dereito ós indicados beneficios suporá a súa perda automática, a partir do mes seguinte en que vence o prazo de tres meses referidos no parágrafo anterior.

O establecido nesta disposición é aplicable ás bonificacións nadas e desfrutadas como consecuencia das seguintes normas:

Decreto 1293/1970, do 30 de abril, sobre emprego de traballadores maiores de 40 anos.

Decreto 1377/1975, do 12 de xuño, que modifica o Decreto 1293/1970, do 30 de abril, sobre emprego de traballadores maiores de 40 anos.

Real decreto 1445/1982, do 25 de xuño, que regula diversas medidas de fomento de emprego.

Real decreto 3239/1983, do 28 de decembro, sobre beneficios a empresas por contratación de traballadores maiores de 45 anos.

Real decreto 799/1985, do 25 de maio, polo que se incentiva a contratación de mozos e se estende esta medida a determinados programas e contratos vixentes.

Real decreto 1991/1984, do 31 de outubro, que regula o contrato a tempo parcial, o contrato de relevo e a xubilación parcial.

Real decreto 1194/1985, do 17 de xullo, polo que se acomodan ó abeiro do establecido na disposición adicional sétima da Lei 8/1980, do 10 de marzo, as normas sobre anticipación da idade de xubilación, como medida de fomento de emprego.

Lei 22/1992, do 30 de xullo, de medidas urxentes sobre o fomento de emprego e protección por desemprego.

Disposición adicional décimo oitava. *Seguros de crédito á exportación.*

O ministro de Economía e Facenda poderá autoriza-la Compañía Española de Seguros de Crédito á Exportación S.A. (CESCE) para que, co obxecto de conseguir unha xestión máis eficiente da carteira global que asegure en nome propio e por conta do Estado no crédito á exportación, poida allear, ceder e constituír dereitos, total ou parcialmente, sobre os créditos fronte a terceiros que se deriven da cobertura por conta do Estado de calquera tipo de crédito á exportación. Para tal efecto, poderá autoriza-la conclusión por CESCE de operacións de titulización ou de calquera outra índole, sempre que estas supoñan unha diminución no risco contraído ou unha mellora na rendibilidade da citada carteira xestionada pola compañía en nome propio e por conta do Estado. En calquera caso, a realización deste tipo de operacións terá en conta os dereitos de terceiros na parte dos créditos non asegurada e no risco non vencido.

Disposición adicional décimo novena. *Modificación da Lei 11/1997, do 24 de abril, de envases e residuos de envases.*

Un. Engádeselle un número 4 ó artigo 10, coa seguinte redacción:

«4. Para efectos de facilita-lo control e seguimento das obrigas establecidas no artigo 10.1 desta lei, nas facturas que emitan os envasadores polas transaccións comerciais de produtos envasados postos no mercado a través de sistemas integrados de xestión de residuos en envases e envases usados, deberase identifica-la contribución efectuada ós ditos sistemas de maneira claramente diferenciada do resto dos conceptos que integren a dita

factura. A citada achega deberá identificarse produto a produto, non incluíndose no prezo unitario.

Non embargante, nas facturas correspondentes a produtos envasados nos que o valor conxunto da achega ó sistema integrado de xestión en relación co prezo final non supere o 1 por 100, os envasadores poderán limitarse a identificar por separado soamente o importe global da contribución ós ditos sistemas polos produtos envasados ós que se refiran as citadas facturas.

En calquera caso, cando o importe da contribución ós sistemas integrados de xestión non conste na factura, presumirase, agás proba en contrario, que a achega devengada polos produtos envasados que comprende non foi satisfeita.

Os envasadores facilitarán calquera tipo de actuación que leven a cabo os sistemas integrados de xestión para comproba-la cantidade e tipoloxía de produtos envasados postos no mercado por aqueles a través dos ditos sistemas.

Os sistemas integrados de xestión deberán respecta-los principios de confidencialidade e intimidade mercantil en relación con calquera información que coñezan como consecuencia das actuacións sinaladas no parágrafo anterior.»

Dous. Engádeselle unha letra h) ó número 2 do artigo 19, redactada nos seguintes termos:

«h) O incumprimento polos envasadores das obrigas establecidas no número 4 do artigo 10.»

Tres. O disposto nesta disposición será aplicable a partir do 1 de abril do 1999.

Disposición adicional vixésima. Modificación da Lei 13/1998, do 4 de maio, de ordenación do mercado de tabacos e normativa tributaria.

Modifícase a Lei 13/1998, do 4 de maio, de ordenación do mercado de tabacos e normativa tributaria, engadindo os parágrafos que a continuación se indican:

Un. As letras b) e c) do número 2 do número tres do artigo 7, quedan redactadas da seguinte forma:

«b) A discriminación polos expendedores en vitrinas ou escaparates de produtos, marcas ou fabricantes, así como a identificación externa mediante logotipos, rótulos ou elementos identificativos de fabricantes, marquistas ou distribuidores concretos e a publicidade no exterior do establecemento das súas marcas ou produtos.

c) A ausencia reiterada, nos puntos de venda con recarga, de existencias dos elaborados de tabaco máis demandados, así como a identificación no exterior do establecemento en que se encontre situado o punto de venda mediante logotipos, rótulos ou elementos identificativos de fabricantes, marquistas ou distribuidores e a publicidade no exterior do establecemento das súas marcas ou produtos.»

Dous. Engádeselle unha letra e) ó número 3 do punto tres do artigo 7, coa seguinte redacción:

«e) Igualmente, considerarase infracción deste carácter a venda de tabaco sen a debida autorización administrativa, cando non constituía delito ou infracción administrativa de contrabando segundo a súa lexislación específica. Entenderase tamén incluído neste suposto o almacenamento non autorizado de elaborados de tabaco con destino á súa venda. Presumirase que tal destino existe cando

os elaborados estivesen situados nun establecemento mercantil aberto ó público ou da actitude e conducta do seu posuidor se deducise patentemente o ofrecemento ó público para a súa venda.»

Tres. Engádeselle unha letra e) ó número catro do artigo 7 coa seguinte redacción:

«e) As infraccións a que se refire a alínea e) do número 3 do punto tres do presente artigo sancionaranse con multa de ata 500.000 pesetas, respondendo solidariamente, xunto co suxeito infractor, o titular do establecemento en que a infracción se realizase se aquel fose o seu empregado ou dependente ou se se cometese co seu coñecemento.»

Disposición adicional vixésimo primeira. Modificación do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.

Incorpórase a seguinte disposición adicional vixésimo oitava ó texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, coa redacción seguinte:

«Disposición adicional vixésimo oitava.

As cotizacións efectuadas pola entidade xestora pola continxencia de xubilación, conforme o previsto no número 2 do artigo 218 desta lei, terán efecto para o cálculo da base reguladora da pensión de xubilación e porcentaxe aplicable a aquela. En ningún caso as ditas cotizacións terán validez e eficacia xurídica para acreditarlo período mínimo de cotización esixido no artigo 161.1.b) desta lei, que, de conformidade co disposto no artigo 215.1.3, debeu quedar acreditado no momento da solicitude do subsidio por desemprego para maiores de 52 anos.»

Disposición adicional vixésimo segunda. Escala de científicos titulares do Consello Superior de Investigacións Científicas.

Dentro das escalas de persoal científico investigador do Consello Superior de Investigacións Científicas, a escala de colaboradores científicos pasará a se denominar escala de científicos titulares.

Tódalas referencias á escala de colaboradores científicos contidas nas disposicións normativas vixentes quedarán substituídas pola nova denominación de escala de científicos titulares.

Disposición adicional vixésimo terceira. Extensión dos beneficios do Real decreto-lei 11/1998, do 4 de setembro.

Poderán acollerse ós beneficios do Real decreto-lei 11/1998, do 4 de setembro, as sociedades cooperativas que substitúan, nos termos previstos nel, a socios traballadores ou socios de traballo durante os períodos de descanso por maternidade, adopción e acollemento, con independencia do réxime de afiliación á Seguridade Social no que estivesen incluídos os socios traballadores substituídos, sempre que os contratos de interinidade se subscriban con traballadores desempregados.

Disposición adicional vixésimo cuarta. *Modificación da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa.*

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa.

Un. Engádeselle un sexto parágrafo á disposición adicional cuarta, «Recursos contra determinados actos, resolucións e disposicións», redactado nos seguintes termos:

«Os actos administrativos non susceptibles de recurso ordinario dictados pola Comisión Nacional de Enerxía e as resolucións do ministro de Industria e Enerxía que resolven recursos ordinarios contra actos dictados pola Comisión Nacional de Enerxía, así como as disposicións dictadas pola citada entidade, directamente, en única instancia, ante a Sala do Contencioso-Administrativo da Audiencia Nacional.»

Dous. A disposición adicional quinta terá a redacción seguinte:

«Disposición adicional quinta. *Modificación do texto refundido da Lei de procedemento laboral.*

O artigo 3 do texto refundido da Lei de procedemento laboral, aprobado polo Real decreto legislativo 2/1995, do 7 de abril, queda redactado como segue:

1. Non coñecerán os órganos xurisdiccionais da orde social:

a) Da tutela dos dereitos de liberdade sindical e do dereito a folga relativa ós funcionarios públicos e ó persoal ó que se refire o artigo 1.3.a) do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores.

b) Das resolucións dictadas pola Tesourería Xeral da Seguridade Social en materia de xestión recadatoria ou, se é o caso, polas entidades xestoras no suposto de cotas de recadación conxunta, así como das relativas ás actas de liquidación e de infracción.

c) Das pretensións que versen sobre a impugnación das disposicións xerais e actos das administracións públicas suxeitos ó dereito administrativo en materia laboral, agás os que se expresan no número seguinte.

2. Os órganos xurisdiccionais da orde social coñecerán das pretensións sobre:

a) As resolucións administrativas relativas á imposición de calquera sanción por todo tipo de infraccións de orde social, coas excepcións previstas na letra b) do número 1 deste artigo.

b) As resolucións administrativas relativas á regulación de emprego e á actuación administrativa en materia de traslados colectivos.

3. No prazo de nove meses desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno remitirá ás Cortes xerais un proxecto de Lei para incorporar á Lei de procedemento laboral as modalidades e especialidades procesais correspondentes ós supostos do anterior número 2. A dita lei determinará a data de entrada en vigor da atribución á xurisdicción da orde social das materias comprendidas no número 2 deste artigo.»

Tres. A disposición derradeira terceira terá a redacción seguinte:

«Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor ós cinco meses da súa publicación no Boletín Oficial del Estado, sen prexuízo do establecido na disposición adicional quinta.»

Disposición adicional vixésimo quinta. *Réxime de previsión dos médicos de asistencia médico-sanitaria e de accidentes de traballo.*

O Goberno, no prazo de seis meses, presentará, ante a Comisión de Economía, Comercio e Facenda do Congreso dos Deputados, un informe relativo ás orixes, evolución e posibles solucións á situación pola que a través o réxime de previsión dos médicos de asistencia médico-sanitaria e de accidentes de traballo, rango da norma pola que deban articularse as ditas solucións, custos de integración no sistema e suxeito responsable.

Disposición adicional vixésimo sexta. *Procedemento para a deducción de débedas de determinados entes públicos.*

1. As débedas de dereito público firmes, vencidas, líquidas e esixibles que os entes territoriais, organismos autónomos, a Seguridade Social e as demais entidades de dereito público, as actividades das cales non se rexa polo ordenamento xurídico privado, teñan coa Facenda pública poderán deducirse das retencións sobre as cantidades que a Administración do Estado lles deba transferir ás referidas entidades.

2. A competencia para dicta-la resolución en que se acorde a extinción de débedas mediante retención con cargo ás cantidades que a Administración do Estado lle deba transferir á correspondente entidade debedora correspóndelle ó director do Departamento de Recadación da Axencia tributaria, quen a poderá delegar.

3. O inicio do procedemento determinará a suspensión do procedemento de cobranza das débedas a que este se refire, con efectos desde a data do acordo ata que se produza a retención.

4. A extinción das débedas obxecto do procedemento de deducción por retención terá lugar cando se produza a retención e polo importe concorrente.

As débedas obxecto do procedemento de deducción anteriormente descrito devengarán o xuro legal que corresponda desde a data de ingreso en período voluntario das débedas ata a data en que se practique a retención.

5. Entrementes non se desenvolva regulamentariamente o procedemento previsto para a deducción por retención previsto no presente artigo, aplicarase supletoriamente, en todo o que non resulte contrario a este, o previsto no artigo 65.4 do Regulamento xeral de recadación para a compensación de oficio de débedas de entidades públicas con cargo ás cantidades correspondentes que a Administración do Estado lles deba transferir a aquelas.

Disposición adicional vixésimo sétima. *Estudio sobre financiamento local de determinados municipios.*

Ó longo de 1999, o Ministerio de Economía e Facenda elaborará un estudo sobre as disfuncións de financiamento local daqueles municipios nos que o territorio estea ocupado en máis de dous tercios por terreos ou instalacións de titularidade pública non municipal, como instalacións militares ou parques naturais e, por iso, exento do pagamento de impostos locais, para os efectos de determina-la posible adopción de medidas compensatorias na próxima reforma da Lei reguladora das facendas locais.

Disposición adicional vixésimo oitava. *Axencia Estatal de Administración Tributaria.*

Primeiro. O Goberno, no prazo dun mes a partir da entrada en vigor desta lei, presentará ante as Cortes Xerais a formulación xeral das directrices e os obxectivos da Axencia Estatal de Administración Tributaria proxectados para o ano 1999, así como o balance das establecidas para 1998.

Segundo. Igualmente, o Goberno, a través dos órganos competentes da Axencia Estatal de Administración Tributaria, impulsará a continuación e potenciación da política de negociación en materia de recursos humanos, cos órganos de representación que a normativa legal establece como marco de negociación, sen prexuízo das posibles canles de diálogo que se establezan con outros colectivos ou asociacións profesionais para o mellor funcionamento da axencia, e, consecuentemente, logralo mellor servizo ós cidadáns a través do cumprimento dos seus obxectivos.

As retribucións do persoal funcionario e laboral da axencia axustaranse ó disposto nas leis anuais de orzamentos para o persoal ó servizo dos entes públicos.

A política de provisión de postos de traballo garantirá que as retribucións obtidas polos funcionarios se adecuen ós cometidos e responsabilidades asumidas por eles dentro do ámbito de funcións que lles atribúa o marco normativo vixente.

A Axencia Estatal de Administración Tributaria participa de maneira fundamental no desenvolvemento dunha función pública de especial relevancia: a loita contra a fraude fiscal. Neste ámbito de actuación realiza, xunto con outros órganos do Ministerio de Economía e Facenda, a prestación de servizos públicos tales como a información e asistencia ós contribuíntes no cumprimento das súas obrigas fiscais procurando o maior cumprimento espontáneo delas.

Este servizo debe continuar caracterizándose polo pleno respecto ós dereitos e ás garantías dos contribuíntes que participen nos procedementos tributarios, e na eficacia das súas estratexias e actuacións.

Cuarto. A Axencia Estatal de Administración Tributaria, para garanti-lo mellor cumprimento dos seus fins e con atención ó principio de eficacia, articulará as medidas oportunas para o desenvolvemento da carreira profesional dos integrantes das especialidades do corpo de xestión da Facenda pública. Para iso, desenvolverá medidas que permitan, de maneira paulatina, a mobilidade horizontal dos integrantes do mencionado corpo entre as distintas áreas funcionais da axencia.

Quinto. 1. Malia o anterior, nun prazo de seis meses desde a entrada en vigor da presente lei, o Goberno remitirá ás Cortes xerais un proxecto de lei mediante o cal se creará o corpo técnico de Facenda como corpo pertencente ó grupo B dos previstos no artigo 25 da Lei 30/1984 e adscrito á Axencia Estatal de Administración Tributaria.

2. Na súa relación de postos de traballo, a Axencia Estatal de Administración Tributaria adscribirá ós funcionarios pertencentes ó corpo técnico de Facenda aqueles postos acordados coa súa categoría que tivesen asignadas as funcións de xestión, inspección e recadación do sistema tributario estatal e do sistema alfandegueiro, de conformidade co establecido na Lei xeral tributaria.

3. Os funcionarios do corpo de xestión da Facenda pública que estean en posesión da especialidade de xestión e liquidación, xestión alfandegueira, subinspectores de tributos e xestión recadatoria, integraranse no corpo técnico de Facenda.

4. Declararanse a extinguir as especialidades de xestión e liquidación, xestión alfandegueira, subinspectores de tributos e xestión recadatoria do corpo de xestión

da Facenda pública, se ben deberá valorarse a antigüidade dos funcionarios nelas nos procesos de provisión dos postos de traballo das distintas áreas funcionais no futuro corpo técnico de Facenda.

5. O corpo técnico de Facenda contará con diferentes especialidades que se recollerán na súa lei de creación.

6. Deberanse establecer os mecanismos adecuados para posibilitar a integración no corpo técnico de Facenda dos funcionarios do corpo de xestión da Facenda pública que estean en posesión das especialidades de contabilidade e de xestión catastral.

7. No proxecto de lei a que se refire o número 1 deste número creárase así mesmo o corpo técnico de auditoría e contabilidade do Estado como corpo pertencente ó grupo B dos previstos no artigo 25 da Lei 30/1984 e adscrito ó Ministerio de Economía e Facenda ó que se incorporarán os funcionarios do corpo de xestión da Facenda pública, que estean en posesión da especialidade de contabilidade.

Sexto. A Inspección dos Tributos desenvolverá as súas actuacións de comprobación e investigación da situación tributaria dos contribuíntes a través de procedementos baseados nos principios de legalidade, obxectividade e eficacia, con respecto pleno ós dereitos e garantías dos contribuíntes.

Para garanti-la obxectividade, a fase de instrucción do procedemento de comprobación e investigación e proposta de resolución dunha parte, e a fase de resolución do procedemento doutra, realizaranse con clara separación entre ambas.

Con carácter xeral as actuacións de comprobación e investigación desenvolveráanse a inspección baixo formas de organización de traballo en equipo. Sempre que razóns de eficacia o xustifiquen e atendidas as necesidades da organización poderase:

a) Atribuír polos órganos competentes da Axencia Estatal de Administración Tributaria a comprobación e investigación da situación tributaria dos contribuíntes que se determinen, así como o inicio e se é o caso a instrucción e proposta de resolución dos expedientes sancionadores que resulten, a un ou a máis funcionarios da inspección dos tributos. Nestes casos, a sinatura da proposta de regularización corresponderalle ó funcionario ou funcionarios que realicen efectivamente tales actuacións.

b) Asignarlle-la sinatura das propostas de regularización resultantes da comprobación e investigación da situación tributaria dos contribuíntes ó funcionario ou funcionarios da inspección dos tributos que as realicen de maneira efectiva. Naqueles casos nos que aquelas non resulten asinadas polo xefe ou subxefe do equipo de inspección correspondente, estes poderán esixilo seu visto e prace á proposta de regularización.

Tanto a atribución da comprobación e investigación da situación tributaria dos contribuíntes como a asignación da sinatura da proposta de regularización ó funcionario que desenvolvese de maneira efectiva as actuacións realizarase con atención ás seguintes circunstancias:

a) Características dos contribuíntes que se van comprobar e, en particular, o nivel de ingresos.

b) Experiencia e nivel dos actuarios.

c) Modalidade de equipo en que tales funcionarios, se é o caso, se integren.

Sétimo. Co fin de mellora-lo cumprimento das obrigas tributarias e combater eficazmente a fraude fiscal, o Goberno, no prazo de seis meses, e de acordo co establecido na disposición derradeira cuarta da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, aprobará a norma que desenvolva o Estatuto orgánico da Axencia Estatal de Administración Tributaria e remitiraa ó Congreso dos Deputados, que desenvolverá as súas funcións, réxime xurídico, organización e funcionamento, de acordo cos principios de eficiencia e economía de xestión, autonomía organizativa, participación das administracións públicas interesadas na súa xestión e corresponsabilidade fiscal, contidos na súa normativa específica e na Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión dos tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

Disposición adicional vixésimo novena.

Modifícase o último parágrafo do número 1 do artigo 2 da Lei 19/1995, do 4 de xullo, de modernización das explotacións agrarias, que queda redactado como segue:

«Así mesmo, para efectos desta lei e das disposicións correspondentes á adscrición ó réxime especial agrario da Seguridade Social, considerárase como actividade agraria a venda directa por parte do agricultor da produción propia sen transformación, dentro dos elementos que integren a explotación, en mercados municipais ou en lugares que non sexan establecementos comerciais permanentes.»

Disposición adicional trixésima. *Transferencia de autorizacións administrativas, licencias e concesións en materia de electricidade.*

As autorizacións administrativas, licencias e concesións de calquera clase de que fosen titulares as entidades que á entrada en vigor da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, realizan actividades eléctricas entenderanse transferidas ás sociedades que se deban constituír de conformidade coa esixencia de separación establecida no artigo 14 da citada lei, así como ás que con carácter previo e instrumental poidan constituírse para a configuración definitiva dos grupos de sociedades que, conforme o previsto na citada lei, desenvolvan actividades reguladas e non reguladas.

Disposición adicional trixésimo primeira. *Hospital Clínico e Provincial de Barcelona.*

Durante 1999 adoptaranse as medidas necesarias para actualiza-la situación normativa e funcional do Hospital Clínico e Provincial de Barcelona.

Disposición adicional trixésimo segunda. *Réxime de Seguridade Social dos traballos penitenciarios.*

O Goberno, no prazo de seis meses, presentará ante a Comisión de Xustiza e Interior do Congreso dos Deputados, un informe sobre os problemas derivados da aplicación do réxime de Seguridade Social ós traballos penitenciarios, así como sobre as posibles solucións a eles.

Disposición adicional trixésimo terceira. *Infraccións administrativas en materia de contrabando.*

O artigo 14 da Lei orgánica 12/1995, do 12 de decembro, de represión do contrabando, queda redactado como segue:

«Artigo 14. *Medidas complementarias.*

1. Aplicarase ás infraccións administrativas de contrabando o disposto nos artigos 5 e 6, números 1 e 2, e nos artigos 7, 8, 9 e 10 da presente lei.

2. Antes de iniciado o procedemento sancionador por infracción administrativa de contrabando, as autoridades, os funcionarios e forzas que, no exercicio das súas competencias, teñan coñecemento de conductas ou feitos que poidan constituír infracción administrativa de contrabando, procederán á aprehensión cautelara dos bens, efectos e instrumentos que, de acordo co artigo 5 desta lei, poidan resultar comisados.»

Disposición adicional trixésimo cuarta. *Modificación do texto refundido da Lei de sociedades anónimas aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 29 de marzo.*

Introdúcense os cambios seguintes no texto refundido da Lei de sociedades anónimas aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 29 de marzo, nos seguintes termos:

a) Os números 1 e 4 do artigo 91 quedan redactados como segue:

«1. Os titulares de accións sen voto terán dereito a percibi-lo dividendo anual mínimo fixo ou variable que establezan os estatutos sociais. Unha vez acordado o dividendo mínimo, os titulares das accións sen voto terán dereito ó mesmo dividendo que corresponda ás accións ordinarias.

Existindo beneficios distribuibles, a sociedade está obrigada a acorda-lo reparto do dividendo mínimo a que se refire o parágrafo anterior.

En caso de sociedades non cotizadas, de non existiren beneficios distribuibles ou de non os haber en cantidade suficiente, a parte de dividendo mínimo non pagada deberá ser satisfeita dentro dos cinco exercicios seguintes. Mentres non se satisfaga o dividendo mínimo, as accións sen voto terán dereito en igualdade de condicións cás accións ordinarias e conservando, en todo caso, as súas vantaxes económicas.»

«4. Respecto do dereito de subscripción preferente dos titulares de accións sen voto, así como da recuperación do dereito de voto en caso de non satisfacción do dividendo mínimo e no carácter non acumulativo del, no caso de sociedades cotizadas haberá que se ater ó que dispoñan os seus estatutos.»

b) O artigo 159.1, letra c) queda redactado como segue:

«c) Que o valor nominal das accións que se vaian emitir, máis, se é o caso, o importe da prima de emisión, se corresponda co valor real que resulte do informe dos auditores de contas da sociedade. Non embargante, no suposto de sociedades cotizadas, a xunta de accionistas poderá acorda-la emisión de novas accións a calquera prezo, sempre que sexa superior ó valor neto patrimonial destas, podendo limitarse a establece-lo procedemento para a súa determinación.»

c) O artigo 159.2 queda do modo seguinte:

«2. No caso de sociedades cotizadas, cando a xunta xeral delegue nos administradores a facul-

tade de aumentalo capital social conforme o establecido no punto 1.b) do artigo 153 poderá atribuírlles tamén a facultade de excluí-lo dereito de subscripción preferente en relación ás emisións de accións que sexan obxecto de delegación cando concorran as circunstancias previstas no número 1 deste artigo e sempre que o valor nominal das accións que se emitan, máis, se é o caso, o importe da prima de emisión, se corresponda co valor real que resulte do informe dos auditores de contas da sociedade elaborado por instancias dos administradores para tal fin.»

d) O artigo 194.4 queda do modo seguinte:

«4. Ata que as partidas anteriormente indicadas non fosen amortizadas por completo prohibese toda distribución de beneficio, a menos que o importe das reservas dispoñibles sexa, como mínimo, igual ó importe dos gastos non amortizados.»

Disposición adicional trixésimo quinta. *Modificación da Lei 17/1985, do 1 de xullo, sobre obxectos fabricados con metais preciosos.*

O artigo 13 da Lei 17/1985, do 1 de xullo, sobre obxectos fabricados con metais preciosos, segundo a redacción dada polo artigo 177 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 13.

1. Para a comercialización no territorio español de obxectos fabricados con metais preciosos importados procedentes de Estados que non sexan membros da Unión Europea, esíxense os seguintes requisitos:

a) Que cumplan os requisitos que para a comercialización no mercado interior se establecen no capítulo II desta lei.

b) Que con independencia dos contrastes con que estes obxectos fosen marcados no Estado de orixe, se marquen en destino co punzón de contraste de garantía.

2. Os obxectos fabricados con metais preciosos procedentes doutro Estado membro da Unión Europea poderán ser comercializados en territorio español sen necesidade de cumprilos requisitos previstos no número 1 do presente artigo, sempre que posúan o contraste de identificación de orixe e o contraste de garantía do Estado de procedencia, e que estes contrastes cumplan os seguintes requisitos:

a) O contraste de identificación de orixe deberá ter sido rexistrado polo órgano correspondente do Estado membro de procedencia. O dito rexistro acreditarase ante o órgano competente dunha comunidade autónoma con carácter previo á comercialización por primeira vez en territorio español dos obxectos que posúen o correspondente contraste de identificación de orixe.

b) O contraste de garantía ofrecerá unha información equivalente á esixida pola presente lei para tales contrastes.

Así mesmo, deberá ter sido realizado por un organismo independente ou, se é o caso, por un laboratorio sometido ó control da Administración pública ou dun organismo independente dun Estado

membro. Estes organismos independentes ou laboratorios deberán ser recoñecidos polo órgano competente dunha comunidade autónoma con carácter previo á comercialización por primeira vez en territorio español dos obxectos que posúen o correspondente contraste de garantía efectuado por un de tales organismos independentes ou laboratorios.

3. Non serán de aplicación as previsións dos números 1 e 2 do presente artigo se existisen acordos con outro ou outros Estados sobre condicións de recoñecemento mutuo de contrastes de obxectos fabricados con metais preciosos.»

Disposición adicional trixésimo sexta. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

Introdúcense na redacción do artigo 99 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, os cambios seguintes:

1. A letra d) queda como segue:

«d) A adquisición ou cesión de valores por conta propia por aquelas entidades que unicamente estean autorizadas para operar por conta allea, así como o incumprimento das obrigas derivadas do artigo 40 desta lei, agás que tales actividades ou incumprimentos teñan un carácter ocasional ou illado.»

2. A letra k) terá o texto seguinte:

«k) A redución dos recursos propios das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos a un nivel inferior ó 80 por 100 do que sexa esixible, permanecendo nesta situación durante, alomenos, seis meses consecutivos.»

3. A letra l) queda co teor seguinte:

«l) A inobservancia polas empresas de servizos de investimento das obrigas previstas nas letras a), b), c), g) e h) do número 1 do artigo 70, así como das limitacións e regras previstas nos números 2, 3 e 4 do citado artigo e, se é o caso, das persoas ou entidades a que se refire o artigo 65.2.»

4. A letra q) queda redactada do modo seguinte:

«q) Incumprimento da reserva de actividade prevista nos artigos 64 e 65, así como a realización polas empresas de servizos de investimento ou polas demais entidades rexistradas na Comisión Nacional do Mercado de Valores de actividades para as que non estean autorizadas, e a inobservancia por unha empresa de servizos de investimento ou polos seus apoderados, das regras que se establezan ó abeiro dos números 3 e 4 do artigo 65.»

5. A letra u) terá a seguinte redacción:

«u) A adquisición dunha participación significativa ou o aumento dela incumprindo o previsto nos números 3 e 4 do artigo 69, así como que

o titular das devanditas participacións incorra no suposto de feito recollido no número 11 do citado artigo.»

6. Engádense 5 novas letras v), w), x), y) e z), coa redacción seguinte:

«v) A realización de operacións societarias sen cumprilos requisitos previstos no artigo 72.

w) A obtención da autorización como empresa de servizos de investimento ou como entidade das previstas no artigo 65.2 por medio de declaracións falsas ou por outro medio irregular.

x) O incumprimento polas empresas de servizos de investimento, polas persoas ou entidades a que se refire o artigo 65.2, por outras entidades financeiras, ou polos fedatarios públicos, das obrigas, limitacións ou prohibicións que derivan do disposto no artigo 36 desta lei, ou das disposicións ou regras dictadas de acordo co previsto nos seus artigos 38 e 43.

y) A creación dun mercado ou sistema organizado de negociación de valores ou outros instrumentos financeiros sen ter obtida calquera das autorizacións esixidas nesta lei.

z) As infraccións graves se durante os cinco anos anteriores á súa comisión lle foi imposta ó infractor sanción polo mesmo tipo de infracción.»

Disposición adicional trixésimo sétima. *Modificación da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación.*

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria, e navegación:

Un. Os puntos 2.b) e 3 do artigo 19 quedan redactados como segue:

«2. b) O Pleno elixirá entre os seus membros un presidente, seis vicepresidentes e un tesoureiro, que o serán tamén do Comité Executivo.»

«3. O Comité Executivo é o órgano de xestión, administración e proposta do Consello Superior. Estará composto polo presidente, os seis vicepresidentes, o tesoureiro e 15 membros do Pleno elixidos por el na forma sinalada no artigo seguinte e do que se establecerán as competencias no Regulamento do réxime interior do Consello Superior.

Necesariamente formarán parte do Comité Executivo un presidente de cámara por cada comunidade autónoma, un por Ceuta e Melilla e tres presidentes máis, un por cada unha das tres comunidades autónomas con maior número de cámaras, así como un dos oito vocais de recoñecido prestixio na vida económica española a que se refire o artigo 19.2.a)»

Dous. Engádense unha nova disposición transitoria, co seguinte contido:

«Disposición transitoria novena.

O presidente e os actuais membros do Comité Executivo do Consello Superior continuarán nos seus cargos ata a finalización do seu actual mandato, debendo o dito Comité Executivo ser completado coa elección polo Pleno, no prazo máximo de tres meses, de tres novos vicepresidentes e os novos vocais previstos nesta lei.

O Comité Executivo do Consello Superior seguirá funcionando validamente cos quórum de asistencia e coas maiorías de votación necesarias para a constitución do órgano e adopción de acordos en cada caso, establecidos legalmente neste momento, ata a elección polo Pleno dos novos membros que formarán o Comité Executivo.»

Disposición adicional trixésimo oitava. *Modificación da Lei do patrimonio histórico español.*

Modifícase o número 2 do artigo 32, que queda redactado nos seguintes termos:

«Tales bens poderán exportarse logo de licencia da Administración do Estado, que se concederá sempre que a solicitude cumpra os requisitos esixidos pola lexislación en vigor, sen que poida exercitarse ningún dereito de preferente adquisición respecto deles. Transcorrido o prazo de dez anos, os devanditos bens quedarán sometidos ó réxime xeral da presente lei, agás que os seus posuidores lle soliciten á Administración do Estado prorrogar esta situación por igual prazo, e aquela sexa concedida oído o dictame da Xunta de Cualificación, Valoración e Exportación de Bens do Patrimonio Histórico Español.»

Disposición adicional trixésimo novena. *Ampliación do prazo previsto na disposición transitoria quinta bis da Lei xeral da Seguridade Social.*

Procédese a amplia-lo prazo previsto na disposición transitoria quinta bis do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, na redacción dada a ela pola Lei 24/1997, do 15 de xullo, de consolidación e racionalización do sistema de Seguridade Social, de modo que as disposicións regulamentarias previstas no número 3 do artigo 137 do mencionado texto legal deberán ser aprobadas polo Goberno durante o exercicio do 1999.

Disposición adicional cuadraxésima. *Pensións anexas ás recompensas reguladas na Lei 5/1964, do 29 de abril; na Lei 19/1976, do 29 de maio, e anexas ás recompensas militares.*

Para os efectos da aplicación do artigo 97 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, polo que se lle dá nova redacción ó artigo 37 da Lei 4/1990, do 29 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para 1990, non terán a consideración de públicas as pensións anexas ás recompensas reguladas na Lei 5/1964, do 29 de abril, sobre condecoracións policiais, e na Lei 19/1976, do 29 de maio, pola que se crea a Orde do Mérito da Garda Civil, así como as pensións anexas ás recompensas militares, quedando, en consecuencia, exceptuadas das normas sobre límites máximos e revalorización de pensións públicas.

Disposición adicional cuadraxésimo primeira. *Modificación da Lei do 27 de abril do 1946, sobre reorganización a Mancomunidade das Canles do Taibilla.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei do 27 de abril do 1946, que reorganiza a Mancomunidade das Canles do Taibilla.

Un. Engádeselle ó parágrafo primeiro do artigo 1 o seguinte inciso:

«Ademais, a mancomunidade poderá incrementar a subministración de auga potable ós municipios coa finalidade de abastecer instalacións industriais e de servizos, as necesidades dos cales non se encontren recollidas nas súas dotacións.»

Dous. O artigo 3 queda redactado como segue:

«Artigo 3.

Tódolos municipios situados na zona xeográfica que poida ser abastecida pola mancomunidade poderán solicita-lo seu ingreso nela ó Ministerio de Medio Ambiente, o cal, logo de informe daquela, resolverá respecto á súa admisión, determinando as condicións a que teñen que someterse.

Os municipios e entidades actualmente abastecidos como consecuencia de autorización ministerial previa consideraranse membros de pleno dereito da mancomunidade.»

Disposición adicional cuadraxésimo segunda. *Axudas de estudio e de asistencia psicolóxica ás vítimas do terrorismo.*

Engádesese o seguinte parágrafo ó final do número 11 do artigo 94 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, coa seguinte redacción:

«Non embargante, as axudas de estudio e as de asistencia psicolóxica ás vítimas do terrorismo poderán ser concedidas, conforme o que establezan as normas de desenvolvemento deste precepto, calquera que fose a data de comisión da actividade delictiva causante do dano que deu orixe á súa condición de vítimas.»

Disposición adicional cuadraxésimo terceira. *Programa de fomento do emprego estable para 1999.*

Primeiro. *Ámbito de aplicación.*

1. Poderán acollerse ós beneficios establecidos para o programa do fomento do emprego estable as empresas que contraten indefinidamente, e de acordo cos requisitos e condicións que se sinalan nesta norma, os traballadores desempregados, inscritos na oficina de emprego e incluídos nalgúns dos colectivos seguintes:

- a) Mozos menores de trinta anos.
- b) Desempregados inscritos ininterrompidamente na oficina de emprego durante doce ou máis meses.
- c) Desempregados maiores de corenta e cinco anos.

Os beneficios serán de aplicación á contratación indefinida tanto se se realiza a xornada completa como a tempo parcial, incluída neste último suposto a contratación de traballadores fixos discontinuos.

2. Igualmente, incentivarase a transformación en indefinidos dos contratos de duración determinada ou temporal formalizados con traballadores incluídos nalgúns dos colectivos referidos, calquera que sexa a modalidade contractual obxecto de transformación e que estean vixentes no momento de entrada en vigor da presente norma. Así mesmo, incentivarase a transformación de contratos de aprendizaxe, prácticas, para a

formación, de relevo e de substitución por anticipación da idade de xubilación en indefinidos, calquera que sexa a data da súa realización.

Segundo. *Incentivos.*

1. Os contratos indefinidos iniciais a tempo completo subscritos durante o período comprendido entre o 17 de maio e o 31 de decembro do 1999, así como os contratos indefinidos iniciais a tempo parcial incluídos os fixos discontinuos que se subscriban desde o 1 de xaneiro ó 31 de decembro do 1999 darán dereito, durante un período de 24 meses seguintes á data da contratación, ás seguintes bonificacións da cota empresarial á Seguridade Social por continxencias comúns:

a) Contratacións de xoves menores de trinta anos: 35 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 25 por 100 durante o segundo ano de vixencia do contrato.

b) Contratacións de desempregados inscritos na oficina de emprego durante un período mínimo de doce meses: 40 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato, 30 por 100 durante o segundo ano de vixencia del.

c) Mulleres inscritas na oficina de emprego, por un período mínimo de 12 meses, contratadas para prestar servizos en profesións e ocupacións con menor índice de emprego feminino establecidas na orde ministerial do 16 de setembro do 1998 para o fomento do emprego estable de mulleres nas profesións e ocupacións con menor índice de emprego feminino: 45 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 40 por 100 durante o segundo ano da súa vixencia.

d) Maiores de 45 anos: 45 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 40 por 100 durante o resto da súa vixencia.

2. Cando as contratacións establecidas nas letras a), b) e d), do número anterior se realicen con mulleres, as bonificacións de cotas incrementaranse en cinco puntos, sempre que as ditas contratacións se efectúen a tempo completo.

3. As transformacións de contratos temporais a tempo completo ou parcial en indefinidos a tempo completo, darán lugar a unha bonificación do 25 por 100 durante os 24 meses seguintes á dita transformación.

Dará dereito á mesma bonificación a transformación de contratos temporais a tempo parcial en indefinidos a tempo parcial, incluídos os contratos de fixos discontinuos. Neste suposto a xornada do novo contrato indefinido será como mínimo igual á do contrato temporal que se transforma.

As bonificacións aplicables ás contratacións a tempo parcial serán proporcionais ó tempo efectivo de traballo, aplicándose ás bases de cotización correspondentes.

4. Os contratos acollidos ó presente programa de fomento do emprego estable formalizaranse no modelo oficial que dispoña o Instituto Nacional de Emprego.

5. As contratacións iniciais e as transformacións de contratos temporais en indefinidos realizados durante o período comprendido entre o 17 de maio do 1997 e o 17 de maio do 1999, conforme o previsto no Real decreto-lei 9/1997, do 16 de maio, polo que se regulan incentivos en materia de Seguridade Social e de carácter fiscal para o fomento e a estabilidade no emprego e na Lei 64/1997, do 26 de decembro, terán dereito a unha bonificación do 20 por 100 da cota empresarial á Seguridade Social por continxencias comúns, por un período adicional de doce meses seguintes a aquel en

que cumpran os vintecatros meses de formalización do contrato inicial ou da transformación do contrato temporal en indefinido. En consecuencia, para estes supostos, o período total de desfrute de bonificacións será de trinta e seis meses seguintes á contratación inicial ou transformación.

Terceiro. Exclusiones.

1. As axudas previstas neste programa non se aplicarán nos seguintes supostos:

a) Relacións laborais de carácter especial previstas no artigo 1 da Lei do Estatuto dos traballadores aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, ou outras disposicións legais.

b) Contratacións que afecten ó cónxuxe, ascendentes, descendentes e demais parentes, por consanguinidade ou afinidade, ata o segundo grao inclusive, do empresario ou dos que exerzan cargos de dirección ou sexan membros dos órganos de administración das empresas que revistan a forma xurídica de sociedade, así como as que se produzan con estes últimos.

c) Contratacións realizadas con traballadores que nos vintecatros meses anteriores á data da contratación prestasen servizos na mesma empresa ou grupo de empresas mediante un contrato por tempo indefinido.

O disposto no parágrafo precedente será tamén de aplicación no suposto de vinculación laboral anterior do traballador con empresas ás que o solicitante dos beneficios sucedese en virtude do establecido no artigo 44 do Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo.

d) Traballadores que rematasen a súa relación laboral de carácter indefinido nun prazo de tres meses previos á formalización do contrato.

2. As empresas que extinguisen ou extingan, por despedimento declarado improcedente, contratos bonificados ó abeiro da presente norma e do Real decreto-lei 9/1997, do 17 de maio, polo que se regulan incentivos en materia de Seguridade Social e de carácter fiscal para o fomento e a estabilidade no emprego, e da Lei 64/1997, do 26 de decembro quedarán excluídos por un período de doce meses das axudas recollidas na presente disposición. A citada exclusión afectará un número de contratacións igual ó das extinguidas.

O período de exclusión contarase a partir da declaración de improcedencia do despedimento.

Cuarto. Requisitos dos beneficiarios.

Os beneficiarios das axudas previstas nesta norma deberán reuni-los seguintes requisitos:

a) Estaren ó corrente no cumprimento das súas obrigas tributarias e fronte á Seguridade Social.

b) Non teren sido excluídos do acceso ós beneficios derivados da aplicación dos programas de emprego pola comisión de infraccións non prescritas graves ou moi graves, todo iso de conformidade co previsto no artigo 45.2 da Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social.

Quinto. Incompatibilidades.

Os beneficios aquí previstos non poderán, en concorrencia con outras axudas públicas para a mesma finalidade, supera-lo 60 por 100 do custo salarial anual correspondente ó contrato que se bonifica.

Sexto. Reintegro dos beneficios.

1. Nos supostos de obtención das axudas sen reuni-los requisitos esixidos para a súa concesión, procederá a devolución das cantidades deixadas de ingresar por bonificación de cotas á Seguridade Social coa recarga correspondente.

2. A obriga de reintegro establecida no número anterior enténdese sen prexuízo do previsto na Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social.

Sétimo. Financiamento dos incentivos.

1. As bonificacións establecidas financiaranse con cargo á correspondente partida orzamentaria do Instituto Nacional de Emprego.

2. A Tesourería Xeral da Seguridade Social facilitaralle semestralmente ó Instituto Nacional de Emprego o número de traballadores obxecto de bonificacións de cotas á Seguridade Social, detallados por colectivos, coas súas respectivas bases de cotización e as deducións que as empresas apliquen como consecuencia do previsto na presente norma.

Oitavo. As contratacións por tempo indefinido dos traballadores minusválidos continuarán rexéndose polo establecido no Real decreto 1451/1983, do 11 de maio, polo que se regula o emprego selectivo e as medidas de fomento do emprego de traballadores minusválidos.

Disposición adicional cuadraxésimo cuarta. *Empresas operadoras de televisión por cable.*

As empresas operadoras de televisión por cable ás que se refire o número 4 da disposición transitoria primeira da Lei 42/1995, do 22 de decembro, reguladora das telecomunicacións por cable, que se encontrasen en explotación comercial nunha determinada localidade, poderán continuar realizando esa actividade ata que unha entidade que obtivese a oportuna concesión para a prestación do servizo comece a ofrecelo naquela e así sexa acreditado mediante acta levantada pola Inspección de Telecomunicacións do Ministerio de Fomento.

Disposición transitoria primeira. *Prazos de aprobación do tipo de gravame do imposto sobre bens inmobles e das ponencias de valores, de notificación de valores catastrais e de entrega dos padróns do imposto sobre bens inmobles.*

Con vixencia exclusiva para o exercicio 1999, o prazo xeral previsto no número 7 do artigo 73 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, para aproba-los tipos de gravame do imposto sobre bens inmobles, ampliarase ata o 31 de outubro do 1999 naqueles concellos que teñan os seus municipios afectados por procesos de revisión ou modificación de valores catastrais que deban producir efecto o 1 de xaneiro do 2000. Deste acordo daráselle traslado á Dirección Xeral do Catastro dentro do devandito prazo.

Así mesmo, e en relación cos indicados concellos, ampliarase tamén ata o 31 de outubro do 1999 o prazo establecido no artigo 70.3 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, para a publicación das ponencias de valores e ata o 1 de marzo do ano 2000 o prazo sinalado no seu número 4 para a notificación individual dos novos valores catastrais.

Nestes municipios a entrega do correspondente padrón do imposto sobre bens inmobles a que se refire o artigo 77.1 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, poderase adiar ata o día 1 de maio do ano 2000.

Disposición transitoria segunda. Créditos ampliables para pagamento de obrigas derivadas de convenios coas comunidades autónomas para o desenvolvemento alternativo das comarcas mineiras.

Durante o exercicio 1999, para o perfeccionamento da implantación do programa de desenvolvemento alternativo das comarcas mineiras que comezou no exercicio 1998, as dotacións para lles facer fronte ás obrigas derivadas dos convenios coas comunidades autónomas afectadas terán carácter ampliable.

Disposición transitoria terceira. Liquidación dos contratos entre os ministerios da Mariña e de Defensa e o Instituto Nacional de Industria.

Entremetres se liquide o contrato entre o Ministerio da Mariña e o Instituto Nacional de Industria, aprobado por Decreto do 10 de setembro do 1966, e o contrato entre o Ministerio de Defensa e o Instituto Nacional de Industria, aprobado por Real decreto do 3 de agosto do 1981, estes continuarán en vigor cos seus correspondentes anexos e normas adicionais, se é o caso, quedando extinguidos e sen valor xurídico ningún desde o momento da súa liquidación, que deberá levarse a cabo nun prazo non superior a dezoito meses, aínda que as factorías, fábricas e instalacións obxecto deste precepto seguirán afectas ós fins de interese para a defensa nacional.

O réxime das fábricas, factorías e instalacións cedidas polo Ministerio de Defensa á «Empresa Nacional Bazán de Construcciónes Navales Militares, Sociedad Anónima», á «Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», e á Empresa «SBB Blindados, Sociedad Anónima», a que se refire o artigo 54 da presente lei, seguirá sendo o dos referidos contratos ata o seu total alleamento ás citadas empresas e nos prazos previstos. En relación coas fábricas de Sevilla, con excepción de Las Canteras e Alcalá de Guadaira, da Coruña e de Valladolid, seguirán mantendo o mesmo réxime xurídico ata o momento da súa retrocesión ó Ministerio de Defensa.

Os programas de armamento, munición e material militar e as súas actividades complementarias encomendados por Defensa á «Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», e a «SBB Blindados, Sociedad Anónima», así como os programas navais e as obras complementarias deles encomendados por Defensa á «Empresa Nacional Bazán de Construcciónes Militares, Sociedad Anónima», en curso no momento da liquidación dos contratos INI-Defensa e Mariña (hoxe Defensa) e INI, continuarán realizándose segundo o acordado nas respectivas ordes de execución e concertos subseguintes que sexan consecuencia daqueles ata a súa finalización.

Disposición transitoria cuarta. Tipo do imposto xeral indirecto canario aplicable ós elaborados de tabaco.

Un. Durante 1999, os tipos do imposto xeral indirecto canario aplicables ás entregas e importacións dos elaborados de tabaco serán os seguintes:

a) Os cigarros puros con prezo inferior a 100 pesetas unidade: 4,5 por 100.

b) Os cigarros puros con prezo igual ou superior a 100 pesetas unidade: 13 por 100.

c) Os elaborados de tabaco negro: 20 por 100.

d) Os elaborados de tabaco rubio e sucedáneos do tabaco: 40 por 100.

Dous. Durante 1999, os tipos de recarga sobre as importacións de elaborados de tabaco efectuados polos comerciantes retallistas no marco do réxime especial de comerciantes retallistas do imposto xeral indirecto canario serán os seguintes:

a) Importación de cigarros puros con prezo inferior a 100 pesetas unidade: 0,45 por 100.

b) Importación de cigarros puros con prezo igual ou superior a 100 pesetas unidade: 1,3 por 100.

c) Importación de elaborados de tabaco negro: 2 por 100.

d) Importacións de elaborados de tabaco rubio e sucedáneos do tabaco: 4 por 100.

Disposición transitoria quinta. Efectos das subvencións nas cotas soportadas polas adquisicións de bens de investimento antes do día 1 de xaneiro do 1998.

Un. As cotas soportadas ou satisfeitas antes do día 1 de xaneiro do 1998, pola adquisición ou importación de bens de investimento, non deberán ser obxecto da regularización establecida no artigo 107 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, na medida en que o rateo aplicable nos anos posteriores resulte modificado, respecto do ano no que se soportaron as mencionadas cotas, por aplicación do disposto nos artigos 102, 104, punto dous, número 2.º, e 106 da citada lei en relación coa percepción de subvencións que, consonte o disposto no artigo 78, punto dous, número 3.º dela, non integre a base imponible do imposto sobre o valor engadido.

Dous. A deducción das cotas soportadas ou satisfeitas con anterioridade ó día 1 de xaneiro do 1998 non se verá reducida pola percepción de subvencións de capital acordadas a partir da devandita data para financiala compra dos bens ou servicios pola adquisición ou importación dos cales se soportaron as ditas cotas.

Disposición transitoria sexta. Contratos de obra nova en curso.

Un. Ó entrar en vigor esta lei, os centros xestores dos ministerios de Fomento e Medio Ambiente efectuarán, para os contratos de obra nova en curso, con excepción dos realizados baixo a modalidade de aboamento total do prezo, unha retención do 10 por 100 do prezo de adjudicación aplicable ó exercicio en que finalice o prazo fixado no contrato para a terminación das obras ou ó seguinte, segundo o momento en que se prevexa realiza-lo pagamento.

Dous. Estas retencións computarán para efectos dos límites establecidos no artigo 61.3 do texto refundido da Lei xeral orzamentaria.

Tres. Se como consecuencia da aplicación do disposto no número anterior se superasen os indicados límites, haberá que se ater ó disposto no artigo 61.5 do citado texto refundido.

Disposición transitoria sétima. Endebemento local.

1. Malia o disposto no número 1 do artigo 54 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facen-

das locais, nos anos 1999 e 2000 non será precisa autorización para concertar operacións de crédito a longo prazo sempre que o aforro neto sexa de signo negativo e non supere as porcentaxes dos ingresos correntes liquidados ou das partidas de ingresos por natureza vinculadas á explotación que se sinalan a continuación:

Ano	Aforro neto (Porcentaxe) — Ingresos correntes
1999	—1,50
2000	—0,75

2. Sen prexuízo do establecido na letra b) do punto 2 do artigo 54 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, non precisarán autorización as operacións de crédito que concerten as entidades locais durante o período 1999 ó 2003 cando o volume do seu capital vivo referido no dito punto presente, sobre os ingresos correntes liquidados no exercicio inmediatamente anterior ou no precedente a este último cando o cómputo teña que se realizar no primeiro semestre do ano, unha porcentaxe superior ó 110 por 100, a condición de que se presente ante o órgano autorizante un compromiso firme de redución de débeda que permita alcanza-la dita porcentaxe o 31 de decembro do 2003. O referido compromiso será obxecto do oportuno seguimento polo órgano citado.

No prazo dun ano desde a aprobación desta lei, a Intervención Xeral da Administración do Estado, a Dirección Xeral de Coordinación coas Facendas Territoriais e a FEMP elaborarán un proxecto de regulamento de actuacións orzamentarias e contables que unifique e homoxeneíce os criterios e medidas que se tomen para que o sector público local se homologue ós criterios de Maastricht.

Disposición transitoria oitava. Réximen fiscal transitorio das actividades de investigación e explotación de hidrocarburos.

1. Os saldos pendentes de investimento das dotacións ó factor de esgotamento realizadas en períodos impositivos iniciados con anterioridade ó 1 de xaneiro do 1999, ó abeiro do capítulo X do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto de sociedades, deberán investirse nas condicións e cos requisitos establecidos no artigo 1 desta lei.

2. As bases impositivas negativas que estivesen pendentes de compensación, conforme o réxime especial do capítulo X do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto de sociedades, no primeiro período impositivo iniciado a partir do 1 de xaneiro do 1999, serán compensadas na forma establecida no artigo 1 desta lei.

Disposición transitoria novena. Exención por reinvestimento no imposto sobre sociedades.

As rendas acollidas á exención por reinvestimento prevista no artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, segundo a súa redacción orixinal, regularanse polo nel establecido, aínda cando o reinvestimento se produza en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro do 1999.

Disposición transitoria décima. Sistema tributario local.

1. A supresión do requisito de informe técnico previo á concesión ou denegación de beneficios fiscais no imposto sobre bens inmoables e no imposto sobre actividades económicas, levada a cabo pola nova redacción dada pola presente lei ós artigos 78.2 e 92.2 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, será efectiva respecto dos beneficios fiscais a solicitude dos cales se formule a partir da entrada en vigor da presente lei.

2. Os suxeitos pasivos que iniciasen con anterioridade ó 1 de xaneiro do 1999 o desfrute da bonificación que prevía o número 3 do artigo 83 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, antes da súa supresión como consecuencia da nova redacción dada ó citado artigo 83 pola presente lei, continuarán desfrutando dela ata o termo do período que falte conforme a regulación que se contiña no mencionado número 3.

3. As alteracións que experimenten as cotas do imposto sobre vehículos de tracción mecánica como consecuencia das modificacións introducidas pola presente lei na letra A) do cadro de tarifas do devandito imposto contido no artigo 96.1 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, non darán lugar á obriga de realiza-la notificación individual a que se refire o artigo 124 da Lei xeral tributaria.

4. Con efectos exclusivos para o exercicio do 1999, os concellos que decidan aplica-las modificacións establecidas na presente lei ós tributos periódicos con devengo o 1 de xaneiro do devandito ano, deberán aproba-lo texto definitivo das novas ordenanzas fiscais e publicalas no boletín oficial correspondente, todo iso consonte o disposto no artigo 17 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, antes do 1 de abril do 1999.

Disposición transitoria décimo primeira. Réxime transitorio das taxas e prezos públicos.

A actual disposición transitoria segunda da Lei 25/1998, do 13 de xullo, de modificación do réxime legal das taxas estatais e locais e de reordenación das prestacións patrimoniais de carácter público, referida ó réxime transitorio das taxas e prezos públicos locais, e, no seu punto número un, queda modificada nos seguintes termos:

«1. Antes do día 1 de abril de 1999, as entidades locais terán que aprobar definitivamente e publica-los acordos precisos de imposición e ordenación de tributos co obxecto de poder esixir taxas de acordo coas modificacións introducidas pola presente lei na sección 3.ª do capítulo III do título I da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais. Así mesmo, e antes da data indicada, as respectivas corporacións deberán aprobar definitivamente e publica-los acordos precisos co obxecto de poder esixir prezos públicos de acordo coas ditas normas.

Entretanto, e ata a data indicada, as entidades locais poderán continuar esixindo taxas e prezos públicos consonte a normativa anterior.»

Disposición transitoria décimo segunda. Fiscalidade das pequenas e medianas empresas.

Prorrógase para o exercicio do 1999 o disposto na disposición transitoria cuarta do Real decreto 37/1998, do 16 de xaneiro, polo que se modifican os regulamentos do IRPF, do IVE e do IXI canario, para incorporar deter-

minadas medidas sobre a fiscalidade das pequenas e medianas empresas, así como os reais decretos que regulan as declaracións censuais e o deber de expedir e entregar facturas que lles incumben ás empresas e profesionais.

Disposición transitoria décimo terceira. *Comisión Nacional do Sistema Eléctrico.*

1. Durante o período transitorio ó que se refire a disposición transitoria décima da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, a Comisión Nacional do Sistema Eléctrico exercerá as funcións atribuídas á Comisión Nacional de Enerxía en relación co sector eléctrico.

2. Contra as resolucións adoptadas pola Comisión Nacional do Sistema Eléctrico no exercicio das funcións a que se refiren os números 1 e 2 do número terceiro da disposición adicional décimo primeira da Lei 34/1998, e contra os actos de trámite nas mesmas materias que determinen a imposibilidade de continuar o procedemento ou produzan indefensión, poderá interporse recurso ordinario ante o ministro de Industria e Enerxía.

Exceptúanse do disposto no parágrafo anterior as resolucións que se dicten no exercicio da función de resolución dos conflitos que lle sexan formulados en relación coa xestión económica e técnica do sistema eléctrico e das circulares que se refiran a materia de información, que porán fin á vía administrativa.

3. Os actos administrativos non susceptibles de recurso ordinario, dictados pola Comisión Nacional do Sistema Eléctrico, as resolucións do ministro de Industria e Enerxía que resolvan recursos ordinarios contra actos dictados pola dita comisión, as resolucións que se dicten no exercicio da función de resolución dos conflitos que lle sexan formulados en relación coa xestión económica, e técnica do sistema eléctrico e as circulares que se refiran a materia de información serán obxecto de recurso en única instancia ante a Sala do Contencioso-Administrativo da Audiencia Nacional.

Disposición transitoria décimo cuarta. *Réxime tributario no imposto sobre sociedades da remuneración das contas mantidas pola Tesourería Xeral da Seguridade Social no Banco de España.*

O réxime establecido na letra a) do número 4 do artigo 146 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, aplicarase ás retribucións satisfeitas polo Banco de España á Tesourería Xeral da Seguridade Social en virtude do convenio suscrito entre ámbalas entidades en data 30 de novembro do 1995 en cumprimento do establecido na disposición transitoria sexta da Lei 41/1994, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1995.

Disposición transitoria décimo quinta.

Cando con anterioridade á entrada en vigor desta lei fose acordado polo Departamento de Recadación da Axencia Estatal de Administración Tributaria a compensación das débedas contraídas polas entidades locais coa Facenda pública estatal coa participación que lles corresponde nos ingresos do Estado, e sempre que a compensación non se consumase no momento da devandita entrada en vigor, as entidades locais afectadas poderán optar por se acoller ó réxime de deducción pre-

visto na disposición adicional vixésimo sexta desta lei pola totalidade ou parte das cantidades pendentes de retención e ingreso; neste caso devengarase o xuro correspondente a partir do momento en que produza efecto a opción.

Disposición transitoria décimo sexta.

O disposto na letra d) do artigo 9 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, segundo redacción dada pola presente lei, será de aplicación ós períodos impositivos iniciados durante 1998.

Disposición transitoria décimo sétima. *Modificación da Lei 4/1990, do 29 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para 1990.*

Modifícase a disposición transitoria sétima da Lei 4/1990, do 29 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para 1990, engadíndose os seguintes números tres e catro:

«Tres. Ademais do sistema de liquidación previsto no número dous anterior, e para os contratos ó que este se refire, o ministro de Economía e Facenda poderá autorizar, con carácter excepcional, á "Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, Sociedad Anónima", compañía de seguros e reaseguros, para que conveña co asegurado que así o solicite a resolución da relación de seguro e a exclusión do aludido sistema de liquidación de determinados créditos asegurados indemnizados e non recobrados, e incluídos nun ou en varios convenios bilaterais de moratoria ou remisión parcial de débeda, con efectos de cesión ó asegurado do valor económico dos citados créditos, todo iso sen prexuízo da titularidade nominal do Estado sobre eles e da súa xestión formal por parte da "Compañía Española de Seguros de Créditos a la Exportación Sociedad Anónima", compañía de seguros e reaseguros. En todo caso, o dito acordo deberá ser aprobado polo ministro de Economía e Facenda.

Catro. Por orde do Ministerio de Economía e Facenda fixarase o tipo de cambio que debe servir de referencia para a determinación do valor económico das liquidacións que se leven a cabo mediante este procedemento excepcional.»

Disposición derogatoria primeira.

Queda derogado o derradeiro parágrafo do número 3 da disposición transitoria quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

Disposición derogatoria segunda.

Quedan derogadas as seguintes disposicións, sen prexuízo do establecido na disposición transitoria terceira da presente lei:

A Lei do 11 de maio do 1942 e a súa modificación do 23 de xullo do 1966, de creación da «Empresa Nacional Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima».

A Lei do 30 de xullo do 1959, de reorganización da industria militar.

O artigo segundo do Real decreto-lei do 31 de outubro do 1968, sobre nomeamento por decreto dos cargos de presidentes e de director xerente das empresas nacionais «Bazán de Construcciones Navales Militares, Socie-

dad Anónima», e «Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima».

O Decreto do 10 de setembro do 1966, polo que se aproba o contrato entre o Ministerio da Mariña e o Instituto Nacional de Industria, que regula as relacións entre o dito ministerio e a empresa nacional «Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima», e normas de desenvolvemento.

O Real decreto do 3 de agosto do 1981, polo que se aproba o contrato entre o Ministerio de Defensa e o Instituto Nacional de Industria que regula as relacións entre o dito ministerio e a empresa nacional «Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», e o Real decreto do 14 de maio do 1993, de modificación do ámbito de aplicación e normas de desenvolvemento.

O Decreto do 17 de outubro do 1968 polo que se lle transfiren ó Instituto Nacional de Industria diversos bens do patrimonio do Estado.

Disposición derogatoria terceira.

Un. Quedan derogadas as seguintes normas:

a) A Lei 28/1984, do 31 de xullo, de creación da Xerencia de Infraestrutura da Defensa.

b) A Lei 32/1994, do 19 de decembro, de prórroga da vixencia da Xerencia de Infraestrutura da Defensa e que modifica parcialmente a Lei 28/1984.

c) A disposición adicional novena da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Dous. Non embargante, as ditas disposicións e as dictadas para o seu desenvolvemento continuarán en vigor, no que non se opoñan á presente lei, con carácter regulamentario, ata a aprobación dos estatutos do organismo autónomo, previstos no número nove do artigo 71.

Disposición derogatoria cuarta. *Sistema tributario local.*

Coa entrada en vigor da presente lei quedan derogadas cuantas disposicións legais e regulamentarias se opoñan ó disposto nelas, e, en particular:

a) O número dous do artigo 29 da Lei 5/1990, do 29 de xuño, sobre medidas en materia orzamentaria, financeira e tributaria.

b) O punto 3 do anexo 1, e o punto 96 do anexo 4, ambos do Real decreto 803/1993, do 28 de maio, polo que se modifican determinados procedementos tributarios.

c) O artigo 10 do Real decreto 1108/1993, do 9 de xullo, polo que se dictan normas para a distribución de cotas do imposto sobre actividades económicas, e se desenvolven parcialmente os artigos 7 e 8 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Disposición derogatoria quinta.

Queda derogada a disposición adicional décimo terceira da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Disposición derogatoria sexta. *Derrogación do número 1.3 do artigo 48 da Lei xeral da Seguridade Social e do terceiro parágrafo do número 1 do artigo 27 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado.*

Quedan derogados o número 1.3 do artigo 48 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, apro-

bado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, na redacción dada a el polo artigo 11 da Lei 24/1997, do 15 de xullo, de consolidación e racionalización do sistema de Seguridade Social, e o terceiro parágrafo do número 1 do artigo 27 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto lexislativo 670/1987, do 30 de abril.

Disposición derogatoria sétima.

Derrógase o número 3 do artigo 21 bis da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias.

Disposición derradeira primeira. *Declaracións tributarias por medios telemáticos.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para que determine, mediante orde, os supostos e condicións en que as administracións das comunidades autónomas, as entidades que integran a Administración local e os organismos públicos ou entidades de dereito público vinculados ou dependentes das devanditas administracións e da Administración xeral do Estado, así como a Seguridade Social, terán que presentar por medios telemáticos as súas declaracións, declaracións-liquidacións, autoliquidacións ou calquera outro documento esixido pola normativa tributaria.

Así mesmo, autorízase o ministro de Economía e Facenda para que determine, mediante orde, os supostos e condicións en que as pequenas e medianas empresas poderán presentar por medios telemáticos as súas declaracións, declaracións-liquidacións, autoliquidacións ou calquera outro documento esixido pola normativa tributaria. Entenderanse por pequenas e medianas empresas as non comprendidas na definición de grandes empresas para os efectos do imposto sobre o valor engadido.

Disposición derradeira segunda. *A colaboración social na xestión tributaria.*

1. Autorízase o Goberno para que regule mediante real decreto os supostos, condicións e procedementos de colaboración social na xestión tributaria en desenvolvemento do disposto no artigo 96 da Lei xeral tributaria.

2. O ministro de Economía e Facenda autorizará, mediante orde, os supostos e condicións nos que os contribuíntes e as entidades incluídas na colaboración do número anterior poderán presentar por medios telemáticos declaracións, comunicacións, declaracións-liquidacións, autoliquidacións ou calquera outro documento esixido pola normativa tributaria.

Disposición derradeira terceira. *Imposto sobre a electricidade.*

O número un da disposición transitoria décimo primeira da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactado como segue:

«Un. No contexto do proceso de harmonización comunitaria da fiscalidade sobre os produtos enerxéticos, o Goberno adoptará, se é o caso, as iniciativas necesarias para que o imposto sobre a

electricidade se configure como un gravame específico esixido en relación á cantidade de enerxía eléctrica subministrada.»

Disposición derradeira cuarta. *Regulamento da Lei de impostos especiais.*

No prazo dos catro meses seguintes á data de entrada en vigor da presente lei, o Goberno procederá a modifica-lo Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, co obxecto de que sexa esixible a destrución das precintas de circulación que incorporen os bens obxecto dos impostos especiais de fabricación para os que este documento de circulación sexa esixible, nos casos en que aqueles se envíen fóra do ámbito territorial interno que se determina na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

Disposición derradeira quinta. *Desenvolvemento regulamentario.*

Facúltase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución da presente lei.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

A presente lei entra en vigor o día 1 de xaneiro do 1999.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Baqueira Beret, 30 de decembro do 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

